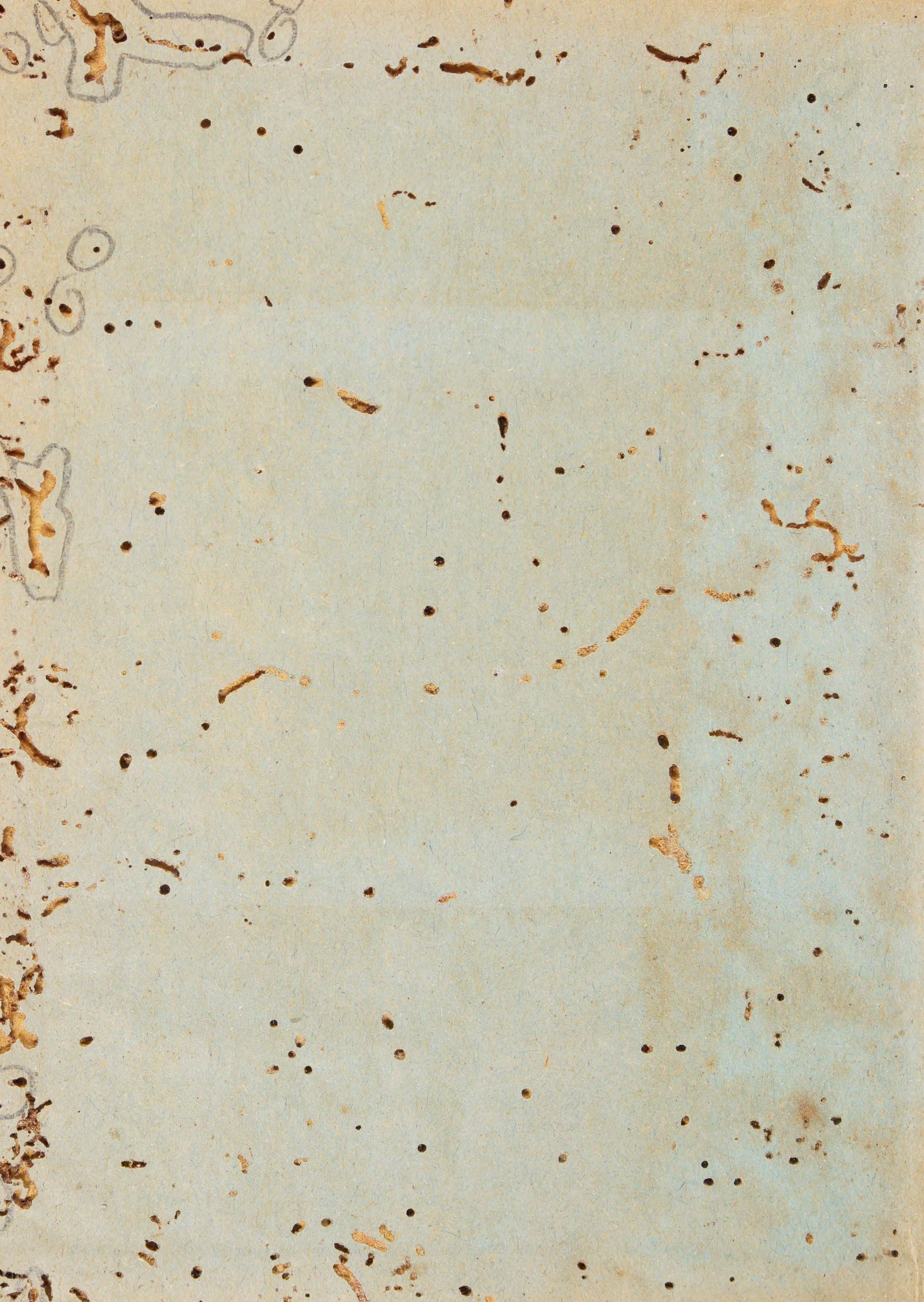
கைவல்ய நவநீதம்

மூலமும் உரையும்.

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார் பிரதர்ஸ்

சென்னை.

Sae

உ

கடவுள் துணை.

தாண்டவமூர்த்தி சுவாமிகள்செய்த

கைவல்லிய நவநீத

மூலமும்,

பிறையாறு

அருணாசலசுவாமிகள்

இயற்றிய உரையும்.

சென்னை,

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1928.

இதன் விலை அணா—12.

உ

கடவுள் துணை.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

சீர்வளர் பிரம சிருட்டியின் முனமே
ஏர்வளர் சத்தா யிலங்குறு பிரமம்
பரமூல குயிரெனப் படுபொரு ளெவற்றினும்
முரணுருஅச் சுசீரதிய முதலிய பேதம்
அற்றொளிர் பரமா காச சயம்புவாய்
உற்றதன் னிலைமையி னூனிறை குறையா
தெறிதிரைக் கரந்தா லிணைமணி கொழிக்கும்
செறிபுனற் பொன்னிசூழ் செம்பிய னாட்டில்
பொன்னிலத் தவரிழி பொற்புறு படியென
நன்னிலை மாடமார் நன்னில மதனில்
செந்தண லோம்புந் திறந்திரி யாதுயர்
அந்தணர் குலத்தி னவதரித் தருளிய
நாரா யணகுரு நாண்மலர்ப் பதத்தைப்
பேரா தயனருள் பெற்றிடு மதனால்
முற்றுணர் தாண்டவ மூர்த்தி யனுபவப்
பெற்றியி னுலகோர் பேரின் படையக்
கிளரும்வே தாந்தக் கீரோ ததியைத்
தளர்வறு சமாதித் தாழியி னிறத்திட்
டகமுறு விசார வனலினாற் காய்ச்சி
மகிழ்குரு வாக்கிய மத்தாற் கடைந்து
ஞானகை வல்ய நவநீ தத்தை
ஆனபே ரன்பி னளித்தன னதனை
எளிதினில் யாவரு மின்புடன் றுய்க்க

ஒளிமணக் கிருதமா யுரைசெய்விக் கும்படி
சகவாழ் வனத்துஞ் சத்திய மலவெனத்
திகழுறு மலைகான் சென்றுசெய் தவத்தோர்
உடனுறைந் துடலொறுத் துணர்வுறப் பட்டினத்
தடிக ளெனத்துறந் தானுறை காசியை
நாடியாத் திரைசெயு நாட்டுக் கோட்டைப்
பீடுறு மருணு சலப்பெருந் தவத்தோன்
அருளிய மொழியினை யன்புட னுட்கொண்
டுருளென நிலமகட் கணிகலை யான
நிலைக்கடல் வயிற்றி னிரப்பிப் பற்பல
கலைக்கட றன்னைக் கருத்து ளடக்கிய
அகத்திய முனிவாழ் பொதியமும் பொதிய
நகத்துரு சந்தன மரமகி லுங்கொடு
நீர்வரு பொருநையு நிகழுமந் நீரால்
ஏர்பெரு செந்நெற் கரும்பெனக் கன்னல்
கமுகெனக் கமுகுந் தெங்கெனத் தெங்குதான்
அமுதுகு மெழிலிக் காணகா லென்னத்
திகழ்வுற வளங்களுஞ் சேர்ந்தினி தோங்கும்
புகழ்பெறு பாண்டிப் புத்தே ணாட்டில்
களைகளை கடைசியர் கண்ணு டுறுமுகம்
அலைவுறு சாயையை யம்புய மீது
புல்லிதழ்க் குவளை பூத்ததென் றதனை
வல்லிதிற் கையால் வவ்வுறக் கண்டாங்
குழத்தியர் புன்னகை கண்டியங் கிடவும்
உழவர்க ளுணுறு மொண்பணை சூழும்
வாதவூ ரடிகண் மதியுரு வாகப்
போதபூ ரணஞேர் பூசா னுகிக்
குருந்தடி யமர்ந்தருள் கோதில் பெருந்துறை

மருகிற் பளிக்குமேன் மாடத் துலவும்
மின்னனூர் முகமதி தமைவிண் மதிதான்
தன்னனு ராசு தனைக்கொளு மொன்னலர்
என்னக் கலங்கி யேங்குறு மமயத்
தன்னூர் கூந்த லரவெனக் கண்டு
பயமற் றேகுறும் மான்மையு மறையவர்
வயமுறு மரசர் வணிகர்சூத் திரமுறை
மன்னுமா வித்திரா வயலெனு நகரோன்
பொன்னிசூழ் பூம்புகார் வணிகர் குலோத்தமன்
நாரியர் மனங்க ணயமுற நாடும்
சீரியல் வேளிற் சிறந்தநல் லெழிலான்
மாலைவண் டுணுநறுக் காந்தளு நவமணி
மாலையு மார்பில் வயங்குவெண் கவிகையான்
அறிஞர்நல் குரவெனு மங்கி தணியப்
பொறிவனஞ் சொறியுநற் புயல்கர முடையான்
சித்தி து சடமீ தென்றவை தேர்ந்து
முத்தியைப் பெறமுயன் மூதறி வுடையோன்
இல்லற மதனி லிருந்துமெய்த் துறவே
நல்லற மெனவே காந்தத்தை நண்ணி
சாதுசங் கத்தொடு சாத்திரார்த் தங்களை
மூதுணர் வுறநித மோதிநன் மோன
நிலையினின் றைம்புல நெறிச்செலு மனத்தை
அலைவுறு தடங்கு மடக்கியப் பறீஞன்
ஈன்றிடுங் கறுத்தா னெனுமால் கேட்பச்
சான்றோ ரனுபவச் சாம்பிரதா யந்தழீஇத்
தகைபெறும் பன்னூற் கருத்தையுந் தனது
சச்சா நந்தமுந் தழுவியவ் வனலால்
உருக்குமவ் வுரையிற் குயர்பரா நந்த

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

இருத மெனப்பயிர் கண்டு கிளத்தினன்.
விண்ணவர் முதலோர் வீடுறு மெய்த்தவம்
நண்ணுற வந்துறுங் காவிரி நாட்டிடைத்
திருத்துருத் தியினேர் தேசிக வரசாய்
அருமறை முடிவா மாதனத் திருந்து
சித்தியாங் குருநிலை மன்னரைச் செயித்து
முத்திமா வுலகாண் டிடமுடி சூடும்
இந்திர பீடத் தெழிற்கா பாத்திர
சீந்தர னடிமுடி சூடிய தெத்தாத்
திரய னடிபெருஞ் செங்கம லன்றாள்
மருவுறு நாகையின் மன்னுபே ரறிஞன்
அகோசர சயம்பு வாகிய் வோர்முதல்
சுகோததி யுருவாய்த் தோன்றரு ளாசலக்
குரவ னடிமுடி கொண்டிடி யவர்க்குப்
பரவுணர் வாம்பொருள் காட்டுமெய்ப் பானு
ஓதரு மூவகை விளக்கு மூவாமதி
சாதன மொன்றுமி லாத்தமி யேனையும்
ஓர்பொரு ளாக வுவகையிற் கூவிச்
சீர்பதந் தலைமேற் றிகழ்வுறச் சூட்டி
ஒருமொழி யமுதை யுள்ளுற வூட்டி
நிருவிகற் பாங்க நிட்டையி னிறீஇ
மிகுசொரு பானு பூதியை விளக்கிச்
சகசா நந்தந் தலைமீக் கொண்டு
சும்மா விருக்கச் சுகமென வருளிய
எம்மா னெழிலுற் றிலங்கும் பிரைசை
அருணா சலசு வாமிக ளென்னத்
திருநா மம்பெறுந் தேசிகோத் தமனே.

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

கைவல்லிய நவநீதம்.

பாயிரம்.

அவதாரிகை:—வடநூலாராய்ச்சியில்வல்லமையுள்ள இந்நூலாசிரியர்தாமடைந்த சுவாநுபூதிப் பிரத்தியக்ஷத்தை உலகம் எளிதிலடைந்து ஆனந்தாதீத மாகும்பொருட்டு அருளிச்செய்ய, சொல்லப்புகுந்த இந்நூல் இனிது முடியுமாறு, அதன் அந்தரங்கமான பிரஞ்ஞானம் பிரமம் என்னும் இருக்குவேதமகாவாக்கியார்த்தமாகவிளங்கும் அத்துவித ஸ்வரூபத்தை விலட்சணமாகவுஞ் சலட்சணமாகவுந் துதிப்பான்றொடங்கி, இச்செய்யுளில் சமாதியின்கண் உதயமான விலட்சணமாகிய கூடஸ்தபிரமத்தைத் துதிக்கின்றார்.

பொன்னிலம் மாதரா சைபொருந்தினர் பொருந்தா ருள்ளம்
தன்னிலந் தரத்திற் சிவ சாக்ஷிமாத் திரமாய் நிற்கும்
என்னிலங் களினு மிக்க வெழுநில மவற்றின் மேலாம்
நன்னில மருவு மேக நாயகன் பதங்கள் போற்றி.

இ-தன்பொருள். பொன்னினிடத்தும் மண்ணினிடத்தும் மடவாரிடத்தும் ஆசையுள்ள அஞ்ஞானிகளும் நிராசையுள்ள மெய்ஞ்ஞானிகளுமாகிய இவர்களது இதயாம்பரத்தில் நான்கு பூதங்களினும் நிறைந்திருக்கின்ற ஆகாயத்தைப்போலக் கூடஸ்த சைதன்னியமாத்திரமாக நிறைந்திருக்கின்ற எவ்விதமான நிலங்களிலும் மேலாய ஞானபூமிக ளேழனுள் முடிவாகிய துரியபூமியிற் பொருந்திய ஒன்றாகிய பிரமசைதன்னியத்தின் திருவடிகளை வணங்குவாம். எ-று.

பதசாரம். சகல சமயங்களுக்கு மேலானது ஞானபூமி என்பார் 'எந்நிலங்களினுமிக்க வெழுநிலம்' எனவும், அவைகளின் முடிவானது துரியபூமி என்பார் 'நன்னிலம்' எனவும், அதனிடமாக விளங்குகின்றது துரியாதீதம் என்பார் 'ஏகநாயகன்' எனவும், அஃதேதுரிய ஸ்வரூபமாய்ச் சொரூபமுதல், ஸ்தம்பபரியந்தஞ் சர்வவியாபகமாய் வியாபித்து விளங்குவது என்பார் 'பொன்னிலமாதராசை பொருந்தினர் பொருந்தாருள்ளந் தன்னிலந் தரத்திற் சீவசாட்சிமாத்திரமாய் நிற்கும்' எனவும், யாவர்க்குஞ் சைதன்னியத்தின் தற்பிரகாசமான கூடஸ்த பிரமமே இடம் என்பார் 'பதங்கள்' எனவும், அவைகளின் ஐக்கியமே அத்துவிதம் என்பார் 'போற்றி' எனவும், கூறினார். பொன்னில் மாதரென்பது இச்சையை விளைப்பதற்குக் காரணமான ஈடணைத்திரியமெனக் கொள்க. புத்திரேடணை என்பதை யவனுரிமையிற் பெறுவதாகிய அரசின்மேல் வைத்துக்கூறினார்.

இதன் தாற்பரியம். அகோசரமான நிரதிசயானந்த வஸ்து கோசரிக்கு மிடத்துப் பூரணானந்தமாகப் பிரவேசித்து நித்தியானந்த சாக்ஷாத்காரமாகத் தடித்து அதில் அதீதமாக விளங்குவதைப் பிரமமாகவும், அஃதே விடயசம்பந்தங்களிற் றுக்கற்றிருந்ததைப் பிரத்யேகாத்ம ஸ்வரூபமாகவும் துதித்ததாம். 1

அ - கை. இச்செய்யுளில் முற்கூறிய அத்துவிதவஸ்துவைச் சகசநிட்டையிற் சலக்ஷணமாக விளங்கிய சுயஞ்சைதன்னியமாகத் துதிக்கின்றார்.

ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கேதுவா மயனாய் மாலாய்
ஆன்றவீ சனுமாய்த் தானே யனந்தமூர்த் தியுமாய் நிற்கும்
மூன்றமுத் தனுமா யின்பப் புணரியா தவனாய் நாளும்
தோன்றிய விமல போத சொரூபத்தைப் பணிகின் றேனே.

இ-ள். சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரம் என்னும் இம் முத்தொழிற்கும் ஏதுவாகிய பிரமனாகியும், விஷ்ணுவாகியும், மாட்சிமையுள்ள உருத்

திரனாகியும், இன்னும் அநேக வடிவங்களாகியும் இருக்கின்ற பூரணமான முக்தனாகியும், ஆனந்த சமுத்திரத்திலுதிக்கு ஞான சூரியனாகியும், சகோதயமாகிய சுத்தசைதன்யமான பிரமஸ்வரூபத்தை வணங்குகின்றேன். எ-று.

ப - ம். தனது ஸ்புரணமெல்லாந் தனது வடிவமாக விளங்கும் என்பார் 'அயனாய் மாலா யான்ற வீசனுமாய்த் தானே யனந்த மூர்த்தியுமாய் நிற்கும்' எனவும், பேரின்பவிளக்கமே சைதன்னியம் என்பார் 'இன்பப்புணரியாதவன்' எனவும், உற்பத்தி திதிலயங்களின்றி விளங்கின சுத்த சைதன்னியம் என்பார் 'நாளுந்தோன்றிய விமலபோத சொரூபம்' எனவும், கூறினார்.

இ - ம். சர்வம் பிரம்மயம் என்னும் உபதேச வாக்கியப்படிக்கு ஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரமான சுத்த சைதன்னியத்தைத் துதிசெய்த தாம். 2

அ - கை. முற்கூறிய ஆத்மஸ்வரூபமே வடிவமான அருளிறையை அதீதமாகவுஞ் சாக்ஷாத்காரமாகவுந் துதிக்கத் தொடங்கி இக்கவியி லதீதமாகத் துதிக்கின்றார்.

எவருடை யருளால் யானே யெங்குமாம் பிரம மென்பால்
கவருடைப் புவன மெல்லாங் கற்பித மென்றறிந்து
சுவரிடை வெளிபோல் யானே சொரூப சுபாவ மானேன்
அவருடைப் பதும பாத மனுதினம் பணிகின் றேனே.

இ - ள். யாவருடைய கிருபையினால் நானே எவ்விடத்திலும் நிறைந்திருக்கின்ற பிரமஸ்வரூபமும் என்னிடத்தில் தோற்றி விரிந்திருக்கின்ற உலகமுழுவதும் பொய்யென்றறிந்து சுவரிடத்திருக்குங் ககனம்போல நானே பிரமசுபாவமும் ஆயினேன், ஆதலால் அவரது கமலமலர்போன்ற திருவடிகளை எப்போதும் வணங்குகின்றேன். எ-று.

ப - ம். சர்வம் பிரமமென்பார் 'எங்குமாம் பிரமம்' எனவும், சர்வமு மில்லையென்பார் 'கவருடைப் புவனமெல்லாங் கற்பிதம்'

எனவும், யாவந் தன்மயமாக விளங்குவனனென்பார் 'சொரூப சுபாவமானேன்' எனவும், கூறினர்.

இ - ம். சர்வமாய்ச் சர்வமிலதா யிருக்கின்ற தன்னைத் தன்னிடத்துத் தானுயிருந்து விளக்கிய குருநாதனைத் தெண்டனிட்டதாம். 3

அ - கை. இச்செய்யுளிற் சற்குரு சொரூபத்தைச் சாக்ஷாத்காரமாகத் துதிக்கின்றார்.

என்னுடை மனது புத்தி யிந்திய சரீர மெல்லாம்
என்னுடை யறிவி னாலே யிரவிமுன் னிமமே யாக்கி
என்னுடை நீயு நானு மேகமென் றைக்கியஞ் செய்த
என்னுடைக் குருவாய்த்தோன்று மீசனையிறைஞ்சினேனே.

இ - ள். என்னுடைய மனம் புத்திகளாகிய அந்தக் கரணமும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களும் தூலதேகமுமாகிய இவைகளனைத்தும் எனது ஆத்ம ஞானத்தினால் சூரியனைக்கண்ட பனியைப் போலச்செய்து, எனது சொரூபமாகிய நீ என்பதும் உனதுசொரூபமாகிய நானென்பதும் ஒன்றேயென அத்துவிதமாக்க, எனது ஆசாரியாக உதயமான அருளிறையை வணக்கினேன். எ-று.

ப - ம். தனது பிரியத்தடிப்பே குருஸ்வரூபமென்பார் 'என்னுடைக் குரு' எனவும், தன்னை யிரக்ஷிக்கு நிமித்தம் உதயமானது அருளிறை யென்பார் 'ஈசன்' எனவும் கூறினர்.

இ - ம். மனமுதலிய தத்துவக்க ளனைத்தையுஞ் சமாதிஞானத்தினற் களைந்து அதனினுதயமாகும் ஆனந்தமாகிய அஃதே இஃது, இஃதே அஃது என்னும் அத்துவ ஸ்வரூபத்தைத் தெரிவிப்பிக்கும் பொருட்டுப் பூரணமே ஒருருவாக எழுந்தருளிய ஆசாரியரை வணங்கினதாம். 4

அ - கை. தனது ஆசிரியரை வணங்கி அவரருளினுற் கூறப்புகுந்த இந் நூன்முகத்திற் கூறப்படும் விஷயமும், இதனுன்

டாகும் பயனும், இந்நூற்கும் இதிற் கூறப்படுவதாகிய விஷயத்திற்குமுள்ள சம்பந்தமும், இது கேட்டற்குரிய அதிகாரியும் ஆகிய அனுபந்த சதுட்டயம் இந்நூல் கற்குமாணாக்கன் உணரும்பொருட்டு உரைக்க வேண்டுதலின் அவற்றுள் அதிகாரியும் விஷயமும் இச்செய்யுளிற் கூறுகின்றார்.

அந்தமு நடுவு மின்றி யாதியு மின்றி வானைபோல்
சந்தத மொளிரு ஞான சற்குரு பாதம் போற்றிப்
பந்தமும் வீடுங் காட்டப் பரந்தநூல் பார்க்க மாட்டா
மைந்தரு முணரு மாறு வஸ்துதத் துவஞ்சொல் வேனே.

இ-ள். ஆதிமத்தியாந்த ரகிதமாய் ஆகாயத்தைப் போலச் சதோதயமாய் விளங்குகின்ற ஞானாசாரியரது பாதத்தை வணங்கிப் பெத்தமு முத்தியுமாகிய இவைகளின் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு விரிந்திருக்கின்ற வேதாந்த சாத்திரங்களை ஆராய்ந்தறியச் சக்தியில்லாதசிஷ்ரும் எளிதிலுணரும்படி பரவஸ்துவினுண்மையைச் சொல்வேன். மைந்தரென்பது அதிகாரியெனவும். வஸ்துதத்துவமென்பது விடயமெனவுங் கொள்க. 'பரந்தநூல்பார்க்க மாட்டா மைந்தரும்' என்னும் உம்மையாற் பார்ப்பவர்களென்பது மாயிற்று.

ப-ம். காலமுதலியவை நசிக்கினுந் தான் நசியாதிருத்தலின், 'அந்தமின்றி' எனவும், இடையின்றித் தான் பூரணானந்தமாகவிளங்குதலின் 'நடுவின்றி' எனவும், எப்போதுந் தான் சுயமாய்ப் பிரகாசித்தலின் 'ஆதியுமின்றி' எனவும், இங்ஙனஞ் சதோதயமாக விளங்கிய சச்சிதானந்தமான சுத்தசைதன்னியமே குரு சொரூபமாதலால் 'சந்ததமொளிருஞான சற்குரு' எனவும், தான் அதன்மயமாய் நிற்றலின் 'பாதம்போற்றி' எனவும், கல்வி அல்லவெனக்கண்டு அஃதின் சாரமான தன்னை விரைவிற்றெரிந்துகொள்ள விருப்பமுற்றவர்கள் எளிதிலுணரும்படி யுணர்த்துதலின், பரந்தநூல் பார்க்கமாட்டா மைந்தரு முணருமாறு வஸ்துதத்துவஞ்சொல்வேன், எனவும், கூறினார்.

அ-கை. இச்செய்யுளில்சம்பந்தமும் பிரயோசனமுங் கூறுகின்றார்.

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும் பாற்கடன் மொண்டு முன்னூல்
குடங்களி னிறைத்து வைத்தார் குரவர்க ளெல்லாங்காச்சிக்
கடைந்தெடுத் தளித்தே னிந்தக் கைவல்ய நவநீதத்தை
அடைந்தவர் விடய மண்டின் றலைவரோ பசியிலாரே.

இ-ள். விரிந்திருக்கின்ற உபநிடதமென்னும் க்ஷீரசமுத்திரத்தில் முகந்து, முந்நூலாகிய கடங்களில் ஆசிரியர்கள் நிறைத்து வைத்தார்கள், அவைகளனைத்தையுங் காய்ச்சிக் கடைதல் செய்து இஞ்ஞானசாத்திரமாகிய கைவல்லிய நவநீதத்தை எடுத்துக்கொடுத்தேன் இதைப் புசித்தவர்கள் நித்திய திருத்தி யடைந்தவர்களாதலால் விடய வானந்தமென்னுமண்ணைப் புசித்துப் பவத்திற் சுழல்வார்களோ சுழலார். எ-று.

கைவல்லிய நவநீதமென்பது சம்பந்தமும் அடைந்தவர் பசியிலா ரென்பது பிரயோசனமுமா மெனக்கொள்க.

ப-ம். வேதமுடிவான மகாவாக்கியம் ஓர் மொழியாயினும் அஃது சீடனுக்கும் போதமாகும் பொருட்டு உண்டான சுத்த வேதாந்த சாத்திரங்களுக்கு அளவின்மையால் 'படர்ந்த வேதாந்த மென்னும் பாற்கடல்' எனவும், அவைகளில் தங்களுக்கு அனுபவமாகும் பொருட்டு ஆசிரியரெடுத்தறிவித்த வாக்கியங்களை யெடுத்துக்கோடலை 'மொண்டு' எனவும், தாம்பெற்ற பேறு உலகம்பெறும்படி பாவினமாகிய நூல்களில் அவ்வாக்கியங்களை அமைத்தலை, முன்னூற்குடங்களி னிறைத்துவைத்தார் 'குரவர்கள்' எனவும், அப்பலசாத்திரங்களிலுள்ள வாக்கியங்களைச் சேகரித்தலை 'எல்லாம்' எனவும், அவ்வாக்கியங்களின் பூருவபக்ஷத்தை நீக்கி விசாரத்தாற் சித்தாந்தப்படுத்துதலைக் 'காய்ச்சி' எனவும், அச்சித்தாந்தத்தைக் குருவுபதேசத்தாற் சமாதியில் அனுபவமாக ஆராய்தலைக் 'கடைந்து' எனவும், அதிலுதயமான நிருவாணசுகத்தையெடுத்து ஓர் நூலாகத்

தந்ததை 'எடுத்தளித்தேனிந்தக் கைவல்ய நவநீதத்தை' எனவும், இஃதைப்பெற் றனுபவித்துத் திருத்தியடைதலை 'அடைந்தவர் பசியிலார்' எனவும், இவ்வாறுடர் விடயவிச்சையினாற் சனனமரணத் திற் சுழலாரென்பதை 'விடய மண்டின்றலைவரோ' எனவும், கூறினார்.

இ - ம். பிரமமென்னும் காமதேனுவிற் சுரந்த சுருதிகளென்னும் பாலை, விசாரமென்னும் அக்கினியாற் பூருவபக்ஷமென்னு நீர் சுண்ட, சித்தாந்தமென்னு மதுரமிகக்காய்ச்சி, விருத்திஞானமென்னும் பிரைகுத்தி, உபதேசமென்னு மத்திட்டு, அனுபவ ஆராய்ச்சி யென்னுங் கடைதலைச்செய்து, அதிலெழாநின்ற கைவல்லியமென்னும் நவநீதத்தை அனுபவித்தலை யடைந்து, நித்திய திருத்தியான பசியிலார் விடயானந்தமான மண்ணைப்புசியார்கள் எனக் கூறினதாம். 6

அ - கை. உபாசனாமூர்த்தியை வணங்கி இந்நூலின் படலவகை கூறுகின்றார்.

முத்தனை வேங்க டேச முகுந்தனை யெனையாட் கொண்ட
கத்தனை வணங்கிச் சொல்லுங் கைவல்ய நவநீ தத்தைத்
தத்துவ விளக்க மென்றுஞ் சந்தேகந் தெளிதலென்றும்
வைத்திரு படல மாக வகுத்துரை செய்கின் றேனே.

இ - ள். பாசங்களை நீக்கி நிற்பவனை, வேங்கடாசலபதியாகிய திருமாலை, என்னை அடிமைகொண்ட இறைவனைப் பணிந்து உரைக்குங் கைவல்லிய நவநீதமென்று ஞானசாத்திரத்தைத் தத்துவ விளக்கம் எனவும் சந்தேகந் தெளிதல் எனவும் நாமந்தரித்து இரண்டு படலமாகப் பிரித்துச் சொல்லுகின்றேன்.

இ - ம். வெளிப்படை. 7

பாயிர முற்றிற்று.

முதலாவது,

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

அ-கை. முற்கூறிய படலங்களுள் தத்துவ விளக்கம் என்னும் படலத்தில் தத்துவத்தை விளக்கும்பொருட்டு முதற்கண் அது கேட்கும் அதிகாரிக்குரிய சாதன சதுட்டய இலக்கணங் கூறுகின்றார்.

நித்திய வநித்தி யங்க ணிண்ணயந் தெரிவி வேகம்
மத்திய விகப ரங்கள் வருபோகங் களினி ராசை
சத்திய முரைக்க வேண்டுஞ் சமாதியென் றுறுகூட்டம்
முத்தியை விரும்பு மிச்சை மொழிவர்சா தனமிந்நான்கே.

இ-ள். நித்தியா நித்திய வஸ்துக்களின் நிச்சயந் தெரிகின்ற விவேகமும், இடையிலுள்ள இகலோக பரலோகங்களில் உண்டாகின்ற செல்வங்களில் விராகமும், உண்மையாகச் சொல்லத்தகுந்த சமாதி சட்கசம்பத்தியும் முமூட்சுத்துவமும் ஆகிய இந்நான்கையும் சாதன சதுட்டயம் என்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று. 1

சமந்தமம் விடல்ச கித்தல் சமாதானஞ் சிரத்தை யாறும்
சமமகக் கரண தண்டந் தமம்புறக் கரண தண்டம்
அமர்மனை விவகா ரங்க ளருகலே விடலென் றுகும்
அமர்செயுஞ் சுகதுக் காதி யனுபவிப் பதுச கித்தல்.

இ-ள். சமமெனவும் தமமெனவும் உபரதியெனவும் திதீக்ஷையெனவும் சமாதானமெனவும் சிரத்தையெனவும் ஆறுகும்; சமமாவது அந்தக்கரணத்தைத் தண்டித்தலாம்; தமமாவதுபுறத்தின் கண்ணுள்ள தசேந்திரியங்களைத் தண்டித்தலாம்; விடலென்பது விரும்பப்பட்ட குடும்பவிவகாரங்களைச் சுருங்கச்செய்தலாம்; சகித்தலா

வது கலக்கஞ் செய்கின்ற இன்பதுன்ப முதலியவைகளைப் பிராரத்த மென்று சமசித்தமாய் அநுபவிப்பதாம். எ-று. 2

சிரவணப் பொருளைத் தானே சித்தஞ் சிந் திக்கு மாறு
சரதமாய் வைக்கு மித்தைச் சமாதான மென்பர் மேலோர்
பரமசற் குருநூ லன்பு பற்றலே சிரத்தை யாகும்
வரமிகு சமாதி யாறு வகையாஞ்சொற் பொருளீ தாமே.

இ-ள். வேதாந்த சிரவணார்த்தங்களை உள்ளமானது பிரியமாய்ச் சிந்திக்கும்படி இனிய தன்மையாகச் செய்யும் இதை மகான்கள் சமாதானமென்று சொல்லுவார்கள்; மேலான ஆசிரியரிடத்தும் வேதாந்த சாத்திரங்களிடத்தும் அன்புவைத்தல் சிரத்தையாம்; மேன்மை மிகுந்த சமாதியென்னும் ஆறுபிரிவான பதத்துக்கு அருத்தம் இதுவாம். எ-று. 3

இ-ம். அநித்திய வஸ்துக்க ளிவையெனக் கண்டு நித்திய வஸ்துவை யடைதற்கேதுவான குணங்களையே சாதன சதுட்டயமாகக் கூறினதாம்.

அ-கை. அச்சாதனங்கள் இன்றியமையாச் சிறப்பினவெனவும் அதனாலுண்டாகும் பயன் இஃதெனவுங் கூறுகின்றார்.

சாதன மின்றி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலகி லில்லை
ஆதலா லிந்த நான்கு மடைந்தவர்க் கறிவுண் டாகும்
நூதன விவேகி யுள்ள நுழையாது நுழையு மாகில்
பூதலத்தின் மங்கள் கோடி புனிதனும் புருட னாமே.

இ-ள். சாதன மில்லாமல் ஒருகாரியத்தைச் சாதிப்பவர்கள் பூமியின்கணில்லை; ஆகையால் இச்சாதன சதுட்டயங்களைப் பெற்றவர்களுக்கு ஞானோதயமாம்; புதிய விவேகியின் மனதில்புகாது; புகுமானால் இறந்த காலத்துள்ள அனந்த சனனங்களில் சித்தசுத்தியுள்ளவனுகிய புமானும். எ-று. 4

இ - ம். மெய்யுணர்வை உணர்தற்கு இச்சாதனங்கள் அவசியம் வேண்டுமென்பதாம்.

அ - கை. அச்சாதனமுள்ள சீடனது தீவிரதர பக்குவத்தை அறிவித்தல்.

இவனதி காரி யானே னிந்திரி யங்க ளாலும், புவன தெய் வங்க ளாலும் பூதபௌ திகங்க ளாலும், தவன முன் றடைந்து வெய்யிற் சகித் திடாப் புழுப்போல் வெம்பிப், பவமறு ஞான தீர்த்தம் படிந்திடப் பதறி னானே.

இ - ள். இச்சாதன சதுட்டய முள்ளவனே இந்நூலுக் கதிகாரியானவன்; ஆதியாத்மிகத்தினாலும் ஆதிதெய்விகத்தினாலும் ஆதிபௌதிகங்களாலும் தாபத்திரயாக்கினியை அடைந்து, சூரியனது உஷ்ணகிரணத்தைச் சகிக்கமாட்டாத கிருமியைப்போல வெப்பமுற்று, பிறவியையொழிக்கின்ற ஞானசாகரத்தின் மூழ்கத் தீவிரமுற்றான். எ-று.

இ - ம். தாபத்திரயாக்கினியாகிய சம்சார துன்பங்களுக்கு ஆற்றாதவனே அவைநீங்கிப் பிரமானந்தமடைய விரைவன் எ - ம்.

அ - கை. அத்தீவிரதர பக்குவனுக்கு ஆசிரியர் தரிசனமாதல்.

ஆனவீம் மனைவி மக்க ளர்த்தவீ டணைகண் மூன்றில்
கானவர் வலையிற் பட்டுக் கைதப்பி யோடு மான்போல்
போனவன் வெறுங்கை யோடே போகாத வண்ணஞ் சென்
ஞானசற் குருவைக் கண்டு நன்றாக வணங்கி னானே. [று

இ - ள். தனக்கான இவ்வில்லாளும் புத்திரரும் தனமும்ஆகிய ஈடணாத்திரயங்களினின்றும் வேடர்கள் வீசும் வலைக்குள் அகப்பட்டுத் தவறிச்செல்லும் மானைப்போல ஓடினவன், சும்மா செல்லாதபடி உளத்தில் அன்பும் பரத்தில் ஆராதனைக்குரிய வஸ்துக்களுங்

கொண்டுபோய் ஞானசாரியரைத் தரிசனஞ்செய்து, திரிகாணசுத்தியாகப் பூசித்துப்புணிந்தான். எ-று.

இ - ம். ஈடணைத்திரயமான துன்பங்களினின்றும் நீங்கிய இவனுக்கு இன்பவடிவமான சற்குருதரிசனமாயிற்று என்பதாம். 6

அ - கை. தரிசனஞ்செய்த அவ்வாசிரியரிடத்திற்செய்யும் விண்ணப்பம்.

வணங்கிநின்றழுதுசொல்வான் மாயவாழ்வெனுஞ்சோகத்தா
லுணங்கினேனையனையென் னுள்ளமேகுளிரும்வண்ணம் [ல்
பிணங்கியகோசபாசப் பின்னலைச்சின்னமாக்கி
இணங்கியகுருவேயென்னை யிரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றான்.

இ - ள். பணிந்தெழுந்து நின்று கண்ணீர்சொரிய அழுதுரைப்பான்; பொய்யான குடும்ப வாழ்க்கையென்னும் துன்பத்தினால் வாடினேன். எனதாசிரியரே! என் உள்ளங்குளிரும் வண்ணம்செறிந்த பஞ்சகோசமாகிய பின்னலைத் தூளாக்கி முத்தியை அடைவிப்பதற்கு உடன்பட்டிருக்கும் ஆசிரியரே! அடியேனை முத்தியிற் சேர்க்கவேண்டும் என்று சொன்னான் எ - று.

இ - ம். அறிவின்மையால் வரும் பவத்துன்பத்தை நீக்கி அறிவினால்வரும் இன்பத்தில் மூழ்கும்படி செய்விக்க; ஆசிரியரைவேண்டிக்கோடலாம். 7

அ - கை. அங்ஙனம் விரும்பிய சீடனைப் பரிசோதித்தல்.

அன்னதன் * சிசுவையைய னைமீன்பறவைபோலத்
தன்னகங்கருதிநோக்கித் தடவிச்சந்நிதியிருத்தி

* அன்னை "தன்சிசுவை" எனவும் பாடம்.

உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டுசொல்வேன்
சொன்னதுகேட்பாயாகிற் றொடர்பவந்தொலையுமென்றான்.

இ-ள். அப்படிக் குறைகூறியிருந்த தம்முடைய சீடனைக் குருவானவர் கூர்மத்தைப்போலத் தமதுளத்தில் நினைத்து, மச்சத்தைப்போலப் பூரண திருஷ்டிவைத்து, பக்ஷியைப்போல அஸ்தமஸ்தக சையோகஞ்செய்து எதிரிலிருக்கவைத்து, உனது பவத்துன்பத்தை நீக்குந் தந்திரமொன் றிருக்கின்றது உபதேசிப்பேன்; போதித்த வண்ணங்கேட்டு நடப்பாயாகில் சிருஷ்டிமுதல் தொடருஞ் சனனமானது நீங்கும் என் றருளிச்செய்தார். எ-று.

ப-ம். விஷயத்தை நினைக்கும் ஆகாமியத்தைக் கெடுத்துஅறிவையுணரும்படி சிந்தித்தாரென்பார் 'ஆமைபோற்கருதி' எனவும், முன்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற சஞ்சிதமொழிந்து தனது சத்தாமாத்திரமான திருஷ்டி வரும்படி பார்த்தாரென்பார் 'மீன்போ னோக்கி' எனவும், பிராரத்தமாகவந்த பௌதிகவடிவம் நித்தியானந்தமாக விளங்கத் தனது பூரணனந்தமாக வியாபித்தாரென்பார் 'பறவைபோற்றடவி' எனவுங் கூறினர்.

இ-ம். சமஸ்காரஞ்செய்த ஆசிரியர் உபதேசிப்பதற்காக அகமழுந்தகள் உளவோ இலவோ என ஆராய்ந்ததாம். 8

அ-கை. ஆசிரியர் வசனத்தில் அகமகிழ்ந்து அன்புகூர்தல்.

தொடர்பவந்தொலையுமென்று சொன்னதைக்கேட்டபோதே
தடமடுமூழ்கினான்போற் சரீரமுங்குளிர்ந்துள்ளாறி
அடருமன்பொழுகுமாபோ லானந்தபாஷ்பங்காட்டி
மடன்மலர்ப்பாதமீண்டும் வணங்கிநின்றீதுசொல்வான்.

இ-ள். தொன்றுதொட்டுத் தொடர்கின்ற சனனமானது நீங்குமென்று அருளியதைக் கேட்டபோதே, விசாலமான தடாகத்

தில் முழுகினவனைப்போலத் தேகமுங் குளிர்ச்சியாய் மனமுங் குளிர்ந்து, நிறைந்த அன்பானது கரையழித்துச் செல்லுவதுபோல இரண்டு கண்களிலும் ஆநந்தபாஷ்பம் பெருக இதழ்விரிந்த கமல மலர்போன்ற பாதங்களை மீண்டும் பணிந்து எழுந்துநின்று, இதனைச் சொல்லத்தொடங்குவான். எ - று. 9

அ - கை. சீடன் விண்ணப்பத்தினால் அகம் இன்றென்பதைக் குறிப்பினால் அறிதல்.

சொன்னதுகேட்கமாட்டாத் தொண்டனானாலுஞ்சுவாமி
நின்னதுகருணையாலே நீரென்னையாளலாமே
உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன் றுண்டென்றீரே
இன்னதென் றதைநீர்காட்டி யீடேற்றல்வேண்டுமென்றான்.

இ - ள். போதித்ததைக் கேட்டு நடக்கமாட்டாத அடிமையானாலும், என் தெய்வமே! தேவரீரது கிருபையினால் தேவரீர் அடியேனைத் தடுத்தாளலாமே? உனது பவத்தைக்கெடுக்கும் தந்திரமொன்று இருக்கின்றதென்று அருள்செய்தீரே, அவ்வுபாயம் இத்தன்மையதென்று தேவரீர் காண்பித்து இரக்ஷிக்க வேண்டு மென்றான். எ - று.

இ - ம். சீடனறிவு எவ்வளவு வல்லியமானாலும் அதன் கண் ஞேயமான ஆனந்தத்திற்கு விளக்கமாக அதை விளக்குதல் குரு காரியமாதலால் குருவருளே விளக்கவேண்டு மென்பதாம். எ-று.

அ - கை. அகம்பாவம் இன்றென்பதை அறிந்து ஆத்மஸ்வரூபத்தை உபதேசிக்கத் தொடங்கல்.

அடங்கியவிருத்தியானென் றறிந்தபின்சேறிந்தமண்ணின்
குடம்பையுட்புழுமுன்னூதுங் குளவியின்கொள்கைபோலத்
தொடங்கியகுருவுமான்ம சொரூபமேமருவவேண்டி
உடம்பினுட்சிவனைப்பார்த் துபதேசமோதுவாரே.

இ - ள். விருத்தியடங்கினவனென்று தெரிந்தபின்பு நெருங்கிய மட்கூட்டினுள் இருக்கின்ற கிருமியின் முன்னே சத்திக்குங் குளவியினது தன்மையைப்போல உபதேசிக்கத் தொடங்கியஆசாரியரும் ஆத்மஸ்வரூபத்தைச் சீடனடையும் பொருட்டுத் தேகத்துள் இருக்கும் சீவனைநோக்கி உபதேசஞ்செய்வார். எ - று.

இ - ம். சீடனது யதார்த்த ஸ்வரூபத்தைப் பார்த்து அவன் அஃதாக விளங்கும் பொருட்டு அனுக்கிரகிக்கத் தொடங்கினதாம்.

அ - கை. பவத்தை நீக்கும்பொருட்டு அஃதுண்டான காரணமும் அஃது நிற்குங் காலஅளவையுங் கூறல்.

வாராயென்மகனே தன்னை மறந்தவன்பிறந்திறந்து
தீராதசுழல்காற்றுற்ற செத்தைபோற்சுற்றிச்சுற்றிப்
போராதகாலநேமிப் பிரமையிற்றிரிவன்போதம்
ஆராயுந்தன்னைத்தானென் றறியுமவ்வளவுந்தானே.

இ - ள். எனது புத்திரனே! கேளாய் தனது ஆத்ம சொரூபத்தை விசாரித்தறியாதவன், அறிவினால் ஆராய்ந்தறியும் ஆத்மாவைப்பிரமமென்று தெரியுமட்டும் சநித்து மரித்து, ஓயாத சுழல்காற்றி லகப்பட்ட சருகைப்போல அச்சனன மரணத்திற் சுழன்று சுழன்று, நீங்காத காலசக்கரத்தினது சுழற்சியிற் சஞ்சரிப்பான்.

இ - ம். அறிவின்மையால் உண்டான பவம் அறிவு உதயமாய்த் தன்னைத்தானென உணருமட்டும் இருக்கும் என்பதாம். 12

அ - கை. மகாவாக்கிய உபதேசப்பிரகாரம் அறியவேண்டியபொருள் இதுவென அறைதல்.

தன்னையுந்தனக்காதாரத் தலைவனையுங்கண்டானேல்
பின்னையத்தலைவன்றானுப் பிரமமாய்ப்பிறப்புத்தீர்வன்
உன்னைநீயறிவாயாகி லுனக்கொருகேடுமில்லை
என்னைநீகேட்கையாலே யீதுபதேசித்தேனே.

இ - ள். கூடஸ்தனையும் தனக்கிடமான் பிரமத்தையும் தரிசிப்பாயேயின், பின்பு அப்பிரமமே கூடஸ்தனாய் அக்கூடஸ்தனே பிரமமாய்ச் சநந நீங்குவான்; உனது அத்துவித ஸ்வரூபத்தை நீ தெரிந்து கொள்ளுவாயானால் உனக்கொரு கெடுதியுமில்லை; என்னை நீ கேட்கின்றபடியால் எனது அநுபவமான இதைச்சொன்னேன்.

ப - ம். நசிப்பான தேகமுதல் பிரகிருதிபரியந்தம் ஒவ்வொன்றினும் நசியாமல் தானாய்ச் சேடித்திருக்கிற பிரத்தியேகாத்ம சைதன்னியத்தைத் 'தன்னை' எனவும், அங்ஙனஞ் சேடித்ததானே அவைகளனைத்தினும் பூரணமான பிரமசைதன்னியாய் விளங்குவதைத் 'தலைவன்' எனவும், அஃதே இஃது இஃதே அஃதாய் விளங்குஞ் சுத்த சைதன்னியந் தானாகுவதைப் 'பின்னையத்தலைவன் றானாய்ப் பிரமமாய்' எனவும், அங்ஙனம் விளங்கிய அநுபவத்திற்கும் உதயாஸ்தமனம் இன்மையால் சநநமரண மின்றென்பதைப் 'பிறப்புத்தீர்வன்' எனவுங் கூறினார். 13

அ - கை. தன்னையறியவேண்டும் என்பதைச் சர்வத்திரசாதாரணமாகக் கொள்ளுந் தேகமெனக் கருதி, அதை அறிந்தவர்கள் சநநமரணம் நீங்காமையான் அஃதின் உண்மையையுணர விழைதல்.

என்னைத்தானசடனாக வெண்ணியோசொன்னீரையா
தன்னைத்தானறியாமாந்தர் தரணியிலொருவருண்டோ
பின்னைத்தானவர்களெல்லாம் பிறந்திறந்துழலுவானேன்
நின்னைத்தானம்பினேற்கு நிண்ணயமருளுவீரே.

இ - ள். எனதாசிரியரே; என்னை யான் அறியாதவனாகக்கருதியோசொன்னீர்? தன்னைத் தெரியாத மனிதர் பூமியின்கணொருவருளரோ? பின்பு அவர்கள் அனைவரும் சநநமரணத்திற்சுழலுவானேன்? தேவரீரை நம்பின அடியேனுக்குநிச்சயத்தைச்சொல்வீர்.

ப - ம். ஆசிரியர் தமதனுபவப்படி தேகத்தில் தானுயிருந்த தன்னை அறியவேண்டும் என்ன, அஃதனுபவமாகாத சீடன் தேகமே தான் எனக்கருதி; என்னை யான் அறியவில்லையா என்றுனென்பார் 'என்னைத்தானசடனாக வெண்ணியோ சொன்னீர்' எனவும், இங்ஙனம் அறிந்தயாவர்க்குஞ் சநநமரணம்என்நீங்கவில்லையென்பானென்பார் 'பின்னைத்தா னவர்களெல்லாம் பிறந்திறந்துழலுவானேன்' எனவும், தான்என்பது இஃதென உண்மையாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பானென்பார் 'நிண்ணயமருளுவீர்' எனவும் கூறினர்.

இ - ம். தான் என்பது அனுபவமாகும் பொருட்டு அதனியல்பை விசாரித்தாம். 14

அ - கை. தான் என்பது இஃதெனக் கூறியுந் தோன்றாததற்காக ஆசிரியர் வருத்தமுற்று இரங்குதல்.

இன்னதுதேகந்தேகி யிவனெனவுணர்வன்யாவன்
அன்னவன்றன்னைத்தானென் றறிந்தவனாகுமென்றார்
சொன்னபின்றேகியாரித் தூலமல்லாமலென்றான்
பின்னதுகேட்டவையர் பீழையுநகையுங்கொண்டார்.

இ - ள். சரீரமானது இத்தன்மையுள்ளது. சரீரி இத்தன்மையுள்ளவன் என்று அறிகின்றவன் எவனோஅவன்கூடஸ்தனத்தைப் பிரமமென்று தெரிந்தவனவன் என்றார்; அங்ஙனம்போதித்தபின்பு இச்சரீரம்அன்றி சரீரியார் என்றுகேட்டான்; பின்பு அவன் அனுபவத்தைக்கேட்ட ஆசிரியர் துன்பமும் புன்னகையுங் கொண்டனர். எ - று.

ப - ம். இத்தேகந் தானாக எண்ணியிருப்பவனை எங்ஙனம் உய்விக்கலாம் என ஆலோசிக்கும் மனவருத்தமும், தேகந்தான் என அறிந்தவன் தேகியையுந் தான் என்று அறிவனென்று மகிழ்ச்சியுங்கொண்டார் என்பார் 'பீழையு நகையுங்கொண்டார்' எனக் கூறினர்.

இ-ம். ஆசிரியர் தமதனுபவமான சுத்த சைதன்னியத்தைத் தான் எனக் கூறச் சீடன் தனக்கனுபவமான தேகந்தான் அன்றித் தான் வேறுளனோ என விஞவினதாம். 15

அ-கை. தேகந்தான் அன்று, அதன்கண் உள்ளதேகியே தான் என்பது தனக்குத்தானே தோன்ற, அவத்தாத்திரயங்களை அறிகின்றவன் யார் என ஆசிரியர் விஞதல்.

தேகமதல்லால்வேறே தேகியார்காணேனென்ருய்
மோகமாங்கனவில்வந்து முளைத்திடுமவஞர்சொல்லாய்
சோகமாங்கனவுதோன்ருச் சுழுத்திகண்டவஞர்சொல்லாய்
ஆகநீநனவிலெண்ணு மறிவுதானேது சொல்லாய்.

இ-ள். சரீரத்தையன்றி வேருயுள்ள சரீரியார்? யான்கண்டிலேன் என்ருய்; மோகமாகிய சொப்பனத்திலுதித்தவன்யாவன் இதனை நீ சொல்; மயக்கமாகிய சொப்பனந்தோன்ருத சுழுத்தியில் சூனியமாகத் தரிசித்தவன் யார்? சொல்லாய்; ஆகியஇவ்விரண்டையும் நீ சாக்கிரத்தில் நினைக்கும் அறிவுயாது? சொல். எ-று.

இ-ம். தேகத்தைத் தவிரத் தேகி ஒருவன் உளன் என்பது தோன்ற விஞவினதாம். 16

அ-கை. தேகத்தின்கண் அவத்தைகளை அறிகின்ற தேகி ஒருவன் உளனெனத் தோன்றுகிறது, அதனை விளக்கவேண்டும் எனல்.

நனவுகண்டதுநான்கண்ட நனவுளநினைவுநீங்கிக்
கனவுகண்டதுமிரண்டுங் காணுதசுழுத்திகண்டும்
தினமனுபவித்தலொக்குந் தெரியவுமில்லைசற்றே
மனதினிலுதிக்கும்பின்னை மறைக்குமதருளுவீரே.

இ-ள். சாக்கிராவத்தையில் பார்த்ததும், யான்பார்த்த, சாக்கிரத்திலுள்ள நினைப்புநீங்கிச் சொப்பனத்தில் பார்த்ததும் இவ்வி

ரண்டவத்தைகளின் தொழிலில்லாத சுழுத்தியில் சூனியத்தைப் பார்த்ததும், நாடோறு மனுபவிப்பதனுல் தேவரீர் தேகி ஒருவன் இருக்கின்றுனென் றருளியது ஒக்கும்; அது பிரத்தியக்ஷமாகவு மில்லை; சற்று மனதிற்றோன்றுகின்றது; பின்பு மறைகின்றது; அதின் ஸ்வரூபத்தைக் கிருபைசெய்வீர். எ-று.

கண்டதென்பது கண்டுமெனவும் மறையுமென்பது மறைக்குமெனவுந் திரிந்து நின்றன.

இ-ம். தான் என்பது தேகம் அன்று, தேகி என அவத்தைகளை முன்னிட் டறிவிக்க, ஒருவாற்றுன் அறிந்த சீடன் அஃது மின்மினிபோலத் தோன்றி மறைதலின் அதன் யதார்த்த ஸ்வரூபம் இஃதென விளங்க அனுக்கிரகிக்க வேண்டிக்கோடலாம். 17

அ-கை. முன்தேகந் தானு யிருந்தவனைக் கிஞ்சித்துவிலக்ஷணப் படுத்திப் பின் தடஸ்த விலக்கணையான் முன்புசடமான தேக விலங்கணங்கூறி, அதை நீங்கிப்பின் சித்தேதானுனதேகிஇலக்கணங்கூறத் தொடங்கல்.

தாலத்தின்மரங்கள்காட்டித் தனிப்புறைகாட்டுவார்போல்
ஆலத்தினுடுக்கள்காட்டி யருந்ததிகாட்டுவார்போல்
தூலத்தைமுன்புகாட்டிச் சூக்குமசொரூபமான
மூலத்தைப்பின்புகாட்ட முனிவரர்தொடங்கினூர.

இ-ள். பூமியின்கணுள்ள தருக்களைக் காண்பித்துத் தனியாணமூன்றாம்பிறையைத் தரிசிப்பவர் போலவும், ஆகாயத்தின்கணுள்ள நக்ஷத்திரங்களைக்காட்டி அருந்ததியைக் காண்பிப்பவர்போலவும், தூலமாயுள்ள தத்துவங்களை முன்னே தரிசிப்பித்து, அணுவுக்கணுவான காரணத்தைப் பின் தரிசிப்பிக்க ஆசிரியர் ஆரம்பித்தார். எ-று.

ஆலமென்பது ஆகுபெயர்.

இ - ம். போதமாகும்படி போதிக்குமரபு கூறினதாம். 18

அ - கை. தானாகிய சித்தைத் தனியே தரிசிப்பிக்கும் நிமித்தம் தன்னைச் சகசீவ பரமாகத் தோற்றுவிக்கும் ஆரோபயுத்தியையும், அத்துவிதமான கூடஸ்த பிரமமாகத் தோற்றுவிக்கும் அபவாத யுத்தியையுங் கூறத்தொடங்கல்.

அத்தியாரோபமென்று மபவாதமென்றுஞ்சொல்லும்
உத்தியாற்பந்தம்வீடென் றுரைக்கும்வேதாந்தமெல்லாம்
மித்தையாமாரோபத்தாற் பந்தமாமபவாதத்தால்
முத்தியாமிவ்விரண்டின் முந்தியாரோபங்கேளாய்.

இ - ள். அத்தியாரோபம் என்று சொல்லுகின்ற உத்தியினால் பந்தமெனவும், அபவாதம் என்று சொல்லுகின்ற உத்தியினால் வீடெனவும், உபநிடதம் அனைத்தும் சொல்லும்; ஆதலால்இல்லாத ஆரோபத்தால் பெத்தமாம்: அபவாதத்தினால் வீடாம்: இவ்விரு வகையில் முன்பு ஆரோபத்தைக் கேட்பாய். எ - று.

இ - ம். அத்தியாரோப அபவாத விலக்கணங் கூறினதாம். 19

அ - கை. அத்தியாரோப இலக்கணத்தை திஷ்டாந்த ரூபமாகக் கூறுதல்.

ஆரோபமத்தியாசங் கற்பனையாவவெல்லாம்
ஓரோர்வஸ்துபினைவேறே யோரோர்வஸ்துவெனவோர்தல்
நாருடுபணியாத்தோன்ற னரனாகத்தறியிற்றோன்றல்
நீருடுகானற்றோன்ற னிரந்தரம்வெளியிற்றோன்றல்.

இ - ள். ஆரோபமென்றும்அத்தியாசமென்றும்கற்பனையென்றும் ஆவன அனைத்தும் ஒவ்வொருபொருளை வேறான ஒவ்வொரு பொருளென அறிதலாம்; பழுதையினிடத்துச் சர்ப்பந்தோற்றுதல்

கட்டையினிடத்து மகனைத் தோற்றுதல், கானலினிடத்துச் சலந் தோற்றுதல், ஆகாயத்தினிடத்தில் தாமின்மை தோற்றுதல். எ-று.

அ-கை. முற்கூறிய திஷ்டாந்தம்போலச் சுத்த சைதன்னியத்தில் சகசீவபரந் தோற்றுமெனல்.

இப்படிப்போலநாம ரூபங்களிரண்டுமின்றி
ஒப்பமாயிரண்டற்றொன்று யுணர்வொளி நிறைவாய்நிற்கும்
அப்பிரமத்திற்றோன்று மைம்பூதவிகாரமெல்லாம்
செப்பியுகற்பித்தாற் செனித்தவென்றறிந்துகொள்ளே.

இ-ள். இவைபோல நாமரூபமான இரண்டு தன்மைகள் இன்றி ஒற்றுமையாயும் அவிதம் இன்றி ஏகமாயும் ஞானப்பிரகாச நிறைவாயும் இருக்கின்ற அந்தப்பிரமத்தில் தோற்றுகின்ற பஞ்ச பூதம் முதலிய வேறுபாடனைத்தும் சொல்லாநின்ற ஆரோபத்தால் உண்டானவைகளென்று தெரிவாய்.

இ-ம். உள்ளதான சகத்தில் இல்லாததான சகசீவ பரந் தோன்று முறைமை இங்ஙனமெனக் கூறினதாம். 21

அ-கை. பிரமத்தில் கற்பிதமாகச் சீவேஸ்வர சகத்துஉண்டான முறையை இருவகையாகக் கூறத்தொடங்கி முன்னர் ஒருவகையைக் கூறுகின்றார்.

அதுதானெப்படியென்றக்கா லநாதியாஞ்சீவரெல்லாம்
பொதுவானசுழுத்திபோலப்பொருந்துமவ்வியத்தந்தன்னில்
இதுகாலதத்துவப்பே ரீசனுட்பார்வையாலே
முதுமூலசுபாவம்விட்டு முக்குணம்வியத்தமாமே.

இ-ள். அக்கற்பனை சிருஷ்டி எப்படி உண்டாயிற்றெனின், அநாதியாயுள்ள சித்துருபமான சீவகோடிகள்யாவும் சகலருக்கும் சாதாரண அநுபவமான சுழுத்தியைப்போல சூனியமாயிருக்கும் மூலப்பிரகிருதியாகிய மாயையின் கண்ணே அமையும்; இம்மாயை

யாணது காலதத்துவமென்னும் நாமமுடைய ஈசுரனுடைய திருஷ்டியினாலே முன்னிருந்த காரணத்தன்மையை யொழித்து மூன்று குணங்களாக வெளிப்படும். 22

அ-கை. முக்குண இயல்பு கூறல்.

உத்தமவெளுப்புநீல முபயமாஞ்சிவப்புமாகும்
சுத்தசத்துவந்தமத்தோ டசுத்ததத்துவப்பேர்சொல்லும்
சத்துவமழுக்கிருட்டாய்ச் சாற்றுமுக்குணமுமூன்றாய்
ஒத்துளவெனினுந்தம்மு ளொருகுணமதிகமாமே.

இ-ள். முதலாவதான வெண்ணிறமும், இரண்டாவதான செம்மைநிறமும், மூன்றாவதான கருநிறமும் ஆகாநின்ற தாய்தான சத்துவகுணமும் ரசோகுணமும் தமோகுணமும் என நாமங்கூறப் பெறும்;—சத்துவமான சுத்தமும் அழுக்கும் இருட்டுமாகச் சொல்லப்பட்ட இம்மூன்று குணங்களும் மூன்றாகி ஒத்திருப்பவைகளாயினும், அவைகளுள் இரண்டடங்கி யொருகுணம் விசேடித்து நிற்கும். எ-று.

இ-ம். வித்தைவடிவமான சீவர்கள் பந்தப்பட்டிருக்குந் தங்கள் மறதியான அவ்வியத்தத்தில் காலதத்துவமு முக்குணங்களும் வியத்தமாயின வென்பதாம். 23

அ-கை. மற்றொருவகைச் சிருட்டியின் மரபு கூறத்தொடங்கல்.

ஒருவழியிதுவாமித்தை யொருவழிவேறுச்சொல்வார்
மருவுமவ்வியத்தந்தானே மகதத்வமாகுமென்றும்
அருண்மகதத்துவந்தா னகங்காரமாகுமென்றும்
கருவகங்காரமூன்றாய்க் காட்டியகுணமாமென்றும்.

இ-ள். ஒருமார்க்கமிதுவாம்; இதையே மற்றொரு மார்க்கமாகச் சொல்லுவார்கள்;• அஃது எங்ஙனமெனின், பொருந்திய அவ்வியத்தமே மகதத்துவமாம் எனவும், சொல்லிய மகதத்துவமே

அகங்காரதத்துவமாம் எனவும், கருவாகிய அகங்காரமே மூன்றுந் தெரிவித்த குணங்களாம் எனவுஞ் சொல்லப்படும். எ - று.

இ - ம். சுத்த சைதன்னியமான தன்னை எதிரிட்டறிய உதயமான அறிவுக்கு முன்புண்டான மறதியே அவ்வியத்தமான பிரகிருதிஎனவும், அவ்வறிவு பகிர்முக உண்முகமான இடமே மகதத்துவமெனவும், அஃது தன்னிடத்துப் பிரதிபலனமான ஆரோபத்தை நான் என்பதே அகங்காரதத்துவம் எனவும், அதனிர்ச்சலமே சத்துவம்எனவும், அதன் சலனமே ரஜசு எனவும், அதன்மக்கினமே தமம் எனவும் உண்டான உகபற் சிருட்டியைத் தனதனுபவத்திற் காண்க. 24

அ - கை. மேற்கூறிய குணங்களிற் சகசீவபர உற்பவத்தியைக் கூறுவான் தொடங்கி முன்னர்ப் பரன் உற்பத்தியைக் கூறுகின்றார்.

இக்குணங்களிலேதவிண்போன் றிருக்குஞ்சிற்சாயைதோன்று
முக்குணங்களினுந்தூய்தா முதற்குணமாயையாகும் [ம்
அக்குணம்பிரமச்சாயை யந்தரியாமிமாயை
எக்குணங்களும்பற்றுதோ னிமித்தகாரணமாமீசன்.

இ - ள். இம்மூன்று குணங்களில் ஆகாயம்போல நிரவயமாயிருக்கின்ற சிற்சாயை பிரதிபலிக்கும்; மூன்று குணங்களிலும் சுத்தமாகிய சத்துவகுணம் மாயையாம், அந்தச் சத்துவத்திற் பிரதிபலித்த பிரமப்பிரிதி பலனமே அந்தரியாமியாம். மாயாசம்பந்தமான எந்தக்குணங்களும் பற்றுதவனே பஞ்சபூத பவுதிகமுதலிய சிருட்டிக்கு நிமித்தகாரணமாகிய ஈசனும். 25

அ - கை. ஈசனது காரணசரீர உற்பத்தியையுஞ் சீவனது உற்பத்தியையுங் கூறல்.

ஈசனுக்கிதுசுழுத்தி யிதுவேகாரணசரீரம்
கோசமானந்தமாகுங் குணமிராசதமவித்தைத்

தேசறுமவித்தைதோறுஞ் சிற்சாயைசீவகோடி
நாசமாமுயிர்க்கப்போது நாமமும்பிராஞ்ஞனே.

இ - ள். இவ்வீஸ்வரனுக்கு இம்மாயையே சுழுத்தி யவத்தையாம்; இஃதே காரண சரீரமாம்; இதுவே ஆனந்தமய கோசமாம்; ரசோகுணம் அவித்தையாம்; விளக்கமில்லாத அவித்தைகள்தோறும் பிரதிபலித்த ஞானப்பிரதிபலனமே சீவராசிகளாம் யாவையும் இறந்த சுழுத்தியை அபிமானிக்கும் சீவர்களுக்கு அவ்வவசரத்தில் பெயர் பிராஞ்ஞனும். 26

அ - கை. சீவனது காரணசரீர உற்பத்தியைக் கூறுகின்றார்.

அழுக்கொடுபற்றுஞ்சீவர்க் கதுவேயானந்தகோசம்
சுழுத்திகாரணசரீரஞ் சொன்னவிம்மட்டுமோகம்
முழுக்குணத்திரண்டால்வந்த மூலவாரோபஞ்சொன்னோம்
வழுத்துசூக்குமவாரோப வழியுநீமொழியக்கேளாய்.

இ - ள். அவித்தையைச் சேர்ந்திருக்கின்ற சீவர்களுக்கு அவ்வவித்தையே ஆநந்தமயகோசமாம்; அஃதேசுழுத்தி அவத்தையாம்; அஃதே காரணசரீரமாம்; சொல்லிய இதுபரியந்தம் மயக்கமாகத் தோற்றிய பிரகிருதியின் முழுதுமான சத்துவ ரசோகுணத்திலுண்டான காரணசரீர அத்தியாசத்தை உரைத்தோம்; சொல்லப்பட்ட சூக்கும சரீர அத்தியாசமுண்டான மார்க்கத்தையும் யாஞ்சொல்ல நீ கேட்பாய். எ - று.

ப - ம். சுத்த சைதன்னியைச்சாயை அதிஷ்டானமாதலின் அதனைப் பிரமகூடஸ்தரெனவும், அஃது சத்துவ ரசோகுணத்தில் தங்குதலின் அக்குணங்களை மாயை அவித்தையெனவும், அவற்றில் பிரதி பிம்பித்த சாயை ஆரோபமாதலின் அவற்றைச் சீவேஸ்வரரெனவும், அம்மாயை அவித்தைகள் மேல்விளைவுக்குக் காரணம் ஆதலின் அவைகளைக் காரணசரீரமெனவும், அவைகளில் அனைத்தும் அடங்கி நிற்றலைச் சுழுத்தி அவத்தையெனவும், அவைகளில்

அன்புற்று நிற்றலை ஆநந்தமயகோசமெனவும், அவைகளை அபிமா னித்து நிற்பவனை அந்தரியாமி பிராஞ்ஞனெனவுங் கொள்க.

இ-ம். ஜீவேசுவர உற்பத்தியும் அவர்களுக்குண்டான காரண சரீர அத்தியாசமுங் கூறினதாம். 27

அ-கை. ஜீவேசுவரர்களுக்குச் சூட்சுமசரீரம் உண்டான முறைமையைக் கூறுவான் தொடங்கி முன்பு சத்திகளின் தோற்றம் உரைத்தல்.

ஏமமாயாவினோத வீசனாருளினாலே
பூமலியுயிர்கட்கெல்லாம் போகசாதனமுண்டாகத்
தாமதகுணமிரண்டு சத்தியாய்ப்பிரிந்துதோன்றும்
விமலமாமூடலென்றும் விரிந்தாக்கத்தோற்றமென்றும்.

இ-ள். மோகமாகிய மாயையை விளையாட்டாகவுடைய ஈசுவரனுடைய கிருபையினால் பொலிவுயிருந்த ஜீவர்களனைவர்க்கும் அனுபோக சாதனம் உண்டாகும்பொருட்டுத் தமோகுணமான அ பயங்கரமான ஆவரணமெனவும், நானாவிதமாகும் விக்ஷேபமெனவும் இரண்டுசத்திகளாய்ப் பிரிந்து தோன்றும். எ-று.

ப-ம். உயிர்கட்கெல்லாம் போகசாதனம் உண்டாக என்பதற்கு ஜீவர்கள் சமஷ்டியே ஈசுவரனாதலின், அவ்வீசுவரனுக்குங் கொள்க.

இ-ம். தமோகுணப் பிரதிபலமான சிற்சாயையின் அறிவின்மை ஆவரணம், அறிவு விக்ஷேபமும் என இரண்டு சத்திகளாயின என்பதாம். 28

அ-கை. விக்ஷேபசத்தியில் தன்மாத்திரையான சூட்சும பூத உற்பத்தி கூறல்.

தோற்றமாஞ்சத்திதன்னிற் சொல்லியவிண்ணாம்விண்ணில்
காற்றதாங்காற்றிற்றீயாங் கனலினீர்நீரின்மண்ணாம்

போற்றுமிவ்வைந்துநொய்ய பூதங்களென்றும்பேராம்
சாற்றுமற்றிவற்றிற்போக சாதன தனுவுண்டாகும்.

இ - ள். விசேஷசத்தியில் சொல்லப்படுஞ் சத்த தன்மாத்திரையான ஆகாயமுண்டாகும்; அவ்வாகாயத்தில் பரிசதன்மாத்திரையான வாயுவுண்டாகும்; அவ்வாயுவில் ரூபதன்மாத்திரையான அக்கினியுண்டாகும்; அவ்வக்கினியில் ரசதன்மாத்திரையான அப்புவுண்டாகும்; அவ்வப்புவில் கந்ததன்மாத்திரையான பிருதிவியுண்டாகும்; போற்றப்பட்ட இத்தன்மாத்திரைகளைந்தும் சூக்குமபூதங்களென்றுபெயர்பெறும்; சொல்லப்பட்ட இத்தன்மாத்திரைகளில் அநுபோகத்துச் சாதனமான சூக்குமசரீரந் தோன்றும். எ - று.

அ - கை. தன்மாத்திரை சத்துவ குணத்தில் அந்தக்கரண ஞானேந்திரிய உற்பத்தி கூறல்.

ஆதிமுக்குணமிப்பூத மடங்கலுந்தொடர்ந்துநிற்கும்
கோதில்வெண்குணத்திலைந்து கூறுணர்கருவியாகும்
ஓதியபின்னையைந்து முளம்புந்தியிரண்டாஞான
சாதனமாமிவ்வேழுஞ் சற்குணப்பிரிவினாலே.

இ - ள். முன் உண்டான மூன்று குணங்களும் இத்தன்மாத்திரைகள் ஐந்திலும் கூடியிருக்கும் குற்றமற்ற சத்துவகுணத்தில் வியஷ்டியான ஐந்துபங்கும்ஞானேந்திரியங்களாம்; சொல்லப்பட்ட சமஷ்டியான ஐந்துபங்கும் மனம் என இரண்டாகும் சத்துவகுண அம்சம் ஆதலால் இந்த ஏழும் அறிகருவிகளாம். எ - று. 30

அ - கை. தன்மாத்திரையின் ரசோகுணத்தில்வாயு கன்மேந்திரியங்களின் உற்பத்தி கூறல்.

இராசதகுணத்திலேவேறிட் டெடுத்தகூறைந்துமைந்தும்
பிராணவாயுக்களென்றும் பெருந்தொழிற்கன்மமென்றும்

பராவியபெயராமிந்தப் பதினேழுமிலிங்கதேகம்
சுராசுரர்நரர்விலங்காய்த் தோன்றியவுயிர்கட்கெல்லாம்.

இ - ள். ரசோகுணத்தில் எடுத்து ஒன்றாகவைத்த பங்கு ஐந்தும் பிராணாதி பஞ்சவாயுக்களெனவும், தனித்தனியே எடுத்தபங்கு ஐந்தும் பெரிய கிரியையைச்செய்யுங் கன்மேந்திரியங்களெனவும், பரவிய நாமங்களாம்; இப்பதினேழு தத்துவங்களும் தேவர்களும் அவுணர்களும் மனிதர்களும் மிருகங்களுமாகி உண்டான சீவர்களை அனைவர்க்கும் சூக்குமசரீரங்களாம். எ - று.

சில நூலாசிரியர் சூக்குமதேகம் இருபத்துநான்கு தத்துவம் என்றதை இந்நூலாசிரியர் விடயம் ஐந்தையும் ஞானேந்திரியத்தில் அடக்கியும், அகங்காரத்தையுஞ் சித்தத்தையு மனம் புத்தியில் அடக்கியும் பதினேழாகக் கூறினாரெனக்கொள்க.

இ - ம். சீவேஸ்வரருக்கு உண்டான சூக்குமசரீர அத்தியாசங் கூறினதாம். 31

அ - கை. சூக்குமதேகத்தினால் வருங் கற்பனா நாமங்களைக்கூறல்.

இவ்வுடன்மருவுஞ்சீவர்க் கிலங்குநாதைசதனென்றாகும்
இவ்வுடன்மருவுமீசற் கிரணியகருப்பனாகும்
இவ்வுடலிரண்டுபேர்க்கு மிலிங்கசூக்குமசரீரம்
இவ்வுடற்கோசமூன்று மிதுகனாவவத்தையாமே.

இ - ள். இவ்வியஷ்டி சூக்குமதேகத்தைச்சேர்ந்து அபிமானிக்குஞ் சீவர்களுக்கு விளங்காநின்ற அபிமானி நாமம் தைசதன் என்பதாம்; இச்சமஷ்டி சூக்குமதேகத்தைச்சேர்ந்து அபிமானிக்கிற ஈஸ்வரனுக்கு அபிமானி நாமம் இரணியகருப்பனென்பதாம்; இச்சரீரம் சீவேஸ்வரரிருவர்க்கும் சூக்குமசரீரமாம்; இச்சரீரத்துக்குப் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் எனக் கோசங்கள் மூன்றாகும்; இது சொப்பனாவஸ்தையாம். எ - று.

தன்மாத்திரைகள் சூக்குமம் ஆதலின் அவற்றைச் சூக்குமபூத மெனவும், அவற்றின் தடிப்பைச் சூக்கும தேகமெனவும், அதை அபிமானிப்பவர்களை இரணியகருப்பன் தைசதனெனவும், அது மனோராச்சியஞ் செய்தலைச் சொப்பனாவஸ்தையெனவும், அஃது பிராண மனோபுத்திகளாகத் தன்னை மறைத்தலைக் கோசங்களென வுங்கொள்க. 32

அ-கை. பஞ்சபூத பௌதிகமான சகத்து உற்பத்தியைக் கூறுவான் றொடங்கி அஃதுண்டாகுதற் கேது கூறுகின்றார்.

சூக்குமசகமிம்மட்டுஞ் சொல்லினோமிப்பாற்றாலம்
ஆக்குமாரோபந்தானு மடைவினிமொழியக்கேளாய்
தாக்குமிவ்வுயிர்க்குத்தூல தனுவும்போகமுமுண்டாகக்
காக்குமிவ்விசன்பஞ்சீகரணங்கள்செய்தானன்றே.

இ-ள். சூக்கும சரீரப் பிரபஞ்சத்தை இது பரியந்தஞ் சொன்னோம்; மேல் தூலபூதமும் தூலதேகமு முண்டாக்கும் அத்தியாசத்தையும் கிரமமாகச் சொல்லக்கேட்பாய்; சூக்குமசரீரத்திற் சேர்ந்திருக்கின்ற இச்சீவர்களுக்குத் தூலதேகமும் அனுபோகமும் உண்டாகும்படி சீவர்களைப் பாதுகாக்கும் இவ்வீசுவரன் பஞ்சீகரித்தலைச் செய்தனன். எ-று.

தனுவும் போகமும் என்ற உம்மையால் அண்டமும் புவனமுங் கொள்க. 33

அ-கை. பஞ்சீகாணமும் அவற்றினால் ஆய காரியமுங் கூறல்.

ஐந்துபூதமும்பத்தாக்கி யவைபாதிநான்காக்கி
ஐந்துதனபாதிவிட்டு நாலொடுநாலுங்கூட்ட
வந்தனதூலபூத மகாபூதமவற்றினின்றும்
தந்தனநான்காந்தூல தனுவண்டபுவனபோகம்.

இ-ள். தமோகுணப் பங்காகிய சூக்கும பஞ்சபூதங்களைப் பத்துப்பங்குசெய்து, அவற்றிற்பகுத்தபாதியை ஒவ்வொன்றை நான்கு

நான்குசெய்து, கேடில்லாத தன் அம்சமான பாதியை நீக்கி, மற்ற நான்கோடு நான்கையுஞ் சேர்க்கத் தூலபூதமும் உண்டாயின; தூல பூதமாகிய அவைகளினின்று உண்டாக்கப்பட்டன தூலசரீரமும் அண்டமும் புவனமும் போகங்களும் ஆகிய நான்குமாம். எ-று.

அண்டம் என்பது பஞ்சபூத சமஷ்டி எனவும், புவனம் என்பது அவைகளினுள்ள பதப்பிராப்தி ஸ்தானங்கள் எனவுங்கொள்க.

இ-ம். சூட்சுமபூத பஞ்சீகரிக்கத் தூல பூதமும் அவற்றில் தூலசரீரமுதலிய நான்குந் தோற்றின என்பதாம். 34

அ-கை. தூல தேகத்தினால் வருங் கற்பனு நாமங்களைக் கூறல்.

தூலமேமருவுஞ்சீவன் சொல்லியவிசுவனாகும்
தூலமேமருவுமீசன் சூழ்விராட்புருடனாகும்
தூலஞ்சாக்கிரவவத்தை சொன்னதோரன்னகோசம்
தூலகற்பனையிதென்று தொகுத்ததுமனத்திற்கொள்வாய்.

இ-ள். வியஷ்டி தூலதேகத்தைச்சேர்ந்து அபிமானிக்கின்ற சீவனுக் கபிமானிநாமஞ் சொல்லப்பட்ட விசுவன் என்பதாம்; சமஷ்டி தூலதேகத்தைச் சேர்ந்து அபிமானிக்கின்ற ஈசுவரனுக் கபிமானிநாமம் கருதாநின்ற விராட்புருடன் என்பதாம்; இவை இருவர்க்குந் தூலதேகமாம்; இவை இவ்விருவர்க்குஞ் சாக்கிராவத்தையாம்; சொல்லிய இது இவ்விருவர்க்கும் அன்னமய கோசமாம்; தூலசரீர அத்தியாசம் இதுவென்று தொகுத்துச் சொன்னதை மனதிலுணர்வாய். எ-று.

தன்மாத்திரை மிசிரமானதைத் தூலபூதம் எனவும், அஃதோருருவமானதைத் தூலசரீரம் எனவும், அதை அபிமானிப்பவர்களை விசுவன் விராட்டு எனவும், அதினென்றெதிரிட்டு அறிதலைச் சாக்கிராவத்தை எனவும், அஃது அன்னமயமாதலின், அதனை அன்னமய கோசம் எனவுங்கொள்க.

இ - ம். அபிமான நாமமுதலியவைகள் உண்டான அத்தியாசங் கூறினதாம். 35

அ - கை. சீவேசுரர்களுக்கு உபாதி ஒன்றாயின் அவர்கள் பேதமறிவது எங்ஙனம் என்ற வினாவுக்கு உத்தரம்.

சீரியவீசனார்க்குஞ் சீவர்க்குமுபாதியொன்றேல்
ஆரியகுருவேபேத மறிவதெப்படியென்றக்கால்
காரியவுபாதிசீவன் காரணவுபாதியீசன்
வீரியமிகுசமட்டி வியட்டியாற்பேதமாமே.

இ - ள். சிறப்பையுடைய ஈசுவரனுக்கும் சீவனுக்கும் உபாதி ஒன்றானால், அறிவுருவான ஆசிரியரே! சீவேசுவரர் என்கிற வேற்றுமை யறிவது எவ்வாறு என்பாயாகில், காரியோபாதியுள்ள சீவர்கள் வியஷ்டியினாலும் காரணோபாதியுள்ள ஈசுவரன் வீரமிகுந்த சமஷ்டியினாலும் பேதமாகும். எ - று. 36

இதுவுமது.

மரங்கள்போல்வியட்டிபேதம் வனமெனல்சமட்டிபேதம்
சரங்கடாவரங்கள்பேதந் தனியுடல்வியட்டியென்பார்
பரம்பியவெல்லாங்கூட்டிப் பார்ப்பதுசமட்டியென்பார்
இரங்கியபலசீவர்க்கு மீசற்கும்பேதமீதே.

இ - ள். தருக்களைப்போல வியஷ்டியின் பேதமாம்; வனம் என்பது சமஷ்டியின்பேதமாம்; சராசரவுயிர்களின் பேதமான தனிமையான தேகத்தை வியஷ்டி என்றுசொல்லுவார்கள்; விரிந்த தூலதேக முதலிய அனைத்தையுஞ் சேர்த்துக் காண்பது சமட்டி என்றுசொல்லுவார்கள்: இரங்காநின்ற அநந்தசீவர்களுக்கும் ஈசுவரனுக்கும் பேதம் இதுவாம். எ - று.

இ - ம். சமட்டியினால் ஈசுவரனுக்கும் காரணோபாதியும், வியட்டியாற் சீவருக்குக் காரியோபாதியுமாம் என்பதாம். 37

அ - கை. அத்தியாரோப உத்தியினல் தன்னிடத்தில் ஆரோபமாகத் தோற்றின சகசீவபரங்களைக்கூறி அவைகள் உண்டான கிரமப்படி லயிப்பிக்கும் அபவாதஉத்தியைக் கூறத்தொடங்கல்.

கற்பனைவந்தவாறு காட்டினேன்காண்பவெல்லாம்
சொப்பனம்போலவெண்ணித் துணிந்தவன்ஞானியாவான்
செற்புதைமழைகாலம்போய்த் தெளிந்தவாகாயம்போல
அற்புதமுத்திசேரு மபவாதவழியுங்கேளாய்.

இ - ள். ஆரோபமான சிருட்டியுண்டான முறையை அறிவித்தோம்; திரிசியம் அனைத்தையும் கனவைப்போலக் கருதித் தெளிந்தவன் ஞானியாவான்; மேகம் நிறைந்திருக்கின்ற வருஷகால நீங்கிச் சரற்காலத்தில் தெளிந்த ஆகாயம்போல அற்புதமான மோக்ஷமடையும் அபவாத மார்க்கத்தையுங் கேட்பாய். எ - று. 38

அ - கை. அபவாத இலக்கணங் கூறல்.

அரவன்றுகயிறென்றாற்போ லாளன்றுதறியென்றாற்போல்
குரவன்றனுபதேசத்தாற் குருநூல்வெளிச்சங்கொண்டு
புரமன்றுபுவனமன்று பூதங்களன்றுஞானத்
திரமென்றும்பிரமமென்றுந் தெளிவதேயபவாதங்காண்.

இ - ள். சர்ப்பமன்று பழுதையென்றதுபோலவும், மகனன்று குற்றியென்பது போலவும், ஆசிரியர் உபதேசமென்னு ஞானக்கண்ணினல் தத்துவத்தைச் சொல்லும் ஞானசாஸ்திரங்களாகிய பிரகாசத்தைக்கொண்டு, தேகமுதலிய தத்துவங்களன்று, அவைகட்கு அதிட்டானமான கூடஸ்த சைதன்னியமென்னும் புவனங்களுமன்று, பஞ்சபூதங்களுமன்று, அவைகட்கு அதிட்டானமான ஸ்திரஞானமெனவும் பிரமமெனவும் அனுபவமாய்த் தெளிவதே அபவாதமாம். எ - று.

புவனமென்பது சகளீகரித்திருக்குங் கைலாசமுதலிய ஸ்தான மும், பூதங்களென்பது விராட்டுருவமும் எனக்கொள்க.

இ - ம். ஆரோபத்தை நீக்கி அதிஷ்டானத்தைத் தரிசிப்பித்த தாம். 39

அ - கை. அதிஷ்டானத்தைத் தவிர ஆரோபம் இன்றெனல்.

படமுநூலும்போற்செய்த பணியும்பொன்னும்போற்
பார்க்கின், கடமுமண்ணும்போலொன்றுங் காரியகாரணங்
கள், உடன்முதற்சுபாவமீறு யொன்றிலொன்றுதித்தவாறே,
அடைவினிலொடுக்கிக்காண்ப தபவாதவுபாயமாமே,

இ - ள். வஸ்திரமும்நூலும்போலவும், செய்தஆபரணமும்பொ ன்னும்போலவும், கலசமும்மண்ணும்போலவும், பார்க்குமிடத்தில் காரியகாரணங்களிரண்டும் ஒன்றேயாம்; அலதேக முதற்பிரகிருதி பரியந்தம் ஒன்றிலொன் றுண்டான பிரகாரம் முறையாக அடக்கிச் சுத்தப் பிரமத்தைத் தரிசிப்பது அபவாத உத்தியாம். எ - று.

இ - ம். தன்னிடத்தில் கற்பிதமான சகலீவபாங்களைத் தனது உருவமாக ஒடுக்கிக் காண்பதே அபவாத உத்தியென்பதாம். 40

அ - கை. முற்கூறிய ஆவரணசத்தியின் இலக்கணம் யாதென வினுதல்.

அடணதமத்தில்வந்த தோற்றமாஞ்சுத்திசெய்யும்
சடமேண்விகாரஞ்சொன்னீ ரிரண்டுசத்திகளென்றீரே
மூடலாஞ்சுத்திசெய்யு மோகமுஞ்சொல்லுமையா
கேடறுங்குருவேயென்னக் கிருபையோடருள்செய்வாரே.

இ - ள். நித்தியமாகிய குருசுவாமியே! தாவுக்கத்தக்க தமோ குணத்தில் உண்டான விக்ஷேபசத்தி செய்யாநின்ற இச்சாரூபப்

பிரபஞ்சம் உண்டான வேறுபாடுகளைச் சொன்னீர்; இரண்டு சத்திகளென்று சொன்னீரே, ஆவரண சத்திசெய்கின்ற மயக்கத்தையும் அருளவேண்டுமென்றுகேட்க, கருணையோடும் ஆசிரியர் அனுக்கிரகிப்பார். எ - று. 41

அ - கை. ஆவரணசத்தியின் தன்மைகூறல்.

தானிகர்தனக்காமீசன் றனையுந்தங்களைத்தாங்கண்ட
ஞானிகடமையுமன்றி நாஸ்தினபாதியென்னும்
ஊனிறையுயிர்களுள்ளி னுணர்விழிக்குருடாம்வண்ணம்
வானிலந்திசைகண்மூடு மழைநிசியிருள்போன்மூடும்.

இ - ள். தனக்குத் தானே சமானமாகியபிரமமயமான ஈசனையும், தாமாகிய கூடஸ்தரைத் தரிசித்த ஞானவான்களையும் அல்லாமல் பிரமமென்பது வேறுஇல்லை; இருக்கிறதானே என்கின்ற இருமுகத்தினால், தேகத்தில் வசிக்கும் சீவர்களின் அகத்தின் விளங்கிய ஞானதிருட்டியானது தெரியாதபடி, விண் மண் திக்குகளைமூடுகின்ற கார்காலத்து இரவின் இருளைப்போல, ஆவரணசத்தியானது மறைக்கும். எ - று.

இ - ம். கூடஸ்த பிரமங்களைமறையாமல் அவைகளின் ஆரோபமான சீவேசுவரர்களை மறைக்கும் மென்பதாம். 42

இதுவுமது.

பூன்றமாம்பிரமத்துக்கும் புறத்துளவிகாரங்கட்கும்
ஆன்றகூடத்தனுக்கு மகத்துளவிகாரங்கட்கும்
தோன்றியபேதஞ்சற்றுந் தோன்றுமன் மறைத்துமூடும்
ஊன்றியபவவியாதி யுண்டாக்குமுபாதியீதே.

இ - ள். பூரணமான பிரமஸ்வரூபத்துக்கும், புறம்பிலுள்ள ஈசன்முதலிய வேறுபாடுகளுக்கும், மாட்சிமையுள்ள அறிவுருவான கூடஸ்தனுக்கும், அகத்திலுள்ள சீவன் முதலிய வேற்பாடுகளுக்

கும் உண்டானசித்சடபேதங்களை எவ்வளவுந் தோற்ருமல் மறைக்கும் ஸ்திரமான பவப்பிணியை விளைவிக்கும் உபாதியானது இவ்வாவரண சத்தியேயாம். எ - று.

இ - ம். அதிஷ்டான ஆரோபங்களின் பேதந் தெரியவொட்டாமல் நாஸ்திபாதி என்னும் இருமுகத்தால் ஞான திருஷ்டியை மறைக்குதல் ஆவரணசத்தியின் தன்மை என்பதாம். 43

அ - கை. அதிஷ்டான திருஷ்டி சாமானியமாகத் தோற்றிய பின்னர், அஃது மறைபடும்போது மறை படாதபோதும் ஆரோபந்தோன்றக் கணக்கில்லையே என்ற சீடனைநோக்கி, அவ்வதிஷ்டான இலக்கணத்தை இரண்டுவிதமாகக் கூறுகின்ருர்.

ஆதாரமறைந்துபோஞ் லாரோபமெங்கேதோன்றும்
ஆதாரமறையாதாயி னாரோபமிலேயேயென்ருல்
ஆதாரஞ்சமவிசேட மாமெனவிரண்டுகூறும்
ஆதாரஞ்சமமாமெங்கு மாரோபம்விசேடமாமே.

இ - ள். பிம்பம் மறையுமாஞல் பிரதிபிம்பம் எங்ஙனந் தோன்றும்? பிம்பம் மறையவில்லை யெளின் பிரதிபிம்ப மில்லையே யெனின், ஆதாரமானது சமமாமெனவும் விசேடமாமெனவும் இரண்டு வகையாம்; சமமானது எவ்விடத்துமுள்ள ஆதாரமாகும்: விசேடமானது கற்பிதமாம். எ - று.

இ - ம். ஆதாரமான சுத்தசைதன்னியம் பூரணமான கூடஸ்த பிரமமாக விளங்குமிடத்தில் சமம்எனவும், அதனிலுதயமான அறிவு சிவேசுவர சகத்தாக விரிந்தொடுங்கு மிடத்து விசேடம் எனவும், இங்ஙனம் உதித்தொடுங்கும் அறிவுண்மையாயினும் அக்கிரியைகள் மித்தையாதலின் அவ்விசேடத்தை ஆரோபம் எனவுங்கொள்க. 44

இதுவுமது.

சகமதிலிதுவென்சுட்டாச் சமானக்கண்மறைந்திடாது
மிகவுரக்கயிறும்பாம்பும் விசேடங்கண்மறைந்துபோகும்

அகமெனுஞ்சமானர்தன்னை யஞ்ஞானமறைத்திடாது
பகர்வதோர்விசேடஞ்சீவன் பரனெனுமவரைமூடும்.

இ - ள். உலகத்தின்கண் இதுவென்று சுட்டப்படாத சமமா கிய கண்கள் ஒன்று மறைக்க அதனால் மறைபடா; மிகவுஞ் சொல் லாநின்ற பழுதையுஞ் சர்ப்பமுமாகிய விசேடமாகத் தோன்றின வை என்றும் மறைக்க மறைபடும்; அதனைப்போலத் தானென் னுங் கூடஸ்த பிரமத்தை அறிமையான ஆவரணம் மறைக்கமாட் டாது: சொல்லப்பட்ட ஓர் விசேடமாகிய ஜீவேசுவரரென்கிற அவர்களை மறைக்கும். எ - று.

ப - ம். 'சீவன் பரனென்னும் அவரைமூடும்' என்றது அவர் களுணர்வை எனவும், 'அஞ்ஞானமறைத்திடாது' ஆவரணமறைத் திடாதெனவும், கானலிருக்குமிடத்துச் சலந்தோற்றுதலும், அக்கா னலைப் பார்க்குமிடத்து அஃது தோற்றியும் இல்லாததுபோல ஆதாரமிருக்குமிடத் தாரோபந்தோற்றுதலும், அவ்வாதாரமாய்ப் பார்க்குமிடத்து அஃது தோற்றியும் இல்லாத தேயாமெனவுங் கொள்க.

இ - ம். ஆரோபமான ஜீவேசுவரரைத் தமக்கு ஆதாரமான கூடஸ்தபிரமத்தைப் பார்க்கவொட்டாமல் அவரது உணர்வை இவ் வாவரணமறைக்குமே அன்று ஆதாரத்தை மறைக்கமாட்டா தென் பதாம். 45

அ - கை. அவ்வுணர்வை மன முதலாகத் தோன்றின விக்ஷேப காரியம் மறைத்ததே அன்றி ஆவரணமெங்கே மறைத்த தெனல்.

கேவலநிலைதோன்றாமற் கெடுத்ததுபஞ்சகோசம்
சீவனுஞ்சகத்துமாகிச் செனித்தவிக்ஷேபமன்றோ
ஆவரணந்தானேபா ழகர்த்தமென்றுரைத்ததேதோ
மேவருங்குருவேயென்று வினவினமகனேகேளாய்.

இ - ள். முத்தி நிச்சயந் தோன்றாமல் அழித்தது பஞ்சகோச முஞ் சிதாபாசனும் உலகமுமாய் உண்டான விக்ஷேபமன்றோ? அங்

னமிருக்க ஆவரணமே பாழ் எனவும் அநர்த்தம் எனவும் சொல்லிய தென்னை? அடைதற்கரிய ஆசாரியரே, என்று கேட்ட மாணுக்கனே! நீ கேட்பாய். எ - று.

ஆநந்தமயகோசமும் சீவனும் விக்ஷேபகாரியங்கள் அல்லாதன வாயிருக்க அங்ஙனங் கூறியது என்னை எனின், அந்தக்கரணப்பிரதிபலன் சீவனும், அவன் அறியாமை ஆநந்தமயகோசமும் ஆதலால், இங்ஙனம் கூறியதெனக் கொள்க.

இ - ம். வெளிப்படை. 46

அ - கை. விக்ஷேபசத்தியினால் உண்டாகும் நன்மையும் ஆவரண சத்தியினால் உண்டாகுந் தீங்கையுங் கூறுகின்றார்.

தோற்றமாஞ்சத்திதானே துன்பமாம்பவமானாலும்
ஆற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கனுகூலசகாயமாகும்
ஊற்றமாம்பகற்காலம்போ லுபகாரநிசியினுண்டோ [தே.
மாற்றமென்னுரைப்பேன்மைந்தாமறைப்பதுமிகப்பொல்லா

இ - ள். விக்ஷேபசத்தியே துன்பமயமான ஜநநத்துக்குக் காரணமானாலும் சிரவணாதிமுயற்சியினால் வீடடைபவர்களுக்கு அது மிகவும் சகாயமாம்; அறிதற் குதவியாகும் பகற்காலம்போலச் சகாயமானது இரவிலுளதோ? என்னசொல்வேன் மகனே! மூடுகின்ற ஆவரணம் மிகவும் பொல்லாததாம். 47

அ - ரிகை. இன்னும் அதனை வற்புறுத்தல்.

சுழுத்தியிற்பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சங்கணமாண்டும்
அழுந்தியபவம்போய்முத்தி யடைந்தபேரொருவருண்டோ
முழுத்தவிக்ஷேபமெல்லா முத்தியிற்கூட்டுகிற்கும்
கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே.

இ - ள். நாள்தோறும் உண்டாகாநிற்கும் பிரளயமாகிய சுழுத்தியிலும் பிரமப்பிரளயத்திலும் உண்டான உலகமுதலியன நசித்தும், அப்போது தம்மைத் துன்பத்தின் மூழ்கப்பண்ணிய சநநநீங்கி வீட்டைப்பெற்றவர்கள் ஒருவருளரோ, இல்லை; முழுதும் விக்ஷேப காரியமான அனைத்தும் வீட்டிற்சேர்க்கும்; அறியாமை மிகுந்த ஆவரணமானது வீட்டைச் சேராமல் கெடுத்த கேடாம். எ - று.

ப - ம். மனோநிதியானுநிதியால் பரமசுகத்தை அடைதலின் 'விக்ஷேபமெல்லா மூத்தியிற் கூட்டுகிற்கும்' என்றார்.

இ - ம். முத்தியை அடைதற்கு அறிதலுள்ளவிக்ஷேபம்சாதனமாமே அன்றி அறியாமையான ஆவரணம் ஆகாது என்பதாம். 48

அ - கை. மித்தையான விக்ஷேப சத்தியினால் வெளிப்படும் மித்தையே ஆமெனில் அங்ஙனம் ஆகாது எனல்.

சுத்தியில்வெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான
சத்தியும்பொய்யேயென்றாற் சத்திசாதனமாய்வந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின் மோகநித்திரைவிலங்கால்
நித்திரைதெளியுமாபோ னிருவாணநிலைமெய்யாமே.

இ - ள். கிளிஞ்சிலில் ரசதாரோபம்போல உண்டான விக்ஷேப சத்தியும் மித்தையாயின், அவ்விட்சேபசத்தி ரூபமான குரு சாஸ்திராதி சாதனமாக உண்டான வீடும் மித்தையாம் என்பாயாகில், மோகமான சொப்பனத்திற்கண்ட சிங்கத்தினால் நித்திரைதெளிந்து சாக்கிரம் வருவதுபோல, அச்சத்தியினா லுண்டாகு முத்திநிலையும் உண்மையேயாம். எ - று.

இ - ம். மித்தையான சொப்பன சிங்கத்தினா லுண்டான சாக்கிரம் சத்தியமானது போல மித்தையான விக்ஷேப சத்தியின் காரியமான தியானிகளா லுண்டானவீடும் சத்தியமேயாம் என்பதாம். 49

அ-கை. இச்சத்திகளின் காரணமான மாயைகளை நீக்குமௌதுக் கூறல்.

இம்பரினஞ்சைநஞ்சா லிரும்பினையிரும்பாலெய்யும்
அம்பினையம்பாற்பற்று மழுக்கினையழுக்கான்மாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னை மாயையான்மாய்ப்பர்பின்னைத்
தம்பமாயதுவுங்கூடச் சிவஞ்சுடுதடிபோற்போமே.

இ-ள். இவ்வுலகத்தில் சர்ப்பந் தீண்டின விஷத்தைஔஷதமான விஷத்தினாலும், இரும்பை அரமாகிய இரும்பினாலும், விடும் அம்பை அதற்குப் பகையான அம்பினாலும், வஸ்திரத்தில் பிடித்த அழுக்கை அதை நீக்கும் உழமண்முதலிய அழுக்கினாலும் கெடுப்பார்கள்; அங்ஙனமே, அசுத்தமாயையைச் சுத்தமாயையால் கெடுப்பார்கள்; பின்பு பற்றுக்கோடான அச்சுத்தமாயையும் அசுத்தமாயையோடு கூடப் பிரேததகனஞ் செய்யுந் தண்டம் அதனோடு வேவுதல்போலக் கெடும். எ-று.

இ-ம். சகத்து ரூபமான அர்த்தமாயை சித்ரூபமானமாயையினால் கெடுத்தவிடத்து, உதயமான பரஞானத்திற் சுத்தமாயையும் அசுத்தமாயையோடு கெடும் என்பதாம். 50

அ-கை. ஆத்மாக்களுக்கு இவ்விருவிதமான மாயைகளால் சத்தாவத்தைகள் வருமாறும் அவற்றின் நாமமுங் கூறல்.

இந்தமாயையினாற்சீவர்க் கேழவத்தைகளுண்டாகும்
அந்தவேழத்தைநம்மை யடைவினின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமூடன் முளைத்தல்காணஞ்ஞானம்
சந்ததங்கண்டஞானந் தழல்கெடல்குளிர்மையாதல்.

இ-ள். இம் மாயையினால் சீவர்களுக்குச் சத்தாவத்தைகள் உளவாம்; அவ்வேழவத்தைகளின் நாமங்களைக் கிரமமாகச் சொல்லக்கேட்பாய்; முன்னம் அஞ்ஞானமும் ஆவரணமும் விக்ஷேபமும்

யரோக்ஷஞானமும் நித்தியாரோப ஞானமும், துக்கநிவர்த்தியும், தடையற்ற ஆநந்தமுமாம். எ - று. 51

அ - கை. அச்சத்தா வத்தைகளின் தன்மையைக் கூறல்.

பிரமமாநந்தனைமறந்த பேதைமையேயஞ்ஞானம்
பரனிலைகாணேனென்று பகர்தலாவரணமூடல்
நரனொருகரத்தாற்சீவ னானெனல்முனைத்தமேற்றம்
குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிகொளல்பரோக்ஷஞானம்

இ - ள். பிரமஸ்வரூபமாகிய தன்னை மறந்த அறியாமையே அஞ்ஞானமாம்; பிரமம் இல்லை இருந்தாற் காணேன் என்று சொல்லுதல் மூடல் என்னும் ஆவரண சத்தியாம்; ஒரு புருடன் ஓர் நினைப்பினால் நான் சீவன் எனல் விக்ஷேபசத்தியாம்; ஆசிரியருபதேசத்தினால் பிரமத்தைக் குறிப்பாகத் தெரிந்துகொள்ளுதல் பரோக்ஷஞானமாம். எ - று. 52

இதுவுமது.

தத்துவவிசாரஞ்செய்து சகலமுந்தேகமும்போய்
அத்துவிதந்தானாக லபரோக்ஷஞானமாகும்
சுத்தனஞ்சீவபேதங் கழிவதேதுக்கம்போதல்
முத்தனாயெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததாநந்தமாமே.

இ - ள். பிரமவிசாரஞ்செய்து எல்லா ஐயமுநீங்கி, கூடஸ்த பிரமஐக்கியமான அத்துவித ஸ்வரூபந் தானாக விளங்குதல் அபரோக்ஷ ஞானம்; அகம்பாவமான சீவேஸ்வரபேதம் நீங்கலே துக்க நிவர்த்தியாம்; சகல துக்கங்களினின்று விடுபட்டவனாய்ச் செய்யத்தக்கனவனைத்துஞ்செய்து அடையத்தக்கன வனைத்தும் அடைந்தனம் என்னும் சந்தோஷமே ஆநந்தமாம். எ - று.

இ - ம். அஞ்ஞானம் ஆவரணம் இரண்டும் அசுத்தமாயா சம்பந்தம் விக்ஷேபம் பரோக்ஷம் இரண்டும் சுத்தாசுத்த மாயாசம்பந்

தம்; அபரோக்ஷமுதலிய மூன்றுஞ்சுத்தமாயா சம்பந்தமாம்; அவை களில் அபரோக்ஷ ஞானத்தினால் பரோக்ஷமும், விக்ஷேப சத்தியின் காரியமான திரிஸ்யமும், துக்கநிவர்த்தியினால் ஆவரணமும், தடை யற்ற ஆநந்தத்தினால் அஞ்ஞானமு நீங்கும்; அவைகள் நீங்கவே, இவைகள் நாமங்களுநீங்கி நிரதிசயாநந்தமாகத் தானே விளங்கு மென்பதாம். 53

அ - கை. அச்சீத்தாவத்தையை விளக்கு நிமித்தம் தசபுமான் திட்டாந்தங் கூறல்.

இதுநினக்கறியும்வண்ண மிப்படியொழி திட்டாந்தம்
புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப் புருடரோராற்றைநீந்தி
உதகதீரத்திலேறி யொருவனோன்பதுபேரெண்ணி
அதனொடுதசமன்றானென் றறியாமன்மயங்கிநின்றான்.

இ - ள். இஃது உனக்குத்தெரியும்படி இவ்வண்ணம் ஒருதிட் டாந்தமாக வியப்பான ஒருகதை கூறுவன் கேட்பாய்; பதின்மர் ஒருநதியைநீந்தி நதிக்கரையிலேறி ஒருபுருடன் ஒன்பது பெயரை யெண்ணி அவர்களோடும் எண்ணினதான் பத்தாவான் என்றுதெரி யாமல் பிரமித்து நின்றான். எ - று. 54

அ - கை. திட்டாந்த தாட்டாந்தங்களுக்கு ஒப்புமைகாட்டல்.

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனில்லைக்காணோமென்றல்
பிறியவாவரணமாகும் பீழைகொண்டழல்விக்ஷேபம்
செறியாளனநசமனுண்டு நிற்கின்றானென்றசொல்லைக்
குறியாகவெண்ணிநோக்கிக் கொள்வதுபரோக்ஷஞானம்.

இ - ள். தன்னைத் தெரியாத மயக்கமே அஞ்ஞானமாம்; அத் தசமகன் இல்லை, இல்லாமையால் காணகிலோம் எனல் அறியாமை நீங்காத ஆவரணமாம்; தசமனைக்காணோமென்று துன்பமுற்றலால்

விக்ஷேபமாம்; வழிச்செல்வோன் இவன் கருத்தைக்கண்டு பதின் மனுளன், இவ்விடத்திருக்கிறான் என்று சொல்லிய வசனத்தைக் குறிப்பாகநினைத்து அறிந்துகொள்வது பரோட்ச ஞானமாம்.-எ-று.

இதுவுமது.

புண்ணியபதிதன்பின்னும் புருடரொன்பதின்மர்தம்மை
எண்ணியநீபத்தாவா னென்னவேதன்னைக்காணல்
கண்ணினுற்கண்டஞானங் கரைதல்போவதுநோய்போதல்
திண்ணியமனதிலையந் தெளிதலாநந்தமாமே.

இ-ள். புண்ணியவானென நெறிச்செல்வோன் பின்பும் ஒன்பதுபுருடர்களை எண்ணின நீ பத்தாவானவாய் என்று சொல்லவே, தன்னைத் தசமனாகக் காண்டல் அபரோட்ச ஞானமாம் அழுகை நீங்கினது மிக்க நிவர்த்தியாம்; வன்மையான உள்ளத்தில் சந்தேகந் தீர்தல் தடையற்ற ஆநந்தமாம். எ-று.

இ-ம். தசமன் திட்டாந்தத்தினால் தன்னை மறந்ததனால்வந்த உபாதிகளையுந் தத்தரிசனத்தில்அவைகளின்நீக்கையுங்கூறினதாம்.

அ-கை. தசமன் தன்னைத் தானெனக் கண்டதுபோலத்தன்னைத் தானாகத் தரிசிப்பிக்கவேண்டும் என்ற சீடனை நோக்கி மகாவாக்கியார்த்த நிரூபகத்தினால் அத்துவிதமான தன்னை அறிவிக்கத்தொடங்கல்.

தசபுமான்றனைக்கண்டாற்போற் றேசிகமூர்த்தியேயென்
நிசவடிவினையான்காண நீர்காட்டால்வேண்டுமென்றான்
சுசிபெறுமிலக்கியார்த்தந் தொம்பதந்தற்பதங்கள்
அசிபதமைக்கியஞ்செய்யு மதிசயவுண்மைகேளாய்.

இ-ள். ஆசாரியரே! பதின்மனானவன் தன்னைக்கண்டது போல எனது தத்துவஹீனமான பிரமத்தை நான் தரிசிக்கும்படி

தேவரீர் காண்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டான், (நீ அது என்னும்) தொம்பத தற்பதங்களின் பரிசுத்தமாகிய இலக்கியார்த்தமான கூடஸ்த பிரமத்தினுள் ஐக்கியத்தை (அது நீயாகுய் என்னும்) அசிபதப் பொருளானது காட்டும்; இந்த அற்புதமான உண்மையைக் கேட்பாய். எ - று. 57

அ - கை. ஒன்றான சைதன்னியமே நான்கு சைதன்னியமாகத் தோன்றுமெனல்.

விண்ணொன்றேமகாவிண்ணென்று மேகவிண்ணென்றும் பாரில், மண்ணென்றகடவிண்ணென்று மருவியசலவிண்ணென்றும், என்னுங்கற்பனைபோலென்றே யெங்குமாம்பிரமமீசன், நன்னுங்கூடஸ்தன்சீவனென்குசைதன்னியமாமே.

இ - ள். ஆகாயமொன்றே மகா ஆகாயமெனவும், மேகசலப் பிரதிபிம்ப ஆகாயமெனவும், மண்ணின்ற கட ஆகாயமெனவும், அதிற்பொருந்திய கடசலப் பிரதிபிம்ப ஆகாயமெனவும், நினைக்கப்பட்ட கற்பிதத்தைப்போல ஏகமான சுத்தசைதன்னியமே பூரணமாகிய பிரமமெனவும் ஈஸ்வரனெனவும் பொருந்திய கூடஸ்தனெனவும் சீவனெனவும் நான்கு சித்துக்களாம். எ - று.

அ - கை. ஆரோப சைதன்னியத்தை நீக்கி அதிஷ்டான சைதன்னியத்தை அடையவேண்டுமெனல். 58

பூச்சியவீசன்சீவன் புகல்பதமிரண்டினுக்கும்
வாச்சியமிலக்கியந்தான் மலமிலாப்பிரமமாத்மா
காச்சியபாவினைப்போற் கலந்தென்றுங்கிடந்தெடுக்கும்
ஆச்சியமென்னவுன்னை யறிந்துநீபிறிந்துகொள்ளே.

இ - ள். மகாவாக்கியத்திற் சொல்லும் தற்பதம் தொம்பதமான இருபதங்கட்கும் வாச்சியார்த்தமானவைஆரோபமானசீவேஸ்வரராம்; இலக்கியார்த்தமானது நிர்மலமான பிரமகூடஸ்தராம்;

காச்சினபாலில் வெண்ணெயைப்போலச் சடத்திற்சேர்ந்துஒருமித்திருக்கின்ற, ஆத்மாவைத் தரிசித்துக் கடைந்தெடுத்து உருக்கிய நெய்போலநீ அநாத்மாவினின்று பிரிவாயாக. எ - று.

இ - ம். தற்பததொம்பதங்களின் வாச்சியார்த்தமான ஜீவேஸ்வரன் ஆரோபமெனக் கண்டு அவைகளை நீக்கி இலக்கியார்த்தமான கூடஸ்த பிரம அதிஷ்டானத்தை யொன்றாகக் காணின் அதுவே அசிபதார்த்தமான சுத்தசைதன்னியமாம் என்பதாம். 59

அ - கை. தன்னைத் தரிசிப்பிக்கு நிமித்தம் தானல்லாதவைகளை நியதிகளைதல்.

பிறிவதெப்படியென்றக்காற் பிணமாகுமுடனானென்னும்
அறிவினைக்கொல்லவேண்டு மைம்பூதவிகாரமன்றோ
வெறியதோர்துருத்திமூச்சு விடுவதுபோலமூக்கால்
எறிபிராணனுநீயல்லை யிராசதகுணவிகாரம்.

இ - ம். அநாத்மாவை நீங்குவது எங்ஙனம் எனின், சவமாய்ச்சிதைகின்ற தேகம் பஞ்சபூத விகாரமாதலால், அதை நானெனக் கருதும்பிராந்தியைக் கெடுத்தல் வேண்டும்; வெறுந்துருத்தியானது காற்றைவிடுவதுபோல மூக்கினுல்வீசும் பிராணவாயுவும் ரசோகுணத்தின் விகாரம் ஆதலால் அதுவும் நீ யல்லை. எ - று. 60

இதுவுமது.

கரணமாமனதுபுந்தி கருத்தாவாமவையான்மாவோ
தரமுளவிரண்டுகோசஞ் சத்துவகுணவிகாரம்
வரமறுகனவானந்த மயனையுநானென்றோதே
விரவியதமவஞ்ஞான விருத்தியின்விகாரமாமே.

இ - ள். அந்தக்கரணமான மனமும், அகம்பாவமாகிய புத்தியும், பேதமுள்ள மனோமயகோசமும், விஞ்ஞானமய! கோசமும்

ஸ்திரமில்லாத சொப்பனமும், சத்துவகுணவிகாரமாம்; ஆதலால் அவ்விரண்டும் ஆத்மாவோ ; அல்ல ; பொருந்திய தமோரூபமான அவித்தியாவிருத்தியினது விகாரமாம்; ஆதலால் ஆனந்தமயகோசனை சீவனையும் ஆத்மாவென்று கருதாதே. எ - று.

இ - ம். தேகமுதல் அவித்தை பரியந்தமான மூன்று தேகமும் மூன்றவத்தையும் மூன்றபிமானியும் பஞ்சகோசங்களுந் தான் அன்றெனை நியதிகளைந்தாம். 61

அ - கை. நியதிகளைந்த நீ அவ்விடத்துள்ள சுத்த சைதன்னியத்தைத் தரிசித்து அதுவாகும் பொருட்டுப் பஞ்சகோச விலக்ஷணனாவாய் எனல்.

சத்தொடுசித்தாநந்தஞ் சமந்திரஞ்சாக்ஷியேகம்
நித்தியம்வியாபியான்மா நீயதுவாயறிந்து
பொத்தொடுசடந்துக்காதி பொருந்துபேதங்களான
குத்திரபஞ்சகோசக் குகைவிட்டுவெளியிலாவாய்.

இ - ள். சத்துசித்தும் ஆநந்தமும் சமமும் ஸ்திரமும் சாக்ஷியும் ஏகமும் நித்தியமும் பூரணமும் ஆகி விளங்குவது ஆத்மஸ்வரூபம்; ஆதலால், கூடஸ்தனே பிரமம் பிரமமே கூடஸ்தன் என அத்துவித ஸ்வரூபமாகத் தரிசித்து அனுர்த சடதுக்க முதலியவற்றை அடையாநின்ற வேறுபாடுகளுள்ள வஞ்சகமான பஞ்சகோசமாகிய தேகத்தை நீங்கி வெளிப்படுவாய். எ - று.

இ - ம். பஞ்சகோசங்களைக் கண்டு அவைகட்கு விலக்ஷணனாவாய் என்பதாம். 62

அ - கை. விலக்ஷணமான இடத்தைப் பார்த்து இவ்விருளோ நான் என வினுதல்.

பஞ்சகோசமும்விட்டப்பாற் பார்க்கின்றபோதுபாழே
விஞ்சியதல்லாமல் வேறொன்றுந்தெரியக்காணேன்
அஞ்சனவிருளைப்போல னகமெனவனுபவிப்பேன்
வஞ்சமில்குருவேயென்ற மகன்மதிதெளியச்சொல்வார்.

இ-ள். உண்மையான ஆசாரியரே! ஐந்துகோசங்களையுந் தேகத்தையும் நீக்கி அப்பால் பார்க்கும்பொழுது சூனியமே செறிந்திருக்கின்றது; அச்சூனியமே அன்றி மற்றொன்றுந் தோன்றக் காண்கிலேன்; கரிய அந்தகாரத்தைப் போல நான் என்று அநுபவிப்பேனோ? என்று கேட்ட சீடனறிவு தெளியும்படி போதிப்பார். எ-று.

அஞ்சன இருளென்பது பிரகிருதி எனக்கொள்க.

இ-ம். பஞ்சகிலேசத்தான் இருக்க அறிவைக் காணாமல் கிலேசப் பட்டவைகள் தொகுத்துரையாற் றான் தோற்றமில்லை எனக் கலக்கி வினவினதாம். ௬௩

அ-கை. பிரகிருதியை நீக்கிச்சுத்த சைதன்னியமான தன்னைத் தரிசிப்பிக்கும்பொருட்டு இருளைக்கண்டவன் யாரோ? அவனே நீ எனக் காண்பாய் எனல்.

முன்புகூறசமன்புத்தி யோகத்தாலென்னுள்ளே
ஒன்பதுபேரைக்கண்ட வொருவனுந்தனைக்காணாது
பின்பவனிடையிற்கண்ட பெரியபாழவனேபோலாய்
அன்புளமகனேகாண்ப தடங்கலுங்காண்பாய்நீயே.

இ-ள். முன் சொல்லிய பதின்மருளொருவன் பத்தி யைக்கருத்தி னுள் சேர்ந்தே ஒன்பதுபேர்களைப் பார்த்த ஒருவனுமே தன்னைப் பாராத பின் தனக்கிடத்திலே தன்னைத் தசமனாகப் பார்த்த அதனை பெரும்பாழ்? பார்ப்பாய் அன்புள்ள புத்திரா! ஞானிய முதலிய இதின்பக்ஷங்களைத்தையும் பார்ப்பவன் நீயே ஆவாய். எ-று.

இ - ம். அவ்விருளாகிய அறியாமை நீ அன்று அதனைக்கண்ட ஞானமே நீயென அறிவித்ததாம். 64

அ - கை. அங்ஙனம் அதிஷ்டான சைதன்னியமான தனது சந்நிதியிற் சகலமும் உதித்தொடுங்கு மெனல்.

தூலசூக்குமமஞ்ஞானந் தோன்றுமூன்றவத்தைதாமும்
காலமோர்மூன்றுஞ்சன்மக் கடலெழுங்கல்லோலங்கள்
போலவேவந்துவந்து போனவெத்தனையென்பேனுன்
ஆலமர்கடவுளாணை யவைக்கெலாஞ்சாக்ஷிநீயே.

இ - ள். தூலசூக்கும காரணமாகிய சரீரத்திரயங்களும் தோற்றுகின்ற சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி என்னும் அவத்தாத்திரயங்களும் விசுவ தைசத பிராஞ்ஞன் என்னும் அபிமானத்திரயங்களும், திரிகாலங்களும், பிறப்பாகிய சமுத்திரத்தி லுண்டான பேரலைகளைப் போலவே உண்டாகி உண்டாகி அழிந்தன; யான் எவ்வளவென்று சொல்வேன்; கல்லாலின் நிழலில் எழுந்தருளிய சற்குருவின் ஆஞ்ஞைப்படிக்கு அவைகளினைத்திற்கும் நீயே சாட்சியாம். எ - று.

இ - ம். ஆரோபமான அவித்தை முதலியவைகளின் ஏகதேசமும் அவைகட்கு அதிட்டானமான ஆத்மஞான வியாபகத்தையுந் தெரிவித்ததாம். 65

அ - கை. அவ்வாத்ம ஞானத்தைத் தவிர மற்றோர் ஞானம் அன்றென்பதை உறுதிப்படுத்தும் நிமித்தந் தன்னையறிவது தானே எனல்.

எல்லாங்கண்டறியுமென்னை யேதுகொண்டறிவேனென்று
சொல்லாதேசுயமாஞ்சோதிச் சுடருக்குச்சுடர்வேறுண்டோ
பல்லார்புந்தசமன்றன்னைப் பார்ப்பதுந்தனைக்கொண்டேதா
அல்லாதுபடதிஞனென்றீனு மவனிட்த்துண்டோபாராய். [ண்

இ - ள். அனைத்தையும் பார்த்தறிகின்ற என்னை எதைக் கொண்டு அறிவேனென்று உரையாதே; சுயஞ்சோதியான பிரகாசத்தை அறிவிப்பதற்குப் பிரகாசம் வேறுமுளதோ? பலர் முன்னர் பதின்மனைக்காண்பதும் தன்னைக்கொண்டே அன்றிபதினோராஞ் புருடனும் அத்தசமனிடத்து உளனோ? பார்ப்பாய். எ - று.

இ - ம். ஆத்ம சைதன்னியம் ஒன்றே என்று அறிவித்ததாம்.

அ - கை. சர்வஞ்ஞத்துவ கிஞ்சிஞ் ஞத்துவத்தையும் அறிவறியாமையையும் நீக்கிச் சுத்த சைதன்னியத்தைத் தரிசிப்பித்தல்.

அறிவுக்குமறிவுசெய்யு மறிவுவேறுண்டென்றெண்ணும்
அறிவற்றகுதர்க்கமூடர் கனவுத்தைபலமாய்த்தீருமு
அறிபடும்பொருணீயல்லை யறிபடாப்பொருணீயல்லை
அறிபொருளாகுமுன்னை யனுபவித்தறிவாய்நீயே.

இ - ள். சுயஞ் சைதன்னியத்துக்கும் அறிவுக்கும் ஞானம் மற்றொன்றிருக்கின்றதென்று நினைக்கின்ற உணர்வற்ற குதர்க்கஞ் செய்யும் அஞ்ஞானிகளுக்கு அநவஸ்தாதோஷம் பிரயோசனமாய் முடியும்; திரிசியவஸ்துக்களும் நீ அல்லை; அறியாமையான சூனியவஸ்துக்களும் நீ அல்லை; சைதன்னியவஸ்துவான உனதாத்ம ஸ்வரூபத்தை நீ அனுபவித் துணர்வாய். எ - று.

இ - ம். துவிதமாகிய அபரவுணர்வை நீக்கி அத்துவிதமான பரவுணர்வு இதுவென உணர்த்தியதாம். 67

அ - கை. அப்பரவுணர்வே தானாக விளங்கிய சிதானந்தமே சர்வமாக விளங்குகின்றதென உணர்த்துதல்.

மதுரமாங்கட்டிசுட்ட மாப்பணியாரமெல்லாம்
மதுரமாக்கியவதற்கு மதுரந்தான்சுபாவமன்றோ

அதுவிதுவெனுஞ்சடங்க ளறிவாகவறிவைதந்தே
அதுவிதுவிரண்டுமாகா வகம்பொருளறிவாய்நீயே.

இ - ள். தித்திப்பாகிய கருப்புக்கட்டி சேர்த்துச் சுடப்பட்ட மாப்பலகாரங்க ளனைத்தையும் மதுரமாகச்செய்த அவ்வெல்லக்கட்டிக்கு மதுரமானது சுபாவம் அன்றோ? அது என்னுஞ் சமஷ்டியும் இது என்னும் வியஷ்டியுமான திரிசிய வஸ்துக்களை அறியும்படியான ஞானதிருஷ்டியைக்கொடுத்துச்சீவேஸ்வர துவிதமாகாததாகிய அத்துவித வஸ்துவை நீயே தரிசிப்பாய். எ - று.

இ - ம். தனது அம்சத்தைத்தவிர வேறொன்றும் இல்லை எனத் தனது வியாபகத்தை விளக்கியதாம். 68

அ - கை. இவ்வத்துவித நிலை சித்திக்கும் பொருட்டு அதிஷ்டானத்துக்கு ஐக்கியமேயன்றி ஆரோபத்திற்கு ஐக்கியம் இன்றெனல்.

இந்தநீதொம்பதத்தி னிலக்கியப்பொருளாமென்றும்
பந்தமில்பிரமமேதற் பதந்தனிலிலக்கியார்த்தம்
அந்தமாஞ்சீவனீச னவர்களேவாச்சியார்த்தம்
சந்ததம்பேதமாவார் தமக்கைக்கியங்கூடாதே.

இ - ள். இத்தன்மையுள்ள கூடஸ்தனை நீயே தொம்பதத்தினுடைய லக்ஷியார்த்தமாம்; எப்பொழுதும் மாயா ரகிதமான பிரமம் என்றும் அதுவே தற்பதத்தினுடைய லக்ஷியார்த்தமாம் தோன்றி அழியும் சீவ ஈஸ்வரர் ஆன அவர்களே வாச்சியார்த்தமாம்; என்றும் பேதமாகிய சீவ ஈஸ்வரர்களுக்கு ஏகமாதல் கூடாதாம்.

பேதமாவார்க்கு ஐக்கியங் கூடாதென்றதனல் அபேதமாவார்க்கு ஐக்கியங் கூடுமென்ருயிற்று.

இ - ம். மகாவாத்தியத்தின் இலக்கியார்த்தமான கூடஸ்தபிரமம் அபேதமாதலின் அவர்கட்கு ஐக்கியம் கூடுமென்பதாம். 69

இதுவுமது.

பேதமானதுவுங்கேளாய் பேராலுமிடங்களாலும்
ஓதருமுபாதியாலு முடலாலுமுணர்விலுைம்
பாதலம்விசும்பும்போலப் பலதரமகன்றுநிற்பார்
ஆதலாலிவர்க்கெந்நாளு மைக்கியமென்பதுகூடாதே.

இ - ள். சீவ ஈஸ்வரர்களுக்குண்டான பேதத்தைக் கேட்பாயாக; சீவ ஈஸ்வரர்கள் என்னும் தங்கள் நாமங்களினுலும், அண்டபிண்டங்களாயிருக்கின்ற ஸ்தானங்களினுலும், சொல்லுதற்கரிய காரண காரியமாகிய உபாதிகளினுலும் சமஷ்டி வியஷ்டியாகிய தேகங்களினுலும், சர்வஞ்ஞத்துவம் என்னும்ஞானத்திலுைம் அவர்கள் பாதாளமும் விண்ணுலகமும் போலவும் நாநாவிதத்திலுைம் பேதமுற்று நிற்பார்கள்; ஆதலால், இத்தன்மையுள்ள சீவேஸ்வரர்களுக்கு எப்பொழுதும் கலத்தலென்பது கூடாதாம். எ - று.

இ - ம். மகாவாக்கியத்தின் வாச்சியார்த்தமான சீவேஸ்வரர் இங்ஙனம் பேதமாதலின் அவர்கட்கு ஐக்கியங் கூடாதென்பதாம்.

அ - கை. மகாவாக்கியார்த்தப்படி கூடஸ்த பிரமம் ஏகம்என்னும் பொருள்தோன்ற மூவித இலக்கணையைக் கூறுகின்றார்.

வடநூல்வல்லவர்கள்சொல்லும் வாசகப்பொருள்சேராமல்
இடராகிற்பொருளாம்வண்ண மிலக்கணையுரையாற்கொள்வர்
திடமானவதுவுமூன்றாச் செப்புவார்விட்டதென்றும்
விடலிலாதென்றும்விட்டும் விடாததென்றும்பேராமே.

இ - ள். வடநூலாசிரியர் சாஸ்திரங்களிற் சொல்லாநின்ற வாச்சியார்த்தத்திலுல் பொருள் விளங்காது தடைபடின், அர்த்த

மாகும் பொருட்டு இலக்கியார்த்தத்தினால் பொருள் கொள்வார்கள்; கிரமமாக அவ்விலக்கணையையும் மூன்று விதமாகச் சொல்லுவார்கள்; அவற்றிற்கு விட்ட இலக்கணை எனவும், விடாத இலக்கணை எனவும், விட்டும் விடாத இலக்கணை எனவும் நாமங்களாம். எ - று.

இ - ம். இலக்கணையின் நாமங்களைக் கூறினதாம். 71

அ - கை. அவற்றிற்கு உதாரணங் கூறல்.

கங்கையிற்கோஷமென்றுங் கறுப்புச்சேப்போடுமென்றும்
தங்கியசோயந்தேவ தத்தனென்றுஞ்சொல்வார்கள்
இங்குதாரணங்களாக்கி யிந்தமூன்றுரைகளாலே
துங்கநூல்விரோதமான சொல்லெலாம்பொருளாந்தானே.

இ - ள். கங்கைக்கண் இடைச்சேரி எனவும், கருமைசெம்மைகள் செல்லுகின்ற எனவும், தங்காநின்ற அவனே யிவனான தேவதத்தனென்னும் ஓர் புருடன் எனவும் உரைப்பார்கள்; இவ்விடத்து உதாரணங்களாகக் கொண்டு இம்மூன்று இலக்கணைப் பொருள்களினால் மேலான சாஸ்திரங்களினால் அர்த்தம் பொருந்தாமல் வேறுபடுகின்ற வாக்கியங்களனைத்தும் அருத்தமாம். எ - று.

ப - ம். கங்கைக்கணிடைச்சேரி யென்னுமிடத்து, கங்கையினிடத் திடைச்சேரி யிருக்குமா? அதன்கரையி லிருக்குமென்று அந்தை விட்டிதைக்கொள்வது விட்ட இலக்கணை யென்பார் 'கங்கையிற் கோஷம்' எனவும், கருமை செம்மை செல்லுகின்றன என்னுமிடத்து அவைகள் தனியேசெல்லுமா? கருமை நிறமாகிய பசுவும்செம்மை நிறமாகிய குதிரையுஞ் செல்லுகின்றன என்று அந்நிறத்தை விடாமல் அவ்வான்மாக்களைக் கொள்வது விடாத இலக்கணையென்பார் 'கருப்புச் சேப்போடும்' எனவும், அவ்விடமும் அக்காலமும் அவ்வேடமும் உள்ள அவனே இவ்விடமும் இக்காலமும் இவ்வேடமும் உள்ள இவன் என் அவைகளை நீக்கி இப்புருடனை மாத்திரங்

கொள்ளும்போது, அவ்விடம் முதலானவைகள் நீங்கி இப்புருடன் மாத்திரம் இருக்கின்றதை விட்டும் விடாத இலக்கணையென்பார் 'தங்கியசோயந் தேவதத்தன்' எனவும், இவ்விலக்கணை வாக்கியப் படி பொருள்கோடலே நூல்களனைத்தினுமுள்ள அவிரோதமான பொருள்கோடலென்பார். இந்த மூன்றுரைகளாலே அங்க நூல் விரோதமான சொல்லெலாம் பொருளாம் எனவுங் கூறினர்.

இ - ம். தொம்பதார்த்தத்தைவிட்ட இலக்கணையால் தரிசிக்க வேண்டுமென்பது தூலமுதல் அவித்தைபரியந்தமான சரீரத்திரயங் களைவிட்டு, அவைகட்கு விலக்ஷணமான கூடஸ்த சைதன்னியத் தைத் தரிசிப்பதும், தற்பதார்த்தத்தை விடாத இலக்கணையால் தரி சிக்கவேண்டு மென்பதும், சைதன்னியம் ஆனந்தானுபூதியின்றி விளங்காமையால், இச்சைதன்னியத்தை விடாமல் ஆநந்தோப் பிர மத்தைத் தரிசிப்பதும், அசிபதார்த்தத்தை விட்டும் விடாத இலக் கணையால் தரிசிக்கவேண்டுமென்பது, ஆனந்தமின்றி யறியவும், அறிவின்றி ஆநந்தமுமின்மையால், அவைகளின் பேதமானது துவி தத்தைவிட்டு, அபேதமான அத்துவிதவஸ்துவை விடாமல் தரிசிப் பதுமாம்.

இதுவுமது.

பன்னியசோயமென்னும் பதங்களின்வாச்சியார்த்தம்
அன்னியதேயங்கால மவனிவனென்பவெல்லாம்
சொன்னவிவ்விரோதம்விட்டுத் தொகையிலக்கியம்விடாமல்
உன்னிடற்றேவதத்த னொருவனைவெளியாக்காட்டும்.

இ - ள். முன்சொன்ன அவனே இவனென்னும் பதங்களுக்கு வாச்சியார்த்தமான வேறானதேசமுங்காலமும் அவன் இவனென் பனவாகச் சொல்லப்பட்ட விரோதமாயுள்ள இவ்வனைத்தையும் விடு த்து முடிவில் இலக்கியார்த்தத்தை விடாமல் சிந்திக்கில் தேவதத்த னென்னுமொரு புருடனையே பிரத்தியக்ஷமாகக் காண்பிக்கும்.

இ-ம். இவ்விலக்கணையின் பொருளொருமையை நன்ருக தெரிவித்ததாம். 73

அ-கை. இத்திஷ்டாந்தப்படி தாஷ்டாந்தத்தை விளக்குதல்.

தத்துவப்பதங்கடாமுஞ் சாக்ஷியாய்ப்பிரமமான
வத்துவைவிடாமற்பேத வாச்சியார்த்தத்தைவிட்டு
நித்தமுமதுநீயாகு நீயதுவாகுமென்னும்
அர்த்தமுமகண்டமென்றே யசிபதவைக்கியுங்காட்டும்.

இ-ள். மகாவாக்கியமான அது நீ என்னும் பதங்கள் பிரமமாயும் சாக்ஷியுமாயு முள்ள சேதனபாகமான இலக்கியார்த்தத்தை விடாமல் பேத தர்மங்களையுடைய வாச்சிய பாகங்களை விடுத்து, சர்வகாலமும், பிரமமே நீயாம், நீயே பிரமமாம் என்று சொல்லும் அசிபதத்தின் பொருளும் ஏகமே என்று ஐக்கியத்தை யுணர்த்தும்.

இ-ம். ஆசிரியர் உபதேசப்படி வேத நிச்சயம் இருப்பது தோன்ற அதின் முடிவான மகா வாக்கியத்தின் இலக்கியார்த்தமான கூடஸ்த பிரமத்தின் ஒருமையை உணர்த்தியதாம். 74

அ-கை. இவ்வத்துவிதமான சுவானுபூதியே தாஞக விளங்குவாய் எனல்.

கடநீரின்மேகநீரிற் கண்டவானிரண்டும்பொய்யே
குடவானும்பெரியவானுங் கூடியொன்றுமெப்போதும்
இடமானபிரமஞ்சாக்ஷி யிரண்டுமெப்போதுமேகம்
திடமாகச்சுவானுபூதி சிவோகமென்றிருந்திடாயே.

இ-ள். கடசலத்திலும் மேகசலத்திலும் தோற்றுகின்ற பிரதிபிம்ப ஆகாயமான இரண்டும் மித்தையேயாம்; கடாகாயமும் மகாகாயமும் எக்காலமும் கலந்து ஏகமாகும்; (அதுபோல) வியாபக

மான பிரமமும் கூடஸ்தனும் ஆகிய இரண்டு சைதன்னியமும் எக்காலமும் ஒன்றேயாம்; ஆதலின் ஸ்திரமாகச் சுவானுபூதியாகிய சிவோகம் என்று இருப்பாய். எ - று.

இ - ம். சுருதிகுரு வாக்கியார்த்தம் ஒன்றுபட்ட அத்துவிதமான சுத்த சைதன்னியமே தானாக விளங்குவாய் என, மௌனநிலையை உணர்த்தி, ஆசிரியர் மௌனமாயிருந்தா ரென்பதாம். 75

அ - கை. குருவாக்கியப்படி சமாதியில் தன்னைத் தரிசித்தல்.

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமல்
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாழையுந்தள்ளியுள்ளில்
கொஞ்சமாமிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தபிரமமென்னும்
நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான்.

இ - ள். தனக்கு உயிர்த்துணையான ஆசிரிய னனுக்கிரகஞ்செய்த தற்பத தொம்பத சோதனைசெய்த மார்க்கங்கள் தவறாமல் ஐந்துகோசங்கட்கும் விலட்சணனாய் அங்ஙனங்கண்ட சூனியத்தை நீக்கி, உள்ளத்தில் அற்பமாகத் தோற்றியிருக்கின்ற ஸ்மரணத்தையும் விடுத்து, கூடஸ்த பிரமம் என்கிற நினைவும் இறந்து, அத்துவிதமாயிருந்த பரிபூரண ஸ்வரூபத்தைத் தரிசித்தான். எ - று. 76

அ - கை. சமாதிகூடி சுவானுபூதி மயமாதல்.

அநுபவாநந்தவெள்ளத் தழுந்தியேயகண்டமாகித்
தநுகரணங்களாதி சகலமுமிறந்துசித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேசிக மானசற்குருவுங்காண
நனவினிற்சுழுத்தியாகி நன்மகன்சுபாவமானான்.

இ - ள். சுவானுபவமாகியநிரதிசயாநந்த சமுத்திரத்தில்மூழ்கி அகண்டா காரமாய்த் தேகேந்திரிய அந்தக்கரணம்முதலிய அனைத்தும் நசித்து, சின்மாத்திரானு பவத்தினால் மனம் பூரணமாகி, பூர

ணமே திருவுருக்கொண்ட ஆசிரியரும் பார்க்கும்படி நனவிற் சமுத்தியை அடைந்து, நற்சீடன் தனதியல்பான ஸ்வரூபமாக விளங்கினன்: எ - று.

இ - ம். சுருதி குருவாக்கியப்படி சுவானுபவம் விளங்கிற்றென்பதாம். 77

அ - கை. சமாதியினின்றும் வெளிப்படல்.

அளிமகனெடும்போதிவ்வா றனபின்மனதுமெல்ல
வெளியில்வந்திடவுணர்ந்தான் விமலதேசிகனைக்கண்டான்
துளிவிழிசொரியப்பாதந் தொழுதுவீழ்ந்தெழுந்துசூழ்ந்தா
குளிர்முகச்சுவாமிகேட்கக் கும்பிட்டுநின்றுசொல்வான். [ன்

இ - ள். கனிவுள்ள சீடனனவன்வெகுநேரம் இவ்வண்ணமாக விளங்கினபின்பு, ஸ்வரூப சமஸ்காரமான மனது மெள்ள அச் சமாதியினின்றுந் துரிதமாய் வெளிப்பட, அறிந்தவனாய் நிர்மலமான ஆசாரியரைப் பார்த்துக் கண்கள் ஆநந்தபாஷ்பம் பொழிய அவரது பாதத்தில் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து, பின்பெழுந்து வலம் வந்து பிர்மாநந்தம் விளங்குகின்ற முகத்தையுடைய ஆசாரியர்கேட்கும்படி சிரசின்மேல் அஞ்சலியோடு நின்று துதிப்பான். எ - று.

இ - ம். சமாதி அனுபவ சமஸ்காரத்தோடு சகநிட்டைக்கு வெளிப்பட்டதாம். சகநிட்டை - சதாநிட்டை. 78

அ - கை. கைம்மாறு காணேன் எனக் குருவைத் துதிசெய்தல்.

ஐயனேயனாதிமேனின் றனதுசென்மங்களாண்ட
மெய்யனேயுபதேசிக்க வெளிவந்தகுருவேபோற்றி
உய்யவேமுத்திநல்கு முதவிக்கோருதவிநாயேன்
செய்யவேறொன்றுங்காணேன் றிருவடிபோற்றிபோற்றி.

இ - ள். ஆசாரியரே! என துள்ளத்தினின்று அளவிறந்த பவங்கள் தோறும் ஆளாநின்ற கர்த்தனே! அநுக்கிரகிக்கும் நிமித்தம் மானிடவடிவுகொண் டெழுந்தருளிய ஆசிரியரே! வணங்குகின்றேன்; அடியேன் ஈடேறும்பொருட்டு வீடளித்த சகாயத்திற்கு ஒரு கைம்மாறு அடியேன் செய்ய மற்றொன்றுங் காண்கிலன்: ஆகையால் தேவரீர் அழகிய பாதங்களைத் துதிக்கின்றேன்.

அ - கை. சமாதி அனுபவம் பெற்ற சீடனைநோக்கிச் சகநிட்டை அனுபவம் உதயமாம்பொருட்டு உனதனுபவந் தடையின்றி விளங்குமெனில் அஃதே கைம்மாறு எனக் கூறுதல்.

சிட்டனிவ்வாறுசொல்லத் தேசிகர்மகிழ்ந்துநோக்கிக்
கிட்டவாவெனவிருத்திக் கிருபையோடருளிச்செய்வார்
துட்டமாந்தடைகண்மூன்றுந் தொடராமற்சொரூபஞான
நிட்டனாயிருப்பாயாகி னீசெய்யுமுதவியாமே.

இ - ள். சீடனானவன் இவ்வண்ணந் துதித்துரைக்க, ஆசிரியரானவர் மகிழ்ச்சியுடன்பார்த்து, சமீபத்தில் வாவென்று அழைத்து இருக்கச்செய்து, கருணையோடும் அனுக்கிரகஞ் செய்வார்; பொல்லாதனவாகிய பிரதிபந்தங்கள் மூன்றும் தொடர்ந்து வாராமல் ஸ்வரூபசைதன்னியசமாதியை உடையவனாய் இருப்பாயானால் இஃதே நீ எனக்குச் செய்யுங் கைம்மாறாகும். எ - று.

இ - ம். தானென அனுபவமான சுகபோகத்தைத் தவிரவேறு கருதாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதாம். 80

அ - கை. அனுபவமான அத்துவிதஞானந் தடைகளினால் நீங்குமோ? சீடனை நோக்கி அவைகளுண்டான அனுபவந் திறமாக விளங்காது எனல்.

நீநானென்றிரண்டில்லாம னிறைந்தபூரணமாயெங்கும்
நானாகத்தெளிந்தஞான நழுவுமோகுருவேயென்றான்

தானாகும்பிரமரூபஞ் சற்குருநூலாற்றோன்றும்
ஆனாலுந்தடைகளுண்டே லனுபவமுறைத்திடாதே.

இ-ள். நீ எனவும் நான் எனவும் துவிதமின்றி அத்துவிதமாக வியாபித்த பரிபூரணமாய் எவ்விடத்தும் தானாகவறிந்த சைதன்னியமானது, ஆசாரியரே! நழுவுமோ? என்று கேட்டான்? தன்மயமான பிரமஸ்வரூபமானது உபதேசத்தினாலும் வேதாந்த சாஸ்திரங்களினாலும் உதிக்குமானாலும் பிரதிபந்தங்க ளிருக்குமானால் அவ்வனுபவம் ஸ்திரப்படாது. எ-று.

நீ என்பது முன்னிலையிற் குருவாக விளங்கிய ஆனந்தமெனவும், நான் என்பது தன்மையிற் சீடனாக விளங்கிய அறிவெனவுங் கொள்க. 81

அ-கை. தடைகளையும் அவற்றை நீக்கும் உபாயங்களையுங் கூறல்.

தடைகளைச்சொல்லிலஞ்ஞானஞ் சந்தேகம்விபரீதங்கள்
படர்செயுமித்தைமூன்றும் பலசன்மப்பழக்கத்தாலே
உடனுடன்வரும்வந்தக்கா லுயர்ஞானங்கெடுமிவற்றைத்
திடமுடன்கெடுப்பாய்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே.

இ-ள். அத்தடைகள் யாவையென்றால், அஞ்ஞானமும் சந்தேகமும் விபரீதங்களுமாம்; துன்பஞ்செய்யும் இம்மூன்று தடைகளும் அநந்தசென்மப் பழக்கத்தினால் அடிக்கடி வரும்; அங்ஙனம் வருமானால் மேலான ஞானம் மறைபடும்; இத்தடைகளைத் திடமாகச் சிரவணத்தினாலும் மனனத்தினாலும் நிதித்தியாசனத்தினாலும் நீக்குவாய். எ-று. 82

அ-கை. தடைகள் உளவாயின் அனுபவம் விளங்காது எனத் திருஷ்டாந்த முகத்தால் அறிவித்தல்.

அக்கினிகட்டுப்பட்டா லற்பமுஞ்சுடமாட்டாது
மக்கினஞ்சர்னத்தாலே வந்தபந்தமும்வேவாது

சிக்கெனப்பழகிக்கேட்டால் சிந்தித்தறெளிதலாலே
விக்கினமடஞ்சந்தேகம் விபரீதம்போக்குவாயே:

இ - ள். மந்திரத்தினுல் நெருப்பானது ஸ்தம்பனமானுல் சற்றும் எரிக்கமாட்டாது; அதுபோல, அஞ்ஞானம் சந்தேகம்விபரீதங்களால் தடையுண்ட தத்துவஞானத்தால் வரப்பட்ட திரிசிய வாசனையும் கெடாது; ஆதலால் இடைவிடாமற் பழக்கஞ்செய்து சிரவணத்தினுல் ஞானத்துக்குத் தடையாகிய அஞ்ஞானத்தையும், மனனத்தினுல் சந்தேகத்தையும், சுபானுபவமாய்த் தெளிதலினுல் கற்பிதமான திரிசியத்தையும் நீக்குவாய். எ - று. 83

அ - கை. அத்தடைகளின் இயல்பு கூறல்.

பிரமபாவனையைமூடிப் பேதங்காட்டுவதஞ்ஞானம்
குரவன்வாக்கியநம்பாமற் குழம்பினமனஞ்சந்தேகம்
திரமறுசகமெய்யென்றுந் தேகநானென்றுமுள்ளே
விரவியமோகந்தானே விபரீதமென்பர்மேலோர்.

இ - ள். திருக்கு ஸ்மரணத்தை மறைத்துத் திரிசியத்தைக் காண்பிப்பது அஞ்ஞானமாம்; ஆசாரியர் உபதேச வாக்கியார்த்தத்தை நம்புதல்செய்யாமல் மனக்கலக்கமுறுதல் சந்தேகமாம்; நிலையில்லாத சகம் சத்தியமெனவும் சரீரம் யானெனவும், மனத்தின்கண் பொருந்தின மயக்கமே விபரீதம் என்றுஞ் சொல்லுவார்கள் மகான்கள். எ - று. 84

அ - கை. அத்தடைகளைக் கெடுக்குங்கேட்டல் முதலியவைகளின் இயல்பு கூறல்.

தத்துவவனுபோகந்தான் சாதித்தல்கேட்டலென்பார்
ஒத்துளபொருளேகத்தா னுசாவல்சிந்தித்தலென்பார்
சித்தமேகாந்தமான தரிசனந்தெளிதலென்பார்
நித்தமிப்படிசெய்தக்கா னிர்வாணம்பெறுவாய்நீயே:

இ - ள். மகாவாக்கியார்த்தமான பிரமோபதேசத்தைக்குருமுக மாகப் பெறுதலைக் கேட்டால் என்றுரைப்பார்கள்; அதன் ஐக்கி யார்த்தத்தை விசாரித்தலைச் சிந்தித்தல் என்று சொல்லுவார்கள்; மனமானது தனிமையான சுவானுபூதியைத் தரிசித்தலைத்தெளிதல் என்று சொல்லுவார்கள்; எப்போதும் இவ்வண்ணம் அநுசந்தத்தி னால் நீ முத்தியையடைவாய். எ - று.

இ - ம். அஞ்ஞானம் முதலிய தடைகளைக் கேட்டல் முதலிய உபாயங்களால் கெடுக்கிற் சுவானுபவந் தடையின்றி விளங்கும் என் பதாம்.

அ - கை. அக்கேட்டல் முதலியவைகள் வேண்டுங் கால அளவு கூறல்.

எத்தனைநாண்ஞாதாவு ஞானமும்மிருக்குமுன்பால்
அத்தனைநாளும்வேண்டுமப்பாலோர்செயலும்வேண்டா
நித்தமும்வெளிபோற்பற்று ஞேயமாத்திரமாய்ச்சீவன்
முத்தானவர்விதேக முத்திபெற்றிருப்பரென்றும்.

இ - ள். எவ்வளவுகாலம் காண்பானும் காட்சியும் இருக்குமோ அவ்வளவு காலமும் இக்கேட்டால் முதலிய மூன்றும் வேண்டும்; அதற்குமேல் ஓரனுஷ்டானமும் வேண்டுவதில்லை; எப்போதும் நான்கு பூதத்தினாலுந் தாக்கற்றிருக்கின்ற ஆகாயத்தைப்போலத் திரிசியங்களிற் பற்றாது நிற்கும் ஆத்மஸ்வரூபமாய் சீவன்முத்தியை யடைந்தவர்கள் எப்பொழுதும் விதேக கைவல்யத்தை அடைந் திருப்பார்கள். எ - று.

இ - ம். காண்பானுங் காட்சியும் நீங்கி ஸ்வரூபந் தானாகிறபரி யந்தம் கேட்டல் முதலியவைகளைப் பழகல்வேண்டும் என்பதாம். ()

அ - கை. அச்சீவன்முத்தர்கள் தொகையும் நாமமுஞ்சொல்லிஅவர் களின் இயல்பு கூறத் தொடங்கல்.

ஞானமார்சீவன்முத்தர் நால்வகையாவர்கேளாய்
வானிகர்பிரமவித்து வரன்வரியான்வரிட்டன்
ஆனவர்நாமமீதா மவர்களிற்பிரமவித்தின்
தானமுமற்றைமூவர் தாரதம்மியமுஞ்சொல்வேன்.

இ - ள். ஞானநிறைந்த சீவன்முத்தர்கள் நான்குவிதமாவார்கள்; அவர்களது பெயர், ஆகாயத்துக்கொப்பான பிரமவித்து, பிரமவரன் பிரமவரியான், பிரமவரிட்டன் ஆகிய யிவ்வையாம்; அவர்களுக்குள் பிரமவித்தின் நிலையையும் ஏனைய மூவருடைய தாரதம்மியத்தையுஞ் சொல்வேன் கேட்பாயாக. எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 87

அ - கை. சீவன்முத்தர்களில் பிரமவித்தியின் இயல்பு கூறல்.

தீரராய்ப்பிரமவித்தாய்த் தெளிந்தவர்தெளியுமுன்னம்
வாரமாயிருந்ததங்கள் வருணமாச்சிரமஞ்சொன்ன
பாரகாரியமானாலும் பலர்க்குபகாரமாக
நேரதாச்செய்வார்தீர்ந்த நிலைவிடாச்சீவன்முத்தர்.

இ - ள். தீரமுள்ளவர்களாய்ப் பிரமவித்தாய்த் தெளிந்த சீவன்முத்தர்கள் இங்ஙனந் தெளிவதற்கு முன்பு உரிமையாயிருந்த தங்களுடைய வர்ணாச்சிரமங்களைக் குறித்துக் கன்மநூலாற் சொல்லப்பட்டவைகள் வருத்தமான கருமங்களாயினும் யாவர்க்கும் அனுகூலமாகக்கிரமமாக அவற்றைச் செய்வார்கள், முடிவான நிச்சயத்தை விட்டு நீங்கார்கள். எ - று.

இ - ம். பிரமவித்து லோகோபகார நிமித்தம் சற்கருமத்தை அனுஷ்டிப்பான் என்பதாம். 88

இதுவுமது.

காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்
தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்கூடிவாழ்வார்

பாமரரெனக்காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டார்
ஊமருமாவருள்ளத் துவகையாஞ்சீவன்முத்தர்.

இ - ள். காமமுதலியவைகள் ஒருபோதுநேரிட்டாலும் அநிச்சா பிராரத்தமாகக் கணத்தில் நீங்கும்; மனத்தில் வையார்கள்; தாமரை யிலைத் தண்ணீர்போல உலகத்தாருடன் சேர்ந்து வாழ்வார்கள்; அஞ் ஞானிகளைப்போலக் காட்டுவார்கள்; வித்துவத் திறத்தைக் காண்பி யார்கள்; உள்ளத்தின்கண் நித்தியாநந்தத்தையுடைய பிரமவித்தான வர்கள் மௌனமாயு மிருப்பார்கள். எ - று.

காமமாதிகள் வந்தாலும் என்ற வும்மை அவைகள் வாரா என் பதை உணர்த்தியதாம்.

ப - ம். பிராரத்தம் அனுபவித்துத்தீரும்படியான இச்சையாதி கள் ஒருபோது ஏகதேசமாக உதிக்கினும் அவைகள் ஆத்ம சுகத்தை விளக்குதற்கு வெஞ்சகமா நின்றுவிளக்கித்தான் உடனே நசித்தலின் "காமமாதிகள் வந்தாலுங் கணத்திற்போம்" எனவும் மனம் பூரணா நந்தமாகத் தெளிந்திருத்தலின் "மனத்தில் பற்றார்" எனவும், உலக ருடன் மனம் ஒவ்வாமல் வாக்குங்காயமும் ஒத்திருத்தலை, "தாமரை யிலைத் தண்ணீர்போற் சகத்தோடுங் கூடிவாழ்வார்" எனவும், எவ் ரெவர் எங்ஙனம் எங்ஙனம் வஸ்து நிச்சயங்கூறினும் அந்நிச்சயங் கள் அனைத்தும் தமது சுவானுபவத்திற் கொத்தலின் அவைகளை மறுக்க அறியாத பேதையர்கள்போலக் காட்டுதலை, "பாமரரெனக் காண்பிப்பார்" எனவும், அங்ஙனம் நிச்சயித்த நிச்சயங்கள் அனைத் துந் தமது அனுபவ வியாபகத்திற்கு அங்கமாகத் தாம் அவைகளின் அங்கியாகவிளங்கும் அனுபவத்தைஅறிவியாதிருத்தலை, "பண்டிதத் திறமைகாட்டார்" எனவும், துரியாதீதமான மகாமௌனமா யிருத் தலை "ஊமருமாவார்" எனவும், மனஞ்சென்ற இடமெல்லாஞ் சிதா நந்தமாக விளங்குதலை, "உள்ளத்துவகையாம்" எனவுங் கூறினார்.

இ - ம். பிரமவித்தின் அனுபவ விலாசத்தைக் கூறினதாம்.

இதுவுமது.

பேதகன்மத்தால்வந்த பிராரத்தநாநாவாகும்
ஆதலால்விவகாரங்க ளவரவர்க்கானவாகும்
மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வர் வாணிபஞ்செயினுஞ்செய்வர்
பூதலம்புரப்பரையம் புகுந்துண்பர்சீவன்முத்தர்.

இ - ள். அறிவின்மையான சஞ்சித கன்மத்தால் உண்டான பிராரத்த கன்மம் பலவிதமாம்; ஆதலினால், விருத்திகள் அவரவர்களுக்கு நியமித்தவையாம்; பிரமவித்தானவர்கள் மகா தவத்தைச் செய்தாலுஞ் செய்வார்கள்; வியாபாரஞ் செய்தாலுஞ் செய்வார்கள்; பூமிபாலனஞ் செய்தாலுஞ் செய்வார்கள்; பிக்ஷை வாங்கிப் புசித்தாலும் புசிப்பார்கள். எ - று.

இ - ம். பிரமவித்து எத்தொழிலைச் செய்யினும் அவைகள்பிராரத்தகன்மமே அன்றி அவர்க்கில்லை என்பதாம். 90

இதுவுமது.

சென்றதுகருதார்நாளைச் சேர்வதுநினையார்கண்முன்
நின்றதுபுசிப்பார்வெய்யி னிலவாய்விண்விழுதுவீழ்ந்தும்
பொன்றினசவம்வாழ்ந்தாலும் புதுமையாயொன்றும்பாரார்
நன்றுதீதென்னார்சாட்சி நடுவானசீவன்முத்தர்.

இ - ள். முன் நீங்கினவைகளை நினைத்து வாடார்கள்; எதிர்காலத்துவரும் பொருளை நினைத்து மகிழார்கள்; நிகழ்காலத்துள்ள பொருளைப் பிராரத்தமென்று அனுபவிப்பார்கள்; உஷ்ண கிரணமானது அமிர்தகிரணமாய் ஆகாயத்தினின்று விழுதாக இறங்கினாலும், மரித்த பிரேதஞ் சீவித்தாலும், அதிசயமாக ஒன்றையுங்காணார்கள்; இது நன்றென்றுந் தீதென்றுஞ் சொல்லார்கள்; சாக்ஷியாய் மத்தியகதமாய் விளங்கிய பிரமவித்துக்கள். எ - று.

ப-ம்: முன்புள்ள அறிவின்மையையும் பின்புள்ள திரிசிய உணர்வையுந் தானாது நடுநிலையாகிய பரவுணர்விற்சுகித்திருத்தலின் "சென்றது கருதார் நாளைச்சேர்வது நினையார் கண்முன் நின்றது புசிப்பார்" எனவும் சகல விசித்திரமும் தமது லீலையாகக்கருதி அவைகளில் வியப்புறாதிருத்தலின் "வெய்யணிலவாய்விண் விழுந்து வீழ்ந்தும் பொன்றின சவம் வாழ்ந்தாலும் புதுமையா யொன்றும் பாரார்" எனவும், சர்வமுந் தமது சித்துருவமாக விளங்குதலின் "நன்று தீதென்னார்" எனவும், மத்தியகத சர்வசாக்ஷியான தாம் அத்துவிதமாக விளங்குதலின் "சாட்சி நடுவான சீவன் முக்தர்" எனவுங் கூறினார்.

இ-ம். பிரமவித்து மனம் அடங்கி அனுபவமாய் நிற்றலின் ஒன்றைக் கருதலும் வியப்புறுதலும் இலன் என்பதாம். இந்நான்கு செய்யுளில் முந்தின பிரமவித்தின் இயல்பைக் கூறினதெனக் கொள்க. 91

அ-கை. மற்றமூவர் இயல்பு கூறல்.

பின்னைமூவரிரண்டு பேர்களுஞ்சமாதியோகம்
தன்னையுற்றிருப்பார்தேக சஞ்சாரநிமித்தந்தானாய்
உண்ணுவோன்வரன்வேற்றோரா லுணர்பவன்வரியானாகும்
அன்னியர்தம்மாற்றன்னா லறியாதோன்வரிட்டனாமே.

இ-ள். மற்ற மூன்றுபேர்களில் பிரமவரன்பிரமவரியான் என்னும் இரண்டுசீவன் முத்தர்களும் சமாதி ஞானத்தை அடைந்திருப்பார்கள்; தேகஞ் சஞ்சரிக்கும்பொருட்டுத் தானாய் உணவுமுதலிய வற்றை நினைப்பவன் பிரமவரனும்; அன்னியராகிய சீடர்முதலியோரால் உணவுமுதலியவைகளைக்கொள்ள வறிபவன் பிரமவரியானும்; பிறராலும் தன்னாலும் அவ்வுணவு முதலியவைகளைக்கொள்ள வறியாதவன் பிரமவரிட்டனும். எ-று.

பிரமவரிட்டன் சமாதியில் அதீதமானவன் எனக்கொள்க.

இ - ம். பின்னுள்ள பிரமவரன் பிரமவரியான் பிரமவரிட்டன் இவர்கள் இயல்பைக் கூறினதாம். 92

அ - கை. இந்நால்வர் பயன்களைக் கூறல்.

அரிதாகுமிவர்களிவ்வா றநேகரானாலுமுத்தி
சரியாகும்பாடுபட்ட சமாதிக்குப்பலனேதென்றால்
பெரிதானதிட்டதுக்கம் பிரமவித்தனுபவிப்பான்
வரியானும்வரனுமற்றை வரிட்டனுஞ்சுகமாய்வாழ்வார்.

இ - ள். திரிலோகத்திலுங் கிடைத்தற்கரிய இச்சீவன் முத்தர்கள் இவ்வண்ணம் அநந்தரானாலும், அவரடைந்த ஞானத்தில் தாரதம்மிய மின்மையால் வீடு ஒரு தன்மைத்தாம்; வருத்தமுற்றுச் செய்த நிஷ்டைக்குப் பிரயோசனம்யாதென்னில்; பிரமவரியானும் பிரமவரனும் பிரமவரிட்டனும் நிரதிசயாநந்தமாக வாழ்வார்கள்; ஏனைய அச்சமாதியில் பாடுபடாதபிரமவித்தானவன் பிராரத்தவசத்தால் நேரிடும் பெருந்துன்பங்களை அனுபவிப்பான். எ - று.

இ - ம். இச்சீவன் முத்தர்கள் பிராரத்தத்தினால் வருஞ் சுகதுக்கானுபவத்தில் தாரதம்மியராயினும் பிரமாநந்த கைவல்யப்பேற்றில் அஃதிலர் என்பதால். 93

அ - கை. பெத்தமுத்தர்களின் இயல்பு கூறல்.

பிரமஞானிகளுங்கன்மப் பேதையர்போலேவாழ்ந்தால்
திரமுறுமஞ்ஞானம்போய்ச் செனியாதவழியேதென்னின்
பரவுமாகாயமொன்றிற் பற்றாதுமற்றைநாலும்
விரவினதோடுங்கூடும் விதமிருவோருமாவார்.

இ - ள். ஸ்வரூபஞானிகளும் கன்மிகளான அஞ்ஞானிகளைப் போலச் சீவித்திருந்தால், நிலையாகத் தோற்றிய அறியாமை நசித்து இனிப்பிறவாத மார்க்கம் யாதென்றால் வியாபித்திருக்குங் ககன

மானது ஒன்றிலுந்தோயாது நிற்க, மற்றை நான்கு பூதங்களும் ஒன்றட னென்றுகலக்கும், இவ்விதமாக ஞானி அஞ்ஞானிகளிருவரும் ஆகுவர். எ - று.

இ - ம். ஞானி அஞ்ஞானிகளின்கிரியை ஒன்றாயினுங் கருத்து வேறு என்பதாம். 94

அ - கை. சீவன் முத்தர்களின் தரிசனமகிமை சொல்லி அவர்கள் விதேகமுத்தரான வழி சொல்லத்தொடங்கல்.

சீவன்முத்தரைச்சேவித்தோர் சிவனயனெடுமாலான
மூவருமகிழநோன்பு முழுவதுஞ்செய்துசன்ம
பாவனமானரென்று பலமறைமுழங்குமிப்பால்
மேவருஞ்சீவன்முத்தர் விதேகமுத்தியுநீகேளாய்.

இ - ள். சீவன் முத்தர்களைத் தரிசித்தவர்கள் சிவனும் பிரமனும் திருமாலும் ஆகிய மும்மூர்த்திகளு மிகமகிழத் தவங்களனைத்து முடித்துப் பவம் பரிசுத்தமானார்களென்று அநந்த வேதங்கள் முறையிடுகின்றன; இனி அறிதற்கரிய சீவன் முத்தர்களுடையும் விதேக முத்திப் பலத்தையும் நீ கேட்பாயாக. எ - று. 95

சன்மபாவனமானரென்பது ஞானதனுவாயினரெனக்கொள்க.

அ - கை. கன்மத்திரய ஒழிபு கூறல்.

பஞ்சினையூழித்தீப்போற் பலசன்மவிளைதவித்தாம்
சஞ்சிதமெல்லாஞானத் தழல்சுட்டுவெண்ணீறாக்கும்
கிஞ்சிலாகாமியந்தான் கிட்டாமல்விட்டுப்போகும்
விஞ்சினபிராரத்தத்தின் வினையனுபவத்துத்தீரும்.

இ - ள். பஞ்சை வடவைத் தீ எரிப்பதுபோல அநந்த பவங்களுண்டாவதற்குப் பலித விதைகளான சஞ்சித கன்மங்கள் அனைத்தையும் ஞானக்கினியான எரித்து வெண்மையாகிய சாம்பலாக்கும்;

ஆகாமிய கன்மமானது அற்பமும் நெருங்காமல் நீங்கும்; சேடித்த பிராரத்தகன்மமானது மூன்றுவிதமாக அநுபவித்து நீங்கும். எ-று.

சஞ்சிதம்—சென்ற செனனங்களிற் செய்யப்பட்டு பலனனுபவிக்காமல் நின்ற கருமம் பிராரத்தம்—சென்ற சனனங்களிற் செய்யப்பட்டு வர்த்தமான சனனத்துக்கு ஏதுவாகிய கருமம் ஆகாமியம்—வர்த்தமான சனனத்திற் செய்யப்பட்டு மறுசனனத்துக்கு ஏதுவான கர்மம்.

மூவிதமான இச்சை அனிச்சை பரவிச்சை என்பனவாம். 96

அ-கை. இருவினை நீங்கும் வகை கூறல்.

பொறுமையாற்பிராரத்தத்தைப் புசிக்குநாட்செய்தகன்மம்
மறுமையிற்றொடர்ந்திடாமன் மாண்டுபோம்வழியேதென்னின்
சிறியவரிகழ்ந்துஞானி செய்தபாவத்தைக்கொள்வர்
அறிபவரறிந்துபூசித் தறமெலாம்பறித்துண்பாரே.

இ-ள். சாந்தத்தினால் பிராரத்த கன்மத்தை அனுபவிக்குங் காலத்தில் சீவன் முத்தர்கள் செய்யுங் கருமங்கள் மேற்பிறவியைக் கொடுப்பதற்குத் தொடர்ந்துவாராமல் நசிக்கும் மார்க்கம் யாதென்றால், மூடர்கள் நிந்தித்து ஞானவான் செய்யும் பாவகன்மத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்; விவேகிகள் சிவசொரூபமென் றறிந்து ஆராதித்து அவர்கள் செய்யுந் தருமங்களனைத்தையும் கவர்ந்து அனுபவிப்பார்கள். எ-று. 97

அ-கை. சரீரத்திரய ஒழிபு கூறல்.

அரியமெய்ஞ்ஞானத்தீயா லவித்தைதயாமுடனீறுமே
பெரியதூலமுங்காலத்தாற் பிணமாகிவிழுமந்நேரம்
உரியசூக்குமசரீர முலையிரும்புண்டநீர்போல்
துரியமாய்விபுவாய்நின்ற சொரூபத்திலிறந்துபோமே.

இ-ள். அரிதற்கரிய ஞானக்கினியினால் காரண சரீரம் நசிக்கும்; பருத்த தூல சரீரமும் காலநியமப்படி பிரேதமாம்; அப்போது

சாதனத்திற்குரித்தான சூக்குமதேகமானது கொல்லன் உலையிற் காய்ந்த அயமானது ரகித்த சலத்தைப்போலத் துரியமாகவும் வியாபகமாகவும் இருந்த பிரமஸ்வரூபத்தில் நசிக்கும். எ - று.

இ - ம். சஞ்சிதவினையுங் காரண சரீரமும் பர ஞானத்தினால் கெடுதலும், ஆகாமியவினையுஞ் சூக்குமதேகமும் அந்த ஞானத்தில் லயமாகுதலும், பிராரத்த கன்மமுந் தூலதேகமும் நியமித்தகால அளவில் நீங்குதலும் ஆம் என்பதாம். 98

அ - கை. விதேகமுத்தியின் இயல்பு கூறல்.

குடமெனுமுபாதிபோனாற் ககனமொன்றானாற்போல
உடலெனுமுபாதிபோன வுத்தமஞ்சீவன்முத்தர்
அடிமுடிநடுவுமன்றி யகம்புறமின்றிநின்ற
படிதிகழ்விதேகமுத்திப் பதமடைந்திருப்பரென்றும்.

இ - ள். குடமென்கிற உபாதி நீங்கினால் கடாகாய முதலிய நான்கும் ஏகமானதுபோல, மூன்று தேகமென்கிற உபாதிநீங்கின கூணம் சீவன் முத்தரானவர் ஆதிமத்தியாந்த ரகிதமாய் உட்புறமின்றி எப்போது மிருந்த வண்ணம் விளங்குகின்ற விதேகமுத்திப் பதத்தைப் பெற்றிருப்பார். எ - று. 99

அ - கை. இவ்வனுபவம் என்றென்றும் விளங்குவது எனல்.

சொல்லியமகனேயெங்குஞ் சூழ்வெளியிருக்கமண்ணைக்
கல்லியபின்புதோன்றுங் கிணற்றினாகாயம்போல
இல்லையாம்பிரமநாலா லுற்றதுபோலேதோன்றும்
எல்லையின்றெப்போது மேகமென்றிருந்திடாயே.

இ - ள். முன் அநுபவஞ் சொன்ன புத்திரா! எவ்விடத்தும் சூழ்ந்த ஆகாயம் இருக்கப் பூமியை அகழ்ந்தபின்பு உண்டானது போலத் தோற்றுகின்ற கூப ஆகாசம்போல, அநாதியாய் விளங்கு

கின்ற பிரமஸ்வரூபமானது ஆத்மஞான சாஸ்திரங்களால் உதித்தது போலத் தோன்றும்; பிரமாணு தீதமான சுத்த சைதன்னிய ஸ்வரூபமானயாம் எக்காலமும் ஒன்றே என்றிருப்பாய். எ - று.

இ - ம். இப்போது உதித்ததுபோலத் தோற்றிய அனுபவஞ் சிருட்டிக்கு முன்னும் பின்னும் நடுவுமான எப்போதும் இருந்து நித்திய திருத்தியாக விளங்கிய சச்சிதாநந்தமேயன்றி இப்போது உதித்தது அன்றென்பதாம். 100

அ - கை. சத்து அசத்து இவைகளின் உண்மையைத்தெரிவித்தல்.

கானனீர்கிளிஞ்சில்வெள்ளி கந்தர்ப்பநகர்கனவூர்
வானமைகயிற்றிற்பாம்பு மலடிசேய்முயலின்கோடு
பீனமாந்தறிபுமானிப் பிரபஞ்சமெல்லாம்பொய்யே
ஞானமெய்மகனேயுன்னை நம்மாணைமறந்திடாதே.

இ - ள். கானற்சலம் போலவும், சுத்திகா ரசிதம்போலவும், கந்தர்ப்பநகரம் போலவும், சொப்பன நகரம் போலவும், ஆகாய நீலம் போலவும், ரச்சு சர்ப்பம்போலவும், வந்தியா புத்திரன்போலவும், சச விஷாணம்போலவும், பருத்தகட்டை சோரனைப்போலவும், பிரமத்தில் கற்பிதமாகத் தோற்றுகின்ற இச்சகத்து அனைத்தும் வித்தையேயாம்; சுத்த சைதன்னியம் ஒன்றே உண்மையாம்; மாணாக்கனே! இங்ஙனம் விளங்கிய உனது ஸ்வரூப சைதன்னியத்தை நமதாக்கினைப்படிக்கு மறவாமல் அதுவாய் விளங்குவாய். எ - று.

இ - ம். எப்போதுஞ் சத்தான சுகபோதம் இருக்கின்றதே அன்றி அசத்தான திரிசியங்கள் இல என்பதாம். 101

தத்துவவிளக்கப்படலம்

முற்றிற்று.

இரண்டாவது

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

அவதாரிகை:—முன் படலத்தில் தத்துவமாகிய ஆநந்த பிரஞை யை நிஷ்டா பிரஞையால் விளக்கி, இனிச்சொரூப பிரஞை யினால் முன் கற்பனையாகத் தோற்றிய சீவேஸ்வரசகம் சிற் சுகாகாரமாக விளங்குவதை விளக்கும்பொருட்டுச் சந்தேகந் தெளிதலைக் கூறுகின்றார்.

நரர்குழிபறித்துமெள்ள நாட்டியநெடியகம்பம்
உரமுறக்குத்திகுத்தி யுரப்பிக்குமுபாயம்போலப்
பரமமாஞ்சொரூபந்தன்னிற் பற்றியமனோவிருத்தி
நிரநிலைபெறச்சந்தேகந் தெளிதலைமொழிகின்றேனே.

இ-ள். மானிடர்கள் பள்ளங் கல்லி மெல்ல எடுத்து நட்ட நீண்ட ஸ்தம்பமானது அசைவின்றி ஸ்திரமாக நிற்கும்பொருட்டுக் குத்திக் குத்திப் பலப்படுத்துகின்ற யுத்தியைப்போலப் பிரமஸ்வ ரூபத்தில் பொருந்திய சித்தவிருத்தியானது ஸ்திரநிலையை அடை யும் பொருட்டுச் சந்தேகந் தெளிதலைச் சொல்லுகின்றேன்-எ-று.

இத்திட்டாந்தம் தூண கநநநியாமெனக்கொள்க. தூணு—கம் பம், கநநம்—புதைத்தல், நியாயம்—திருஷ்டாந்தம்.

ப-ம். தானல்லாத விஷயங்களை நீக்கித் தானாகிய பிரமத்திற் கலந்த மனம் அப்பிரமவியாபகமான பூரணவிருத்தியில் சஞ்சரிக்கு மிடத்தில் சர்வம் பிரமமயம் என்னுஞ் சாக்ஷாத்காரானுபவந் தடை யின்றி விளங்குவதே விவகரித்தும் விவகரியாத நிலையாதலின், அதற்குத்தடையாய் உள்ளவைகளைக் களைதல் வேண்டுமென்பார் "சொரூபந் தன்னிற் பற்றிய மனோவிருத்தித் திறநிலைபெறச் சந் தேகந் தெளிதல்."

இ-ம். சித்தினிடத்து உதயமாய்ப் பகிர்முகம் இன்றி அச்சித்தில் கரைந்த மனமானதுசென்ற இடமெல்லாம் சிதாநந்தமாகரமிக்கும்பொருட்டுச் சந்தேகந் தெளிதலைக் கூறத் தொடங்கினதாம். 1

அ-கை. குரு குலவாசஞ் செய்யும் தன்மையைக் கூறல்.

நற்கருத்துடையோனாகி ஞானவானாகிநின்றான்
மர்க்கடநியாயம்போல மகாபூதவிகாரந்தொட்டு
நிர்க்குணவிதேகமுத்தி நிலைபரியந்தஞ்சொன்ன
சர்க்குருவினைவிடாமற் சந்ததமனுசரித்தான்.

இ-ள். பேராநந்தமான சிந்தையை யுடையவனாய்ச் சைதன்னிய ஸ்வரூபியாகி இருந்த ஞானவன் மர்க்கட நியாயத்தைப் போலப் பஞ்சபூத காரியமான தூலதேகமுதல் திரிகுணரகிதமான விதேக கைவல்யமட்டும் அருளிய ஆசாரியரைவிட்டு நீங்காமல் சதா காலமுந் தொடர்ந்து நின்றான். எ-று.

மர்க்கடநியாயம்—குரங்கின்குட்டி தன் தாய்க்குரங்கு எங்கே தாவினும், தான் அதனைவிடாதுபற்றி நிற்றல். மார்ச்சால நியாயம்—தாய்ப்பூனைதன்குட்டிகள் கிடக்குமிடந்தேடிக்காப்பாற்றுதல்.

இ-ம். வெளிப்படை. 2

அ-கை. ஆசிரியர் சீடனை அனுபவம் வினாதல்.

சந்ததம்புருடன்றன்னைச் சாயைபோல்விடாமலன்பாய்
மைந்தனைநோக்கிச்சாக்ஷிமாத்திரமாய்நின்றாயோ
சிந்தையிலையமெல்லாந் தீர்ந்தவோதெளிவினுள்ளே
அந்தரங்கலந்ததுண்டோ வனுபவமுரைசெய்வாயே.

இ-ள். எப்பொழுதும் ஓர் புருடனைவிட்டு நீங்காதசாயை போல ஆசாரியரைவிட்டுநீங்காமல் அன்புருவமாய் நிற்கின்றசீடனை அருட் கண்சாத்திப் பிரத்யேகாத்ம ஸ்வரூபமாக நிற்கின்றாயா?

மனத்தின்கணுள்ள சமுசயங்களனைத்தும் நீங்கினவோ? தெளிவின் கண் சீவேஸ்வர சகத்பேதம் சேர்ந்ததுமுளதோ? உனதனுபவத்தைச் சொல்வாய். எ - று.

இ - ம். பேதமின்றித் தெளிவாகச் சுவானுபவமாய் விளங்குகின்றாயா? என மூவகையாக வினவினதாம். 3

அ - கை. முன்வினா மூன்றற்கும் விடைகூறல்.

எனவுரைத்தருளுமாசா னிருபதம்வணங்கியெந்தாய்
சனனவன்காட்டின்மோகத் தமத்தெழுபேதப்பேய்கள்
உனதருளுதயவெற்பி லுபதேசவருக்கன்றோன்றி
மனவிழிதெரியஞான வான்கதிர்பரந்தாலுண்டோ.

இ - ள். என்று கேட்டருளிய தேசிகருடைய உபயபாதங்களைப்பணிந்து, என்னுடைய பிதாவே! வலிமையாகிய சனன ஆரண்யத்திலிருக்கும் அஞ்ஞானமாகிய இருளில் தோன்றுகின்ற பேதங்களென்னும் பிசாசங்கள், தேவரீரதுகருணை என்னும் உதய கிரியில், பிரமோபதேசம் என்னும் சூரியனுதித்து, அகக்கண்விளங்க மேலான சிற்பிரகாசமானது வியாபித்தால் இருக்குமோ. எ - று.

ப - ம். சாக்ஷிமாத்திரமாய் விளங்குகின்றது என்பார். "உபதேச வருக்கன் றோன்றி" எனவும், சிந்தையில் ஐயமெல்லாந் தீர்த்ததென்பார். "மன விழிதெரிய" எனவும், அந்தரமானபேதம் உதிக்க வில்லை என்பார், "ஞானவான்கதிர் பரந்தாலுண்டோ" எனவுங் கூறினார்.

இ - ம். தனது அனுபவத்தில் சந்தேகவிபரீதம் இன்றென்பதை அறிவித்ததாம். 4

அ - கை. சமாதியில்தடை இன்றாயினும் சகசத்தில் அவையின்றி நிற்பதற்கு வினவ வேண்டுவது உண்டெனல்.

மந்திரமூர்த்திதன்னால் மாற்றியபேய்போனாலும்
எந்திரமெழுதிக்கட்டி யினிவராவகைசெய்வார்போல்
முந்தியுன்னுபதேசத்தால் மோகம்போனாலுமையா
புந்திநின்றுரைக்கவின்னும் புகலும்விண்ணப்பமுண்டோ.

இ - ள். எனதாசிரியரே! மாந்திரிகனால் நீக்கப்பட்ட பிசாசமானது நீங்கினாலும், எந்திர ஸ்தாபனஞ்செய்து மேல் வாராதவண்ணஞ் செய்பவர்களைப்போல, முன்னமே தேவரீரனுக்கிரகத்தினால் மயக்கம் நீங்கினாலும், அறிவு நிலைபெறும் பொருட்டு மேலும் அடியேன் கேட்கும் விண்ணப்பமுளது. எ - று.

இ - ம். சகசத்துக்குத் தடையாயுள்ள சந்தேகங்களை நீக்கும் பொருட்டு வினவத் தொடங்கின்தாம். 5

அ - கை. சீடன் தனக்கு அனுபவமான பிரமவஸ்து மனோவாக்குகளுக்கு அகோசரமா? கோசரமா? என அறியும் நிமித்தமும் அங்ஙனமுங் கூறும் சுருதி வாக்கியத்தை இரண்டு சங்கையாக வினாதல்.

ஆகமப்பிரமாணத்தா லறியென்றும்வாக்குக்கெட்டா
தேகமாம்பிரமமென்று மிதயத்தாலுணர்வாயென்றும்
சோகமாமனத்திற்கெட்டாச் சுயஞ்சோதியென்றுஞ்சொன்
மோகமாமிரண்டுசங்கை முளைத்தனபறித்திடீரே. [னீர்

இ - ள். அத்துவிதப் பிரமத்தை வேதமுடிவான மகாவாக்கியப் பிரமாணத்தினால் அறிவாய் எனவும், இவ்வேது வாக்கியத்துக் கெட்டமாட்டாது எனவும், இச்சுயம்பிரகாசத்தை மனதினா லறிவாய் எனவும், துன்பமான மனத்திற்கு அறிதற் கரியது எனவும் அருளினீர்; மயக்கமாகிய இரண்டு சங்கைகள் உளவாயின், அவைகளைக் களைந்திடீர். எ - று.

பிரமவஸ்து மனோவாக்குகளுக்கு அகோசரமுங் கோசரமும் ஆம் என வேதங்கூறினதை ஆசிரியர் கூறினதாகக்கொண்டுவினவினது என்க.

இ - ம். வெளிப்படை. 6

அ - கை. முதற்சங்கையில் பிரமம் சுருதிக்கு அகோசரமாம் என்றதற்கு உத்தரங் கூறல்.

மற்றைமுப்பிரமாணத்தால் வஸ்துநிர்ணயங்கூடாதே
உற்றதோர்விடயம்பூத முபாயமன்றுதலாலே
குற்றமாங்கணவிசேடங் கூடாமலிருக்கையாலே
இற்றதுவாக்குக்கெட்டா தென்பதையறிவாய்நீயே.

இ - ள். பரப்பிரமமானது, பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு விஷயமானசத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் ஆகிய ஐந்தும், பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும், உபமானவுபமேயங்களாகிய இரண்டும், அன்று ஆகலான் பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உபமானம் என்னும் மூன்று பிரமாணங்களாலும் பிரமசொரூப நிச்சயஞ்செய்தல் கூடாது இத்தன்மைத்தான பரப்பிரமம், குற்றமுள்ள குணவிசேஷங்களைப் பொருந்தாமல் இருத்தலாலே, சத்தரூபமாகிய வேதத்துக் கெட்டாது என்று நீ அறியக்கடவாய். எ - று.

இ - ம். பிரமம் அகோசரம் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் நிமித்தம் ஆகமமுதலிய நான்கு பிரமாணங்களினாலும் அறியக்கூடாதது என அறிவித்ததாம். 7

அ - கை. அச்சங்கையில் பிரமம் சுருதிக்குக் கோசரமாம் என்றதற்கு உத்தரம்.

வாக்கியந்தனக்கெட்டாத வஸ்துவென்றுரைத்தவேதம்
வாக்கியவிருத்தியால்வ் வஸ்துவைக்காட்டிற்றன்றோ

வாக்கியங்களிலேயான மாவதெதென்றாயாகில்
வாக்கியமிரண்டுமெய்யே மறைகள்பொய்யாகாதேகாண்.

இ - ள். வாக்குக்கு எட்டாத பொருளென்று சொன்ன வேத மானது மகாவாக்கிய விசாரத்தால் அப்பிரமப்பொருளைக் காட்டி யது; இவ்விரண்டு வாக்கியங்களில் பிரமாணமாவது யாது? என்று கேட்பாயாகில், இவ்விரண்டு வாக்கியமும் உண்மையே! வேதங்கள் அசத்தியம் உரையா, ஆகையால் அதை நீ கேட்பாய். எ - று.

அன்றே என்பது அசை.

இ - ம். வெளிப்படை. 8

ஆ - கை. பிரமம் சுருதி வாக்கியங்களுக்கு அகோசரமும்கோசரமும் ஆமெனக் கூறுதல்.

தன்பதியல்லாதோரைத் தனித்தனியல்லனென்றாள்
அன்பனைக்கேட்டபோ தவள்வெட்கிமௌனமானாள்
என்பதுபோலச்சுருதி யிதன்றிதன்றெனச்செப்பிப்
பின்பரப்பிரமந்தன்னைப் பேசாமற்பேசும்வேதம்

இ - ள். தன் நாயகன் அல்லாதவர்களை இவன் அல்லன் இவன் அல்லன் எனக் கூறின தலைவி, நாயகனைக் காட்டிக் கேட் டபோது அத்தலைவியானவள் வெட்கமுற்றுப் பேசாதிருந்தாள் என்பதுபோல, இது அன்று இது அன்று என்று தள்ளிப் பின்பு சேஷித்து நின்ற பரப்பிரமவஸ்துவை வேதமானது சொல்லாமற் சொல்லும். எ - று.

இ - ம். சுருதி சக்திரூபத்தால் அறிவிக்காமல் லக்ஷ்யரூபத் தால் அறிவிக்கும் என்பதாம். 9

ஆ - கை. இரண்டாஞ் சங்கையில் பிரமம் மனத்திற் கெட்டும் எட்டாது என்பதற்கு உத்தரங் கூறுவான் தொடங்கி அறிவுற் பத்தியின் காரணங் கூறுகின்றார்.

முந்தியசங்கைதீர மொழிந்ததையறிந்துகொள்வாய்
பிந்தியசங்கைதீரப் பேசுமுத்தரநீகேளாய்
இந்தியங்களுக்கிராச னிதயமாம் நினைவெண்ணங்கள்
புந்தியுமனமுமென்றே புறத்தகத்துலாவியாடும்.

இ - ள். முதற்சங்கை தீரும்படி சொன்னதைத் தெரிந்து கொள்வாயாக; இரண்டாஞ்சங்கை தீரும்படி சொல்லும் உத்தரத்தையும் நீகேட்பாய்; மனமுதலிய இந்திரியங்களுக்குத் தலைவன் ஞானமாம்; அதின் நினைவுகள் புத்தி எனவும் மனம் எனவும் புறம்பிலும் உள்ளிலும் சஞ்சரிக்கும். எ - று.

இ - ம். ஞானஸ்மரணமே மனமும் புத்தியுமாம் என்பதாம்.

இதுவுமது.

உன்முகம்போற்கண்ணடிக்குள்ளொருமுகங்கண்டாற்போல்
சின்மயவடிவின்சாயை சித்துப்போற்புத்திதோன்றும்
நின்மலவிருத்தியந்த நிழல்வழியாயுலாவும்
தன்மநன்மகனேயிந்தத் தானன்றோஞானமென்பார்.

இ - ள். தர்மவடிவாகிய சற்புத்திரா! உன்னுடைய முகம் போல எதிரிட்ட கண்ணடிக்குள்ளே ஓர்முகங் கண்டதுபோலச் சைதன்னிய ஸ்வரூபச்சாயையே அறிவைப்போலப் புத்தியில்பிரதிபலிக்கும்; நின்மல விருத்தியானது அச்சாயையின் மார்க்கமாகச் சஞ்சரிக்கும், இவ்விருத்தியை அன்றோ அறிவென்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். எ - று.

ப - ம். அந்தக்கரணப் பிரதிபலனம் சிதாபாச னென்பார், "சித்துப்போற் புத்திதோன்றும்" எனவும், புத்தியில் தங்குஞ் சிற்சாயையே விருத்தியென்பார், 'நின்மலவிருத்தி' எனவும், அவ்விருத்தி சிதாபாசனுக்கு இடமாக விளங்குமென்பார் "அந்த நிழல்

வழியாயுலாவும்" எனவும், லோகாந்த குந்தம்போலச் சிதாபாசாந்த் விருத்தியே ஞானமென்பார், "இதைத் தான்ன்றோ ஞானமென் பார்" எனவுங்கூறினர்.

இ-ம். விருத்தி ஞானமும் சிதாபாசனும் இத்தன்மைய வெனக் கூறினதாம். 11

இதுவுமது.

உருக்கியாதரநீர்நாநா வுருவங்களானாற்போல
விருத்திகள்கடபடாதி விடயமாய்ப்பரிணமிக்கும்
அருப்பலவிடயமெல்லா மாபாசன்றோற்றுவிக்கும்
இருட்டினில்விளக்குங்கண் ணு மில்லாமற்பொருள்காணதே.

இ-ள். குகையில் வைத்துருக்கிய தாரநீரானது பல வடிவமானது போல, அந்தக்காண விருத்திகளானவை கடபட முதலிய ஆகாரங்களாக வேறுபடும்; விடயங்களனைத்தையும் அரும்பலமென்னப்பட்ட சிதாபாசன் தெரிவிக்கும்; தீபமும் விழியும் இன்றி இருளிலிருக்கும் வஸ்து தெரியமாட்டாது.

இ-ம். சிற்சாயையே சகத்தாகத் தோற்றுதலின், "விருத்தியே கடபடாதி விடயமாய்ப் பரிணமிக்கும்" என்றார். 12

இதுவுமது.

எரிகின்றவிளக்காற்கண்ணா விருட்பொருள்காணவேண்டும்
தெரிகின்றபரிதிகாணச் சென்றிடிற்கண்ணேபோதும்
விரிகின்றசகத்தைக்காணவிருத்தியும்பலமும்வேண்டும்[க்கே
புரிகின்றவிருத்தியொன்றேபோதுமெய்ப்பொருள்காண்போர்

இ-ள். பிரகாசிக்கின்ற தீபத்தினாலும் விழியினாலும் இருட்டின்கண் உள்ள வஸ்துவைப் பார்க்கவேண்டும்; தெரியாநின்ற சூரி

யினைப் பார்க்கச்சென்றால் நேத்திரமொன்றுமே போதும்; அவை போலப்பரந்த உலகத்தைப்பார்க்க விருத்தியும் பலமும் வேண்டும்; உண்மையான பிரமவஸ்துவைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு முன் சொல்லிய விருத்தியொன்றுமே போதும். எ - று.

ப - ம். விஷயாஞ்ஞானத்தைப் போக்குதற்கு விருத்தி ஞானமும், அதை அறிதற்குப் பலரூபமான சிதாபாசனும் வேண்டுமென்பார், "சகத்தைக்காண விருத்தியும் பலமும் வேண்டும்" ஆத்மாவைத் தரிசித்தற்கு விசாரரூபமான விருத்திஞானம் வேண்டுமென்பார், "விருத்தியொன்றே போதுமெய்ப்பொருள் காண்போர்க்கு" எனவுங் கூறினார்.

இ - ம். லோகாந்தருந்தம்போல ஆதாரமான விருத்தி ஞானமும் ஆதேயமான சிதாபாசனுமாகிய இவ்விரண்டி னிலக்கணமுங் கூறியதாம். 13

அ - கை. மனத்தின் உருவங் கூறல்.

விருத்தியும் பலமுங்கூடும் விகாரமேமனமென்பார்கள்
கருத்தெனும் விருத்தியென்றுங் கணக்கினன் மனத்திற்கெட்டு
இருத்திய பலமாமிந்த மனத்திற்கெட்டாதுகண்டாய் [ம்
அருத்தமிப்படியென்றைய மகன்றுநீதெளிந்திடாயே.

இ - ள். விருத்தியும் பலமுஞ் சேர்ந்த விகாரரூபமே மனம் என்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள்; பகுத்தறியும் நினைவில் உண்டாகும் விசார ஞானமானது சித்தை அறிதற்கு ஒருதலையாக வேண்டுதலின், அவ்விருத்தி ரூபமான மனத்திற்குச்சித்து எட்டும்; கருத்தென்ற விடயத்தை அறியும் பலரூபமான இம்மனத்திற்குச் சித்து எட்டாது, முன்சொல்லிய இரண்டுக்கும் பொருள் இவ்வண்ணமென்றறிந்து சந்தேகநீங்கி நீ தெளியக்கடவாய். எ - று.

சித்து சம்பந்தஞானம் விருத்தியும், சடசம்பந்த ஞானம் பலமும் எனக்கொள்க.

ப - ம். சிற்சடரூபமனம் என்பார், "விருத்தியும் பலமுங் கூடும் விகாரமே மனம்" எனவும், சித்தம் சமானவிருத்தியினல் சித்தை அறியலாமென்பார், "விருத்திவேண்டுங் கணக்கினுன் மன திற்கெட்டும்" எனவும், சடாம்சமான மனத்தினுற் சித்தை யறியக் கூடாதென்பார், "பலமா மிந்த மனதிற் கெட்டாது" எனவுங் கூறினர்.

இ - ம். அகமுகமுள்ள மனதிற்குபிரமம் அறியப்படும்எனவும், பகிர்முகமுள்ள மனதிற்கு அறியப்படாதெனவுந் தெரிவித்ததாம்.()

அ - சை. முற்கூறிய கடாவிடைகளால் கோசராகோசரம் இன்றி சுத்தப் பிரமமான சுவானுபூதியே தானென் றறிந்து அதில் உதிக்குமனதை அதிற் கரைக்கும் பொருட்டு ஒரு சங்கை வினுதல்.

வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழிகளறிந்தே னினியோர்வசனங்கேளீர், சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்ச்சி த்தந் ததாகாரமாவதன்றேசமாதியோகம், உஞ்சலையொத் தலைவதுதன்சுபாவமாகி யொருகணத்திற்பலவுலகாவுதிக்கு மிந்த, நெஞ்சகம்வஸ்துவிலசையாநிவாததீப நிலையடைவதெ ப்படியோநீர்சொல்வீரே.

இ - ள். வஞ்சனை யின்றி யதார்த்தமாக விளங்கிய ஆசாரி யரே! தேவரீ ரனுக்கிரகித்த மார்க்கங்களைத் தெரிந்து கொண் டேன்; இன்னுமொரு விண்ணப்பங் கேட்கவேண்டும்; மனமானது சலன மின்றி அகண்ட பரிபூரண ஸ்வரூபமாய்த் தன்மய மாவ தன்றே நிஷ்டையிலுதிக்கும் ஞானம்? ஊசலைப்போலச் சஞ்சலப் படுவது தன தியல்பாய் ஒருக்ஷணத்தில் நாநாவுலகமாய்த் தோன்று கின்ற இந்த மனம்பிரமத்தில் சலனமின்றிக் காற்றில்லாத விளக் கைப்போல நிலை பெறுவது எவ்வண்ணம்? தேவரீ ரருள்செய் வீராக. எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 15

அ - கை. மனத்தின் முக்குணமும் அவைகளால் உண்டாகும் பயனுங் கூறல்.

கருதுமனத்துக்குணமூன்றுமொன்றிலொன்று கதித்தெழுந் தான்மற்றிரண்டுங்காந்துநிற்கும், தருமமிகுசத்துவமேலான போது சன்மார்க்கமானதெய்வசம்பத்துண்டாம், மருவுமிரா சதமாகிலுலகதேவ வாதனையாஞ்சாத்திரவாதனையுமாகும், அருமகனே தாமதமேலானபோதி லசுரசம்பத்துண்டாகு மறிந்துகொள்ளே.

இ - ள். நினைக்கின்ற மனத்திற்குத்திரிகுணமாம்; அம்மூன்று குணங்களில் ஒன்று மிகுந்தெழுமாயின் மற்ற இரண்டு குணங்களும் மறைந்திருக்கும்; சற்கருமத்திற் கேதுவாகிய உயர்ந்தசத்துவ குண மானது மிகுந்தபோது சன்மார்க்கமாகியதெய்வசம்பத்துண்டாகும்; பொருந்திய ரசோகுண மிகுமாயின் லோகவாதனையும்தேகவாதனை யும் சாஸ்திர வாதனையும் உண்டாகும்; தமோகுண மிகுந்தபோதில் அசுரச் செல்வமுண்டாகும்; தெரிந்துகொள்வாயாக. எ - று. 16

அ - கை. சித்தம் சமானசத்துவஞ் சேடிக்கின் மனஞ்சித்தில் அசைவின்றி நிற்கும் எனல்.

மனதுசத்துவசொரூப மற்றிரண்டும்வந்து கலந்தனவற் றைமாற்றினுற்போம், தனதுசன்மார்க்கம்விடாதிருந்தபோ து தாமதமுமிராசதமும்சமிக்கும்பின்னைக், கனபரிணாமஞ் சலனம்போம்போனக்காற் களங்கமற்றுநின்றவாகாயம்போ லும், நினதுளமப்படியாமப்பிரமத்தொன்றிய் நிருவிகற்ப சமாதியிலேநிற்குந்தானே.

இ - ள். மனமானது சத்துவ வடிவமாம்; மற்ற ரசோதமோ குணங்களாகிய இரண்டும் வந்து சேர்ந்தவைகளாம்; அவ்விரண்டு

குணங்களையும் நீக்கிடின் நீங்கும்; தனது சன்மார்க்கமான சத்துவ குணத்தை விடாமலிருந்தபோது தமோகுணமும் ரசோகுணமு நசிக்கும்; பின்பு கணமான திரிசியமாதலும் அதிற் சலனமடை தலும்நீங்கும்; அவைநீங்கினால் நிர்மலமாயிருந்தஆகாயத்தைப்போலும் உன்மனமானது அவ்வண்ணமாம்; அப்பிரம ஸ்வரூபத்தில் ஏகமாய் நிருவிகற்ப சமாதியிலே நிலைபெற்றிருக்கும். எ - று. 17

இதுவுமது.

களங்கமற்றகண்ணாடி தன்முன் வேறோர்களங்கமற்ற கண்ணாடிகாட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகியபேதமாகி விகற்பமின்றிநிருவிகற்பமானாற்போல, அளந்தறியப்படாவி புவாய்ச்சத்தாய்ச்சித்தா யாநந்தமாம்பிரமத்தைக்கியமான, உளந்தெளிந்தபடியிருந்தலுலகமெங்கே யுலைவெங்கேயென் றுசங்கையொழித்திடாயே.

இ - ள். நிர்மலமாகிய கண்ணாடிமுன் மற்றொரு நிர்மலமாகிய கண்ணாடியைக் காண்பிக்கும்போது பிரகாசியாநின்றதனது ஸ்வரூப மாய்ப் பேதமிறந்ததாகி வேறுபாடின்று ஒன்றானதுபோல, அள விட்டறியக்கூடாத வியாபகமாகியும் சத்தாகியும் சித்தாகியும் ஆநந்த மாகியும் விளங்குகின்ற பிரமஸ்வரூபத்தில் கரைந்த மனமானது பிரமமாகத் தெளிந்தவண்ணம் விளங்கினின்றால் திரிஸ்யமானசகத்து இன்று; அதைப்பற்றியசஞ்சலம் இன்றுஎன்றுசங்கையைநீக்குவாய்.

இ - ம். சித்தம் சமானமனஞ் சித்தாகவே விளங்கின் சகமாத லும் அதிற்சலனம் அடைதலும் அதற்கு இன்றென அறிவித்ததாம்.

அ - கை. முற்கூறிய உத்தரத்தினால் சித்தம்சமானமனஞ்சித்தே ஆயிற்று என அறிந்து, மேற்சடாம்சமான மனமும் அதன் தொழிலும் எவ்விதமாயின வென்பதை அறியும் நிமித்தம் மனஞ் சித்தில் இறக்கில் சீவன் முத்தர் எங்ஙனஞ்சஞ்சரிப்பா ரெனல்.

ஏகமாய்மனமிறந்தாற் சீவன்முத்தரிருக்குமட்டும் பிரா
ரத்தமெதினுலுண்பார், போகமானதுபுசித்துத் தொலைப்ப
தன்றோ புசித்தாலுமனந்தானும்போனதன்றே, சோகமா
மனமிறந்தாற்போகமில்லை தோன்றுமெனின் முத்தரென்று
சொலக்கூடாதே, மோகமாமிதுதெளியக் குருவேநன்றாய்
மொழிந்தருளவேண்டுமென்றான் முழுதுமானேன்.

இ - ள். ஆசாரியரே! பிரமஸ்வரூபமாகிமனம் நசிக்கின்சீவன் முத்தர்கள் இருக்குமளவும் பிராரத்த கன்மங்களை யாதினாலனுபவிப்பார்கள்? போகங்களை அனுபவித்து நீக்கவேண்டுமன்றோ? அனுபவிக்கின் மனமிறந்த தன்றே? துன்பமாகியமனமிறக்கின் போகானுபவமில்லை? மனமுதிக்குமாயின் சீவன் முத்தரென்று உரைத்தல் கூடாதே; மயக்கமான இச்சங்கை தெளியுமாறு யாவுமான சீடன் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டான்.

இ - ம். வெளிப்படை. 19

அ - கை. அச்சங்கைக்கு உத்தரங் கூறுவான் தொடங்கி மனோநாசம் இருவிதமாக்க் கூறுகின்றார்.

மனோநாசஞ்சொரூபமென்றுமரூபமென்றும் வகுத்துரை
ப்பாரிந்நகையாய்வருமிவற்றில், வினவாதசீவன்முத்தரிடத்
திலொன்றும் விதேகமுத்தரிடத்திலொன்றுமேவுமைந்தா,
தனதானசத்துவமாய்மனஞ்சேடித்துத் தாமதம்ராசதநசித்
தல்சொரூபநாசம், அனகாசத்துவந்தானுமின்றிக்கதேக மடங்
கும்போதடங்குவதேயரூபநாசம்.

இ - ள். மாணாக்கனே! மனோநாசமானது உருவநாச மெனவும் அருவநாச மெனவும் வகுத்துச் சொல்வார்கள்; இரண்டு விதமாக வருகின்றவைகளில் சங்கையறத் தெளிந்த சீவன் முத்தர்க

ளிடத்து உருவநாச மொன்றும், விதேக முத்தர்களிடத்தில் அருவ நாசமொன்றும், உண்டாகும்; தனது சுபாவமான சத்துவகுணமாக மனம் சேஷித்து, தமோ ரசோகுணங்கள் தாமே நசிக்கும், அப்படி நசித்தலே உருவ நாசமாம்; அச்சத்துவகுணம் சூக்கும சரீர நசிக்கும்போது ஒக்க நசிக்கும், அப்படிநசித்தலே அருவநாசமாம். எ-று.

இ - ம். மனம் உருவ நாசமாயின் சீவன்முத்தியும், அருவநாசமாயின் விதேகமுத்தியும் ஆமெனக் கூறினதாம். 20

அ - ரைக. உருவம் இன்றி யருவமாய் அறிவுருவமான மனதினால் யாவும் அனுபவிக்கலாம் எனல்.

சுத்தமாட்சத்துவமேமெய்யுண்மையாகுந் துகளிருபோன்றென்மமென்சொல்லும்போம்போம், வர்த்தமானத்தில்வந்தவுணவையுண்பார் வருவதும்போவதுநினைந்துமகிழார்வாடார், சுத்தராமகந்தையைவிட்டகர்த்தராகிக் கரணவிருத்திகளவத்தைகாண்பாராகி, முத்தராயிருக்கலுமாம்புசிப்புங்கூடு முட்டிலையென்றறிந்துசங்கைமோசிப்பாயே.

இ - ள். களங்கமற்ற சத்துவகுணமே தத்துவமாம்; ரசோதமோகுணங்கள் நீங்கினல் மனம் என்று உரைப்பது நீங்கும்; நிகழ்காலத்தில் கிடைத்த உண்டியைப் புசிப்பார்கள்; எதிர்காலத்து வரும் பொருளையும் கருதி மகிழார்கள்; செல்காலத்தில் போன பொருளையும் கருதி வாடார்கள்: யான் எனது என்னு மகந்தையை நீக்கி, அகர்த்தராய் அந்தக்கரண விருத்திகளையும் அவஸ்தாத் திரயங்களையும் பார்ப்பவர்களாகிச் சீவன் முத்தருமாயிருக்கலுமாம்; எல்லாவற்றையுமனுபவிக்கவுங்கூடும்; தடையில்லை யென்றறிந்து சங்கையை நீக்குவாய். எ - று.

இ - ம். சத்துவமான மனதினால் எவற்றைப்புசிக்கினும் அவைகளால் வருஞ் சுகதுக்கம் இவர்க்கில்லை என்பதாம். 21

அ - கை. மனஞ் சத்துவமாக விவகரிக்கின் சமாதி எங்ஙனங் கூடும் என்ற வினாவிற்கு உத்தரம்.

விவகாரவேளையெலாஞ்சமாதியென்றால் விகற்பமன்றோ மனமலைந்துவிடாதோவிட்டால், அவதானநழுவுமன்றோவென்றுபாரி லதற்கொருதிட்டாந்தங்கேளாசைகொண்டு, நவமாகப்பரபுருடன்றன்னைக்கூடி நயந்துசுகமனுபவித்தாரினெஞ்சம, தவமானமனைத்தொழில்கள்செய்யும்போதுந் தழுவியனுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே.

இ - ள். விவகரிக்குங் காலங்களனைத்தும் சமாதி என்று சொன்னால் அவ்விவகாரந் திரிசிய வேறுபாட்டைத் தோற்றுவிக்கும் அன்றோ? அங்ஙனம் ஆயின் மனஞ் சஞ்சலத்தை அடையாதோ? அங்ஙனஞ் சஞ்சலத்தை யடையுமாயின் ஞான நழுவுமன்றோ? என்று கேட்பாயாகில், அத்தாட்டாந்தத்திற்கு யாம் ஒரு திட்டாந்தஞ் சொல்லுவோங் கேட்பாய்: காமமுற்று நூதனமான சோரபுருடனை இன்புறப் புணர்ந்து விடயாநந்தத்தை அனுபவித்த பெண்ணின்மனமானது தவத்துக்குரிய இல்வாழ்க்கைக்குத் தக்க செயல்களைச்செய்யுங்காலத்தும் முன்கூடியனுபவித்த விடயாநந்தத்தை நீங்காது.

நெஞ்சஞ் சுகந்தனை விடாதென்பதைச் சுகம் நெஞ்சந்தனை விடாதெனப் பொருள்கொள்க மனதை விழுங்குவது சுகமாதலின்.

இ - ம். விவகாரங்களைச் சத்துவத்தின் உதயமான சுகபோதம் விழுங்கிக்கொடலின் அவ்விவகாரஞ் சமாதியே ஆம் என்பதாம். 22

அ - கை. விவகாரங்களில் அகம்பாவம் நீங்குதற்பொருட்டுச் சிறந்தமான வென்முத்தாது சத்துவமான மனதிற்கு அகங்கூடுமோ? என்ற வினாவிற்கு உத்தரமாக விரதத்திரயங் கூறல்.

தேகத்தனலனாகியகர்த்தனாகிச் சிவனின்றிபபிரமமாய்
த்தெளிந்தமுத்தன், போகத்தைப்புசிப்பனென்றாற்கர்த்தாவா
மே பூரணமாமகர்த்தனுக்குப்போகமுண்டோ, சோகத்தை
யறுத்தருளுங்குருவேயிந்தத் துகளறுக்கவேண்டுமென்று
சொன்னையாகில், மாகர்த்தன்மாபோகிமாத்தியாகி வகைமூன்
றுயவரிருக்குமகிமைகேளாய்.

இ-ள். துன்பத்தைக் கெடுத்து இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற ஆசாரியரே! உடலை நான் என்பதல்லாதவனும் அகர்த்தாவாய்ச் சீவேஸ்வரத்துவம் இல்லாமல் கூடஸ்த பிரம ஐக்கியமாகித் தெளிந்த சீவன் முத்தனானவன் விடயபோகங்களைப் புசிப்பனென்றால் யான் என்பவனுமே பரிபூரணமான அகர்த்தாவுக்கு விடயபோகமுளவோ! இக்குற்றத்தை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்பாயாகில், மாகர்த்தனும் மாபோகியும் மாத்தியாகியும் ஆகிய மூன்றுவிதமாக அச்சீவன் முத்தர்கள் இருக்கின்ற பெருமையைக் கேட்பாய். எ-று.

இ-ம். கர்த்தத்துவம் இன்றி அகர்த்தத்துவமான சீவன்முத்தருக்குப் போகங் கூடுந்தன்மை எங்ஙனம் என்றவினாவிற்கு உத்தரங் கூறத்தொடங்கினதாம். 23

அ-கை. மாகர்த்தன் இலக்கணங் கூறல்.

செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிருக்குங்காந்தச் சிலை
லைமுன்னிரும்புகள்சேட்டிக்குமாபோல், செய்கையுஞ்செய்வி
க்கையுமற்றிருக்குமென்முன் சடமானவுலகமெல்லாஞ்சேட்
டைசெய்யும், மெய்கலந்தவிந்திரியவிகாரரூப விவகாரவிருத்
திக்குவிருத்திதானும், மெய்கலந்தசமாதிக்குஞ்சாக்ஷியெநான்
வெயில்போலென்றுரைத்தவனேவிபுமாகர்த்தன்.

இ-ள். தொழில் செய்தலும்தொழில் செய்வித்தலும் இல்லாதிருக்கின்ற காந்தக்கல்லின்முன் இரும்புகள் அசையுமாறு போலப் பிரேரகப் பிரேரியங்கள் இல்லாதிருக்கின்ற என்முன் சடமாய் உள்ள சகங்கள் அனைத்தும் அசைந்துகொண்டிருக்கும்; தேகத்திற் சேர்ந்த ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய பேதரூபங்களான பிரேரகம் பிரேரியமான விருத்திகளுக்கும் அவ்விருத்திகள் அடங்கித் தன்மயமான உண்மைகலந்திருக்கும் ஸ்வரூபசமாதிக்கும் சூரியகிரணத்தைப்போலச் சர்வசாக்ஷியே நானென்று ஸ்திரமானவனே சர்வவியாபகமாகிய மாகர்த்தனும். எ-று.

இ-ம். அத்துவிதமான எனது சந்நிதியில் நடக்குந் தேகமுதலிய வியவகாரங்களுக்கும் இவைகள் இறந்துநின்ற ஞானசமாதிக்கும் சாக்ஷி நானே என்று அவைகளோடுங் கூடாமல் கூடி யிருப்பவனே மாகர்த்தன் என்பதாம். 24

அ-கை. மாபோகி மாத்தியாகிகளின் இலக்கணங் கூறல்.

அறுசுவையின் குணங்குற்றமசுத்தஞ்சுத்த மபத்தியம்
பத்தியமெனவாய்ந்திடாமல், பொறுமையுடன்கிட்டினதைக்
காட்டுத்தீப்போற் போகங்கள்புசிப்பவன்மாபோகியாகும்,
சிறிதுவலிதுகடனதன்னியங்கணன்மை தீமைகள்சேரினும்
படிகச்செயல்போற்சித்தம், வெறிதிருக்குமவனேமாத்தியா
கியானவன் விரதமிம்மூன்றுள்ளவரேவீடுள்ளோரே.

இ-ள். அறுவகை ரசங்களின் குணகுணங்களைச் சுத்தாசுத்தங்கள் பத்தியாபத்தியங்கள் என உணவை ஆராய்ந்து பாராமல் சாந்தத்தோடும் கிட்டினதைக் காட்டுத்தீப்போலப் போகங்களை அநுபவிப்பவன் மாபோகியாம்; அற்பமும் மிகுத்துமானவைகளும், தன்னுடையதும் பிறருடையது மானவைகளும் புண்ணிய பாவங்களும் ஆகிய இவைகள் அடைந்தாலும்படிகத்தின் தன்மையைப் போலச் சித்தமானது பற்றின்றி நிற்பவனே மாத்தியாகியாவான்;

இம்மூன்று விரதங்களும் உடையவர்களே முத்தியைஉடைய சீவன் முத்தர்கள். எ - று.

இ - ம். உணவின் ரசாரசங்களைப் பாராமல் தனது ரசமாக யாவையும் புசிப்பவனே மாபோகி எனவும், தன்னிடத்தில் தனக்கு அன்னியமானவைகள் யாதுபற்றினுந் தான் பற்றின்றிச் சுயமா விளங்குகின்றவனே மாத்தியாகி எனவுங் கூறினதாம். 25

அ - கை. சீவன்முத்தன் விவகரித்துக்கொண்டிருக்க அஃதின்றிக் கிருத கிருத்தியனனது எங்ஙனம் எங்ஙனம் என வினுதல்.

மெய்யுங்கொண்டுபிராரத்தந் தருவிதிவழிநின்றிடவும்,
உய்யுங்கன்மிகளுக்கனு குணமாவுறுதொழில்செய்திடவும்,
செய்யுஞ்செய்கைமுடிந்தவனென் றுரைசெப்புவதெப்படியோ,
நையுந்துன்பமகற்றியகுருவே நலமாமருள்வீரே.

இ - ள். வருந்தும் பவத்துன்பத்தை நீக்கிய ஆசாரியரே! தேகத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு பிராரத்த கன்மங் கொடுக்கின்ற நியதிமார்க்கத்தில் நிற்கவும், முமூட்சுக்களுக்கு அனுகூலமாகப் பொருந்திய சிரவணாதிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கவும், கிருத கிருத்தியனென்று சொல்லுவது எவ்வண்ணம்? நன்றாகச் சொல்வீர். எ-று.

இ - ம். வெளிப்படை. 26

அ - கை. மேல்வினாவிற்கு உத்தரங் கூறல்.

ஆடவர்செய்தொழின்மூவகையாகுமவித்தைவசத்துறுநாள்
ஈட்டணமமதையகந்தையுளார்க்கேயிகபரவிவகாரம்
வீடணுகுவமெனுமிச்சையுளார்க்கேவித்தைபடிப்பவெலாம்
பாடன்மிகுந்தொழிலாற்பலனுண்டோபரிபூரணமானல்.

இ - ள். புருஷர்கள்செய்கின்றகிரியையானதுமூன்றுவிதமாம் அஞ்ஞான வசமாய்ச் செல்கின்ற காலத்தினால் ஈஷணாத்திரயமும்

மமதையும் அகந்தையும் உள்ளவர்களுக்கே இகலோக பரலோகவிவகாரங்களுளவாம்; முமுட்சுகளுக்குச் சடங்கத்தைப் பகுத்தறியுஞ் சாஸ்திரங்களனைத்தையும் அப்பியாசித்தலுளவாம்; பரிபூரணமானவர்களுக்கு மிகுந்த சாஸ்திராப்பியாசத்தினால் பயனுளதோ. ஏ-று.

இ-ம். அஞ்ஞான நிலையில் உலக விவகாரங்களும் முமுட்சு நிலையில் சிரவணாதி விவகாரங்களும் உளவாம்; முத்தித்திசையில் பல வியாப்தியின்றி விர்த்தியாப்தியாக விவகாரங்களைச் செய்தலின் அவையுஞ் செய்துஞ் செய்திலர் என்பதாம். 27.

அ-கை. சீவன் முத்தர்க்கு உலக விவகாரங்கள் இலவாயினும் சிரவணாதி விவகாரங்கள் வேண்டாவோ? என வினுதல்.

குரவர்சிகாமணியேநீர்கேளிர் கூறினவழியொக்கும், பரமுடனிகமுமிழந்தவரன்றோ பழகுவர்மெய்ஞ்ஞானம், விரவுமுயற்சியின்மீண்டவரதையினி வேண்டுவரோவேண்டார், சிரவணமனனாதிகள் வெண்டாவோசித்தமுறைத்திடவே.

இ-ள். தேசிக சிரோரத்தினமே! கேட்டருள்வீர்; தேவரீர் அருளிச்செய்த முறை சரியே; பரலோக இச்சையோடும் இகலோக இச்சையையும் நீங்கின முமுட்சுக்கள் அன்றோ உண்மை ஞானத்தை அப்பியாசிப்பார்கள்? கலக்கின்ற முயற்சியில் நின்று நீங்கினவர்கள் அவ்விகலோக பரலோக இச்சையை விரும்புவார்களோ? விரும்பார்கள்; ஆயினும், மனம் நிலைபெறும்பொருட்டுச் சிரவண மனனமுதலிய ஐந்தும் வேண்டாவோ? எ-று.

இ-ம். வெளிப்படை. 28

அ-கை. மேல்வினுவிற்கு உத்தரங் கூறல்.

கிளர்புகநீனகேள்தத்துவ மறியார்கேட்டல்செயக்கடனே தளர்வறுசிந்தித்தலின் முயல்வார்சிலர்சந்தேகங்களுளார்

தெளிதலினிற்பார்விபரீதப் பேய்தீராவாதனையோர் [டோ.
வெளியுருவாயறிவாய்நிறைவா யினர்வேண்டுவதொன்றுண்

இ - ள். விளங்காநின்ற புத்திரனே! கேட்கக் கடவாய்; உண்மை ஞானத்தைத் தெரியாதவர்கள் சிரவணஞ் செய்யவேண்டியது கடமையாம், கேட்ட வஸ்துநிச்சயத்தில் சந்தேகமுள்ளவர்களாகிய இவர் தளர்வற்றிருக்கும்படி மனனஞ் செய்தலின் முயற்சிசெய்வார்கள், ஒன்றை ஒன்றாக அறியும் நீங்காதவாதனையை உடையவர்கள் நிருத்தி யாசனத்தைக்கொண்டு சமாதியிலிருப்பார்கள்; பரமாகாசமாய் அபரோட்சஞானமாய்ப் பரிபூரணமானவர்கள் விரும்புவதொன்றுளதோ; எ - று.

இ - ம். கேட்டல்முதலிய மூன்று விகாரங்களும் அஞ்ஞான முதலிய மூன்றும் உள்ளமட்டும் வேண்டுமேயன்றி மேல்வேண்டப் படுவன அல்ல என்றதாம். 29

அ - கை. விகார நீங்கில் சீவன் முத்தர்க்கு எங்ஙனம் அகம்பாவம் உண்டாதல் கூடும்? என வினாதல்.

ஐயாகேளிர் தத்துவஞானியு மஞ்ஞானிகள்போலச்
செய்யாநின்றேன் கண்டேனுண்டேன் சென்றேனெனலாமோ
பொய்யாம்விபரீதங்களவர்க்குப் போயினவென்றீரே
மெய்யாம்பிரமவிகாரமிதென்றே வெளியாயுரையீரே.

இ - ள். எனதாசிரியரே! கேட்டருள்வீர்; மெய்யுணர்வுடைய சீவன்முத்தரும் அஞ்ஞானிகளைப்போல இதைச் செய்கிறேன், இதைப்பார்த்தேன், இதைப்புசித்தேன், இங்ஙனம் சென்றேன் என்று சொல்லலாமா? அச்சீவன் முத்தர்களுக்கு அசத்தியமான பேதபாவனைகள் நீங்கினவென் றருளினீரே, தத்துவமான பிரம விகாரமானது இஃதென்றோ? நன்றாகத் தெரியும்படி சொல்லீர்.

இ - ம். சீவன்முத்தர் அஞ்ஞானிகளைப்போல விவகரிக்கின் அவர்களுக்கு விபரீதம் எங்ஙனம் நீங்கிற்று? என விநாவினதாம்.

அ - கை. மேல்வினாவிற்கு உத்தரங் கூறல்.

ஓய்ந்தகனவிற்கண்டபழங்கதையோதுவன்வாதனையால்
ஆய்ந்தறிவுற்றவனப்படிசெப்புவனாபாசனுமாகான் [ன்
மாய்ந்ததனுடல்வேமளவும்மின்னைவன்மனிதனெனப்படுவா
வீழ்ந்தசிதாபாசன்வேமளவும்விவகாரந்தொடரும்.

இ - ள். இந்திரியங்களொழிந்த சொப்பனத்தில் கண்ட பழங் கதையை வாசனையால் சாக்கிரத்தில் ஒருவன் சொல்லுவன்; வேத முடிவான மகாவாக்கியார்த்தத்தை ஆராய்ந்து தன்னையறிந்த சீவன் முத்தன் அத்தன்மையாகவே பூர்வ அஞ்ஞான வாசனையாய் இதைச்செய்கிறேன் இதைப்பார்த்தேன், இதைப் புசித்தேன், இங்ஙனஞ் சென்றேன் என்று சொல்லுவான்; அப்படிச் சொல்லுவனாயினும் சிதாபாசனாகான்; தேவனாயினேன் தேவதத்துவமடைவோமென்று அக்கினியிற் பிரவேசமாய் மாய்ந்த தன் தேகம்வெந்து நீறுகுமளவும் மனிதனென்று சொல்லப்படுவான்; சித்துருவமாக நசித்த சிதாபாசன் விதேகமுத்தியை அடையுமளவும் விவகாரந் தொடர்ந்துவரும். எ - று.

அரசனாயுள்ளோன், நித்திராமோகத்தாற் சொப்பனத்தில்பிச்சைபெற்பவனாகத் தன்னைக்கண்டு விழித்தபின், அம்மோகம் நீங்கி அரசனாயிருந்துகொண்டு, முன்னே சொப்பனத்திற்கண்டவாசனையால் தன்னைப் பிச்சகனாகச் சொல்லினும் உண்மையாகத்தான்பிச்சகனென்பது அவனுக்கு உள்ளே இல்லாமைபோல, ஞானியும் பூர்வவாசனையால் சிதாபாசனாகத் தன்னைவியவகாரத்திற் சொல்லினும் அவனுள்ளே அகங்காரக்கிரந்தியின்மையின் அவன் சிதாபாசனல்லன்.

தான் தேவனுக வேண்டுமென்று அக்கினியிற் புக்கிறந்தோன் உடனே தேவனானலும் அவன்தேகம் நசிக்குமளவும் மநுடனாக அந்நியரால் எப்படி வியவகரிக்கப் படுவனோ அப்படித் தத்துவஞானத்தால் ஞானியும் உடனே பிரமமானாலும் பிராரத்த தேக நசிக்கு மளவும் அந்நியருடைய சிருஷ்டிக்குச் சிதாபாசனாக வியவகரிக்கப்படுவன்; அவ்வியவகாரம் விதேக கைவல்ய மளவுந் தொடரா நிற்குமென்பது கருத்து.

இ-ம். சொப்பனத்தில் கண்ட கற்பிதத்தைச் சாக்கிரத்தில் சொல்வதுபோல அஞ்ஞான திசையில் கற்பிதமாயுள்ள உலக விவகாரத்தை ஞானதிசையில் சொல்வதேயன்றி உண்மை அன்றெனினும் அவை விதேகமுத்தி பரியந்தந் தொடரும் என்பதாம். 31

அ-கை. சகத்விவகார நீங்கச் சமாதிசெய்யின் அச்செயலும்ஒரு விவகாரம் ஆதலின் அவன் எங்ஙனம் நிர்விவகாரியாவான்? எனல்.

ஆனலையாகுருவேகாண்பதசத்தியமென்றாலும்
நானாவிவகாரந்துயரலவோஞானசுகந்தருமோ
போனாலன்றுநன்றுநிட்டைபுரிந்திடல்வேண்டாவோ
தானுநிட்டைபுரிந்தாற்செய்கைதவிர்ந்தவனெப்படியோ.

இ-ள். அப்படி வியவகாரம் விதேககைவல்ய மட்டுந் தொடருமானல், ஐயா ஆசிரியரே! திரிசியம் பொய்யாயினும், அதைப் பற்றிய பலதொழில்கள் துன்பத்தைத் தருபவைக ளல்லவா? சிதானந்தத்தைக் கொடுக்குமா? அத்தொழில் நீங்கினல் அல்லவாநன்மையாம்? அவை நீங்கும்பொருட்டுச் சமாதிசெய்யவேண்டாவோ? தன்மயமாகுஞ் சமாதிசெய்தால் எவ்விதம் தொழில் விட்டவன்.

இ-ம். வெளிப்படை. 32

அ-கை. மேல்வினவிற்கு உத்தரங் கூறல்.

தெரிதருமகனேயாரம் பத்தொடுதீரும்விவகாரம்
உரியசமாதியும்விவகாரங்களுமுள்ளத்தொழிலன்றோ [டோ
துரியபரம்பொருளானவர் வேறொருதொழில்செய்வதுமுண்
அரியசமாதிகள்பழகுவனேலவனாரூடனுமன்றே.

இ - ள். உண்மையை அறிகின்றபுத்திரா! தனக்குரிய நிட்டையும் சகத்தொழில்களும் மற்றோ விவகாரங்களாதலால், பிராரத்த கர்மத்துடனே அத்தொழில்களும் சிரவணாதிகளால் தீரும்; துரியமான பிரமவஸ்துவானவர்கள் மற்றொரு கிரியையைச் செய்வதும் உளதோ? அருமையான ஞான நிட்டைகளை அப்பியாசிப்பானாகில் அவ்வப்பியாசி அனுபவியல்லன். எ - று.

சகதவிவகாரஞ் சமாதியினுஞ் சமாதிவிவகாரஞ் சாக்ஷாத் காரத்தினும் நீங்குமெனக் கொள்க,

இ - ம். சித்து விவகாரமான சமாதியும் அப்பியாசிக்கேயன்றி ஆரூடனுக்கு இன்று என்பதாம். 33

அ - கை. ஆரூடர்களிலுஞ் சிலர் சமாதி முதலியவற்றைச் செய்வது என்னை? என வினாதலுக்கு உத்தரம்.

உத்தமகுருவேயாரூடருமாமொருதொழிலற்றவருள்
சித்தமடங்குதியானாதிகள் சிலர்செய்குவதென்னென்றால்
இத்தலமருவுபிராரத்தப் பிறிவெப்படியப்படியே
முத்தரும்வெகுவிதமாகுவரென்பதுமுன்னேசொன்னேனே

இ - ள். மேன்மைதங்கிய தேசிகரே! சுவானுபவம் உள்ளவர்களுமாய், ஒரு கிரியையும் இல்லாதவர்களுக்குள் மனமடங்குகின்ற சமாதிமுதலியவைகளைச் சிலர் செய்வது என்னென்று கேட்பாயாகில், இப்பூமியிற் பொருந்தும் பிராரத்த கன்மப் பகுப்பு எவ்விதமோ அவ்விதமேயாம்; சீவன் முத்தரும் நானாவிதமாயிருப்பார்க

ளென்பதை முந்திய தத்துவவிளக்கப் படலத்தில் (பேதகன்மத் தால்வந்த) என்னும் 90 - வது பாடலில் சொன்னேன். எ - று.

இ - ம். ஆரூடன் தொழில் பிராரத்த கன்மமென அறிக என்பதாம். 34

இதுவுமது.

நல்லவினைகேளுலகுபகார ஞானிகள்விவகாரம்
அல்லதுவேறொருபெறுபேறு மில்லையதனாற்பிணியுமில்லை
வல்லசிருட்டிமுதற்பல தொழிலால்வருபுண்ணியபாவங்
எல்லவர்க்குமனுக்கிரகஞ் செயுமீசனடைந்திலனே.

இ - ள். நல்லமாணக்கனே! கேட்பாய், ஞானவான்கள்செயுந் தொழில் லோகோபகார நிமித்தமேயன்றி; அதனால் தாங்கள்வேறே அடையக்கடவதாய பயன் ஒன்றும் இல்லை; அக்கிரியையினால் துன்பமும் இல்லை; அஃதெங்ஙனமெனின், வல்லமையானசிருட்டி யாதிநாநாவித கிருத்தியங்களினால் வாராநின்ற தருமாதருமத்தையாவருக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்கின்ற ஈசன் அடைகிலன். எ - று.

இ - ம். ஆரூடன் செய்யுந் தொழில் ஈசனைப்போல் உலகோபகார நிமித்தமே அன்றித் தன்னிமித்தம் அன்று என்பதாம். 35

அ - கை. "வஞ்சகம் இல்" என்ற செய்யுள் முதல் இதுகாறுஞ் சித்தில் உதித்தமனம் சலனமின்றிச் சித்தாக விளங்குகிற தென்பதைவிளக்கி, இனிச்சித்து வியாபகத்தை விளக்கும்பொருட்டு அம்மனமுள்ள ஞானவான் ஈசனுக்கு ஒப்பாவான் என்ற வினாவுக்கு உத்தரம் கூறல்.

ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே
ஈசனுஞானியுமொப்பென்றீரே யெப்படியொப்பென்றால்
ஈசனுஞானியுமமதை யகன்றதையிகந்ததினாலொப்பாம்
ஈசனுமாம்பலசீவரு மாமுலகெல்லாமிவனாமே.

இ - ள். நிஷ்களமாய் மும்மூர்த்தியுமாய் மானிட வடிவுமாய் எழுந்தருளிய ஆசிரியரே! மாயாரகிதமான மும்மூர்த்திகளும் ஞானவானும் சமானம் என்றீரே, எவ்விதம் சமானம் ஆவர்? என்று கேட்பீராகில், ஈஸ்வரனும் ஞானவானும் மமதையும் அகந்தையும் நீங்கி நிற்றலால் சமானமாவர்; இந்த ஞானி மும்மூர்த்தியுமாவன், அநந்த சிலர்களுஞ் சகங்களனைத்து மாவன். எ - று.

இ - ம். அறிஞன் ஈசனுக்கு ஒப்பாவன் என்பதற்கு ஏதுகூறி மற்றுஞ் சீவேஸ்வர சகத்தாகவும் விளங்குவான் எனக் கூறினதாம்.

அ - கை. அறிஞன் எங்ஙனஞ் சீவர்களாக விளங்குவான்? என வினுதல்.

எல்லாச்சீவருமிவனுமென் றீ ரிவன்றான்முத்தியடைந்
தெல்லாச்சிவருமுத்திப்ரும விருப்பானேனையா
எல்லாச்சிவரும்வெவ்வேறு விவனெல்லாமவனே
எல்லாப்பொருளுமுரைத்தருள் குருவேயிதைநீர்மொழியீரே

இ - ள். ஆரியரே! சகல சீவர்களும் இந்த ஞானி யாவன் என்று சொன்னீர; இந்த ஞானி வீடடையச் சகல சீவர்களும் வீடடையாமல் இருப்பதென்னை? சகல சீவர்களும் தனித்தனியா யிருப்பாராயின், இந்தஞானி அனைத்தும் ஆகானே? சர்வார்த்தங்களையும் அருளுகின்ற தேசிகரே! இச்சங்கைக்கு உத்தரம் தேவரீர் அருள் செய்வீராக. எ - று.

முத்தி அடைய என்பது அடைந்தெனத் திரிந்து நின்றது.

இ - ம். ஞானவானாகிய ஒருவன் பெற்றபேறு ஏனைய உயிர்கள் பெறாமையால், இவனே எல்லாமாவன் என்பது எங்ஙனங் கூடும்? எனவினவினதாம். 37

அ - கை. மேல்வினவிற்கு உத்தரங் கூறல்.

அகமெனுமான்மாபூரண மேமகநேகவிதஞ்சீவன்
அகமெனுமந்தக்கரணவுபாதிக ளளவிலையாதலினஸ்
சகமுழுதுங்குளிர்சந்திரனேசஞ் சலசந்திரர்பலவாம்
சகமதிலேரிகுளஞ்சிறுகுழிசால் சட்டிகுடம்பலவாம்.

இ - ள். நான் என்னும் ஆத்மாவானது பரிபூரணமான ஒன்றாம், நான்என்கிற மனோவுபாதிகள் மட்டில்லை, ஆதலால், சிதாபாசன் நானாவிதங்களாம்; உலகமனைத்தும் குளிர்ச்சி செய்கின்ற மதி ஒன்று; உலகத்தின்கண் ஏரிகளும் தடாகங்களும்சிறிய பள்ளங்களும் சால்களும் சட்டிகளும் குடங்களும் பல ஆதலால், சலப்பிரதிபிம்பமான சந்திரர்களும் அநந்தமாம். எ - று. 38

இதுவுமது.

சட்டிகுடங்களிலொன்றுநசித்திட வதனுட்சலசந்திரன்
ஒட்டுமுதற்சந்திரனொடு கூடுமொழிந்தவைகூடவே
கட்டுமுபாதிநசித்திடுசீவன் காரணவான்மாவில்
இட்டுவைக்கியமுபாதிகெடாதவர் கேவலமாகாரே.

இ - ள். சட்டி கடம் முதலியவைகளில் ஒன்று கெட; அதற்குள் தோன்றிய பிரதிபிம்ப சந்திரன்தான் பொருந்துதற்குரிய முதற்காரண சந்திரனோடுஞ் சேரும்; ஏனைய பிரதிபிம்பசந்திரர்கள் அங்ஙனம் ஏகமாகக் கூடாவாம்; அதுபோலப் பந்தித்திருக்கும் அறியாமை இறந்த சீவன் தனக்கு ஆகாரமான ஆத்மஸ்வரூபத்தில் ஐக்கியமாம். அவித்தை நீங்காத சீவர்கள் கைவல்லியத்தை அடைய மாட்டார்கள். எ - று.

இ - ம். ஒரு கடசலம் நசிக்கில் அதில் பிரதிபிம்பித்தசந்திரன் பிம்பசந்திரனானவனன்றி, ஏனைய பிரதிபிம்ப சந்திரர்கள் ஆகான்; அதுபோல ஓரவித்தை நசிக்கில் அதிற்றோன்றியசீவன்சிவமாவனே அன்றி ஏனைய சீவர்கள் ஆகான் என்பதாம். 39

அ - கை. முன்பு அறிஞன் ஈசனுக் கொப்பென்றீர்; அங்ஙன மாயின் அவர் மகிமை இவனுக்கே இன்று? என வினுதல்.

இவனயன்மால்சிவனுகிய வீசரொடெப்படியொப்பாகும்
சிவன்முதன்மூவருமகில சிருட்டி திதிநாசங்கள்செய்வார்
அவர்பிறர்மதிகளுமுக்காலங்களு மறிவார்விபுவாவார்
தவமிருகுருவேயிவனுக்கவைபோற் சற்றுங்காணேனே.

இ - ள். தவத்தின்மிருந்த ஆசிரியரே! இந்த ஞானி பிரம விஷ்ணுருத்திரராகிய மும்மூர்த்திகளுடன் எவ்விதஞ்சமானமாவன்? உருத்திரன் முதலிய மும்மூர்த்திகளும் சகத்தை உண்டாக்குதலும் இரட்சித்தலும் அழித்தலும் செய்வார்கள்; அவ்வீஸ்வரர்பிறரறிவை யும் திரிகாலங்களையுந்தெரிவார்; வியாபகமாவார்கள்; இந்தஞானிக்கு அவற்றைப்போல எவ்வளவும் பார்த்திலேன். எ - று.

இ - ம்: வெளிப்படை. 40

அ - கை. மேல்வினுவிற்கு உத்தரம்.

தடத்துநீர்நிலாத்திரியெரியுபயமுந்தழுவுமூர்தனைக்காக்
கும், குடத்துநீர்விளக்கினிலொளியிரண்டுமோர்குடும்பமாத்
திரங்காக்கும், அடுத்தமைந்தனேஞானியு மீசனுமறிவினுற்
பிறிவில்லை, கெடுத்தமாயையின் குணங்களான்மேலென்றுங்
கீழென்றும் பிரிவாமால்.

இ - ள், சந்தேகங்களை யடைந்த புத்திரா! தடாகத்துச் சலமும் சந்திரனுமாகிய இரண்டும் பொருந்திய ஒருஊரைக்காக்கும்; கடத்துச்சலமும் தீப்பிரகாசமுமாகிய உபயமும் ஒரு குடும்பத்தைமாத்திரம் காக்கும் ஞானவானும் ஈஸ்வரனும் ஞானத்தினுல் வேறுபாடிலர்; ஒன்றுபடாமற் கெடுத்த மாயையின் தன்மைகளால் உயர் வென்றும் தாழ்வென்றும் வேறுகும். எ - று.

இ - ம். எரிநீர் ஊரையும் கடநீர் இல்லத்தையும் காக்கு மிடத்தில் சிறிதுபெரிதென்னும் தொழிற்பேதமேயன்றிக்காக்குந்தன்மை ஒன்றுவதுபோல, ஈசனுக்கும் ஞானிக்கும் மாயை அவித்தைகளால் தாரதம்மிய மிருக்கினும் அறிவின்தன்மையில் பேதமின்று என்பதாம். 41

இதுவுமது.

நரரின்மன்னனைச்சித்தரைப்போலவே நாரணன்முதலான
சுரர்கண்மாளியவல்லவரணி மாதிகடொக்கமாதவமிக்கோர்
தரணிமானிடர்க்கவைகளில் லாமையாற்றாழ்வுளராளுலும்
பிரமபாவனையாலிவரவரெனும் பேதமொன்றிலைபாராய்.

இ - ள். மானிடரில் அரசனும் சித்தப்புருடனும் எங்ஙனம் அதிகாரத்தானும் மகிமையானும் மேலிட்டார்களோ, அவர்போலவே திருமால் முதலிய தேவர்களும், மாயையில் வல்லமை உடையவர்களாதலால் அணிமாமுதலிய அட்டசித்திகள் நிறைந்த மகாதவத்தின் மிகுந்தவர்களாவர்; பூமியிலுள்ள மனிதர்களுக்கு அவைகள் இல்லாமையால் தாழ்வை உடையவர்களானாலும், பிரமதிருஷ்டியினால் இவர்கள் மானிடரெனவும் அவர்கள் தேவர்களெனவும் வேறுபாடொன்றிலர் எனக் காண்பாய். எ - று.

அட்டமாசித்திகளாவன:—அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம், என்பவைகளாம், அவற்றுள்.

அணிமா—மிகவுஞ் சிறிய வுயிர்கள்தோறும் தான்மிகவு நுண்ணிய அணுவள வாய்ச் சென்றிருக்கும் அதிநுண்மை.

மகிமா—பிருதிவிமுதல் சிவமீறான முப்பத்தாறு தத்துவமும் உள்ளும் புறமும் வியாபித்து நீங்காதிருக்கும் பெருந்தகைமை.

இலகிமா—மேருமலைபோலக் கனமாக விருப்பினும் பரமாணுக்கள்போல் எடுத்தற்கெளிதாய் இருப்பது.

P. A. Viswanatha Vadhiyar

கரிமா—பரமாணுப்போன்ற வடிவுடையதாயினும், மேருமலை போல எடுத்தற்கரியதாய் இருப்பது.

பிராத்தி—பாதாளத்திலிருந்து பிரமலோகம்போய்ச் சஞ்சரித்து மீண்டும் பாதாளத்துக்கு வரத்தக்கது.

பிராகாமியம்—பரகாயப் பிரவேசஞ்செய்தலும், விண்ணுலகத்திற் சஞ்சரித்தலும், விரும்பிய போகமனைத்தையும் நினைத்தபடிக் கெல்லாம். இருக்குமிடத்திலேயே வருவித்து அனுபவித்தலு முதலியவல்லது.

ஈசத்துவம்—சிருட்டியாதி முத்தொழில்களை நடாத்தவும், சூரியன் முதலாய கிரகங்களைத் தன்னேவற்படி நடக்கச்செய்யவும் வல்லது.

வசித்துவம்—அரசர், பக்ஷி, மிருகம், பூதம், மனிதர் இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப் பாலகர் இவர்களெல்லாரையும் தன்வசமாக்கிக்கொள்ள வல்லது.

இ - ம். மானிடரில் சித்தருக்குள்ள மகிமைகள் மற்றவர்களுக்கு இன்றாயினும் அம்மானிடத் தன்மையில் ஒப்பாவதுபோல சித்துருவமான திரிமூர்த்திகளும் சீவன்முத்தர்களும் தேவத்தன்மை மானிடத்தன்மைகளால் வேற்றுமையுள்ளோராயினும் சித்துத்தன்மையில் ஒப்பாவர் என்பதாம். 42

ஆ - சஉ. அணிமாதிகள் ஈசனதாயின் அறிஞனுக்கு எங்ஙனம் உண்டாயிற்று? எனில், அவனைநோக்கி உபாசனை செய்ததினால் ஆம் எனக்கூறல்.

முத்திநல்கியசற்குருவே பலமுனிகளுக்கணிமாதி, சித்திபெற்றதுங் கண்டனமந்தச் செல்வமீசனதென்றீர், புத்திபோக்கிடவுரைத்தநூலின் றிடற் புகழுமீசனைவேண்டிப், பத்திசெய்திடுங்கடத்தினால் யோகத்தாற்பலித்ததென்றறிவாயே

இ - ள். வீடருளிச்செய்த ஞானதேசிகரே! வியாசர்முதலாய பல இருடிகளுக்கு அணிமாமுதலிய அஷ்டமா சித்திகள் உண்டாயி

ருப்பதை இவ்வுலகத்திற் பார்த்திருக்கவும், அச்செல்வமானது ஈஸ்வரனதென்று சொன்னீர்; அச்செல்வம் அவர்களுக்கெவ்வாறுற்றனவாயின வென்பதை என்புத்தி ஒத்திருக்கும்படிக்குச் சொல்லவேண்டும் என்றும் கேட்பாயாகில், துதியாநின்ற ஈஸ்வரனைநாடி மனமொழிமெய்களாற் செய்யாநிற்கும் வழிபாட்டினாலும், சாந்திராயணாதி தவங்களாலும், அஷ்டாங்க யோகத்தினாலும் கிடைத்ததென் றறிந்து கொள்வாய். எ - று.

சாந்திராயணம்—சந்திரன் கலைதேயத்தேய உணவில்ஒவ்வொருகவளமாய்க் குறைத்துண்டு, அது வளரவளர ஒவ்வொன்றாய் உயர்த்தி யுண்பதாகிய தொருவிரதம்; சந்திர அயநம் எனப்பிரியும்; அயநம்—ஒட்டம், சந்திரனுடைய கதியைப்பற்றியதெனப் பொருள்படும்.

அஷ்டாங்க யோகமாவது:—இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, ஸ்தம்பனம், சமாதி என்பனவாம்.

இ - ம். வெளிப்படை. 43

அ - கை. முன்புள்ள ஞானிகளைப்போல இவர்களுக்குஅணிமாதிகள் ஏன் இல்லை? என விஞதல்.

சிவசொரூபமாந்தேசிகமூர்த்தியே சித்திமுத்திகளிரண்டும், தவமுளோரடைகுவரெனி லவர்கள்போற்சகலருமடைவாரோ, அவர்கள்பூருவசித்தியுஞானமு மடைந்ததுங்கண்டோமே, இவர்கண்ஞானிகளென் றிடிற் சித்திகளிவர்க்கிலாவகையேதோ.

இ - ள். சிவாகாரமாகிய குருமூர்த்தியே! அணிமாதி சித்தியும் மோக்ஷமும்ஆகிய இரண்டையும் தவத்தை உடையவர்கள் அடைவார்கள் என்றால், வியாசர்முதலான தவத்தரைப்போல இக்காலத்துள்ளஞானிகளனைவரு மடைவார்களா? அத்தவமுடையவர்கள் முன்புள்ள அணிமாதி சித்தியும் முத்தியும்பெற்றது ஆத்மப்பிரமா

ணைத்தால் பார்த்தோம்; இவர்களை ஞானவான்களென்று சொன்னால் அணிமாதிசித்திகள் இவர்களுக்கில்லாத விதம் யாது? எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 44

அ - கை. மேல் வினாவிற்கு உத்தரம்.

காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங் கருத்திடாத்தவமென்றும், பூமியிற்றவமிருவகைச்சித்தியும் போதமுந்தருமைந்தா, ஆங்கிவற்றிலொன்றியற்றினரொன்றையே யடைகுவரிது திண்மை, யாமுரைத்தவவ்விரண்டையு மியற்றினரன்றுளபெரியோரே.

இ - ள். மாணாக்கனே! இச்சிக்கப்படும்பொருளையடையக்கருது வதான காமியத்தவம் எனவும், அப்படி இச்சிக்கப்படும் பொருளொன்றையும் அடையக் கருதாததான நிஷ்காமியத்தவம் எனவும், உலகத்தில் தவம் இரண்டுவிதமாம்; அவற்றுள் காமியத்தவஞ் சித்தியையும் நிஷ்காமியத்தவம் முத்தியையுங் கொடுக்கும்; ஆகிய இவ்விரண்டில் ஒன்றை யப்பியாசஞ் செய்தவர்கள் அவ்வொன்றினையே அடைவார்கள்; இது நிச்சயமாம்; பூர்வத்திலுள்ள வியாசர் முதலான மகான்கள் நாம்சொன்ன அக்காமியத்தவம் நிஷ்காமியத்தவம் என்னும் இரண்டிலு முயற்சிசெய்தார்கள். எ - று.

இ - ம். முன்புள்ள ஞானவான்களில் சிலர் இரண்டு தவத்தையும் அநுசந்தித்ததனால், சித்திமுத்திகள் இரண்டனையும் பெற்றார்கள் என்பதாம். 45

இதுவுமது.

அனகமைந்தனே முத்திஞானத்தையே யுடைந்தனரல்லாமல், செனகன்யாமளி பகீரதன்முதலினோர் சித்திகள்படித்தாரோ, இனியசித்தியை விரும்பினார்சிலர்சில ரிரண்டையு முயன்றார்கள், முனிவர்சித்திகள் விநோதமாத்திரந்தரு முத்தியைத்தாராவே.

இ - ள். களங்கமற்ற மகனே! சனகராசன், மகாபலிச் சக்கரவர்த்தி, பகீரதராசன் முதலானவர்கள் ஞானத்தை அப்பியசித்து மோட்சத்தைப் பெற்றார்களே யன்றி, அணிமாதி சித்தியை அப்பியாசஞ் செய்தார்களா? சில முனிவர்கள் இனிமையான அணிமாதி சித்தியைமாத்திரம் விரும்பினார்கள்; சில முனிவர்கள் சித்திமுத்திகள் இரண்டனையும் அப்பியாசித்தார்கள்; முனிவர் அப்பியசித்த அணிமாதி சித்திகளானவை காலம்போக்கும் விளையாடலைமாத்திரங் கொடுக்கும், மோட்சத்தைக் கொடுக்கமாட்டா. எ - று.

இ - ம். யோகத்தினால் அணிமாதிகளைப் பெற்றும் அவைகளால் பயன்படாமல் பின்னர் ஞானப்பெற்றினால் முத்திலையப்பெற்றார்கள்; ஆதலால், அச்சித்திகளை ஞானிகள் விரும்பவில்லை என்பதாம். 46

அ - கை. சித்திகளில் பயன் இன்று என்பது தெரிந்தும் சிவஞானிகள் ஏன் அதை விரும்புகிறார்கள்? என வினாதலுக்கு உத்தரம்.

யோகஞானமே முத்தியைத்தருமெனி னொழிந்தசித்திகள்வேண்டி, மோகமாயுடல் வருந்தினார்சிலசில முத்தர்களேனென்றால், போகமாய்வரும் பிராரத்தகன்மங்கள் புசித்தன்றோகசித்தேகும், ஆகையாலந்தச் சித்திகள்பிராரத்த மாகுமென்றறிவாயே.

இ - ள். ஐக்கியமான அத்துவித ஞானமேமோட்சத்தைக்கொடுக்குமாயின், அது நீங்கிய அணிமாதி சித்திகளை விரும்பிச் சிலசிவன் முத்தர்கள் தேகவருத்த முற்றார்கள்; அவ்வாறு வருந்தியது யாதினாலென்னில், அனுபோகமாய் வருகின்ற பிராரத்த கன்மங்களானவை புசித்தல்லவா கெட்டுப்போம்? ஆதலால், அவர்கள்பெற்ற அணிமாதி சித்திகள் இச்சாபிராரத்தமாகுமென்று அறிந்து கொள்வாயாக. எ - று.

இ - ம். சித்தியை விரும்புவது பிராரத்த கன்மம் என்பதாம்.

அ - கை. ஐயந் தெளிவித்த ஆசிரியரை அன்பின் வியந்துதுதித்தல்.

இலக்கமாயிரஞ்சுருதியா வாகத்தாலென்மனமசையாமல்;
பிலக்கவேண்டுமென்றருள்குருவேயகப் பிராந்திபோய்த்தெ
ளிவானேன், துலக்கமானகண்ணாடியையடிக்கடி துலக்கினாற்
பழுதன்றே, அலக்கண்மாற்றியதேவரீரெனக் குரையமுதங்
கடெவிட்டாவே.

இ - ள். அளவிறந்த வேதங்களினாலும்புத்தியினாலும் எனமனமானது சலனமின்றி ஸ்திரமாயிருக்கவேண்டும் என்று எனது சங்கைகள் தீரும்படி உத்தரம் அருளிய தேசிகரே! எனது மனதின்கண்ணுள்ள மயக்க நீங்கித் தெளிவையடைந்தேன்; விளக்கமான கண்ணாடியை மேலுமேலும் விளக்கினால் குற்றமல்லவே; எனது பவத்துன்பத்தை நீக்கிய சுவாமிகளே! அடியேனுக்கருளிய உபதேசாமுதங்கள் புசிக்கப் புசிக்கத் தெவிட்டாவாம். எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 48

அ - கை. பிரம சிருஷ்டியான ஜீவேஸ்வரசகத்விவகாரங்கள் அறிஞனது பிராரத்தம் என்று அறிந்த சீடன் அதற்குவித்தாக உகபர் சிருட்டியினால் அமைந்து கிடக்கின்ற சஞ்சிதத்தைக் கெடுக்கும் பொருட்டு அஃது நசிக்கும் என்ற இரண்டு வகையில் யாது உண்மை? என வினாதல்.

கைதவங்களைச் சாத்திரஞ்சொல்லுமோ கருணையாலெ
னையாளும், ஐயனே குருவே பெயராகிலு மனுபவித்தாலன்
றிச், செய்தகன்மங்கள் விடாதெனன்றவசனமுஞ் ஜென்மசஞ்
சிதம்போகத், துய்யஞானத்தீ சுடுமென்றவசனமுந் துணிவ
தெய்ப்படிநானே.

இ - ள். கிருபையினால் அடியேனை யாளாநின்ற என்னையாளும் ஆசிரியரே! எனது குருசுவாமியே! அச்சத்தியங்களை நூல்களுரைக்குமோ? யாவராகிலும் தாங்கள்செய்த கர்மபலன்கள் அனுபவித்தொழித்தாலல்லது நீங்காதென்ற வாக்கியமும், அநந்த சனனங்கட்குக் காரணமான சஞ்சித கருமங்கள் வெந்துநீறாகும்படிபரிசுத்தமான ஞானாக்கினியானது எரிக்குமென்ற வாக்கியமும் ஆகிய இவ்விரண்டில், இது வாஸ்தவம் இது அன்று அடியேன் தெளிவது எவ்விதம். எ - று.

இ - ம். சஞ்சிதகன்மம் அநுபவித்தால் தீரும், ஞானத்தால் தீரும் என்ற வசனங்களில் யாது உறுதி? என வினவினதாம். 49

அ - கை. மேல் வினாவிற்கு உத்தரம்.

சீவபேதங்களளவிலைமைந்தனே செய்கையுமளவில்லை,
ஆளவாமவரவரதிகாரங்க ளறிந்துபக்குவநோக்கிப், பூவலர்
ந்துபின்பலங்கள்காட்டுவனபோற் பூருவஞ்சித்தாந்தம், காவ
ல்வேதங்களிரண்டையும் வசனிக்குங்காண்டமூவகையாலே.

இ - ள். மாணாக்கனே! சீவர்களுடைய வேறுபாடுகள் மட்டில்லை, அவர்கள் செயலு மட்டில்லை; அவரவர்களுக்கு ஆவன ஆம்; ஆதலால், அவரவர்களது அதிகாரந்தெரிந்து பருவம் பார்த்து, மலரானது விகசித்துப் பின்பு பலனைக்கொடுப்பதுபோல, நம்மைக் காக்கின்ற சுருதிகள், கர்மகாண்டம் பத்திகாண்டம் ஞானகாண்டம் என்னு மூன்று பகுப்பினால், பூருவபட்ச வாக்கியமும் சித்தாந்த வாக்கியமும் ஆகிய இரண்டுவகையுஞ் சொல்லும். எ - று.

இ - ம். சீடனது பக்குவத்திற்கு ஏற்கப் பூருவபட்சம் சித்தாந்தம் என இரண்டாக வேதங் கூறும் என்பதாம். 50

இதுவுமது.

ஆனபாவிகளடைவனநரகங்க ளவசியமானாலும்
தானமந்திரவிரதவோமங்களாற் றவிருமென்பதுபொய்யோ

ஈனமாம்பலசன்மசஞ்சிதவினை யெத்தனையானாலும்
ஞானமாங்கனல்சுடுமென்ற மறைமொழிநம்பினல்வீடுண்டே

இ - ள். கொடிதான பாவிகள் நரகங்களை அடைவது உண்மை யானாலும், தானங்களினாலும் மந்திரங்களினாலும் விரதங்களினாலும் யாகங்களினாலும் ஒழியும் என்பது அசத்தியமா? இழிவாகிய அநந் தசநநத்தைக் கொடுக்கும் சஞ்சிதகன்மம் எவ்வளவு சேர்ந்திருக்கி னும், ஞானக்கினியானது எரிக்குமென்ற வேதவாக்கியத்தை நம்பு வானானல் முத்தியுண்டாகும். எ - று.

இ - ம். அனுபவித்துத் தீருமென்ற பட்சத்தை நீக்கி, அறி விற்கெடுமென்ற சித்தாந்தத்தைக் கொண்டு அறிவை வளர்க்கில் அதனாற் சஞ்சிதங் கெடும் என்பதாம். 51

அ - கை. சஞ்சிதத்தைக் கெடுக்கும் ஞானமிருக்கக் கன்மத்தை விரும்புவது ஏன்? என் வினாதல்.

என்மனந்திருக்கோயிலாத்தினங்குடியிருந்தருள்குருமூர்த்தி
சென்மசஞ்சிதவினையைவே ரறுத்திடுந்தேவரீர்மெய்ஞ்ஞான
தன்மயந்தருமகிமையை விபுதார்சகத்துளோரறியாமல் [ம்
கன்மமாங்குழியினில் விழுந்தழிகின்றகாரணமுறையீரே.

இ - ள். அடியேன் இதயாம்பரமே சிறந்த கோயிலாக எப்போ தும் குடிகொண்டிராநின்ற தேசிகமூர்த்தியே! சுவாமிகள் போதிக் கும் உண்மை ஞானமானது சநநத்திற்குக் காரணமான சஞ்சித கர் மங்களின் மூலமாகிய அவித்தையை அறியாநிற்கும்; சமஸ்தமும் தானே ஸ்வரூபமாகும்படி செய்யும் பெருமையை வானவரும் உல கத்தாரும் தெரியாமல் கிரியாமார்க்கமென்கிற படுகுழியில் வீழ்ந்து கெடுகின்ற காரணத்தைச் சொல்வீர். எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 52

அ - கை. மேல் வினாவிற்கு உத்தரம்.

அழிவிலாதகற்பதந்தனைமைந்தனே யகமுகத்தவர்சேர்வார்
வழிநடப்பவர்பராமுகமாகினன் மலர்ந்தகண்ணிருந்தாலும்
குழியில்வீழ்வர்காணப்படிவெளி முகங்கொண்டுகாமிகளா
பழிதரும்பிறவிக்கடலுழலுவார் பரகதியடைவாரே. (னோர்

இ - ள். புத்திரா! கெடாத பிரமபதத்தை அந்தர்முகமுடையவர்கள் அடைவார்கள்; மார்க்கத்தில் செல்கின்றவர்கள் பராமுகமானால் விகசிதமான நேத்திரங்களிருக்கினும் பள்ளத்தில் விழுவார்கள்; அவ்வண்ணம் பகிர்முகமே தமக்குப் பயனாகக்கொண்டு விடயப்பயிற்சியை யுடையவர்களாயுழலுங் காமிகள் பழியைக்கொடுக்கின்ற பிறவிக்கடலுள் சுழலுவார்கள்; முத்தியைப் பெறமாட்டார்கள். எ - று.

இ - ம். அகமுகமின்றிப் பகிர்முகமாகச் செல்லுதலே கன்மங்களில் செல்லுதற்கேது என்பதாம். 53

அ - கை. சிவச்செயல் இவை சிவச்செயல் இவை எனத் தெளியும் நிமித்தம், சீவன் பகிர்முகமாதல் ஈசன் செய்விக்குஞ்செயலேயன்றிச் சீவர்கள் என்செய்வார்கள்? என்ற வினாவிற்கு உத்தரம்.

சிறந்தநன்மையுந்தீமையுமீசனார் செய்விக்குஞ்செயலன்
றோ, பிறந்தசீவர்களென்செய்வா ரவர்கண்மேற்பிழைசொலு
ம்வகையேதோ, துறந்ததேசிகமூர்த்தியேயென்றிடிற் சுருதி
நூற்பொருண்மார்க்கம், மறந்தமூடர்கள்வசனிக்கும் பிராந்
திகாண்மைந்தனேயதுகேளாய்.

இ - ள். சகல பற்றுக்களையும் நீத்த குருவே; சிறப்பான நன்மையுந் தீமையும் ஈசனார் செய்விக்குஞ் செய்கை அல்லவா? சநித்த சீவர்கள் என்னசெய்வார்கள்? அச்சீவர்கள்மேல் குற்றங்கூறுதற்குக் காரணம் என்னை? என்று கேட்பாயாகில், வேத சாஸ்திரார்த்தவழி

யை மறந்த அஞ்ஞானிகள் சொல்லுகின்ற மயக்கம்; புத்திரனே! அதைக் கேட்பாய். எ - று. 54

இதுவுமது.

நிகழ்ந்தவீசனார் சிருட்டியுஞ்சீவனார்சிருட்டியும் வெவ் வேறே, சகந்தனிற்பொது வீசனாற்சிருட்டிகள் சராசரப் பொருளெல்லாம், அகந்தையாபி மானங்கள்கோபங்க ளா சைகளிவையெல்லா, நிகழ்ந்தசீவனார் சிருட்டிகளாகுங்கா ணி மலனார்செயலன்றே.

இ - ள். சுத்தப்பிரமமாக விளங்குகின்ற ஈஸ்வர சிருட்டியும் சீவ சிருட்டியும் வேறு வேறாம்; உலகத்தில் யாவர்க்கும் பொது வான தாவர சங்கமங்களனைத்தும் ஈஸ்வரசிருட்டிகளாம்; நான் என்னும் அகந்தையாகிய அபிமானங்களும் கோபங்களும் ஆசை களும் ஆகிய இவைகள் அனைத்தும் விளங்கிய சீவசிருட்டிகளாம்; நின்மலமான ஈஸ்வர சிருட்டிகள் அல்ல. எ - று.

இ - ம். ஈஸ்வரசிருட்டி சீவசிருட்டிகள் இவையெனப் பகுத் துக் கூறினதாம். 55

இதுவுமது.

ஏவராம்பரன்சிருட்டிக ளுயிர்க்கெலாமுத்திசாதனமாகும்
சீவனாதிசிருட்டிசடங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணியாகும
தாவராதிகளீசசித்திடி லொருவர்க்குஞ்சகநங்கணசியாவாம்
கோபமாதிசனசித்திடிற்பந்தமாங் கொடும்பிறவிகள்போமே

இ - ள். திரிமூர்த்தி ரூபமான ஈஸ்வரனுடைய சிருட்டிகள் சீவர்களனைவர்க்கும் வீடடைதற்குச் சாதனமாம்; சீவசிருட்டிகளா னவை சீவர்களைப் பிறப்பிக்கின்ற சஞ்சித ரோகமாம்; ஈஸ்வர சிருட்டியாகிய தரு முதலிய பஞ்சபூத பௌதிகவடிவங்கள் நசிக்கில்

யாதோருயிர்க்கும் ஜனனம் நீங்காவாம்; ஜீவசிருட்டியாகிய துவேஷ முதலியவை இறக்கின் பந்தமான கொடிய சநநங்கள் நசிக்கும்.

இ-ம். ஈஸ்வர சிருட்டியான பஞ்சபூத பௌதிக முதலியதத்துவங்கள் முத்திக்குச் சாதனமும் ஜீவசிருட்டியான காமக்குரோதாதிகள் பவத்திற்கு ஏதுவுமாம் என்பதற்கு உத்தி கூறினதாம். 56

ஈசர்காரியம்பிரளயத்தொழியவு மெவர்பவமொழிந்தார்கள்
தேசகாலதேகாதிகளிருக்கவுஞ் சீவகாரியமோகம்
நாசமாக்கியவ்விவேகத்தி னுயிரொடுஞானமுத்தர்களானார்
பாசமோகங்கள் பசுபதிசெயலன்றே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஈஸ்வர சிருட்டியான பஞ்சபூத பௌதிகங்கள் பிரளயகாலத்தில் நாசமாகவும் யாவர்பிறவியை ஒழிந்தார்கள்? தேசம் காலம் தேகம் முதலிய ஈஸ்வர சிருட்டி பழியாதிருக்கும்போதே ஜீவசிருட்டியான காமமுதலியன நசிப்பித்து விவேகத்தினால் ஜீவன் முத்தர்களானார்கள்; ஆதலால் காமவெகுளி மயக்கங்கள் ஜீவச்செயலே அன்றிச் சிவச்செயல் அன்று என்பதாம். 57

இதுவுமது.

அச்சுவத்தமென்றொருமரமதி லிரண்டரும்பறவைகள்வாழும்
நச்சுமங்கொருபறவையம்மரக்கனிநன்றுநன்றெனத்தின்னும்
மெச்சுமங்கொருபறவைதின்னா தெனவியங்கியப்பொருளாக
வைச்சமாமறைசீவனையீசனை வகுத்தவாறறிவாயே.

இ-ள். அசுவமென்று சொல்லப்பட்ட விருக்ஷமொன்றுளது; அத்தருவில் அரியபக்ஷிகளிரண்டு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும்; அவ்விடத்து (போகத்தை) விரும்புகிற ஒரு பக்ஷியானது அத்தருவின் பலத்தை நல்லது நல்லதென்று புசிக்கும்; அதன்கண் துதிக்கப்

பெற்ற மற்றொரு பக்ஷியானது புசியாது என்று அப்பக்ஷிகளைக் குறிப்புப்பொருளாகவைத்து மகாவேதமானது சீவனையும் ஈசனையும் பகுத்தவண்ணம் நீவிசாரித்து அறியக்கடவாய். எ - று.

அச்சுவத்தம் என்பது தலைகீழானமாயாவிருக்ஷம்எனக்கொள்க.

இ - ம். மாயையில் வாழ்கின்ற சீவேஸ்வரர்களின் தாரதம்மியம் இதனைப் பகுத்துக் கூறினதாம். 58

இதுவுமது.

இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலா மிவன்செயலல்லா
மல், அந்தத்தேவனால்வருமென்றமூடர்க மூடர்களேநரகதி
யடைவார்கள், இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலா மிவன்செ
யலல்லாமல், அந்தத்தேவனலன்றெனும்விவேகியேயமலவீட
டைவாரே.

இ - ள். இச்சீவனால் உண்டான காமமுதலிய பகைகளாறும் இவன்செயலாலுண்டாமே அன்றி அவ்வீசனால் உண்டாமென்ற அறிவிலிகள் நரகத்தை அடைவார்கள்: இச்சீவனால் உண்டாகும் சட்பகைகள்முதலிய அனைத்தும் இச்சீவ சிருட்டியே அன்றி அவ்வீசனால் வர்த்தனவல்ல என்னும் விவேகிகளே நின்மலமான மோக்ஷத்தை அடைவார்கள். எ - று.

இ - ம். காமாதிகளை ஈஸ்வர சிருட்டியெனக் கருதாமல் சீவசிருட்டியெனக்கொண்டு அவற்றை விசாரத்தால் கெடுக்கின் முத்தி உண்டாம் என்பதாம். 59

அ - கை. முன்பு ஈஸ்வர சிருட்டி பொது என்றமையால், அவரும் பொதுவாகவேண்டுமே? அங்ஙனமாயின், சீவர்களிடத்தில் பக்ஷபாதம் வருவானேன்? என்றவினாவிற்கு உத்தரம்.

நலமெய்யையனேயெல்லவர்க்குந்தெய்வநாயகன்பொது
வானல், சிலரைவாழ்வித்தல்சிலரொடுகோபித்தல் செய்வதே

னென்றாயேல், குலவுமைந்தரைத்தந்தைபோற்சிட்டரைக்கு ளிர்ந்துதுட்டரைக்காய்வன், கலைகணல்வழிவரச்செயுந் தண்டமுங் கருணையென்றறிவாயே.

இ - ள். உண்மையே திருவுருக்கொண்டுவந்த ஆசிரியரே! அனைவர்க்கும் ஈஸ்வரன் பொதுமையானால் சிலரை இன்புறவும் சிலரைத் துன்புறவும் செய்வது என்னை என்று கேட்பாயாகில் குலவாநின்ற புத்திரர்களைப் பிதா தக்கபடி நேசிப்பதும் கோபிப்பதும்போல, அவ்வீஸ்வரன் சற்சனருக்கின்பஞ் செய்து துர்ச்சனருக்குத் துன்பஞ்செய்வன்; சாஸ்திரங்களின் விதிவழி ஒக்கும்படி சீவர்களைச் செய்யுஞ் சிட்சையும் கிருபையினாலென்று உணர்வாய். எ - று.

இ - ம். சீவர்கள் சுகப்படும் பொருட்டு வருத்திய அத்தண்டமுங் கருணையே யன்றிப் பக்ஷபாதமன்று என்பதாம். 60

அ - கை. அங்ஙனம் ஆயின் ஈசன் யாவரையும் ஏன் இரக்ஷிக்கவில்லை? எனவருஞ் சங்கைக்கு உத்தரம்.

மனைவிலங்கறுமைந்தனேகற்பக மரங்கனல்புனன்மூன்றும், தனையடைந்தவர்வறுமையுஞ்சீதமுந்தாகமுந்தவிர்த்தாளும், அனையவீசனுமடைந்தவர்க்கருள்செய்வானகன்றவர்க்கருள்செய்யான், இனையகுற்றங்களெவர்குற்ற மாகுமென்றெண்ணிநீயறிவாயே.

இ - ள். சம்சாரவிலங்கு நீங்கிய புத்திரா! கற்பகவிருக்ஷமும் அக்கினியும் சலமும் ஆகிய இவைமூன்றும் தம்மைச் சேர்ந்தவர்களது தரித்திரத்தையும் குளிரையும் தாகத்தையும் நீக்கி இரட்சிக்கும்: அத்தன்மையனவாக ஈஸ்வரனும் தன்னை அடைந்தவர்களுக்குக் கிருபைசெய்வான், அடையாதவர்களுக்குக் கிருபைசெய்யான்; இத்தன்மையான குற்றங்கள் யாவர் குற்றமாமென்று ஆலோசித்து நீ தெரிந்துகொள்வாய். எ - று.

இ - ம். கற்பகவிருக்ஷ முதலியவற்றைச் சார்ந்தவர்க்குத் துன்பம் நீங்கி இன்பமுண்டாவதுபோல், ஈசனைச் சார்ந்தவர்களுக்குப் பவத்துன்பநீங்கி வீட்டின்பமுண்டாவது உண்மையென அறிந்து அவனைச் சாரமுயற்சி செய்யாதது இவன் குற்றமே என வறிக என்பதாம். 61

அ - கை. ஞானம் உண்டாகச் சீவன் முயற்சிக்கும் மாபு கூறல்.

ஒன்றுகேண்மகனேபுமான் முயற்சியானுரைத்துமானிடர்க்கீசன், நன்றுசெய்யவே காட்டியநூல்வழி நடந்துநல்லவர்பின்னே, சென்றுதுட்டவாதனை விட்டுவிவேகியாய்ச் செனித்தமாயையைத்தள்ளி, நின்றுஞானத்தை யடைந்தவன்பவங்கள்போ நிச்சயமிதுதானே.

இ - ள். புத்திரா! ஒருவசனங் கேட்பாய்: புருஷப் பிரயத்தினத்தினலன்றி வேறொன்றுமாகாதெனமுன்னர்க்கூறி, பின்பு ஈஸ்வான் மனிதர்க்கு நன்மையைச் செய்யும்பொருட்டு காண்பித்த சுருதி மார்க்கத்திற் சென்று, சத்துக்கள்பின் திரிந்து, முன்னுள்ள குரோதாதியான அசுத்தவாசனையை நீங்கி, ஆன்மா அனுன்மாஎன்கிற சிற்சடங்களைப் பகுத்தறியும் விவேகத்தை யுடையவனாய், கற்பனையாக உதித்த சடமான மாயையை நீக்கி, விலக்ஷணமான கூடஸ்தனுயிருந்து பிரமசைதன்னியத்தைப் பெற்றவனுடைய பிறவிகள் நீங்கும், இதுவே சத்தியமாம். எ - று.

இ - ம். சீவன் தனது முயற்சியினால் ஈஸ்வரானுக்கிரகம்பெற்று அவன் வாக்கியமான வேதாந்த முடிவைக் குருமுகமாக விசாரித்து, அதனால் விவேகமுண்டாய் அஞ்ஞான நீங்கி ஞானம் உதயமாகில் பவம்நீங்கும் என்பதாம். 62

அ - கை. யாதினால் இந்த ஞானம் உதிக்கும்? என்ற வினாவிற்கு உத்தரம்.

இந்தஞானந்தான் வருவதெப்படியெனி லிடைவிடாவி சாரத்தில், வந்தடைந்திடும் விசாரந்தானேதெனின் மனுதி யாஞ்சரீரத்தில், இந்நானெவன் சித்தேதுசடமேது விர ண்டுமொன்றாகக்கூடும், பந்தமேதுவீ டேதெனவுசாவுதல் வி சாரமென்றறிவாயே.

இ - ள். இப்பிரமஞானமானது உதிப்பது எவ்வண்ண மென் றுகேட்பாயாகில், இடையறாத ஆத்ம விசாரணையால்வரும்; விசார ணையாவது யாதெனில், மனமுதலிய தேகத்திலிருக்கின்ற இந்த நான்யாவன்? சித்தென்பது யாது? சடமென்பது யாது? சித்து ம் சடமும் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றாகக் கூடப்பெற்ற பந்தம் யாது? அதனைவிடப்பெற்ற முத்தி யாது? என விசாரித்தல் விசாரணை யென்று அறிந்து கொள்வாய். எ - று.

இ - ம். சித்சட விலக்கணங்களைப் பகுத்தறியும் விசாரமே ஞானம் உதிப்பதற்கு மூலம் என்பதாம். 63

அ - கை. கன்மம் முக்கியம் என்னுங் கொள்கைநீங்கும்பொருட் டு ஞானம் உதிப்பதற்குச் சற்கருமம் இருக்க விசாரம் யாதுக் கு? என்ற வினவிற்கு உத்தரம்.

போனசன்மங்க டமிலனுட்டித்தநற் புண்ணியபரிபா கம், ஞானமாகுமே விசாரமேனென்றிடி னுமுரைத்திடக்கே ளாய், ஆனபுண்ணிய மீசுராற்பணஞ்செயி னசுசிபோஞ்சுசி யாகும், மானதம்பினை விசாரித்துஞானத்தை மருவுமென்ற றிவாயே.

இ - ள், முன் சநநங்களில் அப்பியாசஞ்செய்த சற்கரும பரி பாகத்தால் ஞானமுதிக்குமே, ஆன்மா அனான்மா என்கிற விசார ணையாதுக்கு? என்றாயாகில், யாம்சொல்லுகிற உத்தரத்தைக்கேட்

பாய்; தத்தம் வருணாச்சிரமங்கட்குரிய சற்கருமத்தை பலாபேக்ஷையின்றி ஈஸ்வரப் பிரீதி செய்யில் அந்தக்கரணத்திலுள்ள அசுத்தம் நீங்கும்; சித்தசுத்திவரும்; அம்மனம் பின்பு சிற்சட விசாரஞ்செய்து ஞானத்தைப்பொருந்தா நிற்குமென்று தெரிந்துகொள். எ - று.

இ - ம். நிஷ்காமியமாகச் செய்யுஞ் சற்கருமம் சித்தசுத்தியையும்; விசாரம் ஞானத்தையுங் கொடுக்கும்; விசாரமேவேண்டும் என்பதாம். 64

அ - கை. பலபேற்றையுந் தரத்தக்க வலியுள்ள கன்மம் ஞானத்தைத்தராதோ? விசாரம் யாதுக்கு? என வினாதல்.

பத்தியும்வயிராக்கியமும் பரலோகமுமணிமாதி
சித்தியுந்தவநிட்டையும் யோகமுந்தியானமுஞ்சாருப [ம்
முத்தியுந்தரும்விசித்திர கருமங்கண்மோகமாத்திரந்தள்ளு
புத்தியுந்தரலருமையோ விசாரமேன்புண்ணியகுருமூர்த்தி.

இ - ள். தருமஸ்வரூபமான ஆசிரியரே! ஈஸ்வர பத்தியையும், நிராசையையும், சுவர்க்காதி லோகங்களையும், அணிமாமுதலிய அஷ்டமா சித்திகளையும், தவமும், சமாதியையும், இயமாதி அஷ்டாங்கயோகங்களையும், மூர்த்தியாகிய தியானங்களையும், சாரூபய முத்தியையும் ஆகிய இவற்றைக் கொடுக்கின்ற பல சத்தியுள்ள கன்மங்களானவை, அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கின்ற அறிவையுங் கொடுப்பது அரியதோ? விசாரணை யாதுக்கு? எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 65

அ - கை. மேல்வினாவிற்கு உத்தரங் கூறுவான் தொடங்கித் திருஷ்டாந்தங் கூறல்.

வேடமாறியபேர்களையறியவே வேண்டினன்மகனைகேள்
கூடமாமலர்சுபாவங்கள்சீலங்கள் குறிகளாய்ந்தறியாமல்

ஓடியுங்குதித்துந்தலைகீழ்நின்று முயர்ந்தகம்பத்மேறி
ஆடியும்பலகன்மங்கள் செய்யினுமவருண்மைதெரியாதே.

இ - ள். மாணாக்கனே! கேட்பாயாக; மாறுவேடங் கொண்டவர்களை யறிய விரும்பினால் மறைந்திருப்பவைகளான அவர்களுடையகுணங்களையும் நடைகளையும் அடையாளங்களையும் ஆராய்ந்து, அவர் இணையர் என்றறியாமல், ஓடியும் குதித்தும் தலைகீழாக நின்றும் உன்னதமான ஸ்தம்பத்திலேறி ஆடியும் இவ்வாறான பலகன்மங்கள் செய்தாலும், அவர்களது யதார்த்த வடிவந் தெரியமாட்டாது. எ - று. 66

அ - கை. தாட்டாந்தங் கூறல்.

இன்னவாறந்தப் பிரமத்தைதயறிவிக்கு மிலக்கணைத்தால்
வேதம், சொன்னஞானமும் விசாரத்தால்வருமன்றிச் சுருதி
நூல்படித்தாலும், அன்னதானங்கடவங், கன்மந்திரங்களா
சாரங்கள்யாகங்கள், என்னசெய்யினுந்தன்னைத்தானறிகின்
றதிவைகளால்வாராதே.

இ - ள். இத்தன்மையைப் போலப் பிரமஸ்வரூபத்தைத் தெரிவிக்கும் லட்சணத்தால் சுருதிசொல்லிய பிரஞ்ஞானமும் விசாரணையினால் வருமேயல்லாமல், வேதசாஸ்திரங்களை வாசித்தாலும், அன்னதானங்களும் தவங்களும் மந்திரங்களும் ஆசாரங்களும் வேள்விகளுமாகிய இவைகளில் எந்தக் கருமங்களைச் செய்தாலும், ஆத்மாவாகிய தன்னைத்தெரிந்துகொள்வது இக்கன்மங்களால் வரமாட்டாது. எ-து.

இ - ம். ஒருவன் உண்மையைத் தெரிவிக்குஞ் சத்தி உணர்வுக்கேயன்றித் தொழிற்கு இன்மைபோல, ஞானத்தை அறிவிக்குஞ் சத்தி விசாரத்திற்கே யன்றிக் கன்மத்துக்கு இன்று என்பதாம். 67

அ - கை. ஞானம் உதிப்பதற்கு நீங்கவேண்டிய அஞ்ஞானம்கருமத்தால் அன்றி விசாரத்தால் எங்ஙனம் நீங்கும் எனல்.

துளங்குதர்ப்பண மழுக்கறக்கைக்கொண்டு துலக்கினாற்போமன்றி, விளங்குபுத்தியா லுலகிலார்துலக்கினார் விமல தேசிகமூர்த்தி, களங்கமாகுமஞ் ஞானமும்மப்படிகருமத்தாற் கழுவாமல், உளங்குறித்தஞானத்தினா லெப்படியொழியுமீ தருள்வீரே.

இ - ள். நின்மலமான குருமூர்த்தியே! விளங்காநின்ற செப்புக் கண்ணாடியில் உள்ள களங்கம் அறும்படி கையால் விளக்கினால் போமேயல்லாமல், ஜகத்தின்கண் விளங்காநின்ற அறிவினால் எவர்கள் விளக்கினார்கள்? அவ்வண்ணமே களங்கமாகிய அஞ்ஞானத்தையும் சற்கன்மத்தினால் நீக்கப்படாமல், மனதிற் குறிக்கப்பட்ட அறிவினால் எங்ஙனம் நீங்கும்? இதைச் சொல்வீர். எ - று.

அஞ்ஞானத்தை, "களங்கம்" என்றது ஆன்மாவை மறைத்தலினாலென்க. 68

அ - கை. ஞானம் உதிப்பதற்கு அஞ்ஞானத்தை நீக்குதல் விசாரத்தால் அன்றிக் கன்மத்தால் கூடாது எனல்.

தர்ப்பணத்தினிற் களிம்புவாஸ்தவமலஞ் சகசமாதலின் மைந்தா, கற்பளிங்கினிற் கருநிறஞ்சகசமாக் கறுத்ததன்றாரோபம், தற்பணத்தினிலழுக்கற வேண்டினாற்சாதனத்தொழில்வேண்டும், கற்பளிங்கிலாரோபமே கறுப்பெனக்கண்டிட மனம்போதும்.

இ - ள். மகனே! செப்புக்கண்ணாடியில் களிம்பாகிய உண்மையான அழுக்கானது சுபாவம்; ஆதலால், படிகக்கல்லில் தோற்றிய கருமைநிறமானது சுபாவமாகக் கறுத்ததன்று, கற்பிதமாம்; செப்புக்கண்ணாடியில் களங்கமறும்படி விரும்பினால் கருவிகளாற் செய்யுஞ் செயல்கள்வேண்டும்; படிகக்கல்லில் தோற்றிய கருநிறம் கற்

பிதமே என்று பார்த்திட மனமேபோதும். எ - று. 69

அ - கை. மேல் உத்தரத்திற்கு உபமேயங் கூறல்.

இங்குமப்படிச் சச்சிதானந்தத்தி லிடர்சடம்பொய்மூ ன்றும், தங்குமாயையின் கற்பிதமன்றியே சகசவாஸ்தவ மன்றே, பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக் கருமங்கள்பகைசெயா துறவாக்கும், துங்கஞானமே கருமவஞ்ஞானத்தைச் சுடுகி ன்றநெருப்பாமே.

இ - ள். இத்தாஷ்டாந்தத்திலும் அத்திஷ்டாந்தத்தைப்போல அஸ்திபாதிப் பிரியரூபமாகிய தன்னில் அனுர்தம் சடம் துக்கம் ஆகிய மூன்றும் தங்காநின்ற மாயாகற்பிதமே யல்லாமல் சுபாவமா யுள்ளதன்றுபழுதான அஞ்ஞானத்தை புண்ணியகன்மங்களானவை பகைபண்ணமல் நட்பாக்கும்; மேலான ஞானமே கன்மரூபமாகிய அஞ்ஞானத்தை எரிக்கின்ற அக்கினியாம். எ - று.

இ - ம். செம்பில் களிம்புபோல ஆத்மாவுக்கு அஞ்ஞானஞ் சகசமாகாமல் பளிங்கில் பஞ்சவன்னம்போலப் பிராந்தியாதலால், அங்ஙனந் தோற்றுங் கன்மசம்பந்தமான அஞ்ஞானத்தைக்கெடுப் பது விசாரரூபமான ஞானமே ஆம் என்பதாம். 70

அ - கை. மேற்கூறியதை வற்புறுத்தல்.

மனைக்குள்வைத்த பண்டங்களைமறந்தவன் வருடநூற மூதாலும், நினைத்துணர்ந்தபின் கிட்டுமப்படியிந்த நிருமல வான்மாவும், அநர்த்தமான தன் மறதியைக்கெடுக்குந் தன் னறிவினாற்காணுமல், கனத்தகன்மங்க ளூராகஞ்செய்பினு ங் காணுமேகாணுதே.

இ - ள். வீட்டிற்குள்வைத்த வஸ்துக்களை வைத்தவிடந் தெரி யாது மறந்தவன் நூறாண்டு துக்கித்தாலும், முன்வைத்த விடத்தை

ஞாபகஞ்செய்து அறிந்தபின் அவைகள் கிடைக்கும்; அதைப் போல, இந்த நிருமலமான ஆத்மஞானமும் துக்கத்திற்குக் காரணமாகிய தனது அறியாமையைப்போக்கும் தனது அறிவினால் தரிசிக்கப்படாமல், கனமான கன்மங்களை அநேகயுகஞ் செய்தாலுங்காணப்படுமோ? காணப்படாது. எ - று.

இ - ம். ஞாபகத்தால் மறதிநீக்கின் முன்வைத்த பொருள் வெளிப்படும் அல்லது தொழிலால் வெளிப்படாததுபோல, விசாரஞானத்தால் அஞ்ஞானம நீங்கின் முன்னுள்ள பிரமப்பொருள் வெளிப்படும் அல்லது கன்மத்தால் வெளிப்படாது என்பதாம். 71

அ - கை. பிரமசுகத்தை விசாரஞானங் கொடுக்கும் என்றவேதம் அச்சுகத்தைக் கன்மமுங்கொடுக்குமென்பது யாது? எனவினாதல்.

நன்மையாங்குருவேசுகந்தருவது ஞானமேயெனும்வேதம், தன்மபாவமிச் சிரங்களாற்றேவர்க டருவிலங்குகண்மாந்தர், சென்மமாத்துவ சாதியாசாரமே செய்தவஞ்சுகமென்று, கன்மகாண்டத்தில் விதிப்பதேன் விதித்துவகாரண முரையீரே.

இ - ள். நல்ல ஆசிரியரே! பிரமாநந்தத்தைக் கொடுப்பது அறிவே என்கிற சுருதியானது, புண்ணிய கன்மங்களால் தேவர்களும், பாவகன்மங்களால் விருட்சமுதல் மிருகம் ஈறாகிய ஐவகைத்தோற்றமும், மிசிரகன்மங்களால் மனிதர்களுமாகி சநநம் ஆவன என்றும், வர்ணாச்சிரம தருமப்படி செய்கிற தவமே சுகமெனவும், கிரியாகாண்டத்தில் விதித்ததென்னை? அங்ஙனம் விதியாநின்ற காரணத்தைச் சொல்வீர்.

இ - ம். வெளிப்படை. 72

அ - கை. அங்ஙனம் விதித்த வேதத்தின் அபிப்பிராயம் வேறு எனக்கூறல்.

தினமுமண் ணுகர் பிள்ளைநோய்க்கிரங்கியே தீம்பண்டமெதிர்காட்டிக், கனமருந் துகளொளித் துவைத் தழைக்கின்ற கருணையாந் தாய்போல, மனையறங்கள்செய்மகங்கள் செய் நன்றென்று மலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லும், நினைவுவேறுகாண் சுவர்க்ககாமிகளந்த நிர்ணயந்தெரியாரே.

இ-ள். நாள்தோறும் மண்ணைப்புசிக்கின்ற குழந்தையின் வியாதிக்கு இரக்கமுற்று, கனமான ஔஷதங்களை மறைத்து வைத்து, தித்திப்புள்ள வஸ்துக்களை எதிரே காண்பித்து, அக்குழந்தையைக் கூப்பிடுகின்ற கிருபையுள்ள தாயைப்போல, இல்லறதருமங்களைச்செய், யாகங்களைச்செய், அஃது நன்மையென்று விகசிதமான வேதவாக்கியம் சொல்லுகின்ற கருத்துவேறாகும்; சுவர்க்க விருப்பமுள்ளவர்கள் அக்கருத்தின் நிண்ணயத்தை அறியார்கள்,

ப-ம். 'மண்ணுகர் பிள்ளை' என்பதனால், விடயத்தை நுகரும் அறிவிலி என்பதும், 'நோய்' என்பதனால் பிறவித் துன்பம் என்பதும், 'இரங்கி' என்பதனால் அருளுற்று என்பதும், 'தீம்பண்டங் காட்டி' என்பதனால் சுவர்க்காதி பதங்களைக் காட்டும் என்பதும், 'மருந்துகளொளித்துவைத்து' என்றதனால் ஞானமுதத்தை யொளித்துவைத்து எனவும், 'அழைக்கின்றதாய்' என்றதனால் அவ்வமுதத்தைக்கொடுக்க வேதம் விளிக்கும் என்பதுங் கொள்ளக் கிடந்தன.

இ-ம். வேதம் இம்மை இன்பத்தை நீக்குவான் மறுமை இன்பத்தைக்கூறி அஃது நீங்கியபின் இதையும் நீக்கிப்பரமசுகமாக்கும் பொருட்டு அங்ஙனங்கூறின தென்பதாம். 73

அ-கை. வேதம் போகபாக்கியங்களை அனுபவிக்க விதியாது என்பதற்கு உவமைகூறல்.

போகமீதுயிர்கண்டதை யுண்பதும்புணர்வது மியல்பேகாண், ஆகமங்களுஞ்சுபாவத்தை விதிக்குமோவித்தனை

தெரியாதோ, காகமேகறுத்திடுநெருப்பேசுடு கசந்திடுவேம்பேநீ, வேகவாயுநீவயனைசயெனவொருவரும் விதித்திடல் வேண்டாவே.

இ-ள். போகத்தைப் புசிக்கின்ற சீவர்களுக்கு நேர்ந்தபதார்த்தங்களை அருந்தலும், நேரிட்ட பெண்களைப்பொருந்தவும் சுபாவமேயாம்; வேதங்களும்சுபாவத்தைநியமிக்குமோ? அவ்வளவுதெரியாதா? காக்கையே! நீ கறுத்திடுவாய், அக்கினியே! நீ சுடுவாய், வேம்பே! நீகசந்திடு, அதிவேகமுள்ள காற்றே! நீசலிப்பாய், என்று ஒருவரும் நியமிக்கவேண்டுவதில்லையே. எ-று.

ப-ம். அறிவின்மையால் 'உயிர்கட் கியல்பான அருந்தல் பொருந்தலென்னும் வாசனையை வேதம் விலக்குமேயன்றி விதிக்குமோ என்பர் "போகமா ருயிர்கண்டதை யுண்பதும் புணர்வது மியல்பே காண், ஆகமங்களுஞ் சுபாவத்தை விதிக்குமோ" எனக்கூறினர்.

இ-ம். வேதம் போகபாக்கியமே பயனான கன்மத்தை விலக்கினதே யன்றி விதித்ததன்று என்பதாம். 74

அ-கை. கன்மகாண்ட வாக்கியம் பூருவபக்ஷம் என்பதற்கு உத்திகூறல்.

கள்ளுமூனுநீ விரும்பினன்மகங்கள்செய் காமத்தின்மனதானல், கொள்ளும்பெண்ணொடுகலவிசெய்யெனிலிவன்குறையெலாங்கொடாநின்றே, தள்ளும்வேதத்தின்சம்மதஞ் சகலமுந்தவிர்வதே கருத்தாகும், விள்ளுமிவ்விதியென்னெனிற் பூருவநியமமாம்விதியன்றே.

இ-ள். மதுவையும் மாமிசத்தையும் நீ யுண்ண இச்சித்தால் யாகங்களைச்செய்து புசிப்பாய்; காமவேட்கை யுண்டானல் விவாகஞ்செய்து மனைவியொடு புணர்ச்சிசெய்வாய் என்றால், இக்காமிமற்றவைகளனைத்தையுந் தீண்டாது நீக்குவதே வேதத்தினுடைய

சம்மதம்; அப்படி அனைத்தும் நீங்குவதே அதன் அபிப்பிராயமுமாகும். சொல்லாநின்ற இக்கன்மகாண்டவிதி என்னவென்றால் பூருவபக்ஷமாக நியமித்த விதியாம். எ - று. 75

அ - கை. இவ்விதி பூருவபக்ஷம் என்பதை வற்புறுத்தல்.

மதுவிறைச்சிகளுண்ணென்றசுருதியின் மணந்துபாரெ
னல்பாராய், மிதுனவிச்சையும்புத்திரோற் பத்திபால்விரும்
பென்றவிதிபாராய், இதையும்விட்டொழியதிநயிட்டிக வன்
னிக்கிகழ்ச்சியற்றதும்பாராய், அதையறிந்துகன்மங்களாசை
களொழிந்தானந்தமடைவாயே.

இ - ள். மதுமாமிசங்களைப் புசியென்ற வேதமானது பின்பு ஆக்கிராணஞ் செய்தாற்போதும் என்பதைப்பார்; மனைவியோடு புணர்ச்சியின்பமும் மகப்பேறுண்டாம்பொருட்டு இச்சிப்பாயென்ற விதியைப்பார்; இவ்விதியையும் விட்டொழிந்து சந்நியாசிக்கும் நைஷ்டிகப் பிரமசாரிக்கும் நிந்தையில்லாததும் பார்; அக்கருத்தை உணர்ந்து கன்மங்களின்மேல் வைத்த இச்சைகள்நீங்கி ஞானத்தினாற் பிரமாநந்தத்தை அடைவாய். எ - று.

ப - ம். இல்லறதருமஞ் செய்யாமையால் துறவிக்கும் பிரமசாரிக்கும் இழிவின்மை பாரென்பார், "அதிநயிட்டிக வன்னிக் கிகழ்ச்சியற்றதும் பாராய்" எனக் கூறினார்.

"மிதுனவிச்சையும் புத்திரோற்பத்தியால் விரும்பென்ற விதிபாராய்" என்றமையால், நேரிட்ட ஸ்திரிகளைப் புணரில் இம்மையிற் பாவமும் பழியும், மறுமைக்கண் நரக துக்கமுமுண்டாகுமாதலால், ஒருத்தியை மணஞ்செய்து அவளைப் புணர்தி என்ற வேதம், பின்னை விதியாத தினத்திற்கூடில் துர்ப்புத்திரனுண்டாய் அவனால் இம்மையிற் பாவமும் பழியும் மறுமையில் நரகதுக்கமும் வரு

மாதலால் சத்புத்திரனுண்டாய் உனக்கும் உன் குலத்துக்கும் இம்மையிற் புகழும்! மறுமையிற் சுவர்க்கமுமுண்டாதற் பொருட்டு விதித்ததினத்தில் அவளைப்புணர்தி என்று சொல்லும் விதியையும் நீபார்ப்பாய் என்பதாயிற்று.

இல்வாழ்வான் மனைவியோடு கூடுதற்கு விதித்த தினமாவன:— மாதர்கட்கு இருதுகாலம் வழக்கமாகப் பதினாறு நாட்களென்பர் அவற்றுள், மாதவிடாயானது முதல் நான்குதினம்பெரியோர்களால் நிந்திக்கப்படுகின்றது; ஆதலால் அந்நான்கு தினமும், ஏகாதசி, திரயோதசிகளும் நீக்கி ஏனைப் பத்துதினத்திற்கூடுவது முறைமை: மாதவிடாயான நாள்தொடங்கி ஆறு, எட்டு, பத்து, பன்னிரண்டு, பதினான்கு, பதினாறாந் தினங்களிரவிற் சேர்ந்தால் பிள்ளைகளும், ஐந்துமுதல் ஒற்றைப்பட்ட நாட்களிற் சேர்ந்தால் பெண்களும்பிறக்கும்; ஆதலால் புத்திர விருப்பமுள்ளவன் இரட்டைத்தினத்திற் சேரவேண்டியது; எவன் நீக்கவேண்டிய முதல் நான்குதினத்தையும், ஏகாதசி, திரயோதசி, அமாவாசை, பௌரணைகளையும் நீக்கி மற்றைத்தினத்தி னிரவிற் றன்மனைவியோடு சேருகின்றானோ அவன் கிரகஸ்தனாக விருப்பினும், பிரமசாரி யென்றே சொல்லப்படுகின்றானென்று தர்ம சாஸ்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அவையே மனைவியோடு புணர்தற்கு விதித்ததினமாமெனக.

இ - ம். வேதம கன்மகாண்டத்தில் கூறும் வருணாச்சிரம கன்மங்கள் அதனாலுண்டாகும் போகவின்பங்கள் அனைத்தும் பின்பு துன்பங்களாக வருத்துதலைக் கண்டு அவற்றைவிடுத்துப் பரம சுகத்தைத் தேடவேண்டும் என்பது அதனபிப்பிராயம்; ஆதலால், அவற்றை ஒழித்துச் சுகத்தைத் தேடல்வேண்டும் என்பதாம். அதாவது பரமாத்மாவை ஞானத்தாலன்றிக் கர்மத்தால் அடையப்பாற்றன்று எனக் கூறினதாம். 76

அ - கூக. முற்கூறிய வண்ணம் ஞானம் அஞ்ஞானத்துக்குச் சத்துருவாயின், அஃது இஃதோடுஞ் சேர்ந்து ஒரு தொழிலைச் செய்யலாமோ? என வினாதல்.

உலகமானவஞ்ஞானமுங்கருமமு முறவென்றவழிக்கும்
பலவுமானவஞ்ஞானமுஞானமும் பகையென்பதுளதானால்
நிலவின்மேலமறுப்போலவஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோடேட்
குலவிநின்றிந்தச்சிருட்டிகள் செய்யவுங்கூடுமோகுருமூர்த்தி.

இ - ள். ஆசிரியரே! சகத்துருவமான அறியாமையும் சற்கருமங்களும் நட்பென்றமார்க்கம் ஒக்கும்; நாநாவிதமான அஞ்ஞானமும் ஏகமான ஞானமும் சத்துரு என்பது உள்ளதானால் சந்திரனிடத்தில் களங்கம் இருப்பதுபோல அஞ்ஞானமானது களங்கமற்ற ஞானத்தோடும் சேர்ந்திருந்து, இச்சிருட்டியாதிகளைச் செய்யவுங் கூடுமோ. எ - று.

இ - ம். தமப்பிரகாசங்கள் தம்மில் விரோதிகளாகலின் இரண்டுங் கூடிநிற்றல் கூடாதென்பது சிடன் கருத்து. 77

அ - வை. மேல்வினாவிற்கு உத்தரங் கூறல்.

சொரூபஞானமும் விருத்திஞானமுமென்று சோதிஞா
னமுமிரண்டாம், சொரூபஞானமேவிருத்தியின் ஞானமாய்த்
தோன்றும்வேறிலைமைந்தா, சொரூபஞானமஞ்ஞானசத்து
ருவென்று சுழுத்தியிற்கண்டாமே, சொரூபஞானத்தின்மரு
வுமஞ்ஞானத்தைச் சுடும்விருத்தியின்ஞானம்.

இ - ள். மாணாக்கனே! சயம்பிரகாசமான சைதன்னியமே; சொரூபஞானம் எனவும், விருத்திஞானம் எனவும் இருவகையாம் சொரூபஞானமே விருத்தி ஞானமாய்த் தோன்றுமே அன்றி மற்றொன்றில்லையாம்; ஸ்வரூப ஞானமானது அஞ்ஞானத்துக்குப்பகையென்று, சுழுத்தியவஸ்தையில் பார்க்கின்றாயே; ஸ்வரூப ஞானத்தில் கூடியிருந்த அறியாமையைச் சமாதியிலுதித்த விருத்திஞானமானது எரிக்கும். எ - று.

ப - ம். சுத்தசைதன்னியம் என்பார் "சோதிஞானம்" எனவும், பரஞானம் என்பார் "சொரூபஞானம்" எனவும், விசாரஞானம் என்பார் "விருத்திஞானம்" எனவும் சுழுத்தியில் அறிவின்மையின் வசமாகாமல் தானறிவாக இருந்ததை எதிரிட்டுக்காண்கின்றது என்பார், "சொரூபஞான மஞ்ஞான சத்துருவென்று சுழுத்தியிற் கண்டாயே" எனவும், சமாதியில் உதயமான இவ்வறிவினால் அஞ்ஞானம் நசிக்கும் என்பார், "சொரூபஞானத்தின் மருவு மஞ்ஞானத்தைச் சுடும் விருத்தியின் ஞானம்" எனவுங் கூறினர்.

இ - ம். ஆத்ம சங்கற்பமான அறிவிற்கு உண்டான அறியாமை அவ்வறிவில் உதயமான அநுபூதியினால் கெடும் என்பதும்.78

அ - கை. காரணத்தால் கெடாத அஞ்ஞானம் காரியத்தாலெங்ஙனங் கெடும்? என்ற வினவிற்கு உத்தரம்.

துருத்தியாமையைச் சுழுத்தியிற்சுடாதது சொரூப ஞானந்தானே, விருத்திஞானமாய்ச் சுட்டதெப்படியெனில் வெய்யிலாதலகெங்கும், பரித்தசூரியன் சூரியகாந்தத்திற் பற்றியக்கினியாகி, எரித்தவாறுபோற் சமாதியில்விருத்தியாலெறிக்குமென்றறிவாயே.

இ - ள். துருத்தியைப்போல உச்சுவாச நிச்சுவாசங்களையுடைய சடமாகிய அஞ்ஞானத்தைச் சுழுத்தியின்கண்ணே கெடுக்காதது சொரூபஞானந்தானே; அதுவே விருத்திஞான ரூபமாய்எரித்தது எங்ஙனம்? எனின், சகத்தில் எவ்விடத்தும் வியாபித்த தனதுஉஷ்ணகிரணத்தினால் எரிக்காமல் சூரியனானவன் சூரியகாந்தக் கல்லிற் பற்றி அக்கினிரூபமாய்ச் சகலவஸ்துக்களையுமெரித்ததன்மையைப் போல, நிட்டையின்கண் உதிக்கும் பூரணவிருத்தி ஞானத்தினால்திரிசிய ரூபமான அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கும் என்றுஉணர்வாய். எ-று.

இ - ம். காரணமான கிரணத்தாற் கெடாத பொருள்கள் காரியமான அக்கினியால் கெடுவதுபோல, சொரூபஞானத்தால் கெடா

த அஞ்ஞானம் அதிலுதயமான பூரணவிருத்தி ஞானத்தால் கெடும் என்பதாம். 79

அ - கை. விருத்திஞானம் அந்தக்கரணகாரியம் ஆதலின் அதைக் கருமம் எனப்படாதோ? என வினுதல்.

அருளுமையனே திரிவிதகரணத்தா லாகியதொழிலெல் லாம், கருமமல்லவோ விருத்திஞானமுமந்தக் கரணகாரிய மன்றோ, உரியகன்மமஞ் ஞானத்தைக்கெடுக்குமென் றோதி னலாகாதோ, பெரியஞானமென் றதற்கொருபேரிட்ட பெரு மையையுரையீரே.

இ - ள். அடியேன் சங்கைக்கெல்லாம் தக்கவிடை அனுக்கிர கஞ்செய்யாநின்ற எனது குருவே! மனம்வாக்குக்காயம்என்கின்ற, முக்கரணங்களால் உண்டான கிரியைகள் அனைத்தும் கன்மம் அல் லவா? அகம் பிரமமென்னும் விருத்தி ஞானமும் அந்தக்கரணத் தின் பரிணாமமாதலின் அதன் காரியமல்லவா? இங்ஙனங் காரிய மாக்கற்குறிய விருத்தி ஞானமென்னும் மானச கன்மமானது அஞ் ஞானத்தை நசிப்பிக்கும் என்று உரைக்கின் ஆகாதா? மஹத்தான ஞானமென்று அக்கன்மத்திற்கு ஒரு நாமந்தரித்த மகிமையைச் சொல்வீர். எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 80

அ - கை. மேல்வினுவிற்கு உத்தரம்.

விருத்திஞானமந் தக்கரணத்தொடு விருத்தியாகிலு மைந்தா, ஒருத்திமக்களே தங்களிற்பகைக்கின்ற துலகெங் கும்கண்டோமே, கருத்தனுகிய புருடதந்திரங்களாங் கரு மங்களவைபோல, வருத்தஞானமோ புருடதந்திரமன்று வத்துதந்திரமாமே.

இ - ள். மாணாக்கனே! நான் பிரமமாகின்றேன் என்னும், விருத்தி ஞானமானது மனத்தினுடைய விருத்தியானாலும், ஒருதாயின் புத்திரர்கள் தங்களுக்குள்ளே பகைக்கின்றதை சகம் எங்கும் பார்த்திருக்கின்றோம்; கன்மங்களானவை அகம் பாவமுள்ள புருடதந்திரங்களேயாம்; விசாரப் பிரயத்தனத்தா லுளதாகாநிற்கும் விவேக ஞானமானது அவற்றைப்போலப் புருடதந்திரம் அன்றாம், வஸ்துவினது தந்திரமாம். எ - று.

இ - ம். விருத்திஞானமுங் கன்மமும் அந்தக்கரண காரியம் ஆயினும், புருடதந்திரத்தால் மனதிலுதிக்கும் கன்மத்தை வஸ்து தந்திரத்தால மனதிலுதிக்கும், பூரணவிருத்தி ஞானங்கெடுக்கு மாதலின், அவ்விருத்திஞானங் கன்மம் ஆகாது என்பதாம். 81

அ - கை. போன சன்மங்களென்ற செய்யுள் முதல் இதுகாறும் கன்மமானது ஞானம் உதிப்பதற்கு எது அன்றென, அதை விசாரஞானத்தால் நீக்கி, மேல் அவ்விசார ஞானத்தையும் நீக்குவான் தொடங்கி, அதை யோகஞானமும் விவேகஞானமும் என, இருதிறனாகக் கூறுகின்றார்.

வைதிகன்மங்கள் செய்யவுந் தவிரவு மற்றொன்றாக்கவுங்
கூடும், விருத்தஞானமப் படியன்று தியானமும் விவேகஞான
மும்வேறே, செகத்திலொன்றையொன் றாவிவன்பாவிக்குந்
தியானகற்பிதயோகம், முகத்தமாக்கண்ட ஞானமேவாத்த
வ மோகமாய்மயங்காதே.

இ - ள். புருடர்களால் யகுக்கப்பட்ட கன்மங்களானவை விதித்தபடி செய்தற்கும் ஒழிதற்கும் மற்றொருவிதமாக விரும்பியபடி செய்தற்கும் ஆம்: பூரணஞானமானது அத்தன்மையை யுடையதன்று; தியானமும் விவேகஞானமும் வேறாகும்: உலகத்தின்கண் ஒருவஸ்துவை யற்றொருவஸ்துவாக இப்புருடன் பாவிக்கின்ற

கற்பனையோகமானது தியானமாம்: பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசித்த ஞானமே உண்மையான விவேகஞானமாம்; இவற்றிலறியாமை யுடையவனாய் மயங்காதே. எ - று.

இ - ம். யோகஞானம் கற்பிதமான பரோக்ஷமும் விவேகஞானம் உண்மையான அபரோக்ஷமும் ஆம், என்பதாம். 82

இதுவுமது.

கண்டறிந்ததுஞானங் கேட்டதுதனைக்கருதுபாவனை யோகம், கண்டபேர்சொலக்கேட்டது மறந்துபோங்கண்ட துமறவாதே, கண்டவத்துமெய்தியானவத்துக்கள்பொய்கரு வியஞ்ஞானத்தைக், கண்டவக்கணங்கொல்வது ஞானமேகரு மமென்றறிவாயே.

இ - ள். அனுபவமாகப் பார்த்துணர்ந்தது ஞானமாம்: கேட்டதைத் தியானிக்கின்ற பாவனையானதுயோகமாம்; பார்த்தவர்கள் சொல்லக்கேட்ட பொருள்மறந்துபோம்: பார்த்தது மறக்காது; பார்த்தபொருளானது உண்மையாம்: பாவிக்கின்ற பொருள்களானவை மித்தையாம்: கோபித்து அறியாமையைப் பார்த்த அந்தக்ஷணத்தில் கெடுப்பது ஞானமேயன்றிக் கன்மம் அன்று: இதனை யுணர்வாயாக. எ - று.

இ - ம். தியானயோகம் கேட்டவண்ணம் பாவித்தலும், விவேகஞானம் பாவித்தவண்ணம் கண்டாலும் ஆதலால், இஃதே உண்மை என்பதாம். 83

அ. - கை. தியானயோகம் கற்பிதம் எனின், அதில்உதிக்கும் முத்தியும் கற்பிதம் அன்றோ? என்னும் வினாவிற்கு உத்தரம்.

சருவமுத்தியைத் தருகின்றதியானமுஞ் சத்தியமன்றென்றால், சருவமுத்தியுஞ் சத்தியமன்றென்று சங்கியாதே நீகேள், உருவங்கெட்டவன் றியானிக்கும்பொழுதி லவ்வுரு

வம் வாத்தவமன்றே, உருவமாகுமப்பொழுது கண்ணுற்கண்டவுருவம்வாத்தவுமாமே.

இ - ள். சர்வம் பிரமமயம் என்னும் வீட்டைக் கொடுக்கின்ற தியானத்தையும் உண்மை அன்றென்று சொன்னல், அத்தியானத்தில் வரும் பூரணனுபவமும் உண்மை அன்றென்று நீ சங்கியாதே; அதற்குச் சமாதானம் சொல்வோம் கேட்பாயாக; பிரமஸ்வரூபத்தைக் கேள்வியுற்றவன் சிந்திக்கும்பொழுது அப்பாவனு ரூபமாகிய ஸ்வரூபம் உண்மை அன்று; அப்பாவனையானது அந்த ஸ்வரூபமாகும்போது ஞானதிருஷ்டியினுற் பார்த்த ஸ்வரூபமானது; உண்மையாம். எ - று.

இ - ம். பாவனை கற்பிதமும் அதில் நின்று அதைக் கரைத்தெழாநின்ற பாவிப்பவன் உண்மையும் ஆதலால், அப்பாவனை மித்தையே, அதனுல் உதயமாகு முத்தி சத்தியமே ஆம் என்பதாம்.

அ - கை. பொய்க்கு மெய்மை உதிப்பிக்குஞ் சத்தி எது? என்ற வினவிற்கு உத்தரம்.

சடமதாகிய தியானமெய்யாகிய சர்வமுத்தியைநல்கும், திடமானதெப் படிமெயனிலவரவர் தியானமேபிறப்பாகும், உடலமாசையாற் றியாணிக்கிறறிபானித்த வுடல்களாகுவர் மைந்தா, தொடர்பவங்கெடச் சொரூபமேதியாணிக்கிற் சொரூபமாகுவர் மெய்யே.

இ - ள். மாணுக்கனே! பொய்யாகிய தியானமானது சத்தியமாகிய பரிபூரணமான கைவல்யத்தைக் கொடுக்கின்ற திடத்தையுடையதாயிருப்பது எங்ஙனம்? என்று கேட்கில், அவரவர் மரணகாலத்திலே சிந்திக்கிற ரூபமாகவே மறுசநநமுண்டாகும்; ஆகையால், தேக இச்சையினுற் சிந்திக்கச் சிந்தித்த வடிவமாவார்கள்; தொன்று தொட்டுவருகின்ற சநநம் மீண்டுண்டாகாமல் கெடுபொருட்டு ஆத்மஸ்வரூபத்தைச் சிந்திக்க அச்சொரூபமே ஆவார்கள்; இஃது உண்மையாம். எ - று.

ப-ம். தியானம் சிற்சட வுருவமாகும் என்பார் "தியானித்த உடல்களாகுவர்" எனவும், "சொரூபமாகுவர்" எனவுங் கூறினார்.

இ-ம். தியானத்திற்குக் காரண உருவம் சத்தும் காரிய உருவம் அசத்தும் ஆதலின், அதற்கு அந்தச் சத்தை அறிவிக்கும் வல்லமை உண்டாயிற்று என்பதாம். 85

அ-கை. தியானத்திற்கு இச்சத்தி யிருக்க விசாரஞானம் யாதுக்கு? என்ற வினாவிற்கு உத்தரம்.

பிரமரூபத்தைத் தியானித்தபேர்களும் பிரமமாகுவரென்றால், நரசரீரமாங் குரவனேவிசாரமேன் ஞானமேனென்றோதே, பரமபாவனைபரோக்ஷமாம் பின்பந்தப்பரோக்ஷமேயபரோக்ஷம், திரவிசாரமா ஞானமேமுத்தியாந் தீர்வையீதறிவாயே.

இ-ள். மானிடவடிவமாக வெழுந்தருளிய குருவே! பிரமஸ்வரூபத்தைச் சிந்தித்தவர்களும் அப்பிரமமே ஆவார்களென்று சொன்னால் விசாரம் யாதினுக்கு? ஞானம் யாதினுக்கு? என்று கேளாதே பிர்மத்தியானமானது முன்னே தியானிக்கும்போது பரோக்ஷஞானமாம், அத்தியானம் பரிபாகமானபின்பு அந்தப் பரோக்ஷஞானமே உபாசனா வீக்ஷணியத்தால் அபரோக்ஷஞானமாம்; திடமான விசாரத்தினால் உதிப்பதான அந்த அபரோக்ஷஞானமே மோக்ஷமாம், ஆதலால் இதுவே முடிவென்றறிவாயாக. எ-று.

இ-ம். தியானத்தின் காரியம் யோகமும், காரணம் விசாரஞானமும் ஆதலால், அவ்விசாரஞானமே வீடடைதற்கு வேண்டும் என்பதாம். 86

அ-கை. முன்பு தியானயோகத்தை நீக்கி மேல் விசாரஞானத்தை நீக்குவான் விருத்திஞானம் இருக்கின் சுவானுபவம் எங்ஙனங் கூடும்? என்ற வினாவிற்கு உத்தரம்.

விட்டாம்பரி பூரணசொரூபத்தில் விருத்திஞானமுங்
கூடிச், சேட்டமாகினாலகண்டாமனுபவ சித்தியெப்படியெ
ன்றால், சாடிநீர்மண்ணைப்பிரித்த தேற்றாம்பொடிதானு மண்
ணொடுமாயும், ஊடிஞானமு மறிவிலாமையைக்கெடுத் தொக்
கவேகெடுந்தானே.

இ - ள். முத்திரூபமாகிய பரிபூரணமான பிரமஸ்வரூபத்தில் அந்தக் காரணத்தின் விருத்திரூபமான தத்துவஞானமுஞ்சேர்ந்து விசேடமானால், அகண்டாகார அனுபவம் சித்திப்பது எங்ஙனம்? என்னின், சாடியிலிருக்கும் சலத்தின்கண் உள்ள சேற்றை வேறு செய்த தேற்றாங்கொட்டைத்தூளும் அச்சேற்றோடுங் கெடும்: அதுபோல, விருத்திஞானமும் பகைத்து அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்துத் தானுங் கூடவே நசிக்கும். எ - று.

இ - ம். விசாரஞானம், அறிவுதயமாம்பொருட்டு அறிவின்மையைக் கெடுத்து, அதனோடுங் கெடுவதே அன்றிச் சேடிக்கமாட்டாது, என்பதாம். 87

அ - கை. கைதவங்கள் என்ற செய்யுள்முதல் இதுகாறும் உகபற்சிருட்டியால் உண்டான சஞ்சிதம் பரஞானத்தால்கெடும் எனவும், அதனால் உண்டான மனோகாரியமான கன்மத்தை அதன் காரணமான விசாரஞானங் கெடுத்து, அஃதும் இதனோடுங் கெடும், எனவுங்கூறி, இச்செய்யுளில்அவ்வனுபவமுள்ளசீவன்முத்தர் இலக்கணங் கூறல்.

இந்தநிச்சய முத்தருளனுபவ மிருப்பதெப்படி யென்
றால், சிந்தைபற்றறு முண்டலவிசாரனுஞ் சிசுவும்போற் சுக
மாவர், பந்தமுத்திகண் மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொ
லினையாவர், அந்தரத்தைபுண் டுமிழ்ந்ததோர் கொசுகெ
னுமவர்களை நகையாரோ.

இ-ள். இந்த நிச்சயரூபமான அகண்டாநுபவமானது சீவன்முத்தருக்குள்ளே அனுபவமாக இருக்கின்றது எவ்வண்ணம்? என்றால், பகைவர் உளரென்னுஞ் சிந்தையின்றிப் பூவுலகமுழுதும் ஆளுகின்ற சக்கிரவர்த்தியையும் நன்கு தீதென்றறியாத குழந்தைகளையும்போல, அவர்கள் சுகஸ்வரூபராயிருப்பார்? பந்தமுத்தி ரூபமான பாவனைவிகற்பங்கள் ஒழிந்துபோம்; அவை உளவாம் என்று அநேகருரைக்கில், சிரிப்பார் ஒரு மசகமானது ஆகாயத்தை விழுங்கிக் கக்கிற்றென்னுமவர்களை யார்தான் நகையார்கள்? எ-று.

பு-ம். சுவானுபூதி எப்போதும் ஒரு தன்மையாக விளங்குகின்ற தனக்கு, அறியாமையால் பந்தமும் அதன் நிவர்த்தியான வீடும் இப்போது உண்டானது இன்று என்பார், "பந்த முத்திகண் மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொல்லினகையாவர்" எனக்கூறினர்

இ-ம். அறிவறியாமை இன்றி முன்னுள்ள சத்த மாத்திரமாக விளங்கிச் சுகித்திருப்பவனே சீவன்முத்தன் என்பதாம்.

அ-கை. மத்தியில் அவாந்தரமாகத் தோன்றும் கற்பனையில்மயங்காமைக்கு ஓர் கதைகூறல்.

பலடிமைந்தனுந் தானுவிற்புருடனும் வான்மலர்முடிசூடி
இலகுந்தர்ப்ப நகரிலேசுத்திகை யிரசதம்விலைபேசிக்
கலகமாயினா ரிடையினிற்கயிற்றராக்கடித்திருவருமாண்டார்
அலகையாயினரெனுமிவ் வகாரத்தையறிந்தவன்மயங்கானே

இ-ள். மலடி புத்திரனும், குற்றியிற்றோன்றிய புருடனும், ஆகாயதாமரைப் பூவைச் சிரசில்தரித்து, விளங்காநின்ற கந்தர்வ நகரத்திலே கிளிஞ்சில் வெள்ளியை விலைபேசி பிணக்கடைந்தார்கள்; நடுவில் ரச்சு சர்ப்பந்தீண்டி முன் சொன்ன இரண்டுபேர்களும் இறந்துபேயாயினார்கள் என்கிற கதையின்து நியாயத்தைத்தெரிந்தவன் மயங்கமாட்டான். எ-று.

இ - ம். கற்பனையின் மூலந்தெரிந்தவன் அதனிடத்தில் மயங்கான் என்பதாம். 89

அ - கை. இதுகாறும் காரியோபாதியான அவித்தையினால் உண்டான மயக்கத்தை நீக்கி, மேற்காரணோபாதியானமாயையினால் உண்டாகும் மயக்கத்தைக் களைதற்பொருட்டு, அஃதும் மித்தையாதலின், அதனால் வரும் பலப்பிராப்திகளும் மித்தை என்று அகற்றி, நீ சுவானுபூதியாக விளங்குவாய் எனக்கூறல்.

மாயையென்பதுபொய்யெனிலதுபெற்ற வகையெலாம்
பொய்யாமே, தாயையன்றிமக்களுக்கொரு பிறவியுஞ்சாதி
யும்வேறுண்டோ, சேயசொர்க்கமுநரகமுநன்மையுந் தீமை
யும்பாராமல், தூயசத்துச்சித்தானந்த பூரணசொரூபமாயி
ருப்பாயே.

இ - ள். மாயையென்று சொல்லப்படுவது மித்தை யென்றால் அதனால் உண்டான பொருளனைத்தும் மித்தையேயாம்; எங்ஙனமெனின், தாயின் பிறப்புஞ் சாதியுமன்றி அவள் புத்திரருக்குவேறு ஒருபிறப்பும் குலமும் உண்டோ இல்லை ஆதலால், செவ்விதான சுவர்க்காதி பதங்களும், ரௌரவாதி நரகங்களும் நன்கென்பவையும் தீங்கென்பவையும் இவையெனப் பாராமலே பரிசுத்தமான சச்சிதாநந்தமாகிய பரிபூரண ஸ்வரூபமாக இருப்பாய். எ - று.

இ - ம். மாயை மித்தையாதலின் அதன்காரியங்கள் அனைத்து மித்தையேயாம் என்பதாம். 90

அ - கை. மாயாகாரியம் மித்தை ஆயின் பிரமன் முதலிய அனைத்தும் மித்தையாமே? அங்ஙனங் கூறின் குற்றம் வாராவோ? எனவினுதல்.

பங்கயாசனன் முதற்பலதேவரும் பாருளபெரியோரும்
கங்கையாதியாந்தீர்த்தமுந்தேசமுங் காலமுமறைநாலும்

அங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களுமசத்தியமெனச்சொன்னு
எங்களையகரேயதனுற்குற்றங்க ளில்லையோமொழியீரே. [ல்

இ - ள். எமதாண்டவரே? பிரமன் முதலிய சமஸ்த தேவர்களும் பூமியின்கண்ணுள்ள மகான்களும், பகீரதி முதலிய தீர்த்தங்களும், புண்ணிய தேசங்களும், திரிகாலங்களும் வேதங்கள் நான்கும், சாத்திரங்களாறும், பிரணவாதி மகாமந்திரங்களும், தவங்களும் மித்தை என்றுரைக்கில், எங்ஙனஞ் சொல்லுவதனுல் பிழைக ளில்லையோ? சொல்வீர். எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 91

அ - கை. மேல்வினுவிற்கு உத்தரம்.

சொப்பனந்தனிற்கண்டதைப்பொய்யென்று சொல்வது
பிழையானல், அற்பமாயையிற்றோன்றியசகங்களை யசத்தெனல்பிழையாமோ,சொப்பனந்தனிற்கண்டதைப் பொய்யென்றுசொல்லலாமெனின்மைந்தா, அற்பமாயையிற்றோன்றிய சகமெலாமசத்தியமெனலாமே.

இ - ள். புத்திரா! கனவில் கண்டதை மித்தையென்று சொல்வது குற்றம் ஆயின், அற்பமாகிய மாயையினிடத்திற் றோன்றிய உலகங்களனைத்தும் மித்தையென்றால் குற்றமாம்; கனவில் கண்டதைமித்தையென்று சொல்லலாமெனில், சிறுமையாகிய மாயையினிடத்தில் உண்டான உலகமனைத்தையும் மித்தையென்றுரைக்கலாம். எ - று.

இ - ம். சொப்பனம்போல மாயா காரியமான சகசீவ பரங்கள் என்றும் மித்தையாதலின், அவைகளின் இயல்பைக் கூறுதலால் குற்றமில்லை என்பதாம். 92

அ - கை. சத்து அசத்தின் உண்மை இஃதெனக் கூறல்.

பொய்யைமெய்யென்றமூடர்புண்ணியரென்று புராணங்கூப்பிடுமானல், மெய்யைமெய்யென்றஞானிக்குக் குற்றங்

கள்விசித்தசாத்திரமுண்டோ, பொய்யதேதெனினுமரூபங்களாம்பூதமாகியமாயை, மெய்யதேதெனிற்சச்சிதானந்தமாய் வியாபிக்குமான்மாவே.

இ-ள். மித்தையைச் சத்தியமென்ற அறிவிலாரைத் தருமவான்களென்று அஷ்டாதச புராணங்களு முறையிடுமாயின், உண்மையை உண்மையென்ற ஞானவான்களுக்குக்குற்றங்களைநியமித்த நூல்களுமுளவோ? மித்தையாவது ஏது! எனில் நாமரூப வடிவங்களான பஞ்சபூத பௌதிகங்களாகிய மாயையேயாம்; தத்துவம் யாது? எனில், சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபமாக வியாபித் திருக்கும் ஆத்ம ஸ்வரூபமேயாம். எ-று.

இ-ம். ஆத்மா அனாத்மாவின் இலக்கணங் கூறினதாம். 93

அ-கை. மாயையின் தன்மை இஃதெனத் தோன்ற அறுவகையால் வினுதல்.

மாயையென்பதேதுடையராரெப்படிவந்ததுவருவானேன், மாயையென்பதுபிரமத்தின் வேறெனின்வத்துவிரண்டாமே, மாயையென்பதும்பிரமமுமொன்றெனின் வத்துவும் பொய்யாமே, மாயையென்றமேகங்களுக்கொருசண்டமாருத குருமூர்த்தி.

இ-ள். மாயை யென்கிற மேகங்களுக்கு ஒப்பற்றபெருங்காற்றாகிய தேசிகமூர்த்தியே! மாயை என்றுசொல்லுவதுயாது? அதனை உடையவர் யாவர்? எவ்விதம் உதயமாயிற்று? உண்டான காரணம் என்ன? மாயை என்று சொல்வது பிரமத்துக்கு வேறானது என்றுரைக்கின் வஸ்துவுந் துவிதமாமே? மாயையென்று சொல்லப் படுவதும் பிரமமென்று சொல்லப்படுவதும் ஏகமென்றால், மாயாவஸ்துவைப்போலப் பிரமவஸ்துவும் அசத்தியமாமே? இதனை அருளுவீராக. எ-று.

இ - ம். மாயையின் உருவத்தையும், அதை உடையவர்களை யும் அதனுற்பத்தியையும், அஃது உதித்தற்குக்காரணமும்; அஃது பிரமத்திற்குப் பின்னமாயின் வஸ்துத்துவிதமாமேனவும், அபின்ன மாயின் வஸ்துவும் மித்தையாமே எனவும், அதனுண்மையைத் தெரிய வினாவினதாம். 94

அ - கை. மேற்கூறிய அறுவகை வினாக்களில் முதல்நான்கு வினாவிற்கு உத்தரங் கூறல்.

அதனையின்னதென்றுரைத்திடப்படாமையா லவாச்சிய வடிவாகும், இதுதனக்குளதுடலியானுலகுமெய் யெனுமவருடையோர்கள், கதையிலாதபொய்வந்ததிப்படியென்றுகண்டபேரிலைமைந்தா, விதனமாயையேன் வந்ததென்றாற்புத்தி விசாரமற்றதனாலே.

இ - ள். மகனே! அம்மாயையை இத்தன்மையுள்ளதென்று சொல்லக்கூடாமையால் அவாச்சிய உருவமாம்; இஃது எனக்குள்ளது, இத்தேகம் நான், இச்சகம் சத்தியம் என்னும் அபிமானமுடையவர்களே அதனையுடையவர்கள்; காரணமில்லாதமித்தையான மாயை யுதித்தது இவ்விதமென்று பார்த்தவர்கள் இல்லை; துன்மயமான மாயையானது ஏன் தோற்றிற்று எனில், ஆத்மஞானவிசாரம் செய்யாததினால் வந்தது.

ப - ம். உருவம் அருவம் உருவாருவம் என மாயையைப் பகுத்துச் சொல்லக்கூடாதென்பார், "அவாச்சிய வடிவு" எனவும், தேகாதி பிரபஞ்சத்தை உண்மையென்று கொள்பவரே அம்மாயையை உடையவரென்பார் "உடலியானுலகு மெய்யெனுமவருடையோர்கள் எனவும், மித்தையாகத் தோன்றல் மாத்திரமே அன்றி உற்பத்தி இல்லை என்பார் பொய்வந்த திப்படியென்று கண்டபேரிலை" எனவும், அங்ஙனந்தோன்றுதல் யாதினால் என விசாரிக்கும் விசாரம் இன்மையே அதனுற்பத்திக்குக்காரணம் என்பார், "மாயையேன் வந்ததென்றாற் புத்திவிசார மற்றதனாலே" எனவுங்கூறினார்.

இ-ம். மாயையின் உருவத்தையும், அதனை உடையவர்களையும், அதனுற்பத்தியையும், அஃது உதித்தற்குக் காரணத்தையும் இவையெனக் கூறினதாம். 95

அ-கை. ஐந்தாம் வினாவிற்கு உத்தரம்.

அருவமாருமாயாவித்தைகள்விளை யாடுமுன்றெரியாவே
உருவமாம்பலகந்தர்ப்பசேனையா முதித்தபின்வெளியாகும்
பிரமசத்திகளனந்தமாமதைக் கண்டுபிடித்திடல்கூடாதே
பரவுபூதங்கள்கண்டனுமானத்தாற் பலருக்கும்வெளியாமே.

இ-ள். இந்திரசாலஞ் செய்பவன் அருவமாகிய கந்தர்வ நகர முதலானவைகளைக் காட்டி விளையாடுதற்கு முன்பு அவன் மாயா வித்தைகள் தோன்றுவாம்; வடிவங்களாகத் தோன்றுகின்ற அநந்த கந்தர்வசேனைகள் உண்டானபின்பு அவ்வித்தைகள் விளக்கமாகும்; (அதுபோல) பிரமத்தினது சத்திகளானவை அநேகமாம்; அம்மாயாசத்தியைக் கண்டுபிடித்தல் கூடாததாம்; விரியும் பஞ்சபூதங்களை பார்த்து அநுமானப் பிரமாணத்தால் யாவர்க்கும் அப்பிரம சத்திகளுண்டென்று விளங்கும். எ-று.

இ-ம். மித்தையான சகந்தோன்றுதலின், அங்ஙனந்தோற்றுவிக்கும் மித்தையான மாயாசத்தி ஒன்று உளது என உணரவேண்டும் என்பதாம். 96

இதுவுமது.

காரியங்களுஞ்சத்தியா தாரமுங்காணும்மற்றதுமாயம்
பாரினின்றமாயாவியுஞ் சேனையும்பார்ப்பவர்கண்காணும்
விரியந்நிகழ்வித்தையாயினசத்தி வெளிப்படாதது போலப்
பேரியற்பிரமத்துக்குமுலருக்கும் பிறிதுசத்திகளுண்டே.

இ-ள். அச்சத்தியினது ஆதாரமான பிரமமும் சிவேஸ்வர சகத்தாகிய காரியங்களுந் தோன்றும்; அம்மாயாசத்தியானது மாய

மாயிருக்கும்; பூமியின்கண் இருந்தமாயாவித்தை செய்பவனும், அவனாற் காட்டப்பட்ட சேனைகளும், காண்பவர் கண்ணிற்குத் தோன்றும்; கெம்பீரமாய் விளங்குகின்ற வித்தையாகிய சத்தியானது தோன்றாது; அதைப்போல, மகத்துவமுள்ள பிரமஸ்வரூபத்துக்கும் சகத்துக்கும் மத்தியில் சிலசத்திகள் உளவாம். எ - று.

இ - ம். பிரமத்திற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் மத்தியில் அவாந்தரமாகத் தோன்றுகின்ற மாயை தனியே ஓர் முதலாகிப் பிரமத்திற்கு வேறுபட்டிராது, அதனால் வஸ்து இரண்டாகமாட்டாது என்பதாம்.

97

அ - கை. ஆறும் வினாவிற்கு உத்தரம்.

சத்திசத்தனைத்தவிரவே றன்றுகாண்சத்தனுமாயாவி
வித்தைகாட்டியவிந்திரசாலம்போய் வித்துவானும்போலப்
புத்திமைந்தனேசத்திமானாகிய பூரணவான்மாவின் [வாயே.
வத்துநிர்ணயஞ்சொன்னதிட்டாந்தத்தின் வழிகண்டுதெளி

இ - ள். அறிவுள்ள மகனே! இந்திரசால சத்தியானது அதனைக்காட்டிய சாலக்காரனைவிட வேறன்றாம்; சத்தியையுடையானாகிய சாலக்காரன் காண்பித்த வித்தையாகிய இந்திரசாலம் நீங்கி வித்துவானும் வண்ணம்போல, சர்வசத்திமானாகிய பரிபூரண வாத்மாவின் ஸ்வரூப நிச்சயத்தைச் சொல்லிய திருஷ்டாந்தத்தினுடைய மார்க்கத்தைப் பார்த்துத் தெளிந்து கொள்வாய். எ - று.

இ - ம். சத்தனைத் தவிரச் சத்தி என்று ஒருவஸ்து வேறு இன்மையாலும், அச்சத்தி இல்லாத விடத்தும் சத்தன் இருக்கையாலும், அச்சத்தனுஞ் சத்தியும் எங்ஙனம் ஒன்றாம்? அங்ஙனம் ஒன்றாகாமையான் அச்சத்தியைப்போல அச்சத்தனும் சத்தாகான் என்பதாம்.

அ - கை. பிரதிபிம்பமான மாயாசத்தியை நீக்கி, பிம்பமான சிற்சத்தியை வெளிப்படுத்துவான், அசத்தான் மாயாசத்தி உள்ளது என்பது எங்ஙனம்? என்ற வினாவிற்கு உத்தரம்.

இல்லையாகியசத்தியையுண்டென்ப தெப்படியெனக்கேட்கில், புல்லையாதியாமசேதனப்பொருளெலாம் பூத்துக்காய்ப்பன்பாராய், நல்லையாமகனேயதிற்சிற்சத்தி நடந்திடாதிருந்தக்கால், தொல்லையாய்வருஞ்சராசர வுயிர்க்கெலாஞ்சுபாவங்கள்வேறாமே.

இ - ள். நற்குணங்களையுடைய புத்திரனே! மித்தையாகிய மாயாசத்தியை உளதென்பது எங்ஙனம்? என்று கேட்பாயாகில், புல் முதலியனவாகிய சடவஸ்துக்களனைத்தும் அததற்குரிய காலத்தில் புஷ்பித்துக் காய்ப்பனவற்றைப் பார்த்திடாய்; அவ்வப்பொருள்களிற் சிற்சத்தியானது செல்லாதிருக்குமாயின் தொன்றுதொட்டு வருகின்ற தாவரசங்கமமாகிய உயிர்களனைத்திற்குங் குணங்கள் மாறும். எ - று. 99

இதுவுமது.

கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகள் பலநிறங்கலந்தசித்திரம்பாராய், அருமையாஞ்சத்திநியமமில்லாவிடி லரசிலாநகர்போலாம், நெருப்புநீர்களாங்கசப்புமே மதுரமாநீசனுமறையோதும், பொருப்பமேகமாங்கடலெலா மண்களாம்புவனமிப்படிபோமே.

இ - ள். கருப்பையிலிருக்கும் முட்டையிலுள்ள பக்ஷிகள் அநந்தவர்ணமுடையதாகும் விசித்திரத்தைப்பார்; அருமையான சிற்சத்தியின் நியமம் இல்லாமற்போனால் அரசனில்லாதபட்டணத்தைப்போல எல்லாம் மாறுபடும்; (அஃதெங்ஙனமெனில்) அக்கினியானது சலமாகக்குளிரும்; கைப்பும் தித்திப்பாகும்; சண்டாளனும் வேதாத்தியயனஞ்செய்வான்; மலையும் மேகம்போற் சஞ்சரிக்கும்; சமுத்திரங்கள் அனைத்தும் மண்ணாகும்; இவ்வண்ணம் சகத்தானது தன் சுபாவம் மாறுபடும்.

இ - ம். சூரியகிரணமே பகிர்முகத்தில் மித்தையான சலமாகவும் அந்தர்முகத்தில் உண்மையான கானலாகவும் தோற்றுவன

போல, பிரமப்பிரகாசமே பகிர்முகத்தில் மித்தையான மாயாசத்தியாகவும், அந்தர்முகத்தில் உண்மையான சிற்சத்தியாகவும், தோன்றிய இச்சத்தியே, அனைத்திற்கும் உள்ளீடாயிருந்துநடாத்துதலின், அஃதின் தன்மையை அதன்மேல்வைத்துக் கூறினதே அன்றி அதற்கு இன்றென்பதாம். 100

அ - கை. இச்சத்திகள் நீங்கலும், சத்தனைத் துவிதம் இன்றித் தரிசித்தலும், முத்தியை அடைதலும் எங்ஙனம்? என்று,மூன்றுவகையாய் வினாதல்.

ஆர்க்குங்காணவுமறியவும் படாதென்றுமவாச்சியவடிவென்றும், சேர்க்குநாமரூபப்பயிர்வித்தென்றுஞ் செப்பிய சிற்சத்தி, பேர்க்குமாறெங்ஙன்பிரித்திடப் படாதெனின்பிரமபாவனையொன்றுப், பார்க்குமாறெங்ஙன முத்தியாகுவதெங்ஙன்பரமசற்குருமூர்த்தி.

இ - ள். மேலான தேசிகரே; யாவருக்கும் பார்க்கவும் உணரவும் கூடாது எனவும், இன்னதென வுணர்த்தக்கூடாத ரூபம் எனவும், கற்பனையாகச்சேர்க்கின்ற நாமரூபப் பிரபஞ்சமாகியபயிருக்கு விதைஎனவும் சொல்லிய சிற்சத்தியை நீக்குமாறு எப்படி? நீக்கக் கூடாது என்றால், ஸ்வரூபசமாதியில் அத்துவிதமாகத் தரிசிக்குமாறு எப்படி? வீடு உண்டாவது எப்படி? எ - று.

இ ௨ ம். வெளிப்படை. 101

அ - கை. முதல் இரண்டு வினாவிற்கு உத்தரங்கூறல்.

வாயுத்தம்பனஞ்சலத்தம் பனமணிமந்திரமருந்தாலே
தேயுத்தம்பனஞ்செய்திட லதிலதிற்சிறந்தசத்திகளெங்கே
நீயச்சச்சிதாநந்தமாய்வேறென்று நினைந்திடாதிருப்பாயேல்
மாயச்சத்திபோமிதன்றிமந்திர மறைகளிற்காணுமே.

இ - ள். மணிமந்திர ஔஷதங்களினால் வாயுஸ்தம்பனமும் ஜலஸ்தம்பனமும் அக்கினி ஸ்தம்பனமும்செய்தால் அவ்வவற்றில்சிறந்

திருக்குஞ் சலனம் நெகிழ்ச்சி உஷ்ணம் ஆகிய மூன்று சத்திகளும் எங்கேயிருக்கின்றன? நீ அந்தச் சச்சிதாநந்த வடிவமாகி மற்றொன்றையும் நினையாதிருப்பாய் ஆகில் மாயாசத்தி நீங்கும்; இதைத் தவிர உபாயம் வேதங்களிற் பார்த்திலம். எ - று.

இ - ம். குருவாக்கியபடி உண்மையான சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபமே தானாகச் சிந்திக்கின் அதன்மயமாதலும், இல்லாததான மாயா சத்தி யில்லாததாகவே நீங்குதலும் ஆம் என்பதாம். 102

அ - கை. மூன்றாம் வினாவிற்கு உத்தரங் கூறல்.

மேவுமண்ணிலவ் வியத்தமேவியத்தமால் விவகரித்திட வேண்டின், நாவினான் மண்ணைக்குடமென்ப ரக்குடநசிப்பது நாவாலே, பாவுநாமரூபங்களை மறந்துமண்பார்ப்பதே பரமார்த்தம், சீவபேதகற்பிதங்களை மறந்துநீசின்மயமாவாயே.

இ - ள். கடகசத்தி தங்கிய மண்ணில் அக்கடம் ரூபிகரிக்குமட்டும் மறைப்பட்டிருந்த அச்சத்தி, கடகமாகிய பின்னர்வெளிப்படும்: விவகரிக்கு நிமித்தம் நாவினால் அம்மண்ணைக் கடமென்று சொல்லுவார்கள்; அக்கடநாமம் போய் மண்ணாக நிற்பதும் நாவாலேயாம்; கற்பனையாக வழங்குகின்ற நாமரூபவடிவங்களை நினையாது மண்ணாகப் பார்ப்பதே உண்மை ஞானமாம்; அங்ஙனம் சீவன் ஈஸ்வரன் சகத்து என்னும் வேறுபாடுகளை நீக்கி நீ சின்மாத்திரம் ஆவாய்.

இ - ம். கடத்தை மண் என்று அறியின்கடம் என்பது நசித்து அது மண்ணாக விளங்குவதுபோல, சிற்சத்தியைச் சித்தெனக் காணின் அச்சத்தி நீங்கி அது சித்தாக விளங்குவதே மாயாநிவர்த்தியாகிய முத்தி என்பதாம்.

இஃது மேற்கூறும் எண்வகை ஆநந்தத்தில் ஒன்றான அத்துவிதாநந்தம் எனக்கொள்க. 103

அ - கை. அச்சத்திகள் நீங்கினவிடத்தும் அதன் காரியமான திரிசிய நீங்காமையால் அஃது நீங்கும் உபாயம் அனுக்கிரகிக்க வேண்டும் என்ற வினாவிற்கு உத்தரம்.

- பூரிக்குங்கண சச்சிதாநந்தத்திற் பொய்சடந்துயர்மூன் றும், தூரத்தாயினுந்தோன்றுபாழ்விபரிதந் துடைப்பதெப் படியென்றால், நீரிற்றோன்றுந் தன்னிழறலைகீழதாய் நின்ற லையினுநேராய்ப், பாரிற்றோன்றிய தன்னைநோக்கிடலந்தப் பாழ்நிழல் பொய்யாமே.

இ - ள். பூரணமாயிருக்கின்றகனமான சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபத் தில் அனுர்தசடதுக்கமாகிய திரிவிதமும் இலவாயினும் மெய்போ லத் தோன்றாநின்ற பாழாகிய விபரீதத்தைக் கெடுப்பது எவ்விதம் என்னில், சலத்தில் பிரதிபலித்துத் தோன்றாநின்ற தனது சாயை யானது தலை கீழாயிருந்து அலைந்தாலும் செவ்விதாய்ப் பூமியிற்றோ ன்றியதனதுருவத்தைப் பார்க்கில் அப்பாழான சாயையானது இல் லாமற் போம். எ - று.

இ - ம். தன்னைத்தரிசிக்கில் தனது சாயையான திரிசியந் தானகவே நீங்கும் என்பதாம். 104

இதுவுமது.

ஞானங்காரண லறிவுகாண்காரிய நாமரூபப்பேர்கள்
ஆனதெப்படி யழிந்ததெப்படி யெனவாய்குதல்பலனன்றே
மானமைந்தனே தீர்க்கச்சொப்பனசகம் வந்ததும்பாராமல்
போனதுங்கினையாமலுன் போதமாய்ப்பூர்ணமாயிருப்பாயே.

இ - ள். பெருமையுள்ள புத்திரா! காரணமானது ஞானத்தை அறியும் அறிவாம்; காரியமானது நாமரூபமான சீவேஸ்வர சகங் களாம்; இவற்றின் உற்பத்தி நாசம் எவ்வண்ணமென்று விசாரித் தால் பயன் இல்லையாம்; நீண்ட கனவாகிய உலகங்கள் உதித்ததை

யும் நசித்ததையும் விசாரியாமல் உனது ஞானப் பிரகாசமான பரி பூரண ஸ்வரூபமாய் இருப்பாய். எ - று.

இ - ம். காரணமான சின்மாத்திரமாகத்தான் விளங்கின் காரியமான யாவும் அஃதாகவே விளங்கும் என்பதாம். 105

அ - கை. சிந்திக்குமுறையும் அதில் உதிக்கும் அத்துவிதாந்த முங்கூறல்.

அசத்திலெம்மட்டுண்டம்மட்டும் பராமுகமாகினையம்மட்டும்
நிசத்திலுள்விழிப்பார்வையாயிப்படி நிரந்தரப்பழக்கத்தால்
வசத்திலுன்மனநின்றுசின்மாத்திர வடிவமாகிடின்மைந்தா
கசத்ததேகத்திலிருக்கினுமாநந்தக் கடல்வடிவாவாயே.

இ - ள். மகனே! ஜெய்போலத் தோன்றிய சகலீவபரங்களாகிய மித்தையில் எவ்வளவுகாலஞ் சம்பந்தமா யிருந்தனையோ அவ்வளவு காலமும் பகிர்முகமானாய்; இப்படி பகிர்முகமான அவ்வளவு காலமும் அறிவென்னு முண்மையில் அந்தர்முக திஷ்டியாய் இடைவிடாத அப்பியாசத்தினால் உன்மனமானது உனதுவசமாக இருந்து சைதன்னிய ஸ்வரூபமானால், வெறுக்கப்பட்ட சரீரத்தில் நீ இருந்தாலும் பிரமாநந்த சாகர ஸ்வரூபமாய். எ - று.

இ - ம். இங்ஙனஞ் சிந்தித்துச் சித்துருவமாவானாயின், அவ்வுருவமான ஆநந்த ஸ்வரூபமே தானாக விளங்குவன் என்பதாம்.

அ - கை. மாயை அவித்தை முதலிய சடபாவ நீங்கிச் சிற்சத்தியாகிய சிற்பவம் ஆத்மாவிற் கரைந்து அஃதானபின்பு, அவ்வாத்மா சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபம் என்று வுணர்த்தின ஆசாரியரை நோக்கி அங்ஙனமாயின் சத்தையுஞ் சித்தையும் போல ஆநந்தமே அதனிடத்திற் காணப்பட இல்லை எனவினாதல்.

தானன்றிவேறொன்று மிலாதபூரணச் சச்சிதாநந்த கு
ணமாம், ஊனின்றவுயிர்தோறு மொன்றாகுமென்றால தொக்

கின்றபடி கண்டிலேன், நானென்றசீவன்கள் சத்தானவகை யொக்குஞானங்கள் வெளிகண்டதாம், ஆனந்தமிவைபோல வெளியாகவுதியாத வடைவேது குருநாதனே.

இ - ள். தேசிகரே! ஆன்மா தன்மாத்திர மிருப்பதன்றித் தன்னைத் தவிர இதர வஸ்துக்களில்லாத பரிபூர்ணமாகிய சச்சிதாநந்த சுபாவமாய்த் தேகத்தின்கண் இருந்த சீவர்கள்தோறும் ஏகமாயிருக்குமாயின், அவ்வான்மா அங்ஙனம் ஒத்திருக்கும் வண்ணம் பார்த்திலன்; அகம்பாவமுள்ள சீவர்கள் சத்தென்னுந் தன்மை ஒக்கும்; சித்தும் விளங்குகின்றது; இவற்றைப்போல ஆநந்தமானது வெளியாகத் தோன்றாத காரணம் ஏது. எ - று. 107

அ - கை. மேல்வினாவிற்கு உத்தரங் கூறல்.

உருவங்களிரதங்கள் பரிசங்களொருபூவி லொன்றாகு மொன்றாலுமே, கரணங்களோரொன்றி னோரொன்றுதெரியுங் கணக்கன்றிவாராதுகாண், அருமந்த சச்சிதாநந்தச்சுபாவங்களான்மாவின் வடிவாகினும், பிரபஞ்சமயமாம் விருத்திபேதத்தினாற் பேதங்களாமைந்தனே.

இ - ள். மகனே! வடிவங்களும் சுவைகளும் பரிசங்களும் ஒரு மலரில் ஒன்றாயிருக்குமெனினும், இந்திரியம் ஒவ்வொன்றிற்கு அதற்குரிய ஒவ்வொரு விடயந் தெரியுமேயல்லாமல் ஒன்றிற்கு மற்றொன்றின் விடயந்தெரியமாட்டாது; அப்படியே அருமருந்தன்ன சச்சிதாநந்த இயல்புகள் ஆத்மஸ்வரூபமானாலும் சகத்துருவமான விருத்தியின் வேற்றுமையினால் வேறுபட்டிருக்கும். எ - று. 108

இதுவுமது.

தாமசமிராசதஞ் சாத்துவிதமுக்குணத் தால்வரும்விருத்திமூன்றும், ஆமவைகண்மூடமுங் கோரமுஞ் சாந்தமும்

மயிதானமாகுமகனே, ஏழுறவிருக்கின்றசச்சிதாநந்தங்களே
ன்றென்றுமொன்ருகிலும், நாமுரைக்கும்விருத்திப்பிரிவினுற்
சொரூபஞான்றுதிரிவாருமே.

இ - ள். மைந்தா! தமசும் இரசசும் சத்துவமும் ஆகிய திரிகு
ணங்களால் உண்டான விருத்திகள் திரிவிதமாம்; அம்மூன்றும்மூட
விருத்தி எனவும் கோரவிருத்தி எனவும்சாந்தவிருத்தி எனவும்பெய
ரைப் பெறுவனவாம்; இன்புற விருக்கின்ற சச்சிதாநந்த மானவை
கள் எப்போதும் ஏகமானுலும் நாம்சொல்லும் விருத்திபேதத்தினல்
சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபங்கள் பேதங்களாம். எ - று. 109

இதுவுமது.

சடமானமூடத்தருக்கல்லுமண்களிற் சத்தொன்றுமே
தோன்றுமால், விடமானகாமாதிகோரத்திலாநந்தம் விளை
யாதுமற்றவைகளாம், திடமானவொழிவாதிசாந்தத்திலேசச்
சிதாநந்தமூன்றும்வெளியாம், மடமானமூடங்கள்கோரங்கள்
விடுசாந்தமனமாகிலாநந்தமே.

இ - ள். சடமாகிய மரம் கல் மண்களின்மூடவிருத்தியில்சத்து
மாத்திரந் தோன்றும்; விஷரூபமான காமமுதலிய கோர விருத்தி
யில் ஆநந்தம் உதியாது, சத்துஞ் சித்துந் தோன்றும்; உறுதியான
ஒழிவுமுதலிய சாந்தவிருத்தியில் சத்து சித்து ஆனந்தம் ஆகிய மூன்
றும் வெளிப்படும்; அறிவின்மையாகிய மூட விருத்திகளையும் கோர
விருத்திகளையும் விடாநின்ற மனமானது சாந்தவிருத்தியைப் பெ
றில் ஆநந்தம் வெளியாம். எ - று.

இ - ம். ஆத்மஸ்வபாவமான சச்சிதாநந்தம் விருத்தி பேதங்க
ளினுல் மறைபட்டதும் வெளிப்பட்டதும் போலத் தோன்றினதே
அன்றி அவைகள் அதனிடத்து இல்லாதது அன்று என்பதாம். ()

அ - கை. அச்சச்சிதாநந்த இலக்கணம் யாது? என்ற வினாவிற்கு உத்தரம்.

இகமானகுருநாதனேசச்சிதாநந்தமெனு மிலக்கணமறிகிலேன், அகலாதசத்தாவதேதுசித்தாவதேதாநந்தமேதென்றிடின், மிகுகாலமூன்றுங்கெடாதிருப்பது சத்துவேறுபாடறிதல்சித்தாம், மகிழ்காமநுகர்போதுசுகமாகுமனுபூதி வாழ்வென்பதாநந்தமே.

இ - ள். இம்மானிட வடிவமாக எழுந்தருளிய குருசுவாமியே! சச்சிதாநந்த மென்கிற இலக்கணத்தைத் தெரிந்திலன்; நீங்காதசத்தென்பது யாது? சித்தென்பது யாது? ஆநந்தமென்பது யாது? என்றுகேட்பாய் ஆயின், மிகுந்த திரிகாலங்களினும்நசியாதிருப்பது சத்தாகும்; சிற்சட பேதங்களை அறிதல் சித்தாகும்; விரும்பும் காமத்தை அனுபவிக்கும்போது உண்டாகும் இன்பம் போன்ற சுவானுபூதி சுகமென்று சொல்லப்படுவது ஆநந்தமாம். எ - று.

இ - ம். சச்சிதாநந்த இலக்கணம் இவையெனக் கூறினதாம்.

அ - கை. ஆத்மா சச்சிதாநந்தம் என்பதற்கு அனுபவம் வினாதல்.

நாசச்சரீரத்திருக்குஞ்சரீரிதனைநால்வேதமாவாக்கியம், நீசச்சிதாநந்தமென்றிடினுமாசிரியர் நீபிரமமாகுமெனினும், மாசற்றசச்சிதானந்தநானென்ன விவன்மன்னுமனுபவமெங்ஙனே, கோசப்புரங்களையிடித்துத்தகர்த்தமத குஞ்சரக்குருநாதனே.

இ - ள். பஞ்சகோசமாகிய மூன்று தேகங்களையும் உடைத்துத் துகளாக்கிய யானையாகிய குருசுவாமியே! நசிக்கின்ற தேகத்தில் இருக்கின்ற தேகியை, நான்கு சுருதியின் முடிவிலுள்ள மகாவாக்கியங்களுமே சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபமென்று சொல்லினும், தேசிகருபதேசமும் நீயே பிரமமென்று சொல்லினும், நின்மலமான

சச்சிதாநந்தமே நானென்று இம்மாணாக்கன் பொருந்தும் அனுபவமானது எவ்விதம். எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 112

அ - கை. ஆத்மா சத்தென்பதற்கு அனுபவங் கூறல்.

சென்மாந்தரஞ்செய்தவினைகளுடறருமெனிற்செல்கால
மிவனுண்டேலோ, கன்மானுபவநரகசொர்க்கமெனில் வரு
கின்றகாலத்துமிவனுண்டேலோ, உன்மாதயாதனவுடல்கடவு
ளருடன்மனுடவுடன்மாறிமாறியழியும், தன்மாயவுடல்கெடினு
மிவனிருப்பது கொண்டுசத்தென்பதோக்குமகனே.

இ - ள். மைந்தா! முற்சநநங்களிற் செய்த கன்மங்களானவை தேகத்தைக் கொடுக்குமென்றால், சென்ற காலத்தினும் இப்புருடனிருந்தான் அல்லவா? இப்போதுசெய்த கன்ம மனுபவித்தற்குத் தக்க இனி நரகசொர்க்கங்களை அடைவன் என்றால், எதிர் காலத்தினும் இவனிருப்பான் அல்லவா? சித்தப்பிரமைக்குக் காரணமான யாதனாசரீரமும் தேவசரீரமும் மானுடசரீரமுமாக மாறிமாறி நசிக்கும்; தனது மித்தையாகிய தேகநசிக்கினும் இத்தேகிகெடாமலிருப்பதனால், இவனை சத்தென்னு மனுபவமொக்கும். எ - று.

இ - ம். தேகமுதலியன நசிக்கினும் தான் நசியாமல் மூன்று காலங்களினும் இருத்தலின் ஆத்மாவே சத்தென்பதாம். 113

அ - கை. ஆத்மா சித்தென்பதற்கும் ஆநந்தமென்பதற்கும் அனுபவங் கூறல்.

இருளாகமூடுஞ்சுழுத்தியிலிராத்திரியி லிரவிசுடரற்ற
பொழுது, மருளாமலிருளையும்பொருளையுந் தெரிகின்றவகை
கொண்டுசித்தாகுமே, பெருவாழ்வுமிக்கதானே தன் னிடத்தி

னிற்போாதபிரியமதனுல், அருகாதபிரியஞ்சுகத்தில்வரு மா
தலாலாநந்தமாமைந்தனே.

இ - ள். மகனே! அந்தகாரமாக மூடிக்கொள்ளுஞ் சுழுத்தி அவத்தையிலும் இரவிலும் சூரியப்பிரகாச மில்லாதபோதும் மயங்காமல் இருட்டையும் வஸ்துக்களையும் காண்கின்ற வகையினுல் ஆன்மா சித்தாகும்; பேராநந்த மிகுந்த தானே தன்னிடத்தில் நீங்காத பிரியம் வைப்பதனுல் குறையாத பிரியமானது தனதுசுகத்தில் வருவது அனுபவம், ஆதலால் ஆன்மாவே ஆநந்தமாம். எ - று.

இ - ம். ஆத்மா அறிவறியாமை இன்றி அறிவாயிருந்து அறிதலின் சித்தும், விடயங்கள் அனைத்தினுமுள்ளபிரிய நீங்கினும்தனது பிரிய நீங்காமையின் ஆநந்தமும் ஆம் என்பதாம். 114

அ - கை. சுகசாதனங்களில் பிரியமிருப்பதுபோல ஆத்மாவிலும் பிரியமிருத்தலின் அது ஆநந்தத்திற்குச் சாதனமாகாதோ? எனில், அங்ஙனம் ஆகாது என்பதற்கு அனுபவம் கூறல்.

அன்னபானுதிசுகசாதனமதாகையா லார்க்கும்வெகுபிரியமாகும், இன்னவாறன்மாவுமாநந்தசாதன மெனக்கருதல் பொருளல்லவே, சொன்னவான்மாவையொரு சுகசாதனங்களொடுசொல்லுவாயாகின்மனமே, உன்னதாநந்தம்வேருவனுபவிப்பதா முபயவரன்மாவுமுளவோ.

இ - ள். மைந்தா! உண்பன பருகுவன முதலியவை சுகத்துக்குச் சாதனமாகையால் யாவர்க்கும் மிகுந்த பிரியமாம்; இவ்வண்ணம் ஆத்மாவும் ஆநந்தத்துக்குச் சாதனமென்று நினைப்பது அருத்தமல்லவே; சொல்லிய ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஒரு சுகசாதனங்களோடுங் கூடச் சொல்லுவையாகில், உனதாநந்தமானது உன்னைவிட வேருே? அனுபவிப்பதாகிய இரண்டாமாத்மாவும் உண்டோ. எ-று.

இ-ம். சாதனம் இறந்து சாத்தியமான இடத்தில் சேஷித்த நிரதி சயாநந்தம் வேறும், அஃது அநுபவிக்கும் ஆத்மாவேறும் இன்று; ஆதலினால், அவ்வாத்மா ஆநந்தமாவதன்றி அதற்குச் சாதனமாகாது என்பதாம். 115

அ-கை. ஆத்மா ஆநந்தஸ்வரூபமாயின் எதிரிட் டனுபவிக்கும் ஆநந்தம் அஃது ஆகாதோ? எனின். அஃது விடயாநந்த மாதலின் ஆகாது என்பதற்கு அநுபவங் கூறல்.

விடயசுகமதில்வருதல் பிரியமாத்திரமாகும் வெகுபிரிய மான்மாவிலாம், விடயசுகம்வருபிரிய மாறிவருமான்மாவில் வெகுபிரியமாறாதுகாண், விடயசுகம்விடலுமாங் கொளலு மாமான்மாவை விடுவரெவர்கொள்வரெவர்பார், விடயசுக போகங்கள் விடுமவனையவனால் விடப்படாதொருநாளுமே.

இ-ள். விஷயாநந்தத்தில் இன்பமுண்டாதல் பிரீதியின் அளவினதாம்; ஆத்மாவினிடத்தில் அதனினும் மிகுந்த பிரியமுண்டாகும்; விடயாநந்தத்தில் உதிக்கின்ற பிரியமானது நிலையாது மாறி மாறி உண்டாகும்; ஆத்மாவினிடத்துள்ள மிகுந்த பிரியமானது மாறாது ஒரு தன்மைத்தாம்; விஷயசுகம் வெறுத்து விடுதற்கும் விரும்பி யேற்றுக்கொள்ளுதற்கும் தகுதியாகும்; இப்படி ஆத்மாநந்தத்தை விடுகின்றவர் யாவர்? கொள்ளுகின்றவர் யாவர்? நன்றாகப் பார்; விடயாநந்தாநுபவங்களை ஒருவன் வெறுத்துவிடக்கூடும்; அங்ஙனம் வெறுத்துவிட்டவன் தன்னால் தன்னை வெறுத்துப் புறம் பிடுத்தக் கூடுமோ? ஒருநாளுங்கூடாதே. எ-று.

இ-ம். விடய இன்பங்களனைத்தும் ஆத்மப்பிரிய லேசமாதலின்: அஃது நசிக்கும் இஃது நசியாதிருத்தலின், அவ்வாநந்தம் ஆத்மாநந்தமாகாது என்பதாம். 116

அ - கை. ஆத்மா ஆனந்த வடிவமாகின் அதனிடத்தில் வெறுப்பிருக்கின்றதே எனில், அங்ஙனம் இன்றென்பதற்கு அநுபவங்கூறல்.

வேகின்றகோபங்க ளாலென்னைநான்கொன்று விடுகிறேனென்றுசிலபேர், சாகின்றபடியினாற் றன்னையேதான்கொன்று சாவனெனல்சங்கையலவே, தேகந்தனைக்கொல்லுமவனால் விடப்பட்ட தேகமவனல்லன்மகனே, ஆகந்தனிற்கோப மிலதுதனையொருநாளு மான்மாவெறுப்பதிலையே.

இ - ள். மைந்தா! கொதித்தெழாநின்ற கோபங்களால்என்னையான் கொல்லுகின்றேனென்று சொல்லிச் சிலர் இறக்கின்றபடியினால்; ஆன்மா தன்னைத்தானே கொலைசெய்துகொண்டு சாவது என்று சங்கிப்பது சங்கை அன்றாம்; உடலைக் கொல்கின்ற அப்புருடனால் நீக்கப்பட்ட தேகமானது அவ்வாத்மா அன்று, தேகத்தில் கோபம் வந்ததேயல்லாமல் ஆத்மாவை எப்போதும் ஆத்மா வெறுப்பதில்லை. எ - று.

இ - ம். ஆத்மா தற்பிரியத்தில் குறைவு வாராமல் தேகத்தைநீக்கினதே யன்றித்தன்னிடத்தில் வெறுப்புண்டானதன்று என்பதாம்.

அ - கை. தனக்கு ஆனந்தமுதலிய ஆநந்தங்கள் ஆத்மா என வருமெனில் அங்ஙனம் ஆகா எனக்கூறி, ஆத்மாநந்தமே முக்கியம் எனக்கூறல்.

தாகப்படும்பொருளு லும்மகன்பிரியமாந் தநயனிலுமுடல்பிரியமாம், ஆகத்திலும்பிரிய மிந்திரியமாங்கரண மதனிலும்பிரியமுயிராம், ஏகப்பிராணனிலும் வெகுபிரியமான்பாவி லிந்தவான்மாமுக்கியம், ஊகத்தினாற்கேளவுண மித்தைகர்த்தாமூன்று மொன்றினென்றதிகமகனே.

இ - ள். மைந்தனே! பிரியமாகச் சம்பாதிக்குந் தனங்களினும் புத்திரன் பிரியமாகும், அப்புத்திரனிலும் தேகம் பிரியமாகும், அத்

தேகத்திலும் இந்திரியங்களானவை பிரியமாகும், அவ்விந்திரியங்களிலும் சீவனானது பிரியமாகும், ஒன்றான அச்சீவனிலும் கூடஸ்தனிடத்தில் மிகுந்தபிரியமாம். ஆதலால் இவ்வாத்மாவே முக்கியமாம்; உத்தியினால் கௌணாத்மா மித்தை யாத்மாகர்த்தாத்மா ஆகிய மூன்றும் ஒன்றினொன்று அதிகமாம். எ - று.

இ - ம். தனமுதலிய ஆறினும் வைக்கின்ற பிரியம் கௌணம் எனவும், ஆத்மப்பிரியமே முக்கியம் எனவுங் கூறினதாம். 118

அ - கை. ஆத்மாநந்தமே முக்கியமாயின், புத்திரன் முதலியவைகள் ஆத்மா எனவும், அவைகள் முக்கியம் எனவுங் கூறியது என்னை? எனின், அதற்கு உத்தரங் கூறல்.

கெடலானபொழுதிவன் காணிக்குமகனான கௌணமான்மாமுக்கியம், விடலரிதவுடலம் பரிக்குநாளுடலான மித்தையான்மாமுக்கியம், திடமானநன்மைகதி வேண்டினாற்கர்த்தனாஞ்சிவ வான்மாமுக்கியம், சடமாயுமுத்தியினின் ஞானவான்மாவான தானேமகாமுக்கியம்.

இ - ள். மரணகாலத்தில் இவன் ஆதீனத்துக்கு வேண்டிய புத்திரனான கௌணாத்மாவே முக்கியமாம்: நீங்காத தேகத்தைத் தாங்குகின்ற நாளில் அத்தேகமான மித்தையாத்மா முக்கியமாம்; பலமாகிய நல்லகதியை விரும்புங்காலத்தில் நானென்னுஞ் சீவாத்மா முக்கியமாம்? திரிசியங்கள் நீங்கிய மோக்ஷத்தில் ஞானாத்மஸ்வரூபமாகிய தானே மிகவு முக்கியமாம். எ - று.

இ - ம். புத்திரன்முதலிய மூன்றையும் முக்கியாத்மா வென்றது ஒவ்வோர் சமயத்து ஆதலால் பூர்வபக்ஷமும், ஆத்மாவை முக்கியம் என்றது என்றும் ஆதலால் சித்தாந்தமும் என்பதாம். 119

அ - கை. விருப்பு முதல் மூன்று நீங்கிய ஆநந்தமே ஆத்ம ஸ்வரூபமாம் எனல்.

புலியுமனுகூலமெனி லிட்டமாம்பகைசெயிற் புதல்வ னெனினும்வெறுப்பாம், உலகிலிருவகையுமல் லாதபுல்லாதி யிலுதாசீன மாமாதலால், மலினமறு சின்மயன்புலவகையு மிப்படி மகிழ்ச்சியில்விருப்பமிகழான், அலகிலானந்தவடிவா டு மூன்சொரூபத்தை யாராய்ந்துபார்மைந்தனே.

இ - ள். மைந்தனே! வெறுக்கத்தக்க புலியும் அனுகூலஞ் செய்யும் ஆயின்சிநேகமாகும்; புத்திரனுயினும் பகைக்கின் துவேஷமாம்: பூமியின்கண் இவ்விரண்டும் அல்லாத திரண முதலியவைகளில் உபேக்ஷையாம்; ஆதலினல் களங்கமற்ற ஞானஸ்வரூபனானவன் நானாவிதத்திலும் இவ்வண்ணம் ஆத்மாநந்தத்தில் பிரியத்தை நீங்கான்; அளவற்ற பிரமாநந்த ஸ்வரூபமாகிய உனது ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஆராய்ந்தறிவாயாக. எ - று.

இ - ம். விருப்பு வெறுப்பு உதாசீனம் ஆகிய மூன்றும் ஆத்மசுகத்திற்கு மாறுபடுதலினலும், இவைகளில்லாத அச்சுகம் மாறுபடா திருத்தலினலும், இவ்வாநந்தமே ஆத்மஸ்வரூபமாம் என்பதாம். இஃது மேற்கூறும் அஷ்டவித ஆநந்தத்தொன்றான ஆத்மாநந்தம் எனக்கொள்க. 120

அ - கை. ஆத்மா நிரதிசயாநந்தம் என்பது அனுபவமாம்பொருட்டு, அதிசயாநந்தம் எண்விதமாகக் கூறுவான் தொடங்கி, ஆநந்தம் எத்தனைவகை? என்ற வினவிற்கு உத்தரங் கூறல்.

மானஞ்சிறந்த குருநாதனே யானந்தவகைக ளெத்தனையென்னிலோ, ஞானந்திகழ்ந்த பிரமாநந்தம் வாசனாநந்தம் விடயாநந்தமென், றாநந்தமூன்றுவிட மெட்டுவகை யென்பர்சில ரவ்வைந்துமிதி லடக்கம், யானந்தவகை சொலக் கேண்மைந்தனே யெட்டுமிஃதின்ன தின்னதெனவே.

இ - ள். பெருமைமிகுந்த தேசிகோத்தமரே! ஆநந்தப்பிரிவுகள் எவ்வளவென்று கேட்பாயாகில், சித்துவிளங்கிய பிரமாநந்தம்

எனவும், வாசனானந்தம் எனவும், விஷயாநந்தம் எனவும் ஆநந்தம் மூன்றுவிதமாம்; சிலர் எட்டுவிதம் என்று சொல்லுவார்கள்; மற்றைய ஐந்தும் இம்மூன்றி லடக்கமாம்; எண்வகை ஆநந்தமும் இவைது இன்னது இன்னது என்று நாம் அப்பகுப்பைச்சொல்ல, மகனே! நீ கேட்பாயாக. எ - று.

ப - ம். பிரமாநந்தத்தில் ஆத்மாநந்தமும், முக்கியாநந்தமும், நிசாநந்தமும், அத்துவிதாநந்தமும், ஞானநந்தமும், ஆகிய ஐந்தும் அடங்கியிருக்கின்றது என்பார், 'அவ்வைந்து மிதிலடக்கம்' என, ஒருமையாகக் கூறினர். 121

அ - கை. அவ்வஷ்டவித ஆநந்தத்தின் வகைகூறல்.

போகத்தில்வருசுகம்விடயசுக நித்திரைப்போதுளது பிரமசுகமாம், மோகத்தனந்தலிற்சுகமவாசனைச் சுகமுழுப்பிரியமான்மசுகமாம், யோகத்திலுளது முக்கிய சுகமுதாசின முற்றசுகநிசசுகமதாம், ஏகத்தைநோக்கலத்துவித சுகம்வாக்கியமெழுந்தசுகஞானசுகமே.

இ - ள். போகங்களில் வருகின்ற ஆநந்தம் விடயாநந்தமாம்; சுழுத்திகாலத்துள்ள ஆநந்தம் பிரமாநந்தமாம்; மயக்கமாகிய நித்திரைதெளிந்துவருஞ் சமயத்துள்ள ஆநந்தம் வாசனாநந்தமாம்; எங்கும் தனதுபிரியவடிவாகக் காணுஞ்சுகம் ஆத்மாநந்தமாம்; சமாதியிலுள்ள சுகம் முக்கியாநந்தமாம்; உதாசீனத்திலுள்ள ஆநந்தம் நிசாநந்தமாம்; அத்துவிதமான தன்னை நாடாநிற்கும் சுகம் அத்துவிதாநந்தமாம்; மகாவாக்கிய விசாரத்தி லுதயமான ஆனந்தம் விசித்தியாநந்தமாம். எ - று.

ப - ம். போகத்தில் உதிக்கும் இன்பம் என்பார். "போகத்தில் வருசுகம்" எனவும், நனவிற் சுழுத்தியிலுள்ளது பிரமசுகம் என்பார், "நித்திரைப் போதுளது பிரமசுகம்" எனவுங்கூறினர்.

இ - ம். சுருக்கமான அருத்தத்துடன் அவ் வாநந்தங்களின் நாமங்களைக் கூறினதாம். 122

அ - கை. அவற்றில் விடயாநந்த இலக்கணங்கூறல்.

இவ்வாறுரைசெய்தசுகபேதங்க ளினியல்பாமவைசொ லமகனேகேள், ஒவ்வாநனவினி லுழல்வானிடர் கெடவுறங்கு ஞ்சயனத்திலுறுநேரம், செவ்வாமனமகமுகமாமதிலொளிர் சித்தின்சுகநிழல்சேருங்காண், அவ்வாறிவனுளமகிழ்வா மனு பவமதுதான்விடயசுகாநந்தம்.

இ - ள். மைந்தா! இந்தப்பிரகாரம் சொல்லிய ஆநந்த வேறு பாடுகளின் இயல்பான தன்மைகளைச் சொல்லக் கேட்பாயாக; இன் பம்பொருந்தாத சாக்கிரத்தில் சுழல்பவனுடைய துன்பநீங்கும்பொ ருட்டுப் படுக்கையில் நித்திரைசெய்யுஞ் சமயத்தில் செவ்விதான மனமானது அந்தர்முகமாகும், அம்மனதில் பிரகாசிக்கின்ற சிதாநந் தச் சாயையானது சேரும்; அவ்வண்ணம் இவன் மனமானது மகிழ்ச்சியாகும்; அனுபவமான அதுவே விடயாநந்தமாம். எ - று.

ப - ம். அறிவறி யாமையில் சுழலும் பவத்துன்ப நீங்கும்பொ ருட்டுச் சமாதியில் அகமுகமாய் மனஞ் சித்தைத் தரிசிக்கில் சுக முண்டாகும் என்பார், "நனவினி லுழல்வானிடர் கெடவுறங்குஞ் சயனத்திலுறுநேரம், செவ்வா மனமகமுகமா மதிலொளிர்சித்தின் சுகநிழல் சேருங்காண்" எனவும், அங்ஙனம் மகிழ்தல்ஞேயாநந்தம் என்பார், "அவ்வாறிவனுளமகிழ்வா னனுபவ மதுதான் விடயசுகா நந்தம்" எனவுங் கூறினார்.

இ - ம். சமாதியில் அகமுகமாகச் சென்றுஅறியுமிடத்துஉண் டானது பிரமசுகம் ஆயினும்? அதை எதிரிட்டறிந்து மனமகிழ்த லின் அச்சுகம் விடயாநந்தமாயிற்று என்பதாம். 123

அ - கை. பிரமாநந்த இலக்கணங் கூறல்.

ஈனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடி யிடோமெனமனமசையா மல், சேனந்தனதுகுலாயந்தனில்விழு செயல்போனித்திரை செறிசீவன், தானந்தமில்பரனுடனொன்றுவனொரு தனியல்

லதுபிறநினையாமல், ஆனந்தமயமாவன்சுகமிகு மதுதானுயர் பிரமாநந்தம்.

இ - ள். இழிவைக் கொடுக்கின்ற விஷயசுகமானது திரிபுடியான துன்பமாம் என்று மனஞ்சலியாமல், பருந்தானது தனது கூண்டில் அடங்குந் தொழிலைப்போல நித்திரைசெய்கின்ற சீவனானவன் முடிவில்லாத பிரமத்தோடு கூடுவன்; ஒப்பற்றதன்னை யல்லாது வேறு கருதாமல் ஆனந்தகாரமாவன்; சுகமிகுந்த அவ்வாநந்தமே மேலான பிரமாநந்தமாம். எ - று.

ப - ம். பிரமத்தை எதிரிட்டறியின் அறிப்வன் அறிவு அறிபொருள்என மூன்றாம்! அதனால், துன்பமாம் என்பார் "ஈனந்தருசுகவிடயந் திரிபுடி யிடராம்" எனவும், மனதை அடக்கிச் சொரூபசமாதி செய்கின்ற ஆத்மாபிரமத்தில் கலக்கும்என்பார், "மனம் அசையாமல் நித்திரை செறிசீவன், தானந்தமில்பரனுடனொன்றுவன்" எனவும், அங்ஙனம் பிரமத்திற்கூடிய ஆத்மா அப்பிரமாநந்தமாக ஆநந்திப்பான் என்பார், "ஒருதனையல்லது பிறநினையாமலாநந்தம் மயனானவன்" எனவும், இஃதே பேராணந்தம் என்பார், "சுகமிகு மதுதானுயர் பிரமாநந்தம்" எனவுங் கூறினார். நித்திரை என்பது அறிதுயில் எனக்கொள்க. 124

இதுவுமது.

தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள்விழிதுயில்வோர்கள், தாங்குமலரணைநன்றாகச்சிலர் சம்பாதிப்பதுதானசுகம், நீங்குநன்மையுமாண்பெண் முறைமையுந் தெரியாதயமரிசெய்பொழுதேபோல், ஆங்குள்வெளிகளுமறியாலநுபவ மதனலதுபிரமாநந்தம்.

இ - ள். அறிதுயிலில் உதயமாகும் ஆனந்தமானதுபிரமாநந்தம் என்று கொள்வது வேதமுடிவான மகாவாக்கியப்பொருளாம்; நித்திரைசெய்பவர்களிற் சிலர் தாங்குகின்ற புஷ்பசயனத்தை நல்லதா

கச் சேகரிப்பது ஸ்தானசுகமாம்; நன்மைதீமையும் ஆண் பெண் என்கின்ற முறைமையும் அறியாமல் நித்திரைசெய்கின்ற காலம் போல அவ்விடத்து அகம்புறங்களுந் தெரியாத சுவானுபவமாதலால் அவ்வறிதுயில் பிரமாநந்தமாம். எ - று.

பூ - ம். வேதமுடிவான மகாவாக்கியார்த்த உபதேசத்தில்ரமிக்கும் யோகநித்திரையே பிரமாநந்தம் என்பார், "தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள்" எனவும், அங்ஙனஞ் சமாதி அடைதற்குச் சாதனமானஞானபூமி முதலியவைகளைப்பெற்று ஏகாந்தமாய் இருந்தலே இடம்என்பார், "துயில்வோர்கடாங்கும்மலரணை நன்றாகச் சிலர் சம்பாதிப்பது தானசுகம்" எனவும் அகம்புறம்இன்றிப் பரிபூரணமாக விளங்கும்போது உள்ளசுகமே பிரமாநந்தம் என்பார், "உள்வெளிகளு மறியா வனுபவமதனாலதுபிரமாநந்தம்" எனவுங் கூறினார்.

இ - ம். சுழுத்தியைப்போலச் சமாதியில் அகமுகமாய் ஆத்மா பிரமத்தில் சேர்ந்து அதன் மயமாச் சுகத்தை அனுபவித்தலின் அஃதுபிரமாநந்தம் ஆயிற்று என்பதாம். 125

அ - கை. சித்தில் சுகம் விளங்கும் அனுபவந் தெரிவான், அறிவின்றி ஆநந்தம் அறிவில் எங்ஙனந் தோற்றும்? என்றுஇடையில் வினுதல்.

உதயம்புவியினிலொருவன்னனுபவ மொருவன்மனதினிலுதியாதே, மதியுங்கெடுகிறதுயில்கொண்டாநந்த மயனன்றேசுகமுறுகின்றான், இதுவிஞ்ஞானமயனுஞ்சிந்தையினிலைவாய்வந்திடுமெனல்கண்டேன், சுதைவிண்ணோர்புகழ்குருவே நீரிதுசொல்லீர்சகலமும்வல்லீரே.

இ - ள். முத்திக்குச்சகாயமாகிய இப்பூமியில்ஒருவனுக்குஉதிக்கும் அனுபவமானது வேறொருவன்மனதில்உண்டாகாதே; மனோமயகோசத்தோடு விஞ்ஞானமயகோசமும் இறக்கின்றயோகநித்தி

ரையைக்கொண்ட ஆநந்தகாரனல்லவா பரமசுகத்தைஅடைகிருன்? இச்சுகமானது விஞ்ஞானவடிவமாகிய மனதில் நினைவாகவருமென்பதை அறிந்தேன்; இஃதெங்ஙனங்கூடும்? அமிர்தபானஞ் செய்யுந் தேவர்கள் துதிக்காநின்ற சமஸ்த வல்லமையுமுள்ள தேசிகரே? நீர் இதை அருளிச்செய்வீராக. எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 126

அ - கை. மேல்விஞவிற்கு உத்தரங்கூறல்.

நெய்யும்வெண்ணெயுமிருபேர்களுமறி நினைவிற்பிறிவறிவிலிவில்லை, செய்யுந்நனவினிலிருக்கும்மனதொடு சேருஞ்சின்மயவிஞ்ஞானன், நையும்துயர்மனமுழுவும்பொழுதுணர் ஞானச்சுகமுனுமாநந்தன், பெய்யுந்துளிகளுநீருங்குளமொடுபாகும்போலிவர்பிறிவன்றே.

இ - ள். நெய் என்பதும் வெண்ணெய் என்பதுமாகிய இரண்டுநாமங்களும் நாமரூபமாக அறிகின்ற மனதிற் பேதமே அன்றி அவற்றின் சுவையைக் கொள்கின்ற வறிவினில்பேதம் இல்லை; இச்சாஞானக்கிரியைகளைச் செய்கின்ற சாக்கிரத்தில் ஸ்திரமான மனதோடுஞ்சேருகின்ற சின்மாத்திரமான விஞ்ஞானமயனும் வருந்துகின்ற துன்பமுள்ள மனமும் நீங்குங்காலத்தில் அறிகின்ற ஞானநந்தத்தை அனுபவியாநின்ற ஆநந்தமயனும் ஆகிய இவர்கள் மேகம் பொழியாநின்ற மழைத்துளிகளும் சலமும்போலவும், பல்லமும் பாகும்போல்வும், வேறல்லர். எ - று.

இ - ம். அறிவிறந்து உதிக்கும் ஆநந்தம் தெளிவாக விளங்குதலினுலும், ஆநந்தத்தினின் றுதிக்கும் அறிவு சுகமாயிருத்தலினுலும், இச்சிற்சுகம் அனுபவத்தில் ஒன்றுதலின் அறிவில்வரும் என்பதாம். இதைக் குருமுகமாகச் செய்யுஞ் சகச நிட்டையிற் காண்க. 127

அ - கை. அங்ஙனம் ஆயின் பிரமாநந்த மயமாக நின்றுவிடாமல் அறிவில் வருவானேன்? என்ற விஞவிற்கு உத்தரமும் வாசஞநந்த இலக்கணமுங் கூறல்.

ஒன்றாகியபிரமாநந்தன்சுக மொழிவானேன்வெளிவரு வானேன், என்றான்முன்செய்நகருமம்வெளியினி லிழுக்குஞ் சுழுத்திவிட்டெழுந்தோனும், நன்றாயினசுகமக்லான்வெளியி லு நடவான்மறதியும்பெறமாட்டான், அன்றாமெனவிருந்து றங்குஞ்சிலகண மதுவேவாசனையாநந்தம்.

இ - ள். ஆநந்தமயனான சீவன் ஏகமாகிய பிரமாநந்த சுகத்தை நீங்குவானேன்? வெளியே சாக்கிரத்தில் வருவானேன்? என்று கேட்கில், பூர்வத்திற்செய்த கன்மமானது வெளியினிற் கொண்டு வரும்; அப்படிச் சுழுத்தியினின்று வெளிப்பட்டவனும் நன்மை யான அச்சுகத்தை நீங்கான்; புறம்பிலும் செல்லான்; மறதியை யும் அடையான்; அன்றெனவும் ஆம் எனவும் நின்று நித்திரை செய்கின்ற சொற்பகாலமாகிய அதுதான் வாசனாநந்தமாம். எ-று.

இ - ம். ஆநந்த மயத்தினின்றும் விஞ்ஞானமயத்தில் வருதல் சகசநிட்டையும் பிராரத்த கன்மானுபவத்தையுங்குறித்தெனவும், துயி லைப்போலச் சமாதியினின்று நீங்குஞ் சமயத்தில் பிரமாநந்த சமஸ் காரத்தோடும் வருதலின் அச்சுகம் வாசனாநந்த மாயிற்றெனவுங்கூறி னதாம். 128

அ - கை. நிசாநந்த இலக்கணங் கூறல்.

அந்தக்கரணமுடலகமென்றிடர்களி லலைந்தேசுகந்தனை மறந்தேபோம், முந்தைச்செயும்வினைசுகதுக்கந் தருமோனந் தருநடுவடிவேகாண், எந்தப்புருடனுமொருசிந்தையு மறவிரு ந்தேதனைலனுபவமாகும், இந்தப்படிதனுதாசீனச்சு மிது வேநிசமெனுமாநந்தம்.

இ - ள். தேகத்தை நானென்று நினைத்த அப்போதேஆன்மா துன்பங்களிற்சுழன்று ஆநந்தத்தைமறந்துவிடும்; முன்செய்தகன்ம மானது இன்பங்களையேனும்துன்பங்களையேனும்கொடுக்கும்; மகா மௌனங்கொடுப்பது மத்தியந்தநிலையையேஆம்; எத்தன்மையான

புருஷனும் ஒரு நினைப்பும் இன்றி இருந்தேன் என்பது அனுபவமாம்,இப்படி தனது உதாசீனத்திலுண்டான ஆநந்தமான இதுதான்நிசாநந்தமாம்: எ - று.

இ - ம். சமாதியில் விருப்பு வெறுப்பு இன்றிச் சமரசமான உண்மையாம் இருத்தலின், அச்சுகம் நிசாநந்தமாயிற்று என்பதாம்; இதை முக்கியாநந்தம் எனக் கூறுவாருமுளர். 129

அ - கை. முக்கியாநந்த இலக்கணமுங் கூறல்.

நிசமானது முக்கியமோகுடத்துள நீரன்றேவெளியிருந்தான், வசமாமகங்கர மறைந்தானிசமது படிந்தான்முக்கிய வகையாகும், திசையார்திரிசிய மறியாதேதுயில் செறியாதேயுடறற்போலே, அசையாதேமதி சமமாகியநிலையதுதான் முக்கியவாநந்தம்.

இ - ள். நிசாநந்த மானதும் முக்கியாநந்தமோ எனில், கடத்துக்குள்ளிருக்குஞ் சலமல்லவோ புறம்பிலிருக்கின்ற ஈரம்? அதுபோல வசமான அகங்கார மறைபட்டு நிசமானது கூடினல் முக்கியமாம்; திக்குகளில் நிறைந்திருக்கின்ற விடயத்தை அறியாமலும்நித்திரையை அடையாமலும் தேகமானது ஸ்தம்பத்தைப்போல அசையாமலும் அறிவானது சமமாக நிற்றலே முக்கியாநந்தமாம். எ - று.

இ - ம். சமாதியில் அறிவறியாமை இன்றி அறிவே முதலாகச் சுகித்திருத்தலின் அச்சுகம் முக்கியாநந்தம் ஆயிற்றென்பதாம்; இதைநிசாநந்தமெனக் கூருவாருமுளர். அங்ஙனங் கூறாது இங்ஙனம் கூறியது என்னையெனின், நடுநிலையினிற்கின் முக்கியமான ஸ்வரூபம் வெளிப்படுதலின் எனக்கொள்க. சமாதியில் தன்னிடத்தில்தானே சுகித்தலின் அச்சுகம் ஆத்மாநந்தமாயிற்று எனவும், சமாதியில் ஆநந்தம் ஆநந்தி என்னும் இரண்டற்ற ஏகமாக விளங்குதலின் அச்சுகம் அத்விதாநந்தமாயிற்று எனவும், சமாதியில் அது நீ என்பது இன்றி ஆநந்தபோதமாய்ச் சுகித்தலின் அச்சுகம் வித்யா

நந்தமாயிற்று எனவும் கொள்க. நிரதிசயாநந்த அம்சமான இவ்வஷ்டவித ஆநந்தங்களும் அதிசயமாகச் சமாதியின்கண் நவநவமாய் விளங்குதலின் அதிசயாநந்தமெனக் கூறப்படுவனவாம். 130

அ - கை. ஆனந்த மகான்மியங் கூறல்.

மனுடன்மனுடகந் தருவன்றேவகந் தருவன்பிதிர் கருமத்தேவன், தனுடன்கருமசுரன்சுர னிந்திரனுசான் பிரசாபதியானோன், கன்விராட்ட னிரணியகர்ப்பன் முறைகருதுமிப்பதி னொருபேர்கள், பினவாநந்தங்க ணுரையாம்பிரளய வெள்ளக்கடல்பிரமாநந்தம்.

இ - ள். மானுடனும் மானுடகந்தருவனும் தேவகந்தருவனும் பிரதிர்கருமத்தேவனும் அசுரனும் தேவனும் இந்திரனும் பிரகஸ்பதியும் பிரமனும் கனமாகிய விராட்புருடனும் இரணிய கர்ப்பனும் ஆகிய முறையாக நிலைக்கின்ற இந்தப் பதினொருபெயர்களின் ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயுள்ள ஆநந்தவகைகள் பிரமாநந்தமென்னும் கற்பாந்த வெள்ளசாகரத்தின் நுரைகளாம். எ - று.

இ - ம். நிரதிசயாநந்தமென்னுங் கடலில் அஷ்டவித ஆநந்தமென்னு நீரில் மனுடாநந்தமுதல் பதினோராநந்தங்களும் நுரைமுதலிய லேசங்களாகத் தோற்றும் என்பதாம். 131

அ - கை. மேலே கூறிய ஆநந்தமே அதீதமாம் எனல்.

எவனுகினுமிந்தத்துரியா தீதத்திலேழாம் பூமியிலிருந்தானேல், அவனாரன்சுசன் சிவன்மாலயன்முத லறிவோரானுபவசுகபோதம், விவகாரதிர்சிய மிதுவேயனுபவமென முன் சொல்லியவிவகாரி, உவமானமுமறி மகனேயவனடியுதிரும்பொடிகளென் முடிமேலே.

இ - ள். மைந்தா! யாவனுனாலும் இந்தத் துரியாதீதமென்னும் ஏழாம் பூமியில் இருந்தானுகில், அம்மகாபுருடன் அரன் அரி அய

னென்னும் மும்மூர்த்திகளுக்கும் நாரதர் சுகர் முதலிய அறிஞருக்கு முள்ளசுகானுபவமாகிய ஆநந்த சின்மயனவன்; விவகாரங்களில் திரிசியதிஷ்டியில்லாத இதுவே சுவானுபவமென்று முன்னே சொல்லியிருக்கின்ற விவகாரியின் திஷ்டாந்தமுந்தெரிவாயாக; அவ்வநுபவியி னுடையபாதத்தில் இராநின்ற தூள்களானவை என் சிரசின்மே லிருக்கின்றன. எ - று.

இ - ம். துரியாதீதத்தை அடைந்தவனது மகிமையைக்கூறினதாம். 132

அ - கை. சச்சிதாநந்த இலக்கணங்கூறி இன்னுஞ் சந்தேகமுள தேல்கேட்பாய் எனல்.

இந்தவாறைந்துசுகஞ்சொல்லினோம் வித்தைசுகமினி மேற்சொல்வோம், முந்தைமாயையுஞ்சச்சிதாநந்தப் பொருளுமேமொழியும்போதில், அந்தமாமத்துவிதசுகமான்ம சுகமிரண்டுமங்கேசொன்னோம், சொந்தமாற்றியமகனே யின்னமுனக்கையமுண்டேற்சொல்லுவாயே.

இ - ள். சுகதுக்காதி பந்தங்களைக்கெடுத்த மைந்தா! இவ்விதம் விடயாநந்தம், பிரமாநந்தம், வாசனாநந்தம், நிசாநந்தம், முக்கியாநந்தம் என்னும் ஐந்துவித ஆநந்தத்தை உரைத்தோம்; வித்தியா நந்தத்தை இனிமே லுரைப்போம்; முன்மாயாரூபத்தையும் சச்சிதாநந்தார்த்தையும் சொல்லுமிடத்தில் வேதமுடிவான அத்துவிதாநந்தமும் ஆத்மா நந்தமும் ஆகிய இரண்டாநந்தத்தையும் அவ்விடத்திலுரைத்தோம்இன்னமும் உனக்குச்சந்தேகமுண்டானால் கேட்பாய்.

இ - ம். வெளிப்படை. 133

அ - கை. ஆத்மா சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபம் எனத் தெரிந்தும் அதனுண்மையான ஸ்வாநுபூதி வெளிப்படும் நிமித்தம், சுருதி

யுத்தி அனுபவங்களுக்கு ஒத்திருக்கும் அவற்றின் ஒருமையைத் தெரியவினாதல்.

குகன்றனையுமெனையுமுலகினையுமீன்றளித் தருளுங்குருவேகேளிர், புகன்றசச்சிதாநந்தப்பதங்கடனித் தனியாகிய பொருள்வேறானால், உகண்டமனமுறைப்படிதங்கள் பரியாய பதங்களைப்போலுறவுகாணேன், அகண்டமாமொருசுவையா ய்த் தேனீக்கூட்டியமதுவாவறிவிப்பீரே.

இ-ள். குமரனையும் என்னையும் சகங்களையும் சிருட்டித்து ரக்ஷித்தருளுகின்ற இறைவனே! கேட்பீராக; முன்சொல்லிய சத்து, சித்து, ஆநந்தம் என்னும் மூப்பதங்களும்வெவ்வேறாகி அருத்தமும் வேறுபடுமானால், விடயங்களிற் பாய்கின்ற மனமானது ஸ்திரமாய் நிற்பதெப்படி? பரியாய நாமங்களைப்போலச் சம்பந்தமும் தெரிகிலன்: ஆதலால், ஏகமாகவும் ஒரே ருசியாகவும் தேனீக்களாற் கூட்டப்பெற்றதேனைத் தெரிவிப்பீர். எ-று.

இ-ம். வெளிப்படை. 134

அ-கை. சச்சிதாநந்த ஒருமையைச் சுருதிப்பிரமாணத்தாற்கூறுவான் தொடங்கி அவற்றின் காரணமும் ஒருமையுங்கூறுகின்றார்.

குளிரிளகல்வெண்மையென்ற பதங்களினானீர்மூன்று கூறாயிற்றோ, வொளிதபனஞ்செம்மையென்ற பதங்களாலக்கினியுமொருமூன்றாமோ,, வெளிமுதலாஞ்சகமசத்துஜடமிடரெனப்பிரித்துவிலக்கிவேதம், எளிதறியமூன்மொழிக்கசத்தாதியெனும்பிரமமேகந்தானே.

இ-ள். குளிர்ச்சியும் நெகிழ்ச்சியும் வெள்ளையுமெனச் சொல்லிய சொற்களினால் சலமானது மூன்றுபொருளாயிற்றோ? பிரகாசமும் சூடும் சிவப்புமெனச் சொல்லிய சொற்களினால் நெருப்பும்

மூன்றும்பொருளாகுமோ? அதுபோல ஆகாயமுதலான உலகத்தை அநார்த்தமெனவும் சடமெனவும் துக்கமெனவும் வேறுபடுத்தி நீக்கிச் சுருதியானது பக்ஷிகள் எனினுமை அவற்றிற்கு எதிராகச் சொன்ன சத்து சித்து ஆனந்தம் என்னும்பிரமமானது ஒன்றேயாம்.

சச்சிதானந்தங்கள் பரஸ்பரம் பின்னமல்ல, ஏகந்தான்; குணமாயின் பின்னமாம்; பிரமசுரூபமாகலின் பின்னமாகா; பிரமமொன்றே, நிவர்த்தியின்மையின் சத்தென்றும், சடத்தின் விலக்ஷணமான பிரகாசரூபமாகலின் சித்தென்றும், துக்கத்தின் வேறாய் முக்கியப்பிரீதிக்கு விஷயமாகலின் ஆனந்தமென்றுங் கூறப்படுகின்றது. சலமானது எப்படிநெகிழ்ச்சி குளிர்ச்சி வெண்மை ரூபமோ, அக்கினியானது சோதிரோஷ்ணப் பிரகாச ரூபமோ அப்படியே பிரமமும் சச்சிதானந்த ரூபமென்றறிக.

இ-ள். சகத்தை அநார்த்த சடதுக்கமெனக்கண்டு அதனை நீக்குதற்காகக் குறித்த நாமம் சச்சிதானந்தமெனவும், அதனருத்தம் ஒன்றான பிரமமெனவும் கூறினதாம். 135

அ-வை. சச்சிதானந்தம் ஒருமையென்பது உறுதிப்படுத்தித்தம் வேதம் ஒருமையாகச் சொல்லிய பரியாயநாமங்களின் விரிநாமங் கூறல்.

நித்தியம்பூரணமேகம்பரமார்த்தம் பரப்பிரமநிதானஞ் சாந்தம், சத்தியங்கேவலந்துரியஞ்சமந்திருக்குக் கூடஸ்தன் சாக்ஷியாதம், சுத்தமிலக்கியஞ்சுருதனஞ்சிவன் றத்துவம்வின்சோதியான்மா, முத்தம்விபுசூக்குமமென்றிவ்வண்ணம்விதிருநாமமொழியும்வேதம்.

இ-ள். நித்தியம் எனவும், பூரணம் எனவும், ஏகம் எனவும், பரமார்த்தம் எனவும், பரப்பிரமம் எனவும், நிதானம் எனவும், சாந்தம் எனவும், சத்தியம் எனவும், கேவலம் எனவும்; துரியம் எனவும் சமம் எனவும், திருக்கு எனவும், கூடஸ்தன் எனவும், சாக்ஷி என

வும், போதம் எனவும், சுத்தம் எனவும், லக்ஷியம் எனவும், சநாதனம் எனவும், சிவன் எனவும், தத்துவம் எனவும், விண் எனவும், சோதி எனவும், ஆத்மா எனவும், முத்தம் எனவும், விபு எனவும், சூக்குமம் எனவும் இந்தப்பிரகாரம் விதியால் குணப்பரியாய நாமங்களைச் சுருதிகள் சொல்லும். எ - று.

இ - ம். நிதானம் - ஆதிகாரணம், சநாதனம் - அநாதி. 136

அ - கை. விலக்குநாமங் கூறல்.

அசலநிரஞ்சனமமிர்தமப்பிரமேயம் விமலம்வசனாதீதம்
அசடமநாமயமசங்கமதுலநிரந்தரயநணு நிருபாகண்டம்
அசனனநந்தமவிநாசநிர்க்குணநிஷ்களநிரவயவமநாதி
அசரீரமவிகாரமத்துவிதமெனவிலக்கு மநேகமுண்டே.

இ - ள். சலனம் இன்மையும், அஞ்சனம் இன்மையும், மிர்தம் இன்மையும், பிரமேயம் இன்மையும், மலம் இன்மையும், வாக்குக் கெட்டாமையும், சடம் இன்மையும், ஆமயம் இன்மையும், சங்கம் இன்மையும், துலம் இன்மையும், அந்தரம் இன்மையும், அணு இன்மையும், ரூபம் இன்மையும், கண்டம் இன்மையும், சன்மம் இன்மையும், அநந்தம் இன்மையும், நாசம் இன்மையும், குணம் இன்மையும், சகளம் இன்மையும், அவயவம் இன்மையும், ஆதி இன்மையும், சரீரம் இன்மையும், விகாரம் இன்மையும், துவிதம் இன்மையும், என்று சொல்லப்பட்ட விலக்கு நாமங்களும் அநேக முள்ளனவாம். எ-று.

அப்பிரமேயம் - அறியப்படாதது, அநாமயம் - நோயில்லாதது, அதுலம் - கனமில்லாதது, நிரந்தரம் - இடையில்லாதது, நிரவயவம் - அவயமில்லாதது, அசம் - பிறப்பில்லாதது. 137

அ - கை. இவ்விதி விலக்கு நாமங்களின் ஒருமை கூறல்.

இன்னவகைவிதிவிலக்குக்குணங்கணன்றுச் சேர்ந்தொருமித்தெல்லாங்கூடிச், சொன்னபொருளொன்றன்றியிரண்

டில்லை பொருபொருளைச்சொல்லுஞ்சொற்கள், பின்னபதயா
மதனுற்சத்தாதி குணப்பொருளாம்பிரமமேகம், அன்னபொ
ருளொருமையறிந் தகண்டபரிபூரணமாயாவாய்நீயே.

இ - ள். இத்தன்மையவாக விதியும் விலக்கும் ஆகிய குணங்கள் ஒன்றாகச்சேர்ந்து ஒன்றுபட்டு அனைத்துங் கூடிச் சொல்லிய அருத்தம் ஏகமே அன்றி துவிதமல்லை; ஏகவஸ்துவை உரைக்கும் வசனங்கள் வெவ்வேறு சொற்களாம், ஆதலினால், சத்து சித்து ஆநந்தம் என்னுங் குணப்பதங்கட்குப் பிரமமொன்றே பொருளாம்; அத்தன்மையதான அருத்தத்தின் ஒருமையைத்தெரிந்து அகண்டமான பூரண ஸ்வரூபமாக நீ ஆகக்கடவாய். எ - று.

இ - ம். இவ்விதி விலக்கு நாமங்கள் பலவாயினும், கைம்மலை, கறையடி, புழைக்கையென்னுஞ் சொற்கள் வெவ்வேறு பதமாயினும், அவைகளின் பொருளான யானை பின்னமாகாமல் ஒன்றேயாவது போலும், ஒருபுருஷனைப் பிதாமகன் தம்பியென்னும் அநேக சொற்களாற் சொல்லினும் அவன் அநேகன் ஆகாமல் ஒருவனேயாவதுபோலும், அவைகளால் உணர்த்தப்படும் பொருள் ஒன்றாதல் போலச் சத்து சித்து ஆநந்தம் என்னும் பதங்கள்மூன்றாயினும் அவைபுணர்த்தும்பொருள் ஒன்றான அத்துவித வஸ்துவாயிருத்தலால் சந்தேகமொழிந்து அதுவாயிருத்தி என்பதாம். 138

அ - வை. நிர்க்குணமான வஸ்துவிற்குக் குணங் கூறலாமோ? என்பதற்கு உத்தரங்கூறல்.

நிர்க்குணவஸ்துவின்குணங்க ளுரைப்பதுதாய்மலடியெ
னலிசமொன்றுரைக்க, சற்குணனெவஸ்துநிலைபுரையாம லறிய
வல்லசதுரருண்டோ, நற்குணமேவதங்கவிந்தச் சிவன்முத்தி
பெறப்பிரமஞானந்தோன்றச், சொற்குணங்கள்பிரமத்தின்
குணங்களாப்பிரமமாஞ்சொரூபந்தானே.

இ - ள். சற்குணனே? குணரகிதமான பிரமவஸ்துவிற்கு இத் தன்மையான நாமங்களைச்சொல்வது தாய்மலடிஎன்பதற்குச்சமான மென்று சொல்லாதே; வஸ்து நிச்சயத்தை ஆசிரியர் சொல்லாமல் தானே தெரிந்துகொள்ளும் வல்லமையுள்ள சதுரரான சீடருமுள ரோ? ஆதலால், நல்ல சுபாவத்தையுடைய சுருதிகளானவை இச் சீவன் முத்தியை அடையும்பொருட்டுப் பிரமஞானம் உதிக்கும்படி உரைத்த சத்தாதிகுணங்கள் பிரமத்தின் குணங்களல்லவாம், அதன் அருத்தம் பிரமஸ்வரூபமேயாம். எ - று.

இ - ம். அறிதல் இறந்தவிடத்து அனுபவமாய் உள்ளநிர்க்குண வஸ்து, அறிவிற்கு அவதானமாகும்பொருட்டு, உரைக்கும் பரியாய நாமங்களின் அருத்தப்படி சிந்திக்கின் இக்குணரூபம் இறந்து, அக் குணாதீத ஸ்வரூபம் வெளிப்படும் அன்றி, மற்றொன்றால் வெளிப்ப டாது. ஆதலால், அங்ஙனம் கூறுஞ் சுருதிப்பிரமாணத்தை உணர்த் தியதாம். 139

அ - கை. சச்சிதாநந்தப் பொருள்ஒன்று என்பதைச் சுருதியில் காட்டினதுபோலயுத்தியிலுங் காட்டல்வேண்டும் எனவினாதல்.

மோகவிருள்கெடக்கோடியருணனென வருகுருவேமொ ழியக்கேளீர், ஏகபரிபூரணமாமென்சொரூப மென்னுளத்தி லிருக்கும்வண்ணம், ஆகமங்கள்சொன்னபடியென்னை யகண் டாத்தமாவறிந்தேனையா; ஊகமுமொத்திடவுரைத்தாற் பசு மரத்திலாணிபோலுறைக்குநெஞ்சே.

இ - ள். மோகாந்தகாரம் நீங்கக் கோடிசூரியருதயமானதுபோ லஎழுந்தருளிய ஆசாரியரே! அடியேன் சொல்வதைக்கேட்டருள்க; ஒன்றான பூர்ணஸ்வரூபமாகிய எனது பிரமஸ்வரூபம் என் இதயத் தில் அழுந்துமாறு சுருதிகள்சொல்லியபடி எனது ஸ்வரூபத்தை அகண்டப்பொருளாகத் தரிசித்தேன்; எனது ஆசிரியரே! யுத்தி

யப்பொருந்தும்படி அருளிச்செய்தால், மனம் பச்சைமரத்திலறை யும் ஆணியைப்போல் ஸ்திரப்படும். எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 140

அ - கை. மேல் வினவிற்கு உத்தரங் கூறல்.

சத்தேசித்தாகுமெனிலசத்தா மசத்தாகுஞ்சாக்ஷியெ
ங்கே. சித்தேசத்தாகுமெனிற்சடமாகுஞ் சடங்களுக்குத்
திதியுமில்லை, ஒத்தேதோன்றிசத்தாஞ்சித்து நல்லசுகமாகு
ஞசத்துக்கோர், பிரித்தேயன்னியமாகிற் சடமசத்தாஞ்சுகா
னுபவம்விளங்கிடாதே.

இ - ள். சத்தாக விளங்குதலே சித்தாகும் சத்துக்குச்சித்துவே றென்றால் அப்போது சத்து இல்லாததாம்; இல்லாததாயின், சுழி வாயிருக்கறியும் சாக்ஷி எங்ஙனமாம்? சித்தாயிருத்தலே சத்தாகும்; சித்துக்குச் சத்து வேறென்றால் அறியாமையாம், அத்திரி சடங்க ளுக்கு விளங்குந் தன்மையுமில்லையாம்; (ஆதலால்) பொருந்தத் தோன்றிய திரிகாலங்களிலும் ஈடியாதிருக்கின்ற சத்தும் முக்காலங் களிலுந் தெளிவாகவிளங்கிய சித்துமே நிரதிசயானந்தமாகும்: உத் திக்கோர்விளையாகும்; வேறானால் சித்துஞ் சத்துஞ் சடமும் அசத் தியாம்; அங்ஙனமாயின், ஆனந்தமுதியாமல் துக்கமுண்டாகும். எ-று.

ப - ம். சத்தே சித்தாகாவிடின் தன்னையறியுந் தன்மையில்லை என்பார், 'சாக்ஷியெங்கே' எனவும், சித்தே சத்தாகாவிடின் சர்வம் பிரமமயமாக விளங்குதல் இன்றென்பார்; 'சடங்களுக்குத் திதியு மில்லை' எனவும் இவ்விருமையின் ஒருமையிலுதிப்பதே நிரதிசயா னந்தமென்பார், 'நல்ல சுகமாகும்' எனவும் இவ்வத்தி அனுபவத் துக்கு முடிவென்பார், 'ஜகத்துக்கோர்வித்து' என்வும், வேறுப டின் இச்சச்சிதானந்தம் அநாத்ம சடமாமென்பார், 'அன்னி யமாகிற் சடமசத்தாஞ் சுகானுபவம் விளங்கிடாது' எனவுங் கூறி னர். 141

இதுவுமது.

வீயாதசத்துமுன்னம் விளங்குவதுதன்னாலோ வேறொன்றாலோ,வாயால்வேறெனிலதுவுமசத்தோசத்தோவசத்தேன்மலடிமைந்தன், பேயாகாரியஞ்செயுமோ வசத்தெனவிப்படியதையும் பிரித்துச்சொன்னால்,ஓயாதவவத்தையாங் குதர்க்கவிகற்பங்களைவிட் டொழிந்திடாயே.

இ - ள். பேயனே! திரிகாலங்களினும் நசியாத சத்தானது முன்பிரகாசிப்பது தன்னாலேயா? மற்றொன்றாலேயா? வாக்கினால் வேறென்றால், அச்சத்தமும் இல்லாததா? இருப்பதா? இல்லாததென்றால், வந்தியா புத்திரன் தொழிலைச் செய்வானா? அக்கிரியைகளையும் இங்ஙனம் அசத்தென்று பகுத்துச்சொல்லின்? நீங்காத அவத்தையாம், குதர்க்கமாகிய வேறுபாடுகளைவிட்டு நீங்குவாயாக.

ப - ம். தன்னை அறிவதுதானே அன்றி வேறாமோ என்பார் வீயாத சத்து முன்னம் விளங்குவதுதன்னாலோ வேறொன்றாலோ. எனவும், அங்ஙனம் உரைக்குஞ் சத்தமும் இருந்ததை உரைக்குமா? இல்லாததை உரைக்குமா? என்பார், "வாயால் வேறெனிலதுவுமசத்தோ சத்தோ" எனவும், இல்லாததுநிகழுமா? என்பார், 'அசத்தேன் மலடி மைந்தன்காரியஞ் செயுமோ' எனவும், இல்லாதது நிகழும் என்னின் நீங்காத சஞ்சாவத்தை உண்டாகும் என்பார் 'அசத்தென விப்படி யதையும் பிரித்துச் சொன்னாலோ யாதவத்தையாம்' எனவும் இருந்ததே அறிவென்னும் அனுபவங்கொண்டு இல்லாததைநீக்குவாய் என்பார், 'குதர்க்க விகற்பங்களை விட்டொழிந்திடாய்' எனவுங் கூறினார்.

இ - ம். இருந்தது விளங்குதலின் சத்தே சித்தெனவும், விளங்குவதே இருத்தலின் சித்தே சத்தெனவும், இவ்வொருமையில் சுகம் விளைதலின் இஃதே ஆநந்தமென்னவும், இவ்வனுபவத்தால் உத்திப்பிரமாணம் உணர்த்தியதாம். 142

அ - கை. சச்சிதாநந்தப்பதங்களின்பொருள் ஒன்றென்பதற்கு அனுபவங் கூறல்.

சுருதியுத்தியொத்ததுபோ லனுபவமுங் கேள்சுழுத்தி
ச்சுகவாநந்தம், பிருதிவடிவாதலினவ் வானந்தமேயறிவாம்
வேறங்கில்லை, கருதுபிரளயஞ்சுழுத்தி யிரண்டிலுநீயிருந்தி
ருளைக் காண்கின்றாயே, இருதயத்திப் படிநோக்கி யேகப்ரி
பூரணமா யிருந்திடாயே.

இ - ள். சுருதியும் உத்தியும் பொருந்தினதுபோல அனுபவத்தையுங் கேளாய்; சுழுத்தி அவத்தையில் உள்ள ஆநந்தமானது பூரணஸ்வரூபமாதலின் அந்த ஆநந்தமே ஞானமாம்; அவ்விடத்து மற்றொன்றில்லை, நினைக்கின்ற கற்பாந்தமும் சுழுத்தி அவத்தையும் ஆகிய இரண்டு காலத்தும் நீ சத்தாகநின்று அந்தகாரத்தைப் பார்க்கின்றாய் அல்லவா? உனது இருதயத்தில் இவ்விதமாகப் பார்த்து ஒன்றான பூரணஸ்வரூபமாகவே இருப்பாயாக. எ - று.

ப - ம். அறிதல் இறந்த சுழுத்தியில் ஆநந்தம் விளங்குதல் அதற்கே தெரிதலின் அவ்வாநந்தமே அறிவென்பார், 'சுழுத்தி சுகவாநந்த பிருதி வடிவாதலி னவ்வாநந்தமே யறிவாம் வேறங்கில்லை' எனவும் இருளை அறியுமிடத்து அவ்வறிவே தானாயிருத்தலின் அறிவே சத்தென்பார், 'பிரளயஞ் சுழுத்தியிரண்டிலு நீ யிருந்திருளைக் காண்கின்றாய்' எனவுங் கூறினார்.

இ - ம். சச்சிதாநந்தத்தின் பொருள் ஒருமை என்பதற்குஅனுபவங்கூறியதாம். சுருதி யுத்தி அநுபவங்களோடும் உணர்த்திய சச்சிதாநந்தத்தின் பொருளொருமையின் ஸ்வரூபத்தைத் தேசிகருபதேசமூலத்தால் தெரிந்துகொள்க. 143

அ - கை. சுருதி யுத்தி அநுபவப்படி சீடன் சகச நிட்டையில் பெற்ற அனுபவங்கூறல்.

பலகலையுமுணர்ந்தகுரு மொழிந்தபடியிவனுமனு பவம் விடாமல், பலமலரின்மதுப்போலச் சச்சிதாநந்தமொன்றும் பரமார்த்தத்தைப், பலபொழுதுங்கண்மூடிச் சமாதியிருந் தான்விழித்துப் பார்த்தபோது, பலவடிவாஞ்சராசரசித் திரங்களெலாந் தோன்றுமொரு படமானனே.

இ - ள். சகலசாஸ்திரங்களையும் அறிந்ததேசிகர் அனுக்கிர கித்தவண்ணம் இச்சீடனும் அனுபவத்தைவிட்டு நீங்காமல் பலமலர் களிலிருக்குந் தேன் ஒருமித்ததுபோலச் சத்துச் சித்தாநந்தங்கள் ஏகமாகிய பிரமப்பொருளை எப்போதும் ஊனக்கண்ணைமூடி ஸ்வ ரூப சமாதியிலிருந்து ஞானவிழியால் பார்க்கும்போது நாநாவித உரு வங்களான தாவரசங்கமமாகிய சித்திரங்களனைத்தும் தோன்றுகிற ஓர் சித்திரப்படமானன். எ - று. 144

அ - கை. துரியாதீதமே துரியமாக விளங்கும் அனுபவத்தில் நவ நவமா ரமிக்கும்பொருட்டு அஃது உதயமாதற்கு இடமான ஞான பூமியைக்குறித்து நான்குவகையாக வினுதல்.

இதயமொத்த சற்குருவே நமக்கிதுவே விநோதமன்றி யினிவேறுண்டோ, அதையுரைத்து மதைநினைத்துமிருப்ப தன்றோ ஞானிகளுக்கானநீதி, முதலுரைத்த துரியாதீதமு மேழாம் பூமிபுமுக்கியமாமென்றபதமுமதின்வகையுமெனக் கெளிதாகத் தெரியும்வண்ணம் பணித்திடீரே.

இ - ள். மனமொத்த என்னுடைய ஆசிரியரே! நமக்கு இவ் விசாரமேலீலையல்லாமல் இனிவேறும் ஒன்றுளதோ அப்பிரமத்தை வாக்கினுல் பேசியும்மனதினுல் தியானித்தும் இருப்பதல்லவா ஞான வான்களுக்கான நியாயம்? முன்சொன்ன துரியாதீதத்தையும் ஏழா வதுபூமியும் முக்கியமாமென்று சொல்லியபதமும் அதின் பகுப்பை யும் அடியேனுக்குச் சுலபமாகத் தெரியும்படி அருளிச்செய்வீராக.

இ - ம். வெளிப்படை. 145

அ - கை. சுவானுபவத்தில் செல்லு மனோலயமார்க்கமான ஞான பூமியைக் கூறுவான் தொடங்கி உற்பத்திக் கிரமமான அஞ் ஞான பூமியின் வகையாகிய நாமங்கள் ஏழையும் முற் கூறு கின்றார்.

வினவுமிடத்தஞ்ஞான பூமிகளேழ் ஞானபூமிகளேழெ ன்பர், இனியவற்றுளஞ்ஞான பூமிகளேழையுமுந்தி யியம்ப க்கேளாய், தனிவித்துச் சாக்கிரஞ்சாக் கிரமகாசாக்கிரஞ் சாக்கிரத்தைக்கனாச்சார்ந்த, கனவுகனுக்கனவுசாக் கிரஞ்சுழுத்தி யென்றேழுபேர் கணித்தார்மேலோர்.

இ - ள். விசாரிக்குமிடத்தில் அஞ்ஞான பூமிகள் எழு ஞான பூமிகள் எழு என்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள்; இனி அவை களுக்குள் அஞ்ஞான பூமிகள் ஏழினையும் முன்பு சொல்லுவோம் கேட்பாயாக: தனிமையான வித்து நனவு எனவும், நனவு எனவும், மகாநனவு எனவும், நனுக்கனவு எனவும், கனவு எனவும், கனு நனவு எனவும், சுழுத்தி எனவும் எழுநாமங்கள் மகான்கள் கூறினார்கள்.

இ - ம். வெளிப்படை. 146

அ - கை. அவற்றுள் நான்கு பூமிகளின் இலக்கணமுங்கூறல்.

முந்தவகண் டத்தெழுமோ ரறிவுமாத் திரமதுதான் முதல்வித்தாகும், இந்தவறி விற்பண்டில் லாவகந்தை முளைப் போலாதிநனவாம், வந்துவந்து பிறவிதொறு மகமமதை வளருமது மகாநனவாம், நந்துமகங் கொடுநனவின் மனோ ராச்சி யந்தெசய்லே நனுக்கனவே.

இ - ள். முன்னரே உள்ள அகண்டமாகிய சத்தில் உதித்த ஒருணர்வாகிய அதுவே முன்னுண்டான வித்து நனவாம்; இவ் வித்தாகிய உணர்வில் முன்பில்லாத அகந்தையானது முளைபோல உண்டாம் இது சாக்கிரமாகும்: உண்டாகிச் சநநங்கள்தோறும்பான்

எனது என்கின்ற விருக்ஷம் வளரும் அது மகாசாக்கிரமாம்; நசிக்கின்ற அகத்தைக்கொண்டு சாக்கிரத்தில் மனோராச்சியஞ் செய்வது சாக்கிரசொப்பனமாம். எ - று.

ப - ம். அறிவு அறியாமை இன்றி அறிவாக விளங்குகின்ற தன்னிடத்தில் எதிரிட்டறிய உதித்த போதமே சகசீவபாத்துக்கு மூலமான பிரகிருதியென்பார் 'முதல்வித்தாகும்' எனவும் இவ்வறிவில் பிரதிபலனமாக வெளிப்படுஞ் சாயையா மென்னுமறிவே சகசீவபர வுற்பத்திக்கு அடையாளமான மகதத்துவமென்பார் 'நனு' எனவும், அச்சகசீவபரங்களை யான் எனது என மமதகங்காரமாக வெளிப்படும் அறிவே அகங்காரதத்துவம் என்பார், 'மகாநனவு' எனவும், அச்சகசீவபாங்களின் உருவமே நான் என வியாபித்து அதுவாக நிற்கும் அறிதல்போலத் தோற்றுமென்பர் 'நனுக்கனு' எனவுங் கூறினார். 147

அ - கை. ஏனைய மூன்று பூமிகள் இலக்கணமுங் கூறல்.

உண்டுறங்கி மனோராச்சி யஞ்செயல்சொப் பனமெனும்
பே ருடையதாகும், பண்டுகனுக் கண்டுமறந் ததைமீண்டு
நினைப்பது சொப்பன நனுவாம், மண்டுமிருண் மூடுவது சுழு
த்தியாமஞ்ஞான வகைகள்சொன்னோம், விண்டுநிறை முத்தி
தருஞான பூமிகளேழும் விளம்பக் கேளாய்.

இ - ள். புசித்து நித்திரைசெய்து மனோராச்சியஞ் செய்வது கனு என்னு நாமமுள்ளதாம்: முன் சாக்கிரத்திற்பார்த்து மறந்துவிட்டதைத் திரும்ப ஞாபகப்படுத்துவது சொப்பன சாக்கிரமமாம்; மிகுந்த இருள் மூடிக்கொள்வது சுழுத்தியாகும்; அஞ்ஞான பூமிகளின் விதத்தைச்சொன்னோம்; சட முதலியவைகள் வேறுபட்டுப் பரிபூரணமான (கைவல்லியத்தைக் கொடுக்கும்) ஞானபூமிகளேழையும் சொல்லக் கேட்பாயாக. எ - று.

ப - ம். அச்சகசிவ பரங்களின் யதார்த்தம் இஃது எனத் தோன்றுது அதனில் வியாபிக்கும் அறிவே மனோராச்சியம் என்

பார், 'சொப்பனம்' எனவும், அவ்வறிவு சகஜீவபாரங்களை மறந்து நினைக்கும்என்பார், 'சொப்பன நனு' எனவும், அச்சகசீவபாரங்களே தானுகி நின்று தன்னை முழுதுமறந்த அறியாமையே மீளாத மகா சுழுத்தி என்பார் 'இருள் மூடுவது சுழுத்தியாம்' எனவுங் கூறினுர்.

இ - ம். வித்துநனவு, நனவு மகாநனவு ஆகிய இம்மூன்றும் அறிவுபரிணமித் தாகாரமாய் எதிரிடுதலால் சாக்கிரம் எனவும், சாக்கிரசொப்பனம் சொப்பனம் சொப்பனசாக்கிரம் ஆகிய இம்மூன்றும் எதிரிடுகின்ற ஆகாரங்களின் அறியாமையோடு விவகாரங்கள் செய்தலின் சொப்பனம் எனவும், சுழுத்தி ஒன்றுஞ் சிருட்டிமுதல் இருகாறுந் தன் யதார்த்தந்தெரியாமல் விடயாநந்தகாரமாக உறங்குதலின் சுழுத்தியெனவுங் கூறினுரென்பதாம். 148

அ - ளை. ஞானபூமிகளின் நாமங்கள் ஏழையுங் கூறுகின்றுர்.

புலவர்புகழ்முதற்பூமிசுபேச்சை விசாரணையிரண்டாம் பூமியாகும், நல்தனுமானசிமூன்றும் பூமிசத்துவாபத்திநா லாம்பூமி, சொலுமசஞ்சத்திப்பேரும்பதார்த்தாபாவனைப்பே ருந்துரியப்பேரும், மலினமறுமகனேயைந்தா றேழுபூமிகளா வகுத்தார்மேலோர்.

இ - ள். களங்கமற்ற மைந்தனே! அறிஞர்கள் ஆதியாநின்ற முந்தின பூமியானது சுபம் விரும்பல் எனவும், இரண்டாம் பூமியானது விசாரம் செய்தல் எனவும், மூன்றும் பூமியானது மனஞ் சிறுகல் எனவும், நான்காம் பூமியானது உண்மையிலே நிலைபெற்றுநிற்றல் எனவும், சொல்லாநின்ற சங்கற்பம் அறல் என்னு நாமமுடையதையும் பதார்த்த எண்ணம் அறுத்திடல் என்னும் நாமமுடையதையும் துரியம் என்னும் நாமமுடையதையும் முறையே ஐந்தாம்பூமி, ஆறும்பூமி, எழாம் பூமிகளாக மகான்கள் பிரித்தார்கள். எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 149

அ - கை. அவற்றுள் நான்கு பூமிகளின் இலக்கணங் கூறல்.

துர்ச்சங்கநிவிர்த்திவந்துசிவஞானம்விரும்புவதுசுபேச்சையாகும், நற்சங்கமொழிவினவிஞானநூல் பழகல்விசாரணையாநம்பி, முற்சங்கவீஷணைகள்விடறலுமானசியிந்தமூன்றினாலும், சற்சங்கமனதிலுண்மையறிவுதித்தல் சத்துவாபத்திதானே.

இ - ள். துர்ச்சங்க நீங்கிச் சிவஞானத்தையாசிப்பது (சுபத்தை விரும்புதலாகிய) சுபேச்சையாகும்; சாதுசங்கத்தைச் சேர்ந்து அவருரைக்கும் வாக்கியத்தைக்கேட்டு, ஞான சாஸ்திரத்தை அப்பியாசிப்பது விசாரணையாகும்; விசாரத்தின் வெளிப்படும்பொருளைநம்பி முன்னுள்ள இச்சைகளை நீக்குதல் (மனஞ் சிறுகுதலாகிய) தனுமானசியாகும்; இம்முப்பூமிகளின் பழக்கத்தினாலும் சற்சங்கம் பழகிய மனதில் மெய்யுணர்வுபிறத்தல் (உண்மையிலே நிலைபெற்று நிற்றலாகிய) சத்துவா பத்தியாகும். எ - று. 150

அ - கை. ஏனைய மூன்று பூமிகளின் இலக்கணங் கூறல்.

தத்துவத்தின்மனமூறைநந்துமித்தையெலா மறத்தலசஞ்சத்தியாகும், அத்துவிதாநந்தம்வருந்திரிபுடிபோம் பதார்த்தபாவனையதாகும், வத்துநிலையிருந்தபடி யிருந்தமவுனசுபாவந்துரியமாகும், இத்துரியபூமியைமுன்றுரியாதீதப் பதமென்றதுவுங்கேளாய்.

இ - ள். உண்மையில் மனம் ஸ்திரப்பட்டுப் பொய்ம்மைகளனைத்தையும் மறந்துவிடுவது (சங்கற்பம் அறலாகிய) அசம்சத்தியாகும்; அத்துவிதாநந்த முண்டாதலும் திரிபுடி நீங்குதலும் (பதார்த்த எண்ணம்) அறுத்திடலாகிய பதார்த்த பாவனையாகும், பிரமவஸ்துவின் நிச்சயம் இருந்த வண்ணமிருக்கின்ற மோனத்தன்மையேதுரி

யமாம்; இந்தத் துரியபூமியை முன்பு துரியாதீதப்பதம் என்று சொன்னதையும் கேட்பாயாக. எ - று.

இ - ம். சாதன சதுட்டய முதித்து விஷய தோஷ திருஷ்டி உண்டாய்த் தன்னைத் தரிசிக்க விரும்புவதே சுபேச்சை எனவும் விருப்பத்தால் அவனாகிய சித்துருவமும் தானல்லாத சடவுருவமும் இஃதெனை விசாரித்தல் விசாரணை எனவும், அவ்விசாரத்திலுள்ள சித்தில் வாசனை உண்டாய்ச் சடவாசனைவிட்டு மனமடங்குதலே தனுமானசி எனவும், அச்சித்து வாசனைமிகுந்து அது அனுபவமாக வெளிப்படுதல் சத்துவாபத்தி எனவும், அச்சித்துயித்தினால் சடபாவநீங்குதல் அசஞ்சத்தியெனவும், அச்சித்தில் ஆநந்தோதயமாய் இரண்டற யாவுந்தானே தானாயிருத்தல் பதார்த்தபாவனை எனவும், இவ்வனுபவம் எப்போதும் உள்ளதாக விளங்குதல் துரியம் எனவுங் கூறினதாம். 151

அ - கை. இந்தத் துரிய பூமியே துரியாதீதமாகும் இயல்பு தோன்றச் சத்த பூமியையும் பஞ்சாவத்தை ஆகப் பகுத்து அதன்வகையும் இலக்கணமுங் கூறுகின்றார்.

முப்புவிமூன் றினு முலகந் தோன்றுதலாற் சாக்கிரமா
மூன்றற்கப்பால், சொப்பனமாமது மெள்ள நழுவுமஞ்சாம்
பூமிய சுழுத்தியாகும், அற்புதமாஞ்சுகானுபவ மிகுமாறாம்
புவிதுரிய மதற்கப்பாலோர், கற்பனையிலாதவிட மதீதமென்
றுமவுனமாக் காட்டும்வேதம்.

இ - ள். முதற்கட் கூறிய பூமிகள் மூன்றிலும் சகந்தோன்றுகின்றபடியால் அம்மூன்று பூமியும் நனவாகும்; நான்காவதுபூமி கனவாகும்; அக்கனவு மெள்ள நீங்குகின்ற ஐந்தாம் பூமியே சுழுத்தியாம்; அதிசயமாகிய சுகானுபவமிகுந்த ஆறாம்பூமி துரியமாகும்; ஏழாம்பூமி ஒரு கற்பனையும் அற்றவிடம் துரியாதீதமென மௌனமாகச் சுருதியானது தரிசிப்பிக்கும். எ - று.

இ - ம். சுபேச்சை விசாரணை தனுமாசி ஆகிய இம்மூன்றில் சகம் விஷயரூபமாகத் தோற்றுதலின் அவை சாக்கிரம் எனவும், சத்துவாபத்தியில் சகம் நினைவுருவாகத் தோற்றுதலின் அது சொப்பனம் எனவும், அசஞ்சத்தியில் சகந்தோன்றாமையின் சுழுத்தி எனவும், பதார்த்தா பாவனையில் சகம் சின்மாத்திரமாகத் தோற்றுதலின் அது துரியம்எனவும், துரியத்தில் காண்பானும் காணப்படுஞ் சகத்தும் சத்தாமாத்திரமாக விளங்குதலின் அது துரியாதீதம் எனவுங் கூறினதாம். அனுபவிக்கும் பூமிகள் ஐந்தவத்தை யானதெனக் கொள்க. 152

அ - கை. இவ்வேழாம் பூமியைத் துரியம் என்பதற்கு அனுபவங் கூறல்.

துரியநிலந்தனைத் துரியாதீதமெனின்மயக்கமென்று க
ருதிப்பேரோர், அரியதொருவிதேகமுத்தி பதீதமென்பாரது
கணக்கிலாறும்பூமி, மருவுசுழுத்தியிற்காட்சி சுழுத்தியென்
பாரென்பது நீமனத்திற்கொள்வாய், பெருமைதருஞானபூமி
யின்விகற்ப மின்னுமுண்டு பேசக்கேளாய்.

இ - ள். துரியம் பூமியைத் துரியாதீதமென்றால்மயக்கம் உண்டாமென்று கருதி வேதாந்தமுணர்ந்த மகான்கள் எட்டுதற்கரிய ஒப்பற்ற விதேக கைவல்லியத்தைத் துரியாதீதமென்று சொல்லுவார்கள்; அந்தக் கணத்திற்கு ஆறாவது பூமியான பதார்த்தா பாவனை பொருந்தாநின்ற சுழுத்தியைக் காணும் அறிவாகியசுழுத்தியென்று சொல்லுவார்கள் என்று அதை நீ மனதில் வைப்பாய்; மாட்சிமையைக் கொடுக்கின்ற ஞான பூமிகளின் பேதங்கள் இன்னுமிருக்கின்றன அதைச் சொல்லக்கேட்பாய். எ - று.

இ - ம். இவ்வேழாம் பூமியைத் துரியம்எனவும் துரியாதீதம் எனவுங்கூறின் ஐயம்உண்டாம் எனக்கருதி அதனைச் சீவன்முத்தியின் திறமான துரியம்எனவும், இதுநீங்கிய விதேகமுத்தியைத்துரியாதீதம்எனவுங் கூறுவர். அங்ஙனங் கூறுமிடத்து ஐந்தாம் பூமியா

கிய சுழுத்தியில் சகந்தோன்றாமல் தான் தோன்றிநிற்றல் துரியம் ஆதலின், துரியம் என்னும் ஆறாம்பூமியைக் காட்டிச் சுழுத்தியெனக் கொண்டு அதனோடு சேர்ந்த இவ்விரண்டையுஞ் சுழுத்தி என்று கூறினார் என்பதாம். 153

அ - கை. ஞானபூமிகளை அடைந்த சீவன்முத்தர்களின் அவசர நாமங் கூறல்.

முன்னிலங்க ளேறியமூ வருமப்பியாசிகளா முத்தரல் லர், பின்னிலங்கள் வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ் சீவன் முத்தர் பேதமாகும், சொன்னநடுப் பூமிவந்த ஞானிகளை பிரமவித்தாந் தூயமுத்தர், இன்னமுமப் பூமிகளின் பெரு மைதனை யேயறிய யான்சொல்வனே.

இ - ள். முதற்கணுள்ள மூன்றுபூமிகளில் ஏறிவந்த மூன்று பேர்களுஞ் சாதகர்களாம்; சீவன்முத்தர்கள் அல்லர்; இறுதியிலுள்ள மூன்று பூமிகள் ஐந்தாம் பூமியில் ஏறியவன் பிரமவரன் எனவும், ஆறாம்பூமியில் ஏறியவன் பிரமவரிட்டன் எனவும், சீவன் முத்தர்களின் பேதங்களாம்; இப்போது சொல்லிய பூமிகளின் மத்தியாகிய நாலாம் பூமியில் ஏறிய ஞானவான்கள் பிரமவித்து என்னும் மேலான சீவன் முத்தர்களாம்; மேலும் அந்தஞானபூமிகளின் பெருமையை யேயறிய உனக்குத் தெரியும்பொருட்டு யான்சொல்வேன்.

க - ம். முதன் மூன்றுபூமியை அடைந்தவர் அப்பியாசிகள் எனவும், மற்ற நான்கு பூமியை அடைந்தவர் சீவன் முத்தர்கள் எனவுங் கூறினதாம். 154

அ - கை. ஞானபூமிகளில் முன்மூன்றின் அப்பியாசத்தால்வரும் பயனும் அதில் முதற்பூமியின் அருமையுங் கூறல்.

நாலாம்பூமியில்வருமுன் மூன்றுபூமியுமடைந்து நடந் துமாண்டோர், மேலானபதமடைந்து பிறந்துமெல்ல மெல்

லவந்து விடுசேர்வார், மாலான பவத்தில்விழார் முதற்பூமி கிடைப்பதுவே வருத்தமைந்தா, காலான முதற்பூமிகைவந் தால் முத்தியுங்கை வந்ததாமே.

இ - ள். மகனே! நான்காம்பூமியில் வருதற்கு முன்னம்மூன்று பூமியையுஞ் சேர்ந்து அவற்றை அனுஷ்டித்து வரும்போது மரித்தவர்கள் உயர்ந்த பதவியைப்பெற்றுப் பூமியிற்சனித்துக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக ஏறி முத்தியை அடைவார்கள்; இச்சா ரூபமான சநனத்தில்விழார்; முதற்பூமியான சுபேச்சை யுண்டாவதே பிரயாசமாம்; ஆதியான முதற்பூமி கைவசமானால் மோட்சமும் கைவசமானதாம். எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 155

அ - கை. அப்பியாசபூமியை அடைந்தவன் எவ்விதத்திலும் அநுபவியாவன் என்பது கருதி அவன் அநுபவிப்பே எனக் கூறுதல்.

இப்புவியினிஞ்ஞான பூமிபொன்றி லிரண்டிலடைந்தி ருந்தாரானால், அப்புருடாமிலேச்சராகிலும்முத்தர் குருபாதந் தாளேமெய்யே, தப்புரையென் றவர்கெடுவார் நடுவானமறை களின் சந்தியாலே, செப்புமொரு வழிதிடமா யகம்பிரமமெ ன்றிருந்து தெளிந்திடாயே.

இ - ள். இவ்வுலகத்தின்கண் இந்தஞானபூமிகள் ஏழில் சுபேச்சையிலாவது விசாரணையிலாவது சேர்ந்திருப்பாராயின் அந்தப்புருடர்கள் மிலேச்சர்களானாலும், தேசிகன் திருவடியாணை சீவன்முத்தராவர் என்பது சத்தியமே; இதைப் பொய்வசனம் என்றவர்கள் பவத்தில் அழிவார்கள்; நடுவு நிலைமையான வேதவாக்கியங்களைக் குதர்க்கமாக நீ சங்கைபண்ணாதே போதிக்கின்ற உபதேசமார்க்கத்தில் ஸ்திரமாகச் சென்று கூடஸ்தானே பிரமம் என்று சகச சமாதியிலிருந்து தெளிவாய். எ - று.

இ - ம். இவ்வப்பியாசபூமியை அவசியம் அடையும்பொருட்டு அவைகளின் பெருமையையும் அவைகளாற்பெரும் பயனையுங் கூறினதாம். 156

அ - கூக. முத்தியை அடைதற்கு வர்ணாச்சிரமபேதம் வேண்டுவது இன்றென்பது தோன்ற இப்பூமிகளின் முடிவான துரியாதீதத் துறவறத்தார்க்கு அன்றி இல்லறத்தார்க்குவாரா என்னும் ஐயத்தை நீக்கவேண்டும் என வினாதல்.

பொல்லாத மிலேச்சருக்கும் விதேகமுத்தி தருஞான
பூமியென்றும், செல்வசிறுமனைக்குடியைத் தன்னிலமாக்கிய
குருவே நீர்சொன்னீரே, இல்லாரும் குடும்பம்விட்டுச் சந்
நியாசம்புகுந்தே தாங்கிடாரோ, அல்லாமல் முத்திபெறா
தென்றசிலர் சொன்மயக்க மகற்றுவீரே.

இ - ள். கொடியரான மிலேச்சர்களுக்கும் விதேககைவல்லியத்தைக் கொடுப்பது ஞானபூமியாம் என்று தேவரீரருளினீர்; விறகைப்போலச் சமனித்துக்கொள்ளுகைக்கும் அடியேனை அரிசியைப்போலச் சமைப்பச்செய்த ஆசிரியரே! மனைவிமுதலிய குடும்பத்தைத் துறக்க அறிவைப்பெற்றுத் தனித்தவர்களே அன்றி மற்ற இல்லறத்தார் மோக்ஷம் அடையமாட்டார்களென்று சிலர் சொல்லுகின்ற பிரமையை நீக்குவீர். எ - று. 157

அ - கூஅ. சங்கையைத் தருவின் நாமமும் அதற்றின் காரணமுங் கூறல்.

செட்டர்புகழ் மைந்தனே சந்தேகங்களைகின்று தெரியக்
கேளாய், கட்டறியத் துறவுசன்னியாசமிரு மனைவாசத் தகன்
சாருமிருபர்கள், பட்டதுயர் செயிர்த்துவ சம்பகூதக பம்சம்
பரமஹம்சம், விட்டதுறக் குறவுக்கு விராகம் காரணமன்றி
வேட்பன்றே.

இ - ள், சத்தனர் அறிக்கின்ற மைந்தா! நீ வினவின வினவானது நன்றாம், தெரியக்கூறுவோம் கேள்: பற்றுமழிக்கின்ற சந்நியாசமானது நான்குவிதமாம்; அந்நான்குக்கும் அவ்விடத்தாரும் நாமங்கள் உண்டான தம்பம் நசிக்கின்ற குடீசக சந்நியாசம் எனவும்,

பகூதக சந்நியாசம் எனவும், அம்ச சந்நியாசம் எனவும், பாமாம்ச சந்நியாசம் எனவும், பந்தத்தைவிட்டு நீங்கும் இச்சந்நியாசங்களுக்கு நிராசை காரணமே அல்லாமல் வேடங் காரணம் அன்றாம். எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 158

அ - கை. துறவின் காரணமான விராகமூன்றின் நாமமும் அவைகளின் இலக்கணமுங் கூறல்.

மந்தமுந்தீவிரமுந்தீ விரதரமுமெனமூன்று வகைவிராகம், வெந்துயரம் வரும்பொழுது குடும்பத்தை வெறுத்து வரும் விராகமந்தம், இந்தவுடலளவுமனை தனம்வேண்டாவெனவிடற் விரமென்பார்கள், அந்தணர் நூன்மித்தையெனவிடலதுதீவிரதரமா மறிந்திடாயே.

இ - ள். விராகமானது மந்த விராகமும் தீவிரவிராகமும் தீவிரதரவிராகமும் என்று மூன்றுவிதம்ஆம்; அவற்றில் வெவ்விய துன்பம் வரும்போது சம்சாரத்தை வெறுக்காநின்ற விராகமானது மந்தவிராகமாம்; இத்தேகாந்த பரியந்தம் மனைவியும் திரவியமும் முதலியவைகள் வேண்டா என்று துறத்தல் தீவிரவிராகம் என்று சொல்லுவார்கள்; வேதியர்க்குரிய கன்மகாண்டங்களைக் கற்பிதம் என்று துறத்தலானது தீவிரதர விராகம் ஆகும்; இவற்றைத் தெரிந்துகொள்வாயாக? எ - று. 159

அ - கை. மந்தவிராகம் பயன் இன்று என்றும், தீவிரவிராக சந்நியாசம் இரண்டின் தன்மை இஃது என்றுங் கூறல்.

பாவிமந்தவிராகத்திற் சந்நியாசங்களொன்றும் பலித்திடாவே, தீவிரத்திற்குடீசகமும் பகூதமுமென்றிரண்டு திறங்களுண்டாம், தாவிநடந்திடத்திடமி லாதவர்க்குக்குடீசகமுஞ் சகங்களெங்கும், மேவிநடந்திடத் திடமுள்ளவர்க்குப் பகூதகமு மெனவிதித்தார்மேலோர்.

இ - ள். தீதான மந்தவிராகத்தில் துறவானவைகள் ஒன்றுஞ் சித்தியாது; தீவிர விராகத்தில் குடீசக சந்நியாசமும் பகூதக சந்நி

யாசமும்என் இரண்டுவிதங்கள் உளவாம்; எட்டிநடக்கப்பலமில்லாத வர்களுக்குக் குடீசக சந்நியாசமும் உலகில் எவ்விடத்தும் அடைந்து நடக்கப் பலமுள்ளவர்களுக்குப் பகூதக சந்நியாசமும் உரியது என்றுமேலோர் நியமித்தார்கள். எ - று.

இ-ம். குடீசக பகூதகசந்நியாசிகளின் இலக்கணங் கூறியதாம்.

அ - கை. தீவிரதரவிராக சந்நியாசங்கள் இரண்டின் பயன்கூறல்.

இருவகைதீவிரதரத்துமம்சனென்றும் பரமாம்சனென் றுஞ்சொல்வார், வருமம்சனுக்குமுத்தி சத்தியலோகத்தன்றி வாராதென்பார், பரமாம்சனுக்குமுத்தியிவ்வுலகின் ஞானத் தாற்பலிக்குமென்பார், திரமருவும்பரமாம்சன்றானுமிருவகை யாகுஞ்செப்பக்கேளாய்.

இ - ள். தீவிரதர சந்நியாசத்தும் அம்சசந்நியாசி எனவும், பர மாம்ச சந்நியாசி எனவும், இரண்டுவிதமாகச் சாதுக்கள் உரைப்பார் கள்; வருகின்ற அம்ச சந்நியாசிக்கு மோட்சமானது அயனுலகத் திற் கிடைப்பது அன்றி இம்மையிற் கிடையாது என்று சொல்லு வார்கள்; பரமாம்ச சந்நியாசிக்கு மோட்சமானது இவ்வுலகத்தின் கண் ஞானத்தினாற் கிடைக்கும் என்று சொல்வார்கள்; ஸ்திரம் பொருந்திய பரமாம்ச சந்நியாசியும் இரண்டுவிதமாம்; இதைச் சொல்லுவோம் கேளாய். எ - று.

இ - ம். அம்ச பரமாம்ச சந்நியாசிகளின் பயன் கூறினதாம்.

அ - கை. பரமாம்ச சந்நியாசிகள் அப்பியாசியும் அனுபவியும் என இருவகையாவார் எனல்.

சிஞ்ஞாசுஞானவானென்றிரண்டு பேர்களவரிற்சிஞ்ஞா சு, மெய்ஞ்ஞானபூமியின்முன் மூன்றுபூமியுண்டாக்கும்விவே கியாமேலன், சுஞ்ஞானவானென்போன்சீவன்முத்தி யடைந் திருந்துபயிலுமேலோன், அஞ்ஞானமகலுமந்தச் சிஞ்ஞாசு இருவகையாமதுவுங்கேளாய்.

இ - ள். சிஞ்ஞாசு எனவும் சுஞ்ஞானவான் எனவும் இருவர்களாம்; அவ்விருவர்களில், சிஞ்ஞாசு என்பவன் ஞானபூமி யேழில் முந்தின மூன்றுபூமிகளில் செல்லுகின்ற விவேகமுள்ளவனவன்; சுஞ்ஞானவானென்பவன் சீவன்முத்தியைப் பெற்றிருக்கின்ற பரிசுத்தமான மகானும், அறிவின்மைநீங்கும் அச்சிஞ்ஞாசுவும் இரண்டு விதமாம்; அதையுங்கேளாய். எ - று.

இ - ம். பரமஹம்சத்தின் கூறான சிஞ்ஞாசு சஞ்ஞாசு என்னும் இரண்டு சந்நியாசிகளின் இலக்கணங் கூறினதாம். 162

அ - கை. சிஞ்ஞாசு என்பவன் இல்லறத்திலேனும் துறவறத்திலேனும் இருந்து முத்தியை அடைவன் எனல்.

பந்தமனை துலந்துசிலர திநிகளா யிருந்தடைவர்பரமஞானம், அந்தணர்மன்னவர்வணிகர் சூத்திரராயிருந்துசிலரடைவர்ஞானம், இந்தவகைசாத்திரத்துமுலகத்துநடப்பதுங்கண்டிருந்துமைந்தா, சிந்தனையின்மயக்கமென்னசுருதியுத்தியனுபவத்தாற்றெளிந்திடாயே.

இ - ள். மகனே; சிலர் பந்தமான இல்வாழ்க்கையை விட்டுத் துறவிகளாக இருந்து பிரமஞானத்தைப் பெறுவார்கள்; சிலர் பிராமணராகவும் க்ஷத்திரியராகவும்வைசியராகவும்சூத்திரராகவும் இருந்து பிரமஞானத்தை அடைவார்கள்; இவ்வகையை ஆகமப் பிரமாணத்திலும் உலகத்தில் நடப்பதாகிய பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்திலும் பார்த்திருந்தும் மனதில் சந்தேகம் ஏன்? சுருதி யுத்தி அனுபவம் என்னுமூன்றினாலும் தெளிவாய். எ - று.

இ - ம். முத்தியை அடைதற்கு விராகத்தால் வருஞ் சாந்தியே காரணம் அன்றி இல்லறம் துறவறம் என்னும் இரண்டும் அல்ல எனக்கூறியதாம். 163

அ - கை. மேற்கூறுவோம் என்றவாறே முற்கூறிய சர்வார்த்தங்களும்அடங்கியவேதங்களின்முடிவானவித்தியாநந்தமாகக்கூறு

வான் றொடங்கி இச்செய்யுளில் பிரமமே கூடஸ்தன் எனக் கூறுகின்றார்.

பிறந்ததுண்டாகிலன்றோ பிறந்துசாவதுதானுண்டாம்
பிறந்ததேயில்லையென்னும் பிரமமாவதுவுநானே
பிறந்ததுநானென்றாகிற் பிரமமென்றதுநானே
பிறந்ததும்பிறந்ததற்ற பிரமமாநானேநானே.

இ - ள். சனித்தது உளதாயின் அன்றோ பின்மரித்ததும் உளதாம்; சனித்ததின்று என்னும் பிரமம் என்பதும் நானேயாம்: சனித்தது நானென்னின் பிரமம் என்று சொல்லப்பட்ட அந்த நானே உற்பத்தியும் மரணமும் இல்லாத பிரமம் ஆகிய கூடஸ்தனே நான். எ - று.

ப - ம். சாமவேத மகாவாக்கியப்படி தத்வமஸி என்பார், 'பிரமமாநானே' என்றார், பிரமம் என்பது அது என்னும் ஆனந்தமும் நான் என்பது நீ என்னும் வித்தையும் ஆம் என்பது ஆய் என்னும் ஐக்கியமும் ஆமெனக்கொள்க. 164

அ - வை. கூடஸ்தனே பிரமம் எனக் கூறுகின்றார்.

நானென்றபிரமமான நானேநானறிவேனென்றால்
நானென்பதேதுபின்னை நம்முடைப்புத்தியென்னில்
தானேமயக்கந்தன்னிற் சாருமேசாவதாகில்
நானேநிறைந்திருந்த ஞானமாநானேநானே.

இ - ள். யானென்றும் சொல்லும் பிரமமாகிய நானேயான் காண்கின்றேன் என்னின் யான் என்பது யாது? பின்பு மது புத்தி யென்று சொல்லின் அப்புத்தியும் சுழுத்தி மயக்கத்தில் இறக்குமே, அங்ஙனம் இறவாதிருக்குமாயின் யானே நான் என்று பூரணமாக விளங்கிய மெய்ஞ்ஞானமாம். எ - று.

ப - ம். இருக்குவேத மகாவாக்கியப்படி ஞானமே பிரமம் என்பார், 'நானென்ற பிரமம்' என்றார், நான் என்பது ஞானமாகிய சித்தை எனவும் பிரமம் என்பது ஆநந்தம் எனவும் கொள்க. 165

அ - கை. வித்தியாநந்தத்தின் ஒருமை கூறல்.

நிறைந்தவாறெந்தவாறு நிலைதெரிந்திலனென்றாயேல்
அறிந்ததாஞ்சுழுத்திதன்னி லாநந்தமதுவேயாகும்
குறைந்ததுக்காநந்தந்தான் குவலயந்தன்னிலில்லை
நிறைந்ததேயிந்தவான்மா நிதானமிவ்வறிவுதானே.

இ - ள். யான் பரிபூரணமானவிதம் எவ்வண்ணம் நிச்சயந்தெரிகிலன் என்பாயாகில், நனவிற் சுழுத்தியின்கணுள்ள நிரதிசயாநந்தமானது அப்பூரணமே யாம்; ஏகதேசமான சுகதுக்கங்கள் உலகத்தின்கணில்லையாம்; இவ்வாத்மாவே பூரணமானது; இச்சைதன்னியமே நிதானமாம். எ - று.

ப - ம். யசுர்வேத மகாவாக்கியப்படி அகம் பிரமாஸ்மி என்பார், 'நிறைந்ததே யிந்தவாத்மா நிதானமிவ் வறிவுதானே' எனக் கூறினர். நிறைந்ததென்பது பிரமம் என்னும் ஆநந்தமும், ஆத்மா என்பதும் அகம் என்னும் வித்தையும், நிதானம் இவ்வறிவு என்பது அஸ்மி என்னும் ஐக்கியமும் ஆமெனக்கொள்க. 166

அ - கை. வித்தியாநந்த ஒருமையான சுவானுபூதியே தானெனல்.

மனத்தினாலெண்ணித்தானே வந்ததிவ்வுலகமாகும்
நினைத்திடிலநேகலோக நிற்பதவ்வறிவிலன்றோ
அனைத்தையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமற்றறிவிதாமென்
றெனைத்தனிவிசாரித்திட்டா லேகமாய்நிறைந்தோனானே.

இ - ள். மனோசங்கற்பத்தினால் இவ்வுலகம்வுதித்ததாம்; கருதுமிடத்து அனேக உலகங்களும் இருப்பது அந்த ஞானத்தினாலன்றோ? யாவையுந்தாண்டி மேலும்முடிவிறந்த ஞானமிதுவாம்என்று என்னைத் தனிமையாக விசாரணை செய்தால் யானே பூரணமாக நிறைந்தவன். எ - று.

ப - ம். அதர்வணவேத மகாவாக்கியப்படி அயமாத்மா பிரமம் என்பார் "ஏகமாய்நிறைந்தோனானே" என்றார், அற்ற என்பதுஅற்

றெனத்திரிந்து நின்றது. ஏகம் என்பது பிரமம் என்னு நித்தியாநந் தமும், நிறைந்தது என்பது ஆத்மா என்னும் வித்தையும், நானென் பது இவ்வித்தியாநந்தத்தின் ஐக்கியத்திலுதித்த சுவானுபூதியாகிய அயம் என்னுந் தானும் ஆம் எனக்கொள்க.

இ-ம். நான்கு வேதங்களின் முடிவாயுள்ள மகாவாக்கியார்த்த சென்னியமான வித்தியாநந்த ஐக்கியஸ்வரூபமான நிரதிசயாநந்த சாக்ஷாத்காரமே தானெனக் கூறியதாம். 167

அ-கை. முற்கூறிய கற்பிதங்கள் அனைத்தையும்விருத்தியுள் அடங்கி அவ்விருத்தியை நீக்கின் சுவானுபவம் உதயமாம் எனக் கூறல்.

அந்தவாறிருந்துகொண்டே யானந்தமனுபவிக்க
எந்தவாறிருந்துகொண்டா லெனக்கிதுதெரியுமென்னில்
இந்தமூன்றவத்தைதம்மு ளெழுந்திடும்விருத்திநீக்கில்
அந்தவாறிருந்துநீயு மாநந்தமடையலாமே.

இ-ள். அவ்வாறு பூரணமாக இருந்துகொண்டே பூரணாநந்தத்தை அனுபவிக்க, எவ்வண்ணமிருந்தால் எனக்கிவ்வனுபவந் தரிசனமாம் என்பாய் ஆயின், சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி என்னும்இம்மூன்றவத்தைக்குள் உதிக்கின்ற விருத்தியைத் தள்ளில், அவ்வாறு பரிபூரணஞானமாயிருந்து நீ நிரதிசயாநந்தத்தை அடையலாம்.எ-று.

இ-ம். வெளிப்படை. 168

அ-கை. விருத்தி நீங்குதற்கு மூவகை உபாயங் கூறுவான் றொடங்கி இச்செய்யுளில் அனுபவ உபாயங் கூறுகின்றார்.

வாதனைவசத்தினாலே வருகிறவிருத்தியெல்லாம்
எதினாலடக்கலாகு மென்றுதான்விசாரஞ்செய்யின்
போதமாபிரகாசன்றனைப் புந்தியைப்புலன்களெல்லாம்
தாதராயிருக்கப்பெற்றோர் சகலமுமடங்குந்தானே.

இ-ள். பழக்கவாசனையால் வருகின்றவிருத்திகள் அனைத்தை யும் யாதினால் ஒடுக்கலாம் என்றுவிசாரிக்கின் தான்ஞானவாசனைப்ப்

புத்திமுதலிய விடயங்கள் அனைத்தும் தன்னைவலாளரி யிருக்கப்பெற்றின் அனைத்தும் ஒடுங்கும். எ - று.

இ - ம். தானாகிய நித்தியானந்த போதமே ஸ்புரண முதலியயாவிலும் விளங்கின் விருத்திகள் நீங்கும் என்பதாம். 169

அ - கை. ஏனைய அப்பியாச உபாயங்கள் இரண்டையுங் கூறல்.

விருத்திகடாமுமின்னும் விநோதமாம்யோகத்தாலே
துருத்திபோலூதுமூச்சைச் சுகமுடனடக்கினிற்கும்
கருத்ததற்கில்லையென்னிற் காரணசரீரமாகிப்
பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடிங்கிடலடங்குந்தானே.

இ - ள். மேலும் விநோதமான யோகத்தினால் துருத்தியைப் போல ஊதாநின்ற சுவாசத்தை இன்பத்தோடும் ஒடுக்கின் விருத்திகளானவை அடங்கும், அதற்குமனம் இன்றாயின் காரண தேகமாகத்தடித்த ஒப்பற்ற அவித்தையை நீக்கின் ஒடுக்கும். எ - று.

இ - ம். பிராணபந்தன உபாயத்தைக் கௌணமாகக்கூறி அவித்தையை நீக்க உபாயத்தை முக்கியமாகக் கூறினார் என்பதாம். 170

அ - கை. அவித்தையைக் களையும் உபாயம் யாது என வினாதலுக்கு உத்தரங் கூறல்.

காரணசரீரந்தன்னைக் களைவதெவ்வாறென்றால்
ஆரணம்பொய்சொல்லாதே யதன்பொருளகத்திலுன்னி
பூரணமாகுமென்மேற் புவனங்கடோற்றுமென்று
தாரணைவந்ததாகிற் றரித்திடுமவித்தையங்கே.

இ - ள். காரணதேகத்தைக் கொடுப்பது எவ்விதமென்று கேட்கில் வேதமானது நிரச்சயத்தைச் சொல்லும்; ஆதலால், அதன்மகாவாக்கியார்த்தத்தை உளத்திற் சிந்தித்துப் பரிபூரணமாகிய என்னிடத்தில் ஆரோபமாகச் சகங்கள் தோற்றுமென்றுஉறுநிலவந்ததானால் அவித்தையானது எவ்விடத்திலிருக்கும். எ - று.

இ-ம். வேதநிச்சயப்படி குருவாக்கியத்தால் சர்வம்பிரமமயம் என்னும் அனுபவமுண்டாயின் அவித்தை நசிக்கும் என்பதாம். 171

அ-கை. சர்வம் பிரமமயம் என்னும் ஞானம் உதித்தற்கு அனுபவங் கூறல்.

அப்படியிருக்கச்சித்த மலைதலால்விகாரத்தில்
எப்படிகூடுமென்னி லென்னைவிட்டொன்றுமில்லை
இப்படிகண்டவெல்லா மென்மயமென்கனவுபோல்
கற்பிதமென்றதானே காண்கின்றசித்துநானே.

இ-ள். விகாரங்களில் மனமானது அலைதலால் அங்ஙனநிற்க எங்ஙனங் கூடும் என்றால், என்னைத்தவிர வேறொரு வஸ்துவும் இல்லை; இவ்விதமாகக் கண்ட திரிசியங்கள் அனைத்தும் எனது சொரூபம்; எனது சொப்பனத்தைப்போலக் கற்பிதமென்றதானே பார்க்கின்ற சைதன்னியமே நான். எ-று.

இ-ம். கற்பிதமாகக் காணப்பட்ட திரிசியங்கள் அனைத்தும் தனது சிற்பிரகாசமாக விளங்குகின்றது என்னும் அனுபவ திருஷ்டியால் யாவுந் தன்மயமாய் விளங்கும் என்பதாம். 172

அ-கை. நிச்சித்தே ஆனந்தவடிவாம் எனல்.

சித்துநானிறைந்தோனென்ற திடமனதிருந்தால்
எத்தனையெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலுமென்ன
நித்திரையுணர்ந்தபின்பு நிற்கின்றகனவைப்போல
அத்தனையும்பொய்தானே யானந்தவடிவநானே.

இ-ள். யான் சைதன்னியமாகப் பூரணமானவனென்னும் திடசித்தத்தோடிருந்தால் எவ்வளவு சங்கற்பித்தாலும் எக்கிரியை செய்தாலும் அதனாற் குற்றம் என்ன? நித்திரை தெளிந்தபின்பு நிற்குஞ் சொப்பனம்போல அவ்வளவும் மித்தையாம், யானோ ஆனந்தஸ்வரூபமாய். எ-று.

இ - ம். தானே சித்தென்னும் அனுபவம் உதிக்கில் யாவும் மித்தையாய்த் தான் அந்தவடிவனானவன் என்பதாம். 173

அ - க. இவ்வனுபவம் உதிப்பதற்கு ஏதுவான உறுதி கூறல்.

நானெனவுடலைத்தானே நம்பினேனநேகசென்மம்
ஈனராய்ப்பெரியோராகி யிருந்தவையெலாமிப்போது
கானலில்வெள்ளம்போலக் கண்டுசற்குருவினாலே
நானெனவென்னைத்தானே நம்பியீடேறினேனே.

இ - ள். அநந்த சநநங்களில் தேகத்தையே யானென்று நம்பினேன்; இழிந்தவராகவும் உயர்ந்தவராகவும் இருந்தவைகள் அனைத்தையும் இச்சமயத்தில் கானற்சலத்தைப்போல ஆசிரியருபதேசத்தினால் பார்த்து எனது பிரமவடிவத்தையே யானென்று நம்பி ஈடேறினேன். எ - று.

இ - ம். குரு கிருபையினால் தேகம் நானென்னும் நம்பிக்கையை விடுத்துச் சித்தே நானென்னும் நம்பிக்கை உண்டானால் சின்மாத்திரமான முத்தியைப் பெறுவன் என்பதாம். 174

அ - கை. குரு கிருபையை வியந்து மகிழ்தல்.

என்னபுண்ணியமோசெய்தே னேதுபாக்கியமோகாணேன்
நன்னிலந்தனிலெழுந்த நாரணன்கிருபையாலே
தன்னியனானேனுத்த ரீயத்தைவீசுகின்றேன்
தன்னியனின்னுநானே தாண்டவமாடுகின்றேன்.

இ - ள். என்ன தருமஞ் செய்தேனோ யாதுபாக்கியம்பெற்றேனோ தெரிகிலன்; நன்னிலமென்னு நகரத்தில் மானுடராக அவதரித்த நாராயணனென்னும் எனதாசிரியரது கருணையினால்கிருதார்த்தனான யான் அங்கவஸ்திரத்தை ஆகாயத்திலெறிந்து விளையாடுகின்றேன், கிருதார்த்தனான யானே மேலும் நடனஞ்செய்கின்றேன்.

அ - கை. தன் அநுபூதி விளக்கத்துக்குத் தக்கநாமந் தனக்குத் தரித்த மாதா பிதாவைப் புகழ்தல்.

தத்துவஞானம்வந்த சந்தோஷவதிசயத்தால்
நித்தமாடுவன்காணென்ற நிலைமுன்னமேயறிந்த
சத்தியமகனாலன்றோ தாண்டவாவென்றழைத்தார்
அத்தனைமகிமையுள்ளோ ரன்னையும்பிதாவுந்தாமே.

இ - ள். அத்துவிதஞானம் உதித்த பெருவகையான அற்புதத்தினால் எப்போதும் ஆநந்த நடனஞ்செய்வன் என்னும் நிலையை முன்பேதெரிந்த உண்மையினால் அன்றோ? அத்தனைமகிமையை உடையதாய்தந்தையர்கள் தாண்டவராயன் என்னும் நாமந்தரித்துக் கூப்பிட்டார்கள். எ - று. 176

அ - கை. நிரதிசயாநந்த அநுபூதியின் ஆராமை கூறல்.

வந்தவோரிவ்வாநந்த மகிழ்ந்ததாரோடேசொல்வேன்
சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் சகமெலாநிறைந்துதேங்கி
அந்தமில்லாததாயிற் றப்படிகுருவேதந்த
மந்திரமருளுமீசன் மலரடிவணங்கினேனே.

இ - ள். அறிவிலுதித்த ஒப்பற்ற இந்தநிரதிசயாநந்தத்தினால் மகிழ்ச்சி அடைந்ததை யாருடன் உரைப்பேன்? உள்ளத்திலூறி மேலிட்டு உலகங்களனைத்தும் பூரணமாய் முடிவில்லாததாயிற்று; அவ்வண்ணம் வேதமுடிவான மகாவாக்கியார்த்த ரகசியத்தை அருளாநின்ற இறைவனாகிய தேசிகரது கமலமலர்போன்ற திருவடிகளைத்தொழுதேன். எ - று.

இ - ம். சிந்தனத்து உதித்த ஆநந்தமதனைக் கரைக்கச் சிவபரமான அனைத்துந் தானாகிய சிதாநந்த வடிவமாகவே விளங்குகின்றது என வித்தியாநந்தத்தை முடித்ததாம். 177

அ - கை. இந்நூலால் விளையும் பயன் கூறல்.

வித்தியாநந்தமிந்த விதமெனவிளம்பினேமே
பத்தியாயிந்நூலைப் பார்த்தனுபவித்தபேர்கள்
நித்தியகருமநிட்டை நிலைதனையறிந்துசீவன்
முத்தியையடைந்திருந்த முநீஸ்வரராகுவாரே.

இ-ள். ஞானாநந்தமானது இவ்வகையாம் என்றுசொல்லினேம்; அன்பாக இஞ்ஞான சாஸ்திரார்த்தத்தை உணர்ந்து அப்பொருளை அறிந்தபடி அனுபவமான பேர்கள் நித்தியமான ஞானநிஷ்டையின் நிலைமையைத் தெரிந்து சீவன் முத்திபதத்தைப் பெற்றிருந்த முனி சிரேஷ்டராவார்கள். எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 178

அ - கை. குருவாக்கியப்படி இந்நூல் சம்பூரணமாயிற்று எனல்.

ஆரணப்பொருளாம்வித்தை யாநந்தம்விளங்கவேதும்
காரணக்குறைவில்லாமற் கைவல்யநவநீதத்தைப்
பூரணமாக்கவேண்டிப் பூர்வமாநன்னிலத்தில்
நாரணகுருநமக்கு நவின்றனர்கனவில்வந்தே.

இ - ள். வேதமுடிவிலுள்ள மகா வாக்கியார்த்தமான ஞானாநந்தம் விளங்கும்பொருட்டு கைவல்ய நவநீதம் என்னும் ஞானசாஸ்திரத்தை எவ்வளவும் எடுத்துக்காட்டுங் காரணங்களில் குறைவுபடாமல் நிறைவாகச்செய்யவிரும்பிப் பழமையாகிற நன்னிலமென்னுந் தலத்தில் மானிடவடிவமாக எழுந்தருளிய நாராயணதேசிகரானவர் எனக்குச் சொப்பனத்தில் தோன்றி அருளிச்செய்தார். எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 179

அ - கை. இந்நூலாசிரியரது சிறப்புக்கூறல்.

அண்ணறன்னருளினாலே யகம்புறமின்றியொன்றால்
எண்ணவிலிலக்கியார்த்தத் தின்பொருளதுநானென்ன

நண்ணினசரீரமாதி நாதத்தினுபாதியென்றே
கண்ணதாயனைத்துங்காணக் காட்டினன்றண்டவேசன்.

இ - ள். தேசிகரது கிருபையினால் உள்வெளி என்பது இன்றி ஏகமாய் எண்ணுதற்கரிய இலச்சியார்த்தத்தின் பொருட்படி பிரமம் ஆகிய அறிவே கூடஸ்தனாகிய நான் என்னும்படி பொருந்தியதேக முதலியவற்றை மாயா உபாதி என்றுகளைந்து சகலத்தையும் ஞானகாரமாய்த் தரிசிக்கும்படி தண்டவேசன் என்னும் இந்நூலாசிரியர் தரிசிப்பித்தார்.

இ - ம். வெளிப்படை. 180

அ - கை. இம்மரபினால் அனுபவம் உதிக்குமவர்களே சுவானுபவிகள் எனல்.

ஆன்றபதமாமூன்றற்கு மதுநீயானாயெனும்பொருளில்,
சான்றதுரியார்த்தமெனுந் தடையற்றிலங்கொண்மைசதன்னி
யம், ஊன்றியுணர்ந்தோர்விகற்ப மயக்கொழித்துத்தடையு
மூடறுத்துத், தோன்றித்தானேதானவர் துலங்குமவர்க்கே
சுவானுபவம்.

இ - ள். மாட்சிமையாகிய மகாவாக்கியத்தின் தத்தொமசியென்னு மூன்று பதத்திற்கும் அறிவென்னும் பிரமமும் நீயென்னுங் கூடஸ்தனும் இவ்விரண்டின் ஐக்கியமும் என்கிற அர்த்தத்தில் நிறைந்த துரியார்த்தம் என்கின்ற மறைப்பின்றி அபரோக்ஷமாக விளங்குகின்ற சுயம்பிரகாச உள்ள மெய்யுணர்வை ஸ்திரமாகத் தெரிந்தவர்கள் பேதமான பிரமையை நீக்கி அறிவின்மையையுங் கெடுத்துச் சச்சிதாநந்தமாய்த் தன்மயமாவர், அவ்வறிஞர்க்கே சுவானுபவமானது பிரகாசிக்கும். எ - று.

இ - ம். வெளிப்படை. 181

அ - கை. இந்நூலாசிரியர் தன்னாசிரியரைப் புகழ்தல்.

என்னுமாவாக்கிய நான்குமிசைக்கும் வித்யாநந்தமிது,
சொன்னநாராயணன் பாதந்தொழுது துதித்தோர்துகளற்

ரோர், இன்னமாணாக்கர்கள் குருவாற்சந்தேகந் தீர்ந்திடுபதத்தே, துன்னிநிறைந்து நின்றோர்கடுயமுத்த ராகுவரே.

இ - ள். சுபாலம் என்கின்ற நான்குவேதத்தின் முடிவான நான்கு மகாவாக்கியங்களும் சொல்லுகின்ற ஞானாநந்தம் இதுவாம்; இதனை அருளிய நாராயணன் என்னும் ஆசிரிய ருபயபாதங்களை வணங்கித் துதிசெய்தவர்கள் களங்கமற்றவராவர்; இத்தன்மையான சீடரானவர் ஆசிரியரால் ஐயநீங்கி இப்பதத்தை யடைந்து பூரணமாகியிருந்து பரிசுத்தமான சீவன் முத்தராவார்கள். எ - று.

இ - ம். நான்கு வேதங்களின் முடிவிலுள்ள நான்குமகா வாக்கியார்த்தமும் ஒன்றான வித்தியாநந்தமே அனுபவம் எனவும் அதை அடைந்தவர்களே சீவன் முத்தர் எனவுங் கூறினதாம். 182

அ - கை. இந்நூல் செய்தவிதங் கூறல்.

தத்துவவிளக்கநாலுஞ் சந்தேகந்தெளிதலாலும்
ஒத்திருள்விடாதமாயா வுள்ளிருளிரியவேர்ங்கும்
சித்ததாமொளிவிளங்கச் செய்துபின்விருத்திபேதப்
புத்தியால்வருமையத்தைப் புரையறத்தெளிவித்தாண்டான்.

இ - ள். தத்துவ விளக்கமென்னும் படலத்தினாலும் சந்தேகந் தெளிதல் என்னும் படலத்தினாலும் பொருந்தச்செய்து அந்தகாரம் நீங்காத மாயையென்னும் அகத்திருள் கெட உயராநின்ற ஞானப்பிரகாசத்தைத் திகழும்படிசெய்து பின்பு விருத்தி விகற்பமான அறிவினால் வாராநின்ற சந்தேகத்தைக் குற்றமறத் தெளிவித்து இரட்சித்தார் (இந்நூல் ஆசிரியர்) எ - று. 183

அ - கை. இந்நூல் ஆசிரியரைத் துதித்தல்.

ஆண்டதேசிகனுமைய னாரணனனந்தன்பாதம்
பூண்டுமேவாரோபத்தாற் பொய்ம்மயக்காய்வந்தத்தை
மாண்டநல்லபவாதத்தான் மாய்த்தருளுக்கத்தென்று
காண்டிடவைத்தளித்த காரணாபோற்றிபோற்றி.

இ-ள். தடுத்தாண்ட குருசாமியாகிய நாராயணன் என்னும் முடிவற்றவனது திருவடியைச் சிரசில் தரித்துச் சீவேஸ்வர சகத்தென்னு மூன்றுவித கற்பனையால் இல்லாத மயக்கமாய் உண்டானதை மாட்சிமையாகிய நன்மையான அபவாத உத்தியினால் கெடுத்துக் கிருபாநோக்கத்தினால் எப்போதும் பரோக்ஷ ஞானமாகத் தரிசிக்கத் திருவடிசூட்டி இரக்ஷிக்க காரணனே சரணஞ் சரணம். எ-று.

அ-கை. இந்நூலைப் புகழ்தல்.

குலவுசற்குருவின்பாதக் குளிர்புனறலைமேற்கொண்டால்
உலகினிற்றீர்த்தமெல்லா முற்றபேறடைவார்போல
நலமெய்யாகியகைவல்ய நவநீதநூலைக்கற்றால்
பலகலைஞானநூல்கள் படித்தஞானிகளாய்வாழ்வார்.

இ-ள். விளங்காநின்ற சற்குருவின் அகத்தையும் புறத்தையுங் குளிரச்செய்கின்ற பாததீர்த்தத்தைச் சிரசின்மேல் தரிக்கின் சகத்திலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்கள் அனைத்தினும் ஸ்நானஞ்செய்த பலனைப்பெறுவார்கள்; அதுபோல, நன்மையும் உண்மையுமாகிய கைவல்ய நவநீதம் என்னும் ஞானசாஸ்திரத்தை அப்பியாசித்தால் அநந்தங் கல்வி நூல்களின் சாரமான ஆத்மஞான சாஸ்திரங்களை அப்பியாசித்த ஞானவான்களாக வாழ்வார்கள். எ-று.

இ-ம். சுருதி குரு சுவானுபவங்களை நவநவமாகத் துதித்ததாம். 185

கைவல்லியநவநீதம்

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி.

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

முற்றிற்று.

⟶

